| भी स्वामिनारायणो जयति॥

सुधाना तंत्री

લ્લ. શા. ખાલકુષ્ણાનંદજ નાશિકવાળાની સ્મૃત્ય અવસ્થાએ ઉદ્દભવેલી વિપરીત મતિનું

ં દિગ્દર્શન

અને

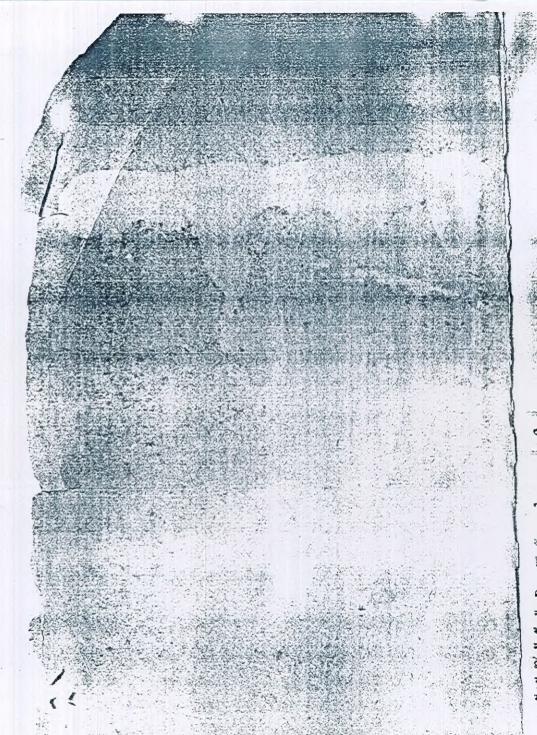
" સ્વામિનારાયેણે" નામના શાસીય

સત્ય અર્ધ

તહિરુઢ અંડાર્થનું **ખંડન**

E 2

સંપાદક : શા. હરિજીવનદાસ જો જો વડતાલ.

Komandel Boongallos.
At a Ro. WHERE
FIRST. Broads

(30)

॥ श्रीहिः शरणुः भभ ॥
श्री स्वामिनारायणो विजयतेतराम् ।
श्री स्वाभिनारायणु-संभ्रदायनुः भुभपत्र-भासिः

ા જય શ્રીહરિ જીા

ં —ઃ મચાલકાઃ— શાસ્ત્રી હરિજીવનદાસજ ∘

તથા

શાસ્ત્રી કૃષ્ણુસ્વરૂપદાસજ વડતાલ ्तंत्री : भुद्रकः अक्षराहरू

મગનભાઈ માધવભાઈ પટેલ C/o ઇન્ડ્રસ્ટીયલ એન્ડ પ્રુકે-સીવલ એસ્યુર સ કૃદ લી. અમદાવાદી પાળ સામે-વડાદરા.

પ્રકાશન સ્થલ : વાકળ પ્રિન્ટરી, રાવધુરા, વડાદરા.

वर्ष १ वापिक बनाजम पमी नरिक्त्रमर परहेश बनाजम र्या य

श्री स्वामिनारायणा विजयतेतराम्।

સુધા માસિકના અંત્યે સીધા તંત્રી બનેલા **છા. શા. બાળકૃષ્ણાન દે**છ નાસિકવાળ તા આવેલ માટે—

(જેમ્સા સંપ્રદાવના સ્વકત ભાશને છેક તરછોડીને, નાસિકના અદૈતવાદી સંન્યાસી સ્થાપિત ફ્રેસ્ટના આશ્રિત પ્રેસ્ક કષ્ટા સંચાલક બનીને, તેમાં આપ્યા સંપ્રદાવના આશ્રિતોને કૃટ્યુકિતપ્રયુક્તિએ: લ્વાપારાની મહા મહેનત સુધા માસિક દ્વારા કરી રહ્યા છે)

આપત્રીએ સુવાના વર્ષ રદ અંક ૧૧-૧૨ (લેળા) માં પે ૧૧૦ ઉપર "સંપાદદીય'" એવા સંસ્કૃત શીષે કથી અંગ્ય ભાષામાં યથા તથા લખાતા વ્યમ્ર અમ લેખમાં "આન દની વાત છે!!" એવું જાદું હેડીંગ મુધા બધીતે "શ્રી હરિ" માસિકના સંબ-ધમાં વગર પ્રસંગે, વગર કારણે આડાઅવળા અટપટા અનેક પ્રકારના અદકવાળા અપ્રકૃત અસંબધ્ધ અનુપયુક્ત અશુક્ત અસલ પેણા પેજમાં સ્વર રાષ-દેષભર્યો કર્યો છે. એના જીજ જવાબ તરતજ લખાઇને તૈયાર ચએલા, પણ પ્ર<u>થમ પ્રાસે મિસકાપાત જેવી આરંભમાં જે</u> એવી ચિત્ર ચર્ચા આવે અને વળી તે રજની પેઠે માસે માસે ચાલુજ રહે અને એથી આપ જેને આવશ્યક પ્રથમાપ્યોપી ચર્ચા સાનો છા તેને

સ્થાન ન મળ અને એથી ગાલકા વાચકાના મનમાં ક્ષેણ કે અણુગમા થવાના કુધા प्रसंभ आवे, अत्याहि अरुवाने वियासीने छाथी। न इते। 'मीनिनः कल्ही नास्ति ' એ નીતિએ દ્રભયના ભલા માટે સહન કરી ગયા. આપના અસદાશયતા આર'બમાંથીજ विचित्र स्थीमा सामेर इतारी देवा है केथी इशु तत्वशास्त्रीय शुल डाय हरी शह निक. તે પછી તા નાસિકાય સુધાનીજ અરી દશા મુધા કુધા દયાજનક રવાપાછ°ત આવી પડવાથી ઉપરથી શાંત રહા. પરંતુ કિચિત્ ઉપલેક સ્થિતિ સુધરતાં વળી વર્ષ ૨૮ અક ૧૮ થી સામાન્યતઃ સમારંબ કરીને ૧૯ અંકમાં તા અપ્રકૃત અનુપયોગી અવળચંડાઇ अप्रासीह विशेषतः हरी। को भणी वर्ष २८ अहं २३ मां प्रश्न अप्रयोजन अति विचित्र અક્ષ્યું ગઈ એમ તેમ કરી. એમ જ તે મુધા કુધા રીતિએ શાહર માસિક અને તેના ક ચાલકાતે હલકા હતારી પાડીતે, લોકામાં અનુમમાં ઉપજાશીતે, મુધાતે અને પાતાને પ્રમુખ પદે લાવવાની ભદ્દાનત ઉધાડી સમઝાયાથી અને કેટલાક નાતિનિયુણ સુરોની મૂચના સમયાનું સારી મળવાથી ખરા ગામખા જવાબને પાત્ર છે એમ જણાયું. અનિચ્છા છતાં भारी भेथडात्रीने हरहेरीने सामा जिला हरवा केनी वात छे. भारे सुग्र आहडाओ शांत स्वति श्रुष्धिने अण आधीने, इपेक्षाने छाडीने अक्षरशः वांयवा अने वियारवा अने शुष्ध सार भाव स्वीक्षरवेद स्थामां भास ज्ञाल्या जेवी स्थान स्थायरवा जेवी. अह आयता संप्रदायमान्य संभाख शुर्ध भाषामां आवश्ल के छ निह ते। हेय णंड रंगधी रंजततुं ખરૂં સ્વરૂપ તા એાળખવામાં આવશે.

"સત્સ'ગમાં કેટલાંએ માહિક પત્રો ઉદય પામ્યાં તે અસ્ત પામ્યાં તે કેટલાંક ચાલે છે. તેમાં એક શ્રીહિરિ નામના માસિક પત્રના ઉમેરા થયા એ આનંદની વાત છે." એવા મમ નયી આર'લ કર્યો છે. લહ્યું વખત જાતે કે જીવાં જીવાં નામ રૂપથી પહુ सुधामां मासिक पत्रीविषे विभुण सन्मुण के लाख अलाख अवे। आत्य तिक विभाग हेथापादेव ग्रान भारे पाडीने, विभुष्य व्याखने उधाडा निहता, आंडता व्यने विकारता इता. ६वे अभनेक पाछा सत्स गनां भासिक पुत्र तरीके मानवा भनावाती अने श्राइरिने एखु स्रेवा स्रेक्ष स्त्रमां परेविवानी कृष्टता वापरवा जाव छा, से आपनी 'अधर्म धर्मिति या मन्यते तमसावृता । सर्वार्थान् विपरीतांश्च बुद्धिः सा पार्थ तामसी ॥ ' **આ** ગીતા વાકયમાં શ્રીકૃષ્ણે કહ્યા મુજબ ખુષ્યિની વિષ્કીતતા શું નથી આવતી ? ખુષ્યિમાં तिभिरने तेज के क्षायने भिंह के क्षाक्षेत्र के थाइने तस के हुक निने सुकान भानवा केटले। अत्येत विपरीत भाव रअमे छे देने क्या कारके सम् शक्ता नथी. जुर्मा-वर्ष १७ અંક ૮ માં " ઢાલ સત્સંગમાં મુખ્ય પત્ર એ ચાલે છે. અને એ સત્સંગ બહારનાં છે." એવા શબ્દ લખીને ઉદ્દવસંપ્રદાય અને મુધાને સત્સંગનાં અને ખાંચાસણવાળાના રવા. ના. પ્રકાશને અને ભાષાવાળાના સ્વા. ના. દિગ્વિજયને સંતર્સ ગ બહારનાં કહેવાના ચાપ્પ્યા અભિપ્રાય છે. જીઓ—વર્ષ ૧૧ અંક ૧૦ માં ''શ્રીજના સત્સંગી બન્ધુઓ સાવચેત! '' એવું હેડીંગ કરીને 'શ્રી પૂર્વ' આદિકા સત્સંગ મંડળમાં શરૂપાતથી જ સત્સંગ વિમુખ કરેલી સંસ્થાના ગ'લ દેખાતા હતા... પરંતુ તેમના આદમા રિપાર થી આ સંસ્થાએ પાતાનું સ્વરૂપ પુરેપુર પ્રકાશ કયુ છે. જેમાં ગુણાતાતાનંદ સ્વામીની છમીઓ ઉપર તેમના ગુરુની માન્યતા મુજબ નામ લખાર્યા તથા સંપ્રદાયમાંથી ક્રાઇ માટા સંતના રે**!ટા નહિ મુકતાં ફકત શાસ્ત્રી**જી યત્તપુરુષદાગ્રજીના રેાટા મુકયા અને 'તેમના વાજ'ત્રરુપ

THUIC OF MAIN THE HAME TO SING OF THE STREET STREET

પત્રના સાથ લીધા. એથા આ મંડળ સત્સંગ વિમુખ સંસ્થાના અનુપાયીઓનું છે એમ રપહ્ટ થયું હે." એમ બાગાસભવાળાના વાર્જ ત્રરુપ પત્રને સત્સંગળાલ વિમુખ કહેવાતા ખુલ્લા અબિપ્રાય છે. (આ લેખ પૂર્વ આદિકા સત્સ ગમ ડળ અને બાયાસણવાળાએ ખાસ વાંચવા જેવા છે.) વર્ષ ૨૦ માં કે માં તા " અક્કલના ઉલ્લાસ ? એવું હેડીંગ કરીને " સ્વા. ના. પ્રકાશના ગયા ડીસેમ્મર અંકમાં એક બાઇએ સુધાના તંત્રી સામે અક્કલના ઉલ્લાસ ખુલ્લા ખતાવ્યો છે. તે પહેલાં પણ તે પત્રમાં બીજા કેટલાક લેખકાએ પણ અંકલના ઉલ્લાસ ખતાવેલા હતા...જ્યારે કાઇ વધારે પડતા અકક્ષના ઉલ્લાસ ખતાવે ત્યારે એ શબ્દા તેમને અગર અગારે લખવાની કરજ પડે છે...તેમજ એ ભાઇએ " અબનમાં भील परी गयु " अ श्रीला शर्म मुकल ७५या देवल अडस्वना हस्सास भताना के को अ भाष्ट्रमां अ शहित हती ते। वारसहना देश यभते हु अक्यास हरता हता है शुं ? ओह हिन हेदे छे है-" गम विनानां गाउँ भेशं ने गावा भांडमां शीत, वरराज्यने ता भूबी अमां ने बीधा अवणा रीत. बीधा अवणा रीत ते अवि के अंतर लेवी भीत भुलाय तेवी, कडे जाविहराभ के अक्षक्ष दीखानी रीत, गमणा आपाचे "प्रया મીયા તા પણ ટાંગ ઉંચી" એવા અકવાદ કરવા એ વ્યય છે...અમે તા સત્યાસત્યના निल्ध भार ओडक यादी राभी भुडी हे डे-के आधार डे विधार समालनी એકતા રાખી શકે તે સત્ય અને જે એકતાને સેદી નાખે તે અસત્ય. કાઈને કુસંગી વિગરે શબ્દથી કહેતા હાઇએ તા પણ એવીજ દર્શિયી... અમારે તા સત્સંગતી એકતા અમાડિત રાખવાવું જ એક તાન છે... શ્રીજીએ છ અગના સત્સંગ પ્રવર્તાવેલે: छे ते अभि अभि के सिर्धांतने श्तीक्षारता है। ये ते सिर्धांत क सत्य ने भी जे અસત્ય. એ અંગા પ્લુ લાંજ સંસ્થાપિત હોવાં જોઇએ. આપણે કરપા કારીએ તે બ્રાજીના સત્સ મનાં અંગાન કર્યુવાય... મદેગ સત્સ ગનું મૂળ શ્રીજી મહારાજ છે તેમાં શ્રીજીએ नरन र पण अपने क्षमीन र पण के भे दिव्य वृक्षा अभा अपने ने ते अत्येकना रक्षणार्थे े अध्यान ने क्या छ ने देवी व्यवस्था भाषी शक्ती सती ने अहिरी वहेंची ार्था है भी के रहे न तेने अनुसर तेक श्रामते। सत्संत्री अने भीले ते। कारता साम भी अंदराय-थाय, अने तेमने इंगना स्वाह पशु तेवेश्वर भणे, के अवता लांद मुं भ ते भरीते पद अदिमु भिक्र रहे. तेना घशी श्रीछता न क थाय. कारण है તે તો મૂળ વૃક્ષમાંથી વિખુડી એક શાખા પડીને વૃક્ષ થયા તેના આશ્રયા થયા છે પર २ण १ १ ते। आश्रयी नहीं र .. शिक्रमहाराजे अने सती तथा हरिमझ्ती अभ्याव अभ सहने के भोक्षनी भाग-सत्संग प्रवर्तावेंसे। हे ते अक्षररूप छे तेना विभाग स्वा है દેશના વિભાગ કરવા તે દેહના અરે અક્ષરના વિભાગ કરવા જેવું મહા પાપ છે._ स्वामिनारायशु नाम अभा उ ओह छ तेमां विभाग हरता, सत्स गुना विभाग हरवा है Quiसना अंडने लह्से अनेडनी इरवी-इराववी तेता समावना भाग अने श्रीलना होड हरवा लेवु महाराप छे. स्रेवा पापमा प्रवत लास्रा छवता तरहना लेवुं व्यार र हु: भ भागवं हे ने मर्गी पछी पछा अधागतिनेक पामे छ ... के आयार है हर है राभवायी समालनी अकता रहे ते साया ने के आयार के वियार समावयी विभुटा ते जारा मेल समारे। निर्धुष छे" र्रत्याहि (आ क्षेप श्रीयासस्वाला, आपावाला विशे

સુવે એ વાંચવા વિચારવા જેવા છે. આમાં બાચાસહાવાળાને ઉદ્દેશીને હદપારતું વિરૂવ તેખી તાંખ્યું છે, આપી અત્યારના અત્યત્ત વિપરીત માતભ્રમ ચોખ્ખા દેખાઈ આવશે.)

મતે પરાર્થ માત્રના ઉદય—અસ્ત થયા જ કરેછે. એ અપરિડાય અને સવ સાધારણ મતે પર્યાયાત્રન છે. એ બાબતને શ્રીકરિના ઉદય પ્રસંગે જણાવવાની કશી જરૂર ન હતી. મુધા બહુ વર્ષ થી ચાલે છે, અસ્ત થયું નથી. અને બીજાં તો અસ્ત થઈ ગયાં છે એવું ગરડાપણાનું આદર્શ અભિમાન જણાવનારા એ માર્મિક શબ્દો છે. એવા શબ્દો તો સુધામાં ઠગલાબ લે દાલવ્યા છે. વર્ષ રહ અંક ૧૮માં તો "હાલની "સુધા"ની દ્રષ્ટિએ કેઈ સત્સંગી વિમુખ નથી"—એમ જણાવીને "એક વિન તિ" એવું મથાળું કરીને "સુધા" પત્ર તમામ સત્સંગનું પત્ર છે, તે દરેકને પોતાના અવાજ રજા કરવાના હજી છે. કોઈ પણ એક વિભાગ કે એક વર્ત માટે આ પત્ર નથી જ, બાકીનાં પત્રો પોતાના પદ્મ તરીકે જ લખાબ કરે છે તે વાચકશંદ સમજી શકે તેવું છે." એમ મનરતી કારણ જણાવીને સુધાને સ્વમુખે વખાસે છે. અને બીજાં બધાને વખાડે છે. (આ લેખ બધાં માસિકાના તત્રો અને સંચાલકાએ સમજવા જેવા છે.)

શ્રીહરિ માસિકના ઉમેરાથી આનંદની વાત થાય છે? કે આનંદની લાત થાય છે? એતા અંતરાતમાં જાએ. 'વિमल' कलुवी मवश्च चेतः कथयत्येव हितेषिण' रिपु' च' એવું નીતિ વાકય છે. શબ્દછળથી આનંદની વાત છે પાંતુ પાશ્ચાત્ય મર્છક મરોહ અને મચકરા મેળવતાં આનંદનો ધાત થાય છે એ સ્પષ્ટ અર્થ છે જેને સત્સંગ બહારનાં વિમુખ કહેતા હતા તેને પાતાનાં મિત્ર માની લીધાં અને પાતાનાને ત્મનું મિત્ર માની લીધું. એટલે હવે સુધાને બય કે ચિતા રહી નહિ. પરંતુ શ્રીહરિના ઉદય તા મહાબય કે મહાચિતાનું નવું કારે બુ બન્યું જણાય છે. એથીજ બધા મમેં અર્ય શબ્દો લખાય છે. ગમે તેવા આતરના આશય હશે એનું કાંઇ નહિ, પરંતુ અમે તા આનંદની વાત મતાએ છીએ. કેમકે વગર પ્રેરણાએ, વિના મહેનતે અને વગર અર્ય આખાય સંપ્રદાયને શ્રીહરિના ઉદયની ખબર થઇ છે. અરતુ—એને તેને 'એક અડપલા છોકરાં' એમ આડાં અવળાં અડપલાં કરવાની કુટેવ પડી ગઇ છે. તેતા 'પડી ટેવ તેતા ટેળ કેમ ટાળા' એમ અવળાં અડપલાં કરવાની કુટેવ પડી ગઇ છે. તેતા 'પડી ટેવ તેતા ટેળ કેમ ટાળા' એમ આવાં અવળાં નથી. 'પ્રદાતિ યાન્તિ મૃતાનિ' આ સ્રાહિતી તેમાં બહુવાર બીજાઓ

્વળો "ખાળકના જન્મની જેમ પત્રના જન્મ પણું કાઈ વસત આનંદ આપનારા નિવડે તે કાઇ વખત રોક આપનારા પ્રશ્ન નિવડે છે" સાવા માર્મિક શબ્દો લખ્યા છે. 'શાંતસ્ય દિ ધુવા મૃત્યું.' 'મરળ' પ્રજ્તિઃ શરી રેળાં વિજ્તિશોધિત મુવ્યતે તુવે:' ત્રેમાં કલા પ્રમાણે જન્મેલાનું મરણું નિશ્ચિત સવ' સાધારણું છે જન્મે ત્યારે આનંદ સાથે અને મરે ત્યારે શાંક થાય એ પણું સવ'લોક્ડ્રષ્ટ છે. માસિક સારી રીતે ચાલે તો આનંદ અને ન ચાલે તો શાંક થાય એ પણું સવીનુબવસિધ્ધ છે. આવી સવ' સાધારણું ખાળતમાં એકલા શીહરિ માસિકને ભાળકના જન્મનું દર્શત દઇને જન્મના આનંદ સાથે જ ભાળતમાં એકલા શીહરિ માસિકને ભાળકના જન્મનું દર્શત દઇને જન્મના આનંદ સાથે જ ભાળતમાં એકલા શીહરિ માસિકને ભાળકના જન્મનું દર્શત દઇને જન્મના આનંદ સાથે જ ભાળતમાં એકલા શીહરિ માસિકને ભાળકના જન્મનું દર્શત દઇને જન્મના આનંદ સાથે જ ભાળતમાં અનુશાકનું અપલપને કરવાની કશી જરૂર નથી. આથી તો વધાડી અદેખાઇ દર્શમાં આવે છે.

સુધાતું જન્મ અન્યદારા ખાટાદમાં સં. ૧૯૮૪ ની શ્રીહરિ તવમાએ હપ્યવ

મંપ્રદાયની સેવા અર્થે થયું, પછીથી રાજકાટમાં તમારા હસ્તક માટું ઘષું અને ત્યાંજ મરી ગયું અને પાછું નાસિકીય દ્રસ્ટ સંન્યાસી સ્થાનમાં નવેશર જન્મ્યું, એમ તમે જાતેજ તિરાન દ શક્તે શેકબાવથી સ્પષ્ટ શબ્દોમાં જણાવા છો—વર્ષ રદ અંક ૧૯ "મુધા લંધ પડશે?" એવું મોટા ટેપમાં હેડીંગ કરીને રાજકાટ છાડીને નાસિક આવ્યા પછી "મુધા" માથે આપત્તિ ઘણી પડી છે. એમાંથી છુટવાનાં દાર દેખાય છે પણ દ્રજી દ્રસ્ છે. પુસ્તકારો સંપ્રદ ઘણાખરા ખર્ચાઈ ગયા છે. પ્રેસ માથે કરજના ભાગો થઇ ગયા છે. જો પ્રેમ્ન કાઢી નાખવું પડે તો 'મુધા' લંજ થાય. હાલમાં ભારસામાંથી સાતસા માહેકા ઘઇ ગયા છે. તે મતાવી આપે છે કે સ્ત્સંગને પોતાના મુખપત્રફપ "મુધા" પત્રની જરૂર નથી. અને જો અમજ જણાશે તો "મુધા" ભાવ કરવુંજ પડશે. પરંતુ આજે રદ્દ વર્ષ સેવા કરતાર પત્રને મરી જવા દેવરમાં સત્સંગ સમાજતી કૃતદ્યતા (કદર) નહિ કરેવાય' એમ દીધે શોક પ્રદર્શાવીને, વળી વર્ષ રદ્દ અંક રદ્દ માં 'સદ્દર્પ' ત્રહ્યા છે. વર્ષ રપ અંક ર૩–૨૪ ''સૂચના'' એવું મલાળું બાંધાને ''માં વર્ષમાં મુધાને ચલાવવામાં અમને ઘણીજ મુશ્કેલીઓ પડી છે. સ્થાન બદલી શતા તે પાસિક બનાવતાં છ મહિના લં રાપમાં પડશું છે"

🚣 વળી વર્ષ ૨૭ માં કે ૮ આરોભમાં દર્જાવાદનો પક કરીને, 'આ ઠેકાજો નવા સત્સંગની જારા માટે સુધા વિષેતા એ શબ્દા મને લખવા ધારત નાગે છે તે નીચે પ્રમાસે છે-સુધા પત્રે સત્સંત્રનો એક ધારી સેવા રકત એ રૂપીયા જેવી મામુલી લવાજમથી પચીલ વર્ષ સુધી કરી છે પછી લડાઇ વેત્યા ભાર આડ આના વધારવા પડયા હતા. પર'ત છેલ્લા દાહ વય તેને રાજકોટથી નાસિક જવાની કાંતિમાં જન્મની કાંતિ જેવાં ભાગવવાં પડ્યાં છે. એટલે એતું તવું રુપ છે તે નવા જન્મ પણ માની શકાય. એવા સમય દેશને. समालते, सर्वने आवे छे ने अभायों को पसार वर्ध जाय ता नवा करना केव नव रुभा नेश्वे छे, स्थावे प्रस ने " गच्छतः स्ललन कापि भवरयेव प्रमादतः। इसन्ति वस वास्तत्र समाद्रधति साधवः ॥' "वावते। भाष्म अहावित अवस्थायी के मेहरकारीया वयडी पडे तेने हेभीने भूभांका क्से छे ने डाझाका धीरक आपे छ." એ સાથે સધાની ફ્રાંતિકરાા કે રુપાંતરને દેખી કામ મશકરી પજ કરતા હશ તે કાઈ દ્યાલાવે ધીરજ પણ આપે છે તથા આશીવીદ અને પ્રાત્માહન પણ પાડવે છે. સવાતો અન્ય બાટાદમાં થતાં સત્ય ગ સુધા નામ રાખ્યું ને તેના પહેલા અંક ગઢપુરમાં થી. ગાપીનાયજ મહારાજના કરકમળમાં મુકાયા છે અને સદ્યુર અક્ષરાન દસ્વામી જેવા મહાયુએ પ્રેત્સાદન તથા આશીવીંદ આપેલ છે. એ બળેજ સુધા આટલાં વર્ષ સુધી કટાકટીના લડાઈના સમયમાં પણ ટકી રહ્યું છે. જ્યારે કેટલાંક પત્રો સત્સંગમાં જન્મ પામી ટ'ક અવરથા ભાગવી અરત થઈ ગયાં છે. એ સુધાને આટલાં પચીશ વર્ષમાંજ શ્રી ગાપાનાયછ મહારાજ, મહપુરવાસી સંતા તેમજ ભાવિક સત્સંગીએ! કેમ મરવા દેશે. છેવટે વહા-ન દસ્વામીની જેમ પાતાની આયુષ આપી બોગ આપીને પણ ભચાવશે. વળી જ્યારે संधाना अन्य वर्षा त्यारे तेतु नाम "सत्य गसुधा " इतु ते वणते व्यासिक्षाना સત્સંગ તરકથી સારૂં પાયણ મળયું હતું. તે પછી તેમાંથી સત્સંગ નામ કાર્ય

કારેલે કાહી ના ખવામાં આવ્યું. તે નામથી હાલમાં આદિકાથી પત્રિકા નીકળતી यर्थ छ तेन अने सुधाने सुभेण छ ते श्रीलनी धन्छ। यशे ते। अन्ने भणाने दशिन सत्संगसुधा नाम धारी होशे. प्रेसनी सुरहेशी हती ते पण हवे सहतर हर यह गए छे. અને થાડા સમયમાં રાજકાર હતું તથીએ સારું થઈ જશે. એટલે હવે સુધાની પહલી છે એમ માનીને ઢાઇએ દયા ખાવી, ચિતા કરવી, મશકરી કરવા જેવું નથી. राज्ये। सुधा तर्द भाव धरावता એક सत्संशीभार्धे इयाजन शब्दायी सुधा માટે ક્લિગીરી લખેલ છે" એમ દુરત દયાજનક દુદ શા દર્શાવી છે. વળા આની ખહુ પૂર્વ વર્ષ ૧૬ માં " મુધાપત્ર આજે બહુ કપરા સમયમાં ઉતરે છે. દેશ કાળ નકુ નુંબળા છે. નાંચાની ભીડ સંદેજ રહે છે, તેમાં વળા હાલના સમયમાં કે ગળ મેળવવા પુરતાં નાઓ ન હાય ને તાઓ મળ તાપણ કાગળ ન મળે એવા સમય ચાલે છે. આવી ક્રેટાક્ટીમાંથી પસાર થવા માટે સુધાના પાનીઓમાં કરકસર કરવી પડે ત્યારે આપના લેખા કે કવિતાઓ સુધામાં લેવાના અવકાશ થાડાન મળે" એમ સુધા માટે ક્રેટોક્ટીના કપરા સમય રવય' જણાવે છે. વળી ત્રણ ચાર માસ ઉપર મેં મુક્તાનંદ કાવ્યની જાહેરાત માટેનું લખાબ છાપવા માકલેલું. તેના જવામ એવા મળેલા કે-"આવતા અંકમાં જરૂર લઈશું છાપખાનું નરસીમેતાના ગાડા જેવું ચાલે છે. કંપોઝીટર ક્રકત એકજ છે તે બીમાર પડી જતાં બીજો મળતા નથી જેથી સુધાનાં પણ ખે પાની વધારે કાઢવાં હતાં તેના બદલે એ પાર્ના ઓર્છા કાઢ્યાં છે" એમ પ્રેસની અને પેપરની કુદ શા દેખાડવાર્મા આવી છે.

ઉપરના લેખામાં સુધા માટે આપેજ અનેકવિધ અસલ અનુક'પ્ય આપત્તિઓ જણાવીને પારવાર શાક પ્રદર્શવ્યો છે. એટલે સુધાના જન્મ મરણની અને હવે શાકની વાત કરતા હો તો બરાબર બ'ધબેસતું છે. અમારૂં તો એટલું જ કહેવું છે કે એવું દોઢડહાપણ કરવાની કશી જરૂર ન હતી. સઘળું પ્રસંગ વિનાતું પ્રલપન છે.

ે વર્ષ ર૭ અક ૮ માં " હાલમાં મું ખાઇના સત્સંગમાં મતએદ હોવા છતાં મુધાને ખરાવવા સવે એ એકમત થઇ સારા સહકાર આપ્યા છે" વળા વર્ષ ર૬ અંક ર૧માં "મું ખાઇ સ્વામિનારાયણ સંઘ તરફથી પણ અમને આશ્વાસન મળ્યું છે" વળી વર્ષ ર૬ અંક ૧૯ માં "પ્રેમ માથે કરજના બોજો થઈ ગયો છે" વિગરે બાબતા દેવા સંજોગામાં બની છે તેના ચામેર તપાસ કરતાં અમને સારૂ જાલ્યા મળે "—વર્ષ ૨૪ અંક ૬ "શ્રી તપાલન હ્યદ્ધચર્ધ આશ્રમના ડું કે ઇતિહાસ" એવું મચા બાંધાને "શ્રી તપાલન ધ્યદ્મચર્ધ આશ્રમના ડું કે ઇતિહાસ" એવું મચા બાંધાને "શ્રી તપાલન ધ્યદ્મચર્ધ આશ્રમની સ્થાપના સંવત ૧૯૮૯ સને ૧૯૩૩માં સુરત તાપી ધ્યદ્મચર્ધ આશ્રમના સંસ્થાપક અને દષ્ટા સ્વામીશ્રી આત્માનંદ સરસ્વતી હસ્તક મું બાઇના જાણીતા ઉતના વેપારી શેઠ ધર્માથી ભવાનજી તથા બીલખા આનંદાશ્રમના ડ્રેસ્ટી શેઠ માધવજી જેશીંગ તેમજ મું બઇમાં પણ ઘણા જીદા જીદા ડ્રેસ્ટના ડ્રેસ્ટી શામજી દેવરામ દાકર તથા શ્રી જીવ- " ભુરાલાઈ સિવાય અન્ય ગૃહસ્યોએ મળી આ સંસ્કા સ્થાપન કરી હતી...સ્વામીશ્રી આત્માનંદ સરસ્વતી મૂળ કાશીના વતની ધ્યાદ્મશ્રુ દ્યાતીના હતા...પાતાની પાસે આવતા નાણાંના સદુપયાય કરવા માટે તેઓએ શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય આશ્રમની સ્થાપના કરી હતી. 'શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય આશ્રમની સ્થાપના કરી હતી. 'શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય માર્ચ સ્વાયપના કરી હતી. 'શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય આશ્રમની સ્થાપના કરી હતી. 'શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય સ્વાયપના કરી હતી. 'શ્રી તાપી ધ્યદ્મચર્ય આશ્રમની સ્થાપના કરી હતી.

नवर सुरत कता कथी सुरत आश्रमनी महह माटे स्वामीक क्या करवा मुलाई आवता હતા. સ્વામી જ કર વર્ષે કયા વાંચવા કાનખાઈની વાડીમાં કોદાવાડી આવતા હતા. आधी ध्या शृंदरथीना आग्रदथी "तेपायन श्रह्मय" आश्रम "नािश्वमां तेपायनम् ખુલ્લા મુકયા હતા... આત્માન દસરસ્વતી સ્વર્ગવાસ થતાં આ સરથાનું સુકાન પ્રામાછ हेवराम तथा छवराम भुराभार्धना भाषा छपर आवी पड्युं...सनातन रीत मुक्क रछर्टर धमेली संस्था ते मुक्क यलावे तेवाने सेांपवी मेवे। निश्चय ह्यों. आधी खुंखा संप्रदा-यना तेमक अन्य युरत संन्यासिकानी श्री प्राम्भार्धके मुलाझत सीवेशी. के क्यारे म्या स स्थानी भागली हरी त्यारे तेजाज तेमक हमोटीना तमाम सक्यों जेह भवाके भने आपवा भुशी अताल्या जाह संयदा सुक्षण केम इंस्यु बट तेथ ही। व्याप्युं. लेबी व्या संस्थातुं संवासन में दाय ध्युं हे. आवी व्याप्रम मल्या नार २वाभिनारायल संघनी स्थापना हरी अत्व'त प्रवार अने त्यात्रीओने ते अह तैयार करवा शिक्षणुरातमा करवा धारेलुं नेने आहे भागी आवश है ? ' अ प्रशास सत्संभने सेवहा भाटे बाडल हरेली. तेना अतिश्वनिरूपे अभने सत्संभाशी हेटलाई ત્યાગીઓ અને ગૃહી સત્સ'ગીઓના સેવામાં જોડાવા માટે પત્રી મળેલા છે.... મા आस्तुष्णान'द'? आ रीते आपे जाते आक्षेमेसा प्रतिकास मुक्य अदैतवाही आत्मान'द सरस्वती संन्यासीके स्थापेश अथहासरन सरती ट्रट हे क्रेमां स्वा-ना-संप्रहायन हिन्ति पश्च स्वत्व (६४) रीवाल मुल्यनुं नथी. तेने यसावानी काते भागशी करीने समग्र ट्रेस्टीकोक सोबीसीटर भारदत ट्रस्टणाताना अयदा मुज्य धडी आपेवा बणाखुमां सबी करंने ज'धावने आ संस्था यसाववाना संतापलार पाताने शिरे सीधा छे. आ रीतनी द्रस्ट સંસ્થામાં વિના વિવેક રિષ્ટ ધામા નાંખ્યા પછી રાજકાટયાં પ્રેસને નાશિક લાવવાની ઘણા જુના હિતરવીઓએ ના કલા હતાં મહામહેનતે લાવ્યા. અને માસિક માટે છે હજાર રૂપીયાના કાગલા સામદા " કે. આર. દેસાઈની કેપની પેપર અને રહ્યાં બાર્ડના વેપારી " पासेथी श्रीधा. घडा मान मा परं फीत नहि भणवाथी मे व्यापारीमे मेडवाडेट પાસે તાડીસ અપાલી, અનુ વાલમમાં તા વિદ્યાર્થી સાધુઓને મુંબઇ ત્રાકલ્યા. તેમજ भीडनलाल श्रीलना विभेर कता विश्वभताने उद्देशी विश्वति अधावती संधना : इटलाइ स्विमाना कड्याथी शेंड अविद्यास्य असुक सुदते पाछा आपवानी शरते ३पिया आध्या. ते बहुने रवा. ना. संधना सम्य अने मंत्रों भाइनलाब शिवराम श्रीकाना वित्रेर लागता वणभताने भेणवीने वाटायाट करीने अमुक २६भ में।छी सेवानी हरावीने शीस सुकते કર્યું. મુદતસર રૂપીયા નહિ મળવાથી શેઠ્યીએ તકાદા કરવાથી વળી મીઠાઇવાળા દયા-પ્રકૃતિ નાગજભાઇ રહ્યુક્રાડભાઇ સુદ્દદેવ કે જેની જાહેરાત સુધામાં આવતી હતી તેની પાસેથી કરગરીને રૂપીમા લઇને શેક્ષીને પાળા આપ્યા. હવે નાગજભાઇએ ઘણી વખત ઉઘરાણી કરી પશુ અદ્યાપિ રકમ મળી નથી એમ સાંભળવામાં આવે છે. એટલે પ્રેસ માથેના કરજના ખાનને 600 કાયમ જ હશે. સુધાનાં સલળાં થાયાં પાર્યા વાંચીએ વિચારીએ તા સુધાને नामे अनेडिविध भातां भातरीयां आडांअवणां छनां डरीने लोणा देहिने छतरीने पणु ત્રાટી રકમા મેળવી છે હતાં મુધા માટે કરજના બાજાની વાત કરે છે એ કેવું આશ્રય°? आती अवभ ग्रहण अलयणी ६५००वे छे. जो हिसाम ओडीट थाप ते। तेमनाभ

વિષ્માણ મુજબ લગભગ પચાસ દજારતી રકમ બગત દેવી જોઇએ. આ તો અજાવળી ગાંદ.ળી કદેવાય. આ અવસરે 'તો સમીક્ષા અપકૃત અમારે કરવી નથી.

🏷 મું ભાઇમાં મતબેદની વાત કરે છે તે પ્રથમ હતી, પણ નાસિકના પરાધીન ટ્રસ્ટ મદમાં पर्छ येहा पछी मतभेडमां विश्वित्र विष्य विधारी आपेक अभी छ, के अञ्चापि इतंत्र નહિ એવું " સ્વા. ના. સંઘ" નામનું દૂ ં તુત સુંખાઇ આવીને ઉમ્ કહ્યું. તેનું મ ધારણ ઘડવા મ દિરમાં સભા ભરવાની દરાવી અને કેટલાક આ•્યા પણ ખરા. પરંતુ है। इंदी चतुर भड़ते म हिरमां सभा भरवानं ना डड़ेवाथी रा. रा. शांड छाट!सास नानासास (सोबीसीटर) ने घेर सभा करी. तेमां पाते जाकरी, आपीने तेनुं अधारख् अधिहेनर હિંદી ભાષામાં ઘડાવ્યું. એનો જાહેરાત વર્ષ રક અંકપ માં કરી છે. અને વળી આપત્રી મે 'સવે સત્સાંગ પ્રત્યે નિવેદન " એવા મથાળાથી નિવેદન બહાર પાડ્યું છે. સલના સભ્ય અને મંત્રો માહનલાલ શ્રીજીનાએ વર્ષ ૨૫ અંક ૧ માં "શ્રી સ્વામિનારાવણ संध" अर्थुं हेर्डींग स्थापीने "ता. र-१०-४१ ना राज सांजना पांच वागे अपरास्त संधतुं अधारख तेमक धाराधारख नछी हरवा श्रीयुक्त छाटावाव नानावाव साह (સાલીસીટર) તે વેર મું બાઇમાં રહેતા અગ્રગણ્ય સત્સ ગીએની મબા મળી હતી. તે સભામાં संबने स्थापित करनारं तथा तेना प्रखेता सह्युरु अलयारी शास्त्री आजी आजिक्ष्यानं हळाले પણ હાજરી આપી સભાને શામાવી હતી" એમ જણાવીને, શ્રી માણેક્ય દ માધવછ ગાંધી वित्रेर १६ सक्यानां नामाना निहे॰श क्रीने, शर्मातमां शेहश्री गाविहळ्माएंसे तथा श्रीयुत છાટાલાલ શાહે સ'ઘ સ્થાપવાના હેતુઓ સમજાવ્યા હતા. હાલમાં શાસ્ત્રો ઝાળકૃષ્ણા-न देशना अध्यक्षप्रका अने देणरेण नीचे "श्री तेपावन ध्रहायय" आश्रम आश्रारेड नासिक यादी छ तेनी व्यवस्था अने विकास ઉपर विवेचन धर्या उतां...धाराधारधा सभामां श्रीयुत छाटाबाब शाहे विभतवार वांच्या हता... विभेरे विवेचन हरीने आप-वाद्धक समितिना १४ नामाना निहे श हरीने, ता. १३-१०-४१ ना राज स्वामिनारायण સુધની સભા મળી હતી. તેમાં નીચે મુજબ સબાએ નીચે મુજબના અધિકારીઓની निमल्' हरी छे. श्री माझेहयं ह माध्यक आंधी प्रमुण, छोटाबाब नानाबाब साबोसीटर Buyમુખ, ગાવિદજ કરવામુજ યારેખ ખનનચી, નવનોતલાલ ગાલીલાલ મહેલા તથા માદનવાલ શિવરામ પ્રાજના મંત્રીએ. આ બધુ વિવેચન કરીને, લી. માહનલાલ શિવરામ થાજના, એમ સહીં કરી છે, (ઉપરના બધાં ભુધારણીય વિવેચના સવે સ વાચવા વિચારવા જેવાં છે) ઉપરંતુ સંઘળું તતું ખલડીખળ નાશિકતા સંન્યાસી ટ્રિટના સ્વહસ્તક સંચાલન માટે હિબું કહુ^{*}. એમ કરીને સંપ્રદાયના ખરા સત્સંગીઓને **ાં કાર્ય થ**ડાવ્યા મું ભાગો વ્યોથી ચાલુ જે સત્સ ગસમાજ છે તેના મેસ્બરાનાં રેક નાંગા સુધામાં જાહેરમાં આવી ગયાં છે. તેઓ ઉપરના સંધમાં ભળ્યા જણાતા નથી. સુંભાઈ પુરતા નહિ પણ આખા સંપ્રદાયના સત્સંગીઓને સંઘમાં સંડાવવાની જાહેરાત મરી હતી પણ બહારના સત્સંગીઓ બચી ગયા છે.

ંગમે તેમ દ્વાય પણ મુંભાઇના સત્સંગીઓએ દુદ શા દેખીને દયાવશાત સારા અદેશર જેતે દારે આપ્યા છે એ ખરી વાત છે. તથાપિ તેઓને પણ જહેરમાં વગાવવા આદાસવળાં અડપલ કે સ્ટક્સાળા કરો વિના રજ્ઞા નથી, મુધા વર્ષ ર૮ સ્પેક્ટ ર પેજ ૧૮૩ મુંબઇ - "અત્રે બે વર્ષથી એક " સત્યં ગ બાલમંડળ" તો સ્થાપના થઇ છે. તેમાંથી "શ્રી મુંબઇ સ્વામિનારાયણ મંદિર બાલસેવા મંડળ " જાદુ પડ્યું જાલુવામાં આવે છે. વચનામૃતના અભ્યાસ કરીને તથા સત્યંગમાં સેવા કરીને પણ મીટા સત્યંગીઓ નાખા પડે છે તો નાનાએ પણ તેમ શિખવું જોઈએ તે! ગીતામાં કહેલ છે કે "મેટા કરે તેમ ખીજાઓ વતે" છે" ને નાખા પડવા માટે ગમે તે કારણા (મિય્યા કે સત્ય) દેવાય છે. સત્યંગના કેવા બાગ્યયાંગ છે કે કાઈ ગામમાં સત્યંગની એકતા બાગ્યયા કે સત્ય) દેવાય છે. સત્યંગના કેવા બાગ્યયાંગ છે કે કાઈ ગામમાં સત્યંગની એકતા બાગ્યયે જે હોય છે" કંત્યાદિ કડુ કટાક્ષથી વાત કરે છે. એમ ઉપકારી કે અનુપકારી કાઇને પણ છોડતા નથી. બે મત મધ્યે પોતે કવા મતમાં છે ! એ જાહેરમાં જણાવશે, જેથી કાઇને છેતરાવાના પ્રસંગ ન રહે. જેના સ્થાપક પોતે છે તે સાથ અને મુધાતંત્રી વચ્ચે લાળિક બાબત માટે પડેલા મતમેદની એક પત્રિકા પણ બહાર પડી જાણી હતી. અમે તે જાહેર સનામાં મતમેદ મુકીને એકતા સાધવાની વાત અનેકવાર કરી છે તે સર્વ પાઇ જહે છે. એટલું જાણવા પુરતું વધુ વિવેચન છે.

''શ્રીહરિ એ સ્વર્ધમનારાયેલા ભગવાનનું જ નામ છે. તેતા -માન ક માપનાર જ હોય પ્રશ્ન નિવડે વખાણ." એમ શીદરિતા નામતા આનંદને અમર્ય આગળ ધરીતે નિવડે વખાશનું અડપલ અપ્રસક્ત કર્લું છે. માસિકનું શ્રીદ્ધરિ નામ રાખ્યું છે તેનાં અહ કારહો અને એની મહત્તા આરંભમાંજ જણાવી છે. એ નામ સ્વા. ના. નુંજ છે એમ માનીને આનંદ આપનાર સાચા દીલે માનતા હાે તાે સારી વાત છે. પરંત આપના વર્તાનમાં અદ્યાપિ રવા. ના. ની રમૃતિ સવ કરાવે એવું કાઈ નામ માસિક માટે કેમ અપાયું નથી એ અજયબીની બીના છે. સંપ્રદાયને નામે સન્મુખ કે વિમુખ ઘણાં માસિકા નીકળ છે. સવ કાઇએ સ્વા. ના. ની કે તત્પ્રવર્તિત ઉદ્ધવસંપ્રદાયની સદા રમૃતિ રહેવા માટે સ્વામિન નારાયછ નામના પૂર્વ પ્રયાગ રાખે છે. અજારવા કે જારીને કાઈ 'મિ' અક્ષરને હસ્વ ો દીધ કરતા દાય પહ મંગળ નામ તા શ્રીદરિન જ મખ્ય રાખ્ય છે. આપજીએ સાધા નામ મામિકન રાખ્યું છે તે રવા, ના, ની રસતિને ખીલકલ આપતું નથી, તેમજ સંપ્રદાયત કરાજ ઓળખાય આપતું નથી. આરંભમાં "સત્સંગસધા" નામ હતું તે અમક અંશે રવા. ના. સંપ્રદાયનું મુચક સુંદર હતું. તેમાંથી પ્રાપ્યસમાન સત્સંગ શબ્દને અંદી નાખીતે એકલું સુધા રાખ્યું. વર્ષ ૨૭ અંક ૮ માં 'કાઈ કારણસર કાઢી નાખ્યું' એમ જારાવ્યું છે પણ કારણ ખુલ્લું દર્શાવ્યું નથી. કાઇએ સુધાની સુધા કુધા અવળાક અન ભવીતે "કુસ ગકુધા" એમ અવળ લખ્ય હશે. એ કારુણથી નામ કરવી નાખ્ય મનાય છે. કાંઇની ટીકાર્થી તેમ કરવું તે ઊચત નથી. વર્ષ ૨૫ માં ક ૪-૫ માં સ્વા. ના. નામની સવ'ત્ર પ્રવૃત્તિ માટે દરેક ખાતામાં એ નામ જોડવું એવું આપે ડહાપણ તા માર્ક કર્યું છે. પણ તે પાતામાટે નિક પણ ખીજા માટે જણાય છે. "જેમ સ્વા. ના. મંદિરા છે, તેમ રવા. ના. ગુરુકળ, રવા. ના. છાત્રાલય, સ્વા. ના. વિદ્યાલય, સ્વા. ના. મુદ્રશાલય, સ્વા.ના. પ્ર'થમાળા, સ્વા. ના, ઓજધાલય, સ્વા.ના. કામ'સી, સ્વા. ના. મ'ડળ, રવા. ના. સંધ, વિગર અનેક પ્રકારે અનેક કાર્યની સાથે રવા. ના. શબ્દને ભેડી દેવાય તેવાં અનેક કાર્યો કરવાં જેથી સહજે સહજે ભાવે કે વિના ભાવે પજ અનેક અવા રવા. ના. નામ બાલતા થાય' વિગેરે. આમાં રાજકાટના ગુરકલથી આરંબ કરીને વચ્ચે

ખીજાઓને કહીને અ'ત્યે નાસિકના સ'લને લાવ્યા છે તે કાર્યક અથ'સૂચક છે. આ બાબત અવિચારિતરમણીય છે. કાઈ જાલ્મ હલકા કાય માં પણ સ્વા. ના. નામ આપી ખેસે તા धष्टदेवनी ढेलकार्ध थे ज्ञाम के निंह ? नाम भदलती वणा प्रश्न 'स्वा. ना. सुधा" नाम राज्युं હોત તા ડહાયુષુ લેખે લાગત. અને આનં કની વાત થાત. હવે જરા નીચુ' નિહાળીને જુવા કે નાસિકના ભાગમમાં રવા. ના. તું મુખ્ય દારે નામ નિશાન કે તેમાં રવા. ના. સંપ્રદાયતું કશુંજ સોલકીપણું છે? ટ્રસ્ટ સ્વા ના. તે નામે થયું હોત તા કાંઈ કહેવાતું થાત. તે પશુ નથી વર્ષ ૨૦૦૮-૯ના આશ્રમના હેવાલ અને હિસાબ ટ્રસ્ટીઓએ ઓડોટ કરાવીને મું બાઇમાં હપાએલા મુધાના વધારા તરીકે રવાના કરાયા છે જેમાં આપનો જંગદાય-ચિક તિલક ચોદલા વિનાનો ફાટા પહેલા છે. બીજા ન'બરે ટ્રસ્ટના ઉત્પાદક ખાતમાન'દ શ્વરસ્વતીનો ફાટા છે ત્રોજા ન ખરે વધુ દાન આપનાર શેઠનો ફાટા છે, પછી બીજા ટ્રસ્ટી-એનાં નામા અને બધારણ અને બૂતપૂર્વ વર્ષના હિસાબ એાડીટ થએલા છાપ્યા છે. એને દ્રષ્ટિને દિલ્ય કરીને કે ચશર્મા ચઢાવીને ખરાખર વાંચો અને વિચારા ? એર્નાસ્વા. ના. ના મોવાળો પણ છે ? પાઠશાળાના શાસ્ત્રીના માસિક પગાર સંઘ આપે છે. તેથી એક એરિડીએ સ્વા. ના. પાંડેશાળા નામ રાખવા દીધું છે, તેમાં પણ ટ્રસ્ટીઓના વધિ તા ચાલુ **છેજ.** વસ્તુસ્થિતિ ઉપરાક્ત ખરી છે. હવે નાસિકને નામે સત્સ ગીઓને છેતરવાના અનેક પ્રકારના પ્રયોગા કરતા હશા. તેને કાઈ ના કહેનાર અત્યારે નથી. આ તા નામના પ્રસંગયી કહેવાયું છે તા કાઇએ અવળું ન સમઝવું.

શ્રીહરિ માસિકના તા હાલમાં ઉદય થાય છે. એના ઉપયોગી ઉચ્ચ ઉદ્દેશ મુજબ કામ કરે છે. એને નિવડવાની અને વખાણવાની હજી વાર છે. સુધા કેવું નિવડયું છે અને કેવું वभक्षाय छे विशेषाय छ ज्येनी साथी सारी सभीक्षा स्वामा स्वयं संशहेता जन्य तिना અનુવાદક સ્વશબ્દોથી જ કરીએ -- વર્ષ ૨૮ અંક ૩ 'કરી પૂર્વ અપક્લિક: હત્યાં માંડળ સત્યદર્શન. " દમણાં દમણાં તાજેતરમાં મુધા માસિકમાં નૈરાળીના સમાચાર તરીકે વિચિત્ર લખાણા કાઈ ધાચાસણ પસ કરતા હાય એમ લાગ્યા કરે છે. વધાર નવાઇની વાત તા એ છે કે ત્ના સંચાલક થક્ષચારી ખાલકૃષ્ણાનંદજ જેવા જીકા સમાચારાને સ્થાન આપે છે. રૂજની નીતિ એવા એકેય દિવસ ભાગ્યેજ જતા કે જ્યારે ભાચાસણની ઉપાસના વિરૂધ્ધ તમણે લખ્યું ન હોય! ક્ષસ-ચારીશ્રી પાછલી ઉંમરમાં કાંઇ ભ્રમણામાં નથી પડ્યાને ? સ્વાર્થ ખુરી ચીજ છે. ક્રાઈ પઢાવે ફાસલાવે કે મદદના દેખાવ કરે એટલે તેના ગુણ ગાવા માંડીશું પણ આત્માનું ગૌરવ અને ઉપાસના ગુમાવી હતે તક સુખનાં હવે વલખાં મારવાનાં હોય ! બ્રહ્મચારીશ્રીને જાગ્રત કરવા આટલી ટકાર ભસ થશે " (આમાં પૂર આદિકા સત્સંગ મંડળ કે જે પ્રથમનું લુનું છે તે ખરી ખુલ્લી ટકાર સમજવા જેવી કરે છે) વર્ષ ૨૮ અંક ૧૦માં "ખેટા દાખ્યા— મુધાના આદમા અંકમાં આવેલા વજાબાઈ પટેતના લખાણથી સુધાની નીતિ માટે ક્રાઈ કાઈ કાઇ હરિબક્ત તરફથી ધાષ્મ્રખા **ભરેલા पत्रो अमने आव्या छे.** એ भाषत अमारे जाडेर कवाण आपवानी छे. એ ધાષ્મ્ખા તદ્દન ખાટા છે. સુધાની નીતિ સત્ય અને વિશાળ છે. તેની કહિટમાં ભગવાનથી કાઈ વિમુખ કે નાસ્તિક નથી (આ લેખ સને એ વાંચવા જેવા છે) · અ.માં સાચા ધાપ્પ્પાને પણ ખાટા મનાવવાની બધી બુદ્ધિના વિપરીતતાની ખંડીયા

वायडी वडिस वात करे हे प्राचीन नीति त्वे अनीति यह लाय छ !)

० वर्ष २८ अ ह १५ ' सुधा पत्रक नीति विषे श्रीभवट " ऋषु भशाणु नांधीने, पर भील पत्रीनी यथेव्छ नात कछावीने, " अने संप्रदायिक पेपरा पाताना માં પ્રાયક સંબન્ધી જ લખણ કરે છે. સંપ્રદાયમાં ઘણા વાડાઓ દ્વાય છે. તેમાં પાત-पाताना वाटान समाण सी हार्ड करे छे. आपशा संप्रदायमां पण सर्था प्रेपरा नीक्ष छे तेम के देशन होय ते पाताना प्राधान्यप्यानं व समाख हरे छे...सुधा धत्रनी નોરિત નિરાળી છે. આ પેપર સંપ્રદાયતું મુખ્યત્ર છે, જેમાં સ્વામિનારાયજુના નામે के डार्ड प्रवृत्ति (विसुभ सन्सुभ) आवती द्वाय तेला यातानां सुभ इत्भ सानापमान विशेर सुधा द्वारा कनताने जाल हरे छे. सुधा पत्र सिवाय हार्धपण पत्र सुरहेबी शरेबा सवालनी ययो हरवाने हींमत इरतुं नथी. पश्च सुधा पत्र निउरपन्ने सारा शब्दी के अब કरता होय तेने केही शहे छे, दिवाडे। पशु पांडी शहे छे, केथी सडेलु वातावरश् पेटा करनारने જરૂર ડર લાગે છે... ભાગાસણ મણીતગર વિત્રેર થણા વિભાગા પડી ગયા છે. પર દ सुधापत्रने ते भागत हैं डा इतरवा अंडि कहर नथीक ... स्या. ना. नामे अयार करनारा (સન્મુખ કે વિમુખ) હરકાઇ વ્યક્તિ સુધામાં પાતાના વિચારા દાલવી શકે છે. આવી કેટલાક અહસમઝુ માથુસા "સુધા" બાચાસણીયું થઈ ગયું, આપાવાળાનું થઈ ગયું, શાસ્ત્રી બગડી ગયા, પાતાના માક્ષ બગાડે છે, આવા ઘણા અણસમજ ભરેલા કાગળા આવે છે. તે વાંચી સાંબળીને લખનારની અશ્વસમજ માટે હસવું આવે છે. જેથી સરવેને કરી ચેતવણી આપીએ છીએ કે "મુધા" સ્વા. ના. નો બધી શાખાએનું છે. માટે સંક્રેલ્ય વગર દરેકને લખવાની છુટ છે, સિશ્ધાંત પાતાને માટે પાતાના સાચા હાય તે બગબર છે પણ બીજાના સિલ્ધાંત ખાટા છે એમ કહેવાને કાઇને હક નથી" विगेरे (आ क्षेण ता तमाम आश्रिताओ भास वांचवा विचारवा केवा छे. आमां विमुं भ મત્ત ઉન્મત્ત પ્રમત્ત પ્રલપન યુષ્કળ છે. સવળી દિગ્ભમની દશા દશીની છે. ક્રાર્ક સાચુ સીધુ સુધુ दिततुं हेहें छे त्यारे थीडाई जीकाने क्ये तेम सणना मंडे छे क्येने। कवाण अवसरे सविस्तर અપારી) વર્ષ २८ અંક ૧૨ "સુધા પત્રના તંત્રી બ્ર. શા. બાલકૃષ્ણાનંદજને ઉપદેશ અને ધમકી" એવું હેડીંગ આપીને 'ધ'લુકા તાલુકાના ગામ ભાવલાના રહીશ દહર જયંતીલાલ હેમચંદભાષ્ટએ હ. શ્રી ખાલકૃષ્ણાનંદજી ઉપર આખા કુલેશકેટનાં આઠ પાની ભરી ઉપદેશના કારળ લખ્યા છે. અને સાથે સાથે બન્તે દેશના આચાર્યોને મારી મારી મને જવાય નિદ્ધ લખા તેં હું ગુજરાત સમાચારમાં લખીશ, વિગેરે વિગેરે...મુખ્ય હેલ એરલાજ हे है अन्ते देशना आयायेथि विमुख हरेला भाषासण्याण અંડીયાઓને તમા વખાણા છા. તેઓ લાખા મનુષ્યાને માક્ષમાંથી પાડનારા પાખંડીઓ છે, તેના પક્ષમાં રહી તમા પણ પાખડી છા, વિગર તેની સુધ્ધિ મુજબ ન લખાય એવું તેનું વર્ણન છે વિગેરે. (આ કાગળના શબ્દો સવે એ વાંચવા ધારવા જેવા છે. આમાં તા હદ વળી છે) વર્ષ રદ અંક ૧ "કેટલાક વડીલ સત્સંગી બન્લુઓ સુધાની ની પેસાની લાલચુ અને દુધમાં તથા કહીમાં હાથ રાખવાની કહે છે ? વિગ્ અને ઉપરથી આવા દેવકાના લેખા પત્રો અનેક હશે એમ જાણાય છે. એમાંથા થાડા રાખદાના વ્યનુવાદ કર્યો છે.

ચાય છે. વ્યવાચા પાડા લગ્ના કરાયા કરતો કરાયા હતે. હવે બલા શાસ્ત્રી⊛! સુધામાંજ ઃંવેલી હિતસ્વી સત્સંગી લેડોની સંદુ કતાને દુરામહને દૂર કરીને અત્યાર સુધી પાતે આયરેલા સાંપ્રદાયિક સદાચારના અને સ્વલેખાના શાંતાચનત बाभेर विवार करशा ता सुधा मासिक भाटाहियुं राजकाटियुं ज्युनागढीय मुश्ने द्वे ખુશીય' ના ચિકીય', સન્મુખીયું મડીને વિમુખીયું, બંડીયું ભાયા મણીયું તથા બાપલીયું. સદિવાનું સમાવડીયું કે સામાવાડીયું, લાબિયું પ્રલાબનિયું, અત્યે બંદાળીયું બમાડીયું શે ભૂમોળયું નિવડયું છે એ સ્વયં સમન્ના શકશા. એમ થતાં સુધા સીધ સુધુ મડીને સાવ મુધા કુધા થઇને 'अता अष्टस्तता अष्टः' થઇને આપે માનેલા શાખા પ્રશાખા વિશિષ્ટ અંખિલ सत्सं गसमार् अत्यंत हेय तुच्छ वनी जय छे तेनी आंध्र भवर रही ? क्रेने तमाओ हलरीवार ભંડોયા કુસંગી વિમુખ કહ્યા છે તેઓ પણ સાચી કે જુરી પકડેલી માન્યતાને વારાના નાડાનો येंडे आपे असं अवात प्रदारा सभत उघाडा डवी छतां करा छाउता नथी. तमारे मते ता કાઈ કાયમી સિધ્ધાંતજ સ્વીકાય ન હોય એમ ચાક્કસ સાળીન થાય છે. : ાય તે ખડુ ડાળ્યું પણ કરોા ઢંગ ઢાળ આવ્યા નહિ અને પાતાના કામમાં કિચિત પણ આવ્યું निष्क. अन्य अवस्थाओ उद्दूभवेली सुधानी निराणी नीतिमां अर्ध ज्यतन निषत सत्य हे पक्ष કે આતા-મલીલ ઉપાસના છે તે કાઇને સમઝાય મનાય એવું નથી. વિશાખાને શાખા શાખા કે એ અત્ય'ત અવળુ વદતાવ્યાદ્યાત પણ છે. વર્ષ ૨૦ અંક ૧ મે ાદીવાળા એક સંપ્રવાયને મૂળ વસ તરીકે નિસ્તપીને ખાસ બારા માણવાળા માટે " તે તા મળ દુલમાંથી વિખુડી એક શાખા પડીને દુલ થયા તેના આશ્રચી થયા" એમ ચાખ્યું લખ્યું છે. ક્ષેત્રે કારો બદલાતી નીતિ સમત્રસની અલહારી છે. પાતાના બાલની પણ કોંમત નથી. છેક છેટેવી નમરકાર કરવા જેવી નિવડી છે.

ખીજી ખાલ રીતિએ મુધા કેવું નિવડયું છે તો માસિકમંથી પાક્ષિક બન્યું અને વળી શુદી વદીના અકા બેળા કાઢ્યા. ચાપડીઘાટ રાયલ સાઝ્ઝમાં હતું તે કુલીસકેક સાઇઝમાં હું લાંબુ બન્યું. જાદા રેપર ઉપર સિરનામા થતાં તે હવે ટાઇટલ પેજ ઉપર થવા લાગ્યાં. કાઇ વખત ખાળ બાધ ટાઇપ અને લાલ શાહીમાં પણ છપાયું. વળી સત્સંગસુધા મટીને એકલું સુધા બન્યું. ૨૪ વર્ષ સુધી પાને પાને મુચવાતા ઉચ્ચ ઉદ્દેશાને ઉલ્લેધીને "શાખા પ્રશાખા વિશિષ્ટ અખિલ સત્સંગસમાજનું મુખપત્ર" વિમુખપત્ર બ'ડાળીયું બન્યું. આગા—મયોદા બહિત ઉપાસનાની ચર્ચાને બધ કે ગૌલ કરીને આડા અવળા સાચા ખાટા કરત સમાચારનું સાધન બન્યું. હવે વિમુખ સન્મુખના સદ સમાચારનું ધામ ખાયડીયું બન્યું. અંત્યે કેવું નિવડયું છે તે ચસમાં ચઢાવીને એઈ લેશાં. આ બધા દુરત દેશો દેખ્યા કાત તો ચીહરિ સુધી જવું ન પડતા હવે વખાણાય છે કે વખાડાય છે કે વબાવાય છે કે ડેખાળાય છે તે સુધાર્માં સંબંધો લીકવાકમાંથી આપ સમત્રી લેશા.

🤛 આ પ્રસંગે અવશ્ય જણવા જેવું 🗕

ખરે ખુલ્લું કહીએ તો બધાં ખેડાનું મૂળ ધામ જુ તામઢ દેશમાં જન્મ છે, જુનાગઢ મંદિરમાં દીક્ષા જન્મ છે. ગળશુપામીથી વિમુખાના ચોમેરના પ્રસાગ હતા. સ. ગુણાતીતાનનંદ સ્વામીને ખોટે નામે ખીજાએ ગુંધા કાઢેલી બાળકૃષ્ણકોહપય વસાયી અપ્રમાણ અપ્રાશ્ વાતાના ખાસ અભ્યાસી હતા. રાજકાટમાં કે ગોંડલમાં રહ્યા ત્યાં પણ સર્વાંગ પ્રસંખ માતા સ્થાપના હતા. સુધા માસિક સ્વહસ્તક આવતા સુખભાગમાં શ્રીજીની સુધા સંતની સુધા ' એવા એવા અનેક આડ અરી સદય શન્ય હેડી મથી લખાતા લખમાં

બહુધા અવતારકોહી અમાન્ય વા સતોનાજ ઉતારા લખાતા. બીજા સ્વલેખામાં પસ એવા જ ગરભડ ગાટાળા ગળકાવત. પાતાને વાતા જ મુખ્ય શાસ મનાએલ હોવાયી ते वाता भे त्रश्च वभत स्त्रयं छपावेदी. अने सुवा दारा प्रयुर प्रयार पश् आयरता. तेमक वडताल विशेर के के स्थणे कता त्यां विश्व तेनी पाटलीया साथे देखता अने વેચતા શસ્ત્રીપર્જ એમાં જ આખું વાપરત. વાતાના પ્રયળ પ્રસંગ હોવાથી સંપ્રદાયનાં મુખ્ય માન્ય શાઓ સત્સંગિજીવન શિક્ષાપત્રી વચનામૃત વિગેરેને અનુપયોગી ગૌણ ગણતા. कें अंड अवक नीय प्रस ने हाणवा तरीडे प्रमाशने लेता ते। अस्पित इट युक्तिप्रयुक्तिधी વિમુખમાન્ય અવળા અર્થા બેદહ કરતા. (જેતું દિગ્દરા ન ઉપ્લવ સંપ્રદાય માસિકમાં ૧૭૮ પેજથી કરાવલું પડેલું) સંપ્રદાયમાં રહેવાનું હોવાથી અને સમાજમાં માન રાખવાનું દોવાથી વિમુખ વિરુધ્ધ લેખા પણ અનેકધા લખતા. એમાં પણ છૂટી જવાની છટક-ભારીઓ ભદુધા છૂટી રાખતા. એમ હતરવામાં છેક કીટ બન્યા હતા. જેમાં સંપ્રદાયતં કાંઇ સ્વત્વ નથી એવા નાસિકીય ખું સીયા વાડા અખાડામાં ધામા નાંખ્યા પછી અને મું ભાઇના સ્વા. ના મુવે સહકાર અપ્યા પછી પહેલાં સંપ્રદાયની જરા બીક હતી તે મટી જતાં 'હૈયાત' હોઠે આવે' ''આહાર એવા એહકાર" એ કહેવતે આંતરના विभूष अगरी वदार विश्वाम हे हवा मंडवा. विभूषीने। प्रसंग स्वाय पुरता प्रका થવાથી તેમએ પણ "વિમુખ આપે વિખ વાતમાં, વખ્યતી જાયે જો વાત' એ પ્રમાણે 3ર રહ્યું તે રગરગમાં કરી ગયું. પરિણામે સંપ્રદાયનિષ્ઠ સવે ને પાતા જેવા બહિમ ખ વનાવાના વેતરસમાં પડ્યા. સુધાના સીધા સુધા જુના ઉદેશોને ત્રણ તિલાં જલિ આપીને મધા ભાજા ખંડાના સંગ્રહ માટે શાખા પ્રશાખા કેને કહેવી તેનું ભાન છતાં સાવ બુલીને મસાનમાં "શાખા પ્રશાખા વિશિષ્ટ અખિલ સત્સંગ સમાજનું મુખપત્ર" એનું નવ્ય નામ નિરાળ મનરવી આવીને, બધાના લેખા સમાચારા વિગેરેના માડા મવલા બંડાળ સેળબેળ ખાયડા અયુત-વિષ જેવા કરીને એકખીજાને ખત્રાડવા, નિંદવા વ'દવાના ઇજારા લઇ બેઠા. निक नवी सुधा अने नवा त'त्रेष्ट शीक रिस्थापित अव अशीवित पान अनी अथा. આર્યા નવી નિવકેલી નિરાળી સુધા જ પ્રમાણ છે. મીજ પ્રમાણની જરૂર નથી. પરાપદેલ પાંકિત્ય પ્રદર્શનમાં પુરા પ્રવાસ નિરાળા નિવડયા છે. સંપ્રદાયના અધિષ્કાતા આચાય'લી, વા માનુવામાં ત્યાંગીઓ, હરિમકતા વિગેરને તેમજ ભવા લદ મહિમ માને પણ કર્ત ભારતા अपूर्व लेश्रीस्था लहेरमां आपवा भंड्या हे, पश्च चेताने जेने। अख पश्च आयरेवा नवा देवे नासिश्रायां से पाइतियां सथकां तुत रीयक तोद्दानीने सवासन पडती सुशीने, મધા-ત્રેસને વેચી દઇને પથ સદા સંતાપકર કરજના ભાજે કાઢી નાખીને, સ્વસ્થાન જાનામદ अने अप्रदायनी स्थापित प्रध्यति सुक्षण गुरुपर पराप्राप्त देवसेवा है भ उणसेवामा सीधा ભાડાઇ ન્યુય તે કત અ થ કર્યો કહેવારા અને સવ કાઈ ઉપદેશને સ્લીકારશે અને અખિલ સત્સંગ સમાજ ખુબ ખુશી થશે. સંપ્રદાય વિષે સાચી શ્રધ્ધાનિષ્ઠા દ્રાય તા એમ કરવું કરાં કાર્યું નથી. આ તા પ્રસંગથી સવ'ની જાણ માટે તત્વરહસ્ય જણાવ્યું છે.

ુવર્ષ ૨૮ અ'ક ૧ " કેટલાક પરમાર્યાંનું કાર્ય દેખાડી અંદર સ્વાર્યના ક્રીડા યુવાડનારા, પોતાનું જ નહિ પછુ પાછળના જેને પોતાના માનેલા છે તેમનું પછુ લગાડે ક્રિક્ટિક્ટ જન્મ સાથે જ જે વ'શ વારસદાર આપેલા છે તેને તજીને " પોતાના સ્વદેશ સ્વયુરુમ ડળાદિ વારસદારાને છાડીને તેમજ સંપ્રદાયના ધારાધારણ બંધારણું ખુણા " એવું આપ્યું છે તે તા કાઇને ખાનગી પુછપરછ ખીજે સમયે કરવી દ્વાય તા તરછાડીને, નાસિક તપાવન લક્ષચય આશ્રમ કે જે સંન્યાસીએ કાયદેસરનું રજસ્ટ કરી શકે એવા હિસાએ આપ્યું છે. આંધળા ખુલામાંથી પ્રકાશન થવાનું તેંત્રીએ પલ ટ્રસ્ટ કરેલું છે. જેમાં સ્વાના સંપ્રદાયનું લેશથી સ્વત્વ નથી. અને ખરૂ કડીએ તે લખ્યું નથી અને તે અજ્ઞાપિ થયું પણ નથી એ ખરી હડીકત છે. આતા સત્ય પારને પડી ઉત્રંદ ગામનું પોતુ ભરવા જેવા કે ભળતું ઘર ભાડે રાખવા જેવા કે હેડમાં પગ ઘાલન સ્પ્રીને અસત્ય અસારને ગઢળ કરવાની અવળા પ્રકૃતિ ચાલની જેવા શુંડી કહેવાય. केषु के ताहुस विनाना क्षका भारता के वा के आहुतीया घर के वे क्यारे त्यारे भार अथवा "पहरास्ति स पहरात" के पुरीविमत विवस्तात? अना केषु कहेवाय अध કરવા પડે એવા છે તેના આખા સંતાપ લડુ ઉલમથી વહારી બેઠા છા. આશ્રમમાં ૧ તાનપુરામાં તા અનેક ભાગા હશે એમાં ક્રાઇ એક આગના આધળા ખુવા અટક હતે. જ બાળવા પડે છે. ટ્રસ્ટીઓની ગાદાદળ સહેવી પડે છે. હિસામા રાખીતે ઓડી એક એ મગીયાં ફાનસથી કામ લેવાય છે.) હતાં એવા અવળો અર્થ કરવા જાય છે. પડે, આવતા સન્યાસીઓને તા પહેલા પાવવા જોઇએ, રસાડા અંગના સંતાપા તે સતતીયા શતધા સહેવા પડે છે. સહાયી સંધના સંતાપા તા ખાસ સહેવાજ પડે. સરકાં શા માટે સહેવા પડે ? આમાં શા પરમાર્થ છે. સંપ્રદાય માટે એ જ્યું હોય તા લેખે છે. અ જેથી કરતાં જો સંપ્રદાયનાં સ્વત્વવાળું પૃથક મંદિર કાશી હવેલા કલકતા વિગેરમાં છે કર્યું હોત અને તેમાં સત્સં ગિઓના પૈસા ઉપયોગી કર્યા હોત તા લેખે હતું. હવે ખધી સંપ્રદાયભાલ પ્રવૃત્તિના પ્રસાર માટે જ સુધામાં પાખેડી પ્રચારા વિધવિલ ભાતન કરવા પડે છે. હવે નાસિકીયું સુધા કેવું નિવડયું છે તે દર્ય જોઇ લેં સનસુખ વિમુખ અખિલ થકી વિમુખ નિવડ્યું કે નહિ ! ' સાદાના છાકા સીદાને સારા લાગે એ ઢાર્મ માટા પંડિતની કહેવતે હવે સુધાને વખાણ્યા કરા. કેલ્ઠ ના કહેતાર નથી, મ तत्त्व वियार शिथर भतिथी ओडित डरशा.

🛆 વળી 'શ્રીદરિતું' વડાદરાના આંધળા ખુઆયાંથી પ્રકાશન કરવાનું રાખ્યું તેના કર્ वडतास केवा धाममांथी राज्युं इत अने संयावहा कर तंत्री रहा इत ता वधारे अने કુળતા રહેત" એમ આંધળા ખુણાનું 8દાંગ નિરશ'ન અહાવીને માસિકની દલકાઇ સુધા કુલ રીતિએ જાણવા છતાં કાપટય નાસિકીય આંધળા ખુણામાંથી કહુ છે. બ્રીહરિનું પ્રકાશન આંધળાને પણ દેખાય વ'ચાય અને સમજાય એવું "ત'ત્રી મુદ્દક પ્રકાશક શિવજીભાઇ દેવશી**ના** ચાકસો, મુક્ષ્યુ પ્રકાશન રથાન લુઢાષ્ટ્રામિત્ર પ્રિ. પ્રેસ શિયાપુરા વડેલ્ટરા" આ રીતનું માટા ટેપ્ એ વર્ષના બધાજ અંકામાં ચાલુ આવ્યું છે. આમાં આંધળા ખુણામાંથી પ્રકાશન તમાં દૂર પણ હોય છે. કથાવાર્તા કરવાની અને નામ ધર્માદા ઉઘરાવાની પ્રવૃત્તિ હોય છે. વાતજ કવાં છે? છતાં મુદ્રશ્રુ પ્રકાશન સ્થાન લુઢાણા મિત્ર પ્રેસને ઉડાવી દીધું એ 🥞

મ ધારું દશીવધિ ગાઢ આપની આંખ્ય ઉપર આવી બરાયું હશે તેતા નાસિકોય ખુણીયા પરિવાર પરહરી. લીધા પરતા સંતાપછ " આ વિષ્કુલાન દુમુનિના કયન મુજ અધારામાં અટવાતા અથકાતા વ્યક્ષચારીજ ભણ ! નાસિકના સત્સંગળ લ ખરેજર आपमेल मेणवेंदन मानी बीवेदा व शवारसे। माटे परापकारना वेल धरीने को स्वा आधिणा जुलाभाषी सुधान प्रकाशन सत्स जिनतासन कराय छ तेने अस प्रवेशी अवा મેળવાય છે " કરવાદિ ખડુ રહાપણ ડેહ્યું છે. નિ. મુનિ અને પોતાના કથન મુજબાનથી તે ? અંદરના ભાગમાં તંત્રીએ પોતાના ધરનું શીરનામ " મુલતાનપુરા આધળા ખાતા જિખમા, જવાબદારીભર્યા સંભાળવાં પડે છે તેમાં પ્રથમ તે ટ્રસ્ટના બધા કાયુ વસ્તવિક અર્થ નથી. એમાં તો અર્ક વિજ્ળો બત્તિએ છે. (જે નાસિકમાં નથી, કરાવવા પડે છે. વિદ્યાર્થ ઓને સંભાળવા પડે, લેડે વઢે તાે છાડાવવા પડે છે. આશ્રમન તા તંત્રો પણ એવા અર્થાન્તર કરે 1—આપળા પુણાનું જે મધાર હતું તે સાપ્રદાય માંગની જમાના ખેડાવવી વવરાવવી વિગરના કર્યું ક સંતાપ તા અનવધિ છે. તેને માટેન મહિશું ખ નાસિશીય ખુબામાં જે તે માર્ગ મહિશું છે અને તેનાજ ધાર માધામાં ભળદીયાં ખેડુતા ઓજારા વિગેરતે સંભાળવા પહે છે. ગૌશાળાનો ગાયે!, આખલ તંત્રી અને સુધા ભન્તે સાય અટવર્ડ અથા છે. એમ કહે તા તે સાયું જ દરે તેમ છે. वाछरेडी विजेरेनी संभाणना करवी पडे, न संभाण ते। परनेकिना प्रत्यवाये। भागव आपना हुर त हीसगीरीना शण्टोनो सहक विसार करीज ते। जेमक साणीत आय जोव છે. જાઓ-વર્ષ રદ અંકર૩-૨૪ "રાજોટથી અહીં આવ્યા પછી સુધા અને પ્રેસને આજસુધી ધાર અધારાના સાગ થવું પહ્યું છે. અને જે જે દીવાઓની સહાય મળવી તેમણે પ્રકાશ ન આપતાં કાહજ કર્યો છે. આમ અધારામાં દંગ થતાં માવે તેના સંતાપા તા રહસ્યમાં છે. આ બધા પારકા ઘરનું વાસીદુ વાળવા જેવા સંતાપા સુધા અનિયા મત થઈ ગયું અને અંતે બન્નેને નષ્ટ થવાના સમય આવી ગયા. ો વસાજ નાખુશ વર્ષ તુટવા માંડ્યા ને કેટલાક માત્ર લાગસીયો જ ટકી રહ્યા. ते आया अअवधी आहड वायहाने के अभे सतीय नधी आपी शहया ते माटे ध्या क દીલગીર છીએ ને લગા માગીએ છીએ. હવે મુંબઇના સત્સંગની સહાનુંબૃતિથી અને અન્ય પ્રાવક વાયકાની સુધા ટકાવવાની લાગણીથી કુરી જન્મ શાય તેમ સુધાને તથા ત્રેસને કાંઇક પ્રકાશમાં લાવવા પામ્યા એએ" વિગેર આ બધા આંધળા પુણામાંથી માકલેલા અધારાનો જ પ્રભાવ કહીએ તાે બરોબર ખેલબેસતુ થાય તેમ છે. બોજાને સળાયા કરવાથી કે સુંખળાં યાચવાથી કે ચુંદીએ ખલુવાથી કે આંખ્યમાં આંગળીયા લાલવાથી રેત કાં<u>દેત કાઢવાના છે </u>? આ તા કહિયા અમ્યાનું અમલક્ષણ જા**હેરમાં આ**વે છે.

વડેકદરા કરતાં વડતાલ જેવા ધામમાંથી પ્રકાશન કરવામાં વધારે અનુકૂળતાના ઉપદેશ આપા છા એ ડીક છે. પરંતુ વડતાલમાં પ્રેસ નહિ હોવાથી વડાદરા છપાવીનેજ વડતાલ લાવલું પડે એ અમને પાલવે નંહિ. એતા પ્રેસ અને પેપર બન્ને સાથે લઇને કરનારા આપને પાલવે. જેમ સુધા પ્રથમ **રાજકાટમાં** છપાતું અને બાેટાદથી પ્રકાશન વતું, એમ પાતા જેવું કરવા માગતા હાે એમ જણાય છે. વડે દરામાં છપાવીને વડતાલ ધાત્રે લાવીને સ્વાના કરીએ એમાંતા બધીજ મહેનત શીર 🦠 કરવાં, રેપર ચાટાડવાં, પાસ્ટમાં માકલવા વિગેરે અમારે શિરે આવે. વળી અમાર તે <u>સીડીમાં</u> કરવાનું અમે

વળા દેશમાં મંદિરાદિ કરવાનું હોય છે. વળો ક્રાઈ શુમ પ્રસંગે અન્યત્ર પહ્યુ ગમાર કેરલું પડે છે. વળી સાથે પુરતકલેખન સાધન મુદ્રસ્ પ્રશ્નિ પણ ચાલુ હોય છે, એટલે તમાં કહા છો તેમ કરવામાં બહુ મુસ્કેલી પડે. પાષ્ટ્ર િએકના ખર્ચો તો જ્યાંથી પ્રકારન કરીએ ત્યાં થવાનોજ છે. એમાં વધુ લાભ નથી. આપે તો સંપ્રદાયની આદા–મહાદ કે જે તમામ ત્યાંગ માથે મૂળથી પ્રવતે છે, જેની સ્વના આપ ટાઇટલપેજ ઉપરુદ્ધ આપ્યાજ કરા છે. અને લેખોમાં લખ્યા જાવ છે તે કરાવી દીધી અને હવે તો સંપ્રદાયની બહિમું ખ થઇને નાસિકીય આંધળા ખુંશામાં પેઠા અને ત્યાં જેવોતેવા પણ શેર વસાવ્યો એટલે જે કરા તે પાલવે અને શાલે આપે કિંદ લેખના સ્વર્ધા પણ શેર કર્યા વહે. અને પુસ્તક લેખન શાધનાદિ પ્રદ્રતિ નહિ, તો અપકાશ મળે જે હતે શિરાનામાં વિએર કરી શકા અને વળી વિવાર્યોઓની લદ્ધા મળતા કરા માટે અન્યો તો અમે કરીએ છીએ તે ચાલી મહેતાનું, ચાલ ખર્ચાનું અને અનુકૃળવાલાળું લાગે એ જે તેવા પ્રસંગ આવશે તો તમારા ઉપદેશ પ્રમાસે પણ કરીએ.

ते सं याक्षके। क तंत्री रह्या होत ते। वधारे अन्तुः गता रहेत ' अभ आपतुं भानवं सार्थुं साइ कर ड्राय ते। आपि सुधानुं तंत्र २४ वर्षं सुधा ओड पत्नी ओड अनेड तंत्रीया देभ यसाव्यु ? वणी तंत्री थमा पणी पण सद अक्षरपासी आख तंत्रीन पण्ड नाम शा કેનુથી ચલાવ્યું. સંપાદક, સંચાલક, વ્યવસ્થાપક તા આપ જ વર્ષોથી હતા. વર્ષ ૨૫ અ'ક ર-3 'નિવેશન અને પ્રાથમાં ' એવું મળાળું બાંધીને " સુધા અનિવાંય કારણ ત્રણ માસ ખધ રહ્યું, તેથી તે પત્રના સાહકા અને વાગકા અધીરા અની ગયા છે. सुधापत्र प्रथम इश वर्ष सुधी प. भ. हेरावबाब अराराज मीटाइवाणाओ युवाव्युं ते પછી અમે આજે ચીક વધ ચલાવ્યું, પશ્ચ જુદા જુદા તંત્રીના નામથી ચલાવ્યું છે. इने पत्रने पाक्षिक करवानी भाटी अपाधि अपाध्याने कारको अपने संचना सक्योना तेमक अला કેટલાક સત્સ'ગી બન્ધુઓના આયર્કે ત'ત્રાપદ ઉપાડવાની જવાલદારી મારા ઉપર આવી પડી छ, छेही अवस्थाओं आ हिपाधि अश्वक्ष ते। अध्युर्भ पानुक्ष स्वण भणवाथी हैटलाइ भहिनशा मणशे अने सत्स भभां भी आयाय श्रीओ स'ते। अने सत्स भीओना आशाबाद मणशे ते। भने ते अश्वक्ष्य निक अने अभ भारे भानवु छे. अने तेथीक सव सत्य गनी प्राय ना डेरे थु डे सी भार्ध भारावां आपे ने सत्स भनी सेवा भारायी वधारे अने" भा भारावं निवेदन अने प्राय ना शुं हुई छे ? हदाय प्रथमना वर्षीमां परतंत्र हता परंतु वर्ष १४ અ ક ૭-૮ " સુધાના તંત્રી કેશવલાલભાઇના ફેરફાર કરીને ભાષ્યુજનાઇ મુળજ વધીલની निभने। इत्तां इश वध्यमां ओड इकार केटला नाष्ट्रांना भाग आधीन वधारे भाकी थवाना सथशी " रामहाट सत्संग साहित्य कार्यासय"ने अप क्षेत्र हुउ छे." आ आपना इथन मुक्क वष १४ पछी ते। वधु स्वतंत्रता इती. आर्थां अथ पछ तमारी કારીગરીનું કોતુક હતું. જીદાં જાદાં નામરત્પથી બધી વ્યવસ્થા આપબ કરતા અને "આજે ચૌદ વય ચલાવ્યું" એવું અભિમાન પણ ધરાવા છા, છતાં તેલા થયા નહિ અને પછી પોડુ बानु अदीने त'त्री थया. मासिडमांथी पाक्षिक करवानी छपाचि माटे त'त्री थवु पंडतु નથી. સ્વા. ના સંધના સભ્યોના તેમજ ડાલા સત્સંગીઓના આયહથી 'તંત્રી શ્વાની વાત પશુ કાઇના ખાસ નામના નિદેશ નહિ કરેલા ઢાવાથા ખનાવડી જાણાય છે. કાઇને તંત્રી ચવાનું કહ્યું હાય અને તેણે તમને તેમ કહ્યું હાય એ બનવાઓન છે.

દ્વેલ્લી અલ : ઉપાધિ અશક્ય મુસા છા અને વળી અનુકૃળ સ્થળ અને મદનિશા તથા માટાંઆવા આશિવાદા મળવાના આશ્યયી શક્ય પણ ગરા છે. આ ખેવી વંચના-बातुरी विश्वित्र छे. असते पह्य अनुकृष स्थण अने भदिनशे। अने भाराक्षीना आशीरीह અને સત્સ ગના સલ્ સાથ સારા મળશે ત્યારે તંત્રી થવાનું આપનું વચન માનીશું. આપનું વિમુખ ર રંગેલું, સામાવાડીયું, શંભુમેળિયું, નાસિકાયું, નિરાળી નીતિના નવા તેતવાળું તાજું વર્તન અને વળી સત્સંગસુધા વર્ષ ૧ અ ક પાંચ પેજ ૧૪૫ ઉપર આપે પટેલ વદેલા લખેલા લેખમાં શ્રધ્ધા ભાવધી વિવેચન કરેલાં સત્સંગનાં છએ માં ગાતી જેતે આડી અવળી કુબંડી ખંડ રીતિએ વિમુખકુ મંગના પ્રમુખ થઇને કરવા માંડેલી अभवीह दुमेवाने लोर्ड लागीने दुवे आयाय शीओ, संता अने युरत सत्स गिओ। अशि-વીદને શેના આપે? અને હવે આપને આશિયીદની અપેટ્સા પણ કર્યા રહી છે? વર્ષ ૨૬ અંક ૯-૧૦ માં આચાર્યાં શ્રી માટે બહુ બોબત્સ કોખ અક્ષમ્ય અનિર્વાચ્ય જાતી લખ્યો છે. એવા બોજા બીમત્સ વખો અતેક છે. વર્ષ ૨૭ અંક ૧ આરંમમાં "જયાન છે જરૂર તે જાણુએ, વસતાં તે વિમુખની પાસરે" આ નિષ્કુલાન દમાન रियत आणु पद छापीने, नृतन वर्षनु अभिनंदन आपतां, नासिशीय धनस्याम-મહારાજના આશીર્વાદ પાકવીને, સંપાદકીય લેખમાં -સત્સંગનાં છએ અંગામાં પ્રથમ જાયત અવરથા આવી ગઈ હતી, પછી સ્વૃપ્ત દશા આવી ગઇ, હવે તેા મુધુપ્તિ આવી ગર્ફ છે, किया तिनुंक कार्य प्रवर्ति रहा छे, माटे ते सेवा करवा थे, उस नथी असेवुं व्यांज्य कर्या व्यां છે. તેમાં સત્સંગિઓનેજ પ્રેમલા દેલછાપણે વર્ણવીને એમનેજ છએ અંગમાં વને તા સર દિશાના સ્થાન તરીકે વર્ષે જ્યાં છે. બીજાં અંગા માટે જકેલું બીસત્સ કાઈ રાં સહ્ય છે પણ પુ_{જ્ય}ે<u>દેવા</u> માટે તા "પ્રથમ પરચા પુરતા હતા પર'તુ તેમને ત્યાગા ગૃહીઓની વેવલી કે ગાંડો ભક્તિએ ભ્રષ્ટ કરી નાખ્યા, તે મહામાયાથી આવરિત થઇ ગયા તે ચમત્કાર પરચા જણાવતા ખધ થઇ ગયા. એટલે સપુષ્તિ સેવવા લાગ્યા." એમ વિમુખ કુમુંગી નાસ્તિક લખે એવું અતિશય અવળું લખ્યું છે. એમ સલળાં સ પ્રદાયનાં પૂજ્ય દેવાદિ અ ગાને નિદાને ગોણ હેય ગણીને, પાતાના ઘનસ્યત્ય કે જે ચિત્રપ્રતિમારુપ, અનિભરુપ, ખાલી યદ્યશાળામાં એકલા ક્રોઇ પ્રેમલા હરિગ્ક્તને સોળવીને રથાપ્યા છે તેમને સમગ્ર સત્સ્ર ગનાં દુઃખ હરવા અને કલ્યાણ કરવા માટે ના સિક त्रपोलनमां तप करवा आवेबा नरनाराम्थ हरावीने, तेमक तपावनमां रहेता विद्यार्थी विशेरने સમગ્ર સુદ્રસ ગના હિત માટે આવી વસેલા ખરિકાશ્રમવાસી મુનિઓ કરાવીને તેમની જ એક સેવા કરવાના વસુખ નિશ્ધ આપ્યા છે (આ લેખતમામ આશ્રિતાએ મન દઇને विश्विता विभश्वा केवा छे.) त्यात्रीकाती निंदा ता पाने पाने पहें पहें आशिव्यवणी डाय જે આવી કુસેવા કરતારા કુમ ડી યાખ ડીની દેવા, આચાર્યો, સંતે દેશના આશિરોદ આપે ક આશિયાદ આપે એવું એકપણ સુલક્ષણ નથી. શું જોઇને આશિયાદ માગતા હશે! કેવા ्वाम अपदेशा? 'नास्ति नष्टे विचारः' के वुं छे. अब अप्रभूत प्रस्तावधी.

્રાન હવકરા: વાલિ વિશ્વ વિશ્વ વિશ્વ વિશ્વ અને સમય છે. તે શ્રીહરિ-ુવળા 'સંચાલકા જગતની ત્રિયુણી વિભૂતિસમા વિદ્વાન્ અને સમય છે. તે શ્રીહરિ-ુગ્રનના, શ્રીકૃષ્ણસ્વરુપના અને શ્રીહરિમળના દાસ રહેશે તોજ સત્ય કહી શકશે. પરંદુ અર્થના દાસ થઇ જશે તા સત્ય કહી શકશે નહિ. જગતમાં સવ કોઈ અર્ધના દાસ એ પણ અર્થ કાઇના દાસ થયા નથી. ને સત્ય ન કહી શકાય તા પત્રકારિત્વના વેવજ કાદવાને રહે છે" આ આખાય પેરમાક શ્રીફરિ અને તેના સંચાલકા અને લેખકાને

હલકા પાડવાની ખુલુચાલાક્રીવાલા ઢાઇને દ્વેષરાયને ખુલ્લા જથાવનારા છે. જગનમાં જાણે ेपात ओडबा क त्रिश्रंथातील (तुरीय) यह अमा होय अपने काले पात ओडबा क भाग कृष्णुना भानंही साथा हास भनी गया है। ये भने जाने स्वयं ओहलाक सत्यवस्ता निवडमा है। म अने अने अने शिते के इक पंत्रहारित्वना साथा वेषधारी सिध्ध थया है। य એવા દું<u>ભાદુભટ</u> ઓટાટાયને અહ કારથી આગળ ધરીતે, બીલ્વતી ગૌસ્તા અને પાતાની અને સુધાની મુધા કુષા મહત્તા મનાવાની ધૃષ્ટતા જાકેરમાં લાવ્યા છે. આ અર્થ પદ-વાક્રયના અ અથાય બાવાયથી સુદ્ર જેના સમઝી શકરો. આગળથી એવી જ ડજરપના કરવાની જરૂર શી ? અને કળ શું? આતા અદ્દર મૃત અપૃત પત્રકારિત્વ કહેવું પડે. શાઓ હરિખલદાસજનું સંચાલકમાં આમ ાનથી, તેમના હાઇ લેખ અલાપ માનિકમાં આપ્યા નથી. ફક્ત અમુક શાઓઓના લેખા આવશે એવી સૂચના તેત્રીએ આપેલી તેમાં તેમતુ નામ આપેલું. એ ઉપરથી એમને પણ ગણી લઇને ત્રિયુણી વિબૃતિ કરાવાની મવચ ડાઈ કરી છે. શું આપનું ભાળચાયલ્ય ? ત્રિયુણી વિભૂતિ કેને માની હશે તેતા તમારે ત્રિમુખુવસ્ય માનસ જારે, જો વિષ્ણ પક્ષા શિવ કહેવાનું મુખ્ય હિલ્લે હાય તા માષ્યું નામ આપવામાં વાંધા શા નડયા કે એ નામતા જગતપુજ્ય મંગળ છે. એમાં પણ કે કેપણ ભ્ય વ્યાર વિવક્ષિત હશે. ત્રિયુણી વિભૃતિને સમતા કહે છે એમાં કેને સત્વયુણી, કેને રજોગુણી અને કેને તમાગુણી કહેવાના અબિપ્રાય દશે એ પસ મન જાણું. જેમ વિષ્ણ સત્વગુણી, ષ્રહ્મા રજોગુણી અને શિવ તમાગુણી એમ વિભાગથી કહેવાય છે તેમ ચાષ્પ્ર જણાવલું તા જોઇએ. નહિ જણાવામાં કાંઈ ગૃદ હાદ હશે. ત્રિયુણો ત્રણ જણા છે તે ત્રિગુણના ચર્ચા કર્યા કરશે પણ ગુણાતીત (તુરીય અ'તમા પરમાતમા) ની ચર્ચા નહિ કરે એવા પણ કુટાશય હશે. અસ્તુ. જો અમને સાચા ભાવે ત્રિમુણી વિભૃતિસમા વિદાન અને समय समजता है। ते। विद्तानुं अने भीजु पशु सामय स प्रदायना आवश्यक प्रथमें। પયાગી કાર માં વાપમું છે. જેનું ત્યાગી ગૃહીને દશ ન વાચન પણ દુલ બ હતું એવા ત્રાટાં माटां मुख्य भान्य पुरतका सत्सिंगळवन शिक्षापत्रीकाष्य हरिहिंगविक्य विशेर संस्कृत अने प्राप्त प्रयन्तीन शाधन भाषांतर क्षेपन प्रकाशन भूमिशकी विशेर व्यन तेनी સાથે ખીજા પણ બહું કાર્યો ઉપયોગી કર્યાં છે તે તમારી અને સ્વ લોકની જાણમાં છે. तभारी पेंड विभुभभान्य वाता विशेरेने छ्यावीने वैशा वडे श्रीने येशा रखा नथी. येभां अभ અર્થના દાસ બન્યા નથા, પરંતુ શ્રીહરિજીવનના, શ્રીમૃષ્ણસ્વરુપના અને શ્રીહરિબળના સાચા દાસ બનાને તેમણે પ્રદર્શાવેલી સેવામાં વર્ષોથી બંધાઇ રહ્યા છીએ. આપની પેઠે જેમ કોઇ દિદુસ્તાનના આશ્રિત મહીને પાકિસ્તાનના થાય એમ સ્વા. ના. સંપ્રદાય અને ગુરુ-પર પરાગત મહાજનાબિમત સ્વસ્થાત તથા સ્વધમ'ને છેક છાડીને, જેમાં સંપ્રદાવનું કશું स्वत्य तत्व महत्व स्वीकाय नया अव। अद्देतवाही संन्यासीओ वीश वर्ष पहेलां स्थापेला, કાયદેસર રજીરટર ખ'ધારણવાળા પરાધીન ટ્રસ્ટ રથાન રેટા નાસિક્રીયા ખું શામાં ભરાઇને તેના આશ્રિત પ્રેરક કચ્ટા સંચાલક બન્યા અને હવે તેને ચલાવવા માટે અનેક પ્રકારની શ્રીજી-રથાપિત સર્વો ગરૂત્તિરોહી વિવિધ ભીક્ષા, જેવી કે ધનશ્યામમહારાજસેવા, વિદ્યાર્થીસેવા, ગાસેવા, પાદશાળાસેવા, સાહિત્યસેવા, સુધામાસિકસેવા, સ કટહરયન્નસેવા. અતિથિ-ત્યાગિ-સ-ન્યાસી-સત્સ-ગિ-સર્વા વિગેર અનેક નામે સત્સંગભરમાં સુધા દ્વારા માગવા માંડ્યા છો. અને એની જ પુષ્ટિ માટે પ્રગટ પ્રતાપ પરચા આદિક અનેક ખાટાં દ્વત સત્સંગ-લન્તમહાં પેપરમાં પોખ્યા કરા છા. આ બધાં અર્થદાસનાં અપલક્ષણા જ ઉધાડા ક્રેમ

ન કરેવાય ? આ બધા સંપ્રદાયાર્થ નહિ તેમ પરમાર્થ નહિ પ્રષ્યુ સ્વાર્થ છે. - શ્રાંપ્રદાય ३ है। य ते। परमः थ क्रहेवाय. अनंतरमां अहु डिंडा उत्तरीने अल्यार सुधी अक्यसंखा मत्सं गार्थ ने वियारी कोशा ता २५७८ में कथार्ध मावशे. को है अभारे आश्रम પ્રત્ય કરા દેવભાવ નથા અને અદ્યાપિ જયાવ્યો પણ નથી. પરંતુ જ્યારે સંપ્રદાયનિલ્દને દ્વરાષથી ઉતારી પાડવા જાવ છે। એટલે ન છુક્કે ખરૂ ખુલ્લુ કહેવું પડે છે. અસ્તુ. न् स्त्यनुं अभिभान ते। भारावत कथावे। छ। भथु 'सत्यस्य वचन' श्रेयः सत्य-ज्ञान तु दुष्करम्॥ ' (भारत) आमां क्या प्रभाषे श्री क्रिके संप्रदाय सिष्धांते क्षेत्र सत्य स्वीकार्य के तेतुं जान केरल हैं भने केटल वत्नमां है है अस्यतुः स्वरूप सुधाने पाने लड्धा आक्षेप्युं के पृष्यु ६वे ते तहन लड्बार्ध म्यु के विद्वाल्यादात लेवु' अन्यु' छे. जेतु' अभे अब विवेयन क्ष्या भागता नयी. प्रसंत्र क्ष्यता रहीशुं अभे તા અર્થના દાસ નહિ ભનીને પ્રસંત્ર આવતાં કહેવા યાગ્ય સત્ય કહ્યું છે અને અલાપ કહીએ છીએ અને તેના અમલ પણ અવસર થયા છે અને થાય છે. તે સંપ્રદાયમાં सर जागीतं छे. हाम अवसर हां सत्य हत् है।य ता तेने असत्य हराववा स्वयं ता हार्टमां प्रवेश हरीने हे अन्य नामरूप धरीने जीजने हरहरीने पश्च सामा आव्या छे. केंवा ते। अनेक हाणवाओ सुधाने पाने हश्रीन है छे. इवे ते। अने अभी जुनी वात કનાં કરવાની છે ? અત્યારે તા અસત્યને સત્ય, અધમ ને ધમ, અયાગ્યને ચાગ્ય, અહિતને दित, अप्रियने प्रिय, इस'शीने सत्स'शी भने विभुभने सन्भुभ अभ विपरीत हरावतु એ તે! આપને બાલરમત ગમત જેવું સહેલું અને સહજ થઈ ગયું છે. આ બધું અવળું અર્થદાસતર વિના ખીજું દાહ્યુ કરાવે છે ? એતું વિવેચન અવસરે થશે.

હુક્ધારેલની કેંટ્લી પણે સુધ્ધને પડતું મૂક્ષીને ધર્માત્મા સુધિષ્ઠિર મહારાજા બીજા બાદ એક એ વાર્યો છા. અને સામા કીરવાને જોતાં છતાં તેમના અનાદર કરીને, વિવેક ખાતર લોષ્માદિક પાંસ જઇને વિનયવી શુષ્ધની આતા અને આશીય મામતાં, બીષ્મપિતા, होल् वार्ष, कृपायार, शहम राजा, आ यार महाकताओं युष्धती आहा अते विकय વરતાનું વરતાન વ્યાપ્યા પછી, કૌરવ સાથે ખધાઇ રહેવાનું ખરં કારણ કહેતાં તેમણે ं व्यक्ति पुरुषे। दासो दासस्त्रयों न कस्पचित्। इति सत्यं महाराज! बद्धोः ः पर्यान करिवै:॥" (भारत शीष्मपर अ-४३) आ એક श्લोक आदितथी क्षी ે. 🔑 ધ્લાકાર્યને અમારા ત્રણ વિષેજ અડાવાનું અટકચાળું શા માટે કરવું જોઇએ ? આ રે એ અનથ છે પણ એના વિના એક પણ પગલું ચાલતું નથી એ સર્વસાધ રહ્યુ અનુભવાતી વાત છે. જેમાં સમાન દેષ કે સમાન પરિદાર આવતા હોય એવી બાળતમાં એકને પ્ય નુયોગ ન કરવા જાઇએ. તથાપિ જારે હું એકલાજ અથ દાસ નથી એવા ગવ થા અમને અર્પ દાસ કહુવાના આફ્રીત કરા છા જેથી જરા કહેવું પડે છે. જેમ બક્ત બીષ્માદિકે: અર્ધ માટે કોરવા સાથે બંધાઇને શ્રીકૃષ્ણ ભગવાન અને તેમના બક્તા પાંડવાદિકા સાથે આમરણાંત લડ્યા હતા. તેમ તમે: પણ અર્થ માટે કુમ ગી વિમુખા साथे भ धाधने स प्रतायनां सव पूज्य अभी साथ आमरेखांत सडवा तैयार थया नथी તે? અર્થ ખુરી ચીજ છે એવા અવમાય તમને આદિકાયકા હાલમાં સકાર ું જ્યા છે. વળી વર્ષ ૧૧ અ ક ૧૦ મેજ ૪ ઉપર ક્રાઈ આદિક વાસી બાચાસહ્યુના અ તરને આપ ઉપર લખેલ વિરુદ્ધ લેખ સ્થય' છાપ્યો છે. જેવા કે-- "લાઓ મ'ડળના હેક્યુના સુવ !! x " સુધાનાં લવાજમ હવે અહિ કાઇ આપે તેમ નથી. કારણ હવે અહિના સંતર્ધ રિએ! .

સ્વા. ના. પ્રકાશ વાંયતા થઈ મયા છે ભવિષ્યમાં જે અહિના મહેક.મ રામવા દ્વાય તા સારૂ એ છે ક્રે-સુધાએ માંડળની, સ્વા. ના. પ્રકાશની અને પરમ નુવા શાસ્ત્રીજી મહારાજની નીંદા કે કોઢ કરવા નહિ, પશુ જે માર્ચ માના તા કરા ના કરેજો, "શ્રીહરિ" તા બાવણા છાપી પાતાના પેપરને આગળ કરે છે. આપે શા માટ મુધાને આવી રીતે આગળ કરવા ચુકવું પહે છે ! આપણે તે હરહમેશાં રતૃતિ કરાંગ છાએ જે 'નીંદત નહિ કાઇ દેવકું' અને 'લુમારા દરિભાત કા કોહ ક્યુ ન નહિ હાય' भाटे वियार अस्ती। अने ६वे सुधानी नीती अशंसा माटेक (शेंड माटे नहिं) हैं? **ધરશાજી. એજ અરજ"** આ વિષેષમ વિષુખ કૃટાપદેશ અક્ષરસઃ સમય આવતાં રગરગમાં આપી ગયા નથાને કે જો કે એ લેખમાં વિમુખા વિરુષ્ય બહુ લખ્યુ છે પણ એના કરા અર્ધ હવે રહો ં ડે. વિમુખ કુસંગતું પ્રળળપણ આપજ ખહુધા વર્ણવા છે. સ્વદેશ, સ્વયુરુભાષ્ઠ સુખાન દુનું મંડળ, કષ્ટદેવ રાધારમાન્યસેવા, સંપ્રદાયની આશા-મયાદા, વિગેરને તુ≃છરત ત્યાગ કરીને, અદ્ભૈતવાદી સંન્યાસા સ્થ પિત રેંદું ફ્રસ્ટ કે જે निक न निःस्वत्व निभीस्य निरुपयाओं को भभक्ष्याभारित्स्य ट्रस्टमां युक्ति प्रयुक्तियी પેઠા અને તેનીજ પ્રવૃત્તિપરા**યણ સંવા**પપ્રસ્ત થઇને આખા સંપ્રદાય ઉપર તે બા**હે**રના માને ટાટકવા આડાઅવળા અનેક અયોગ્ય છળપ્રય ચા સંપ્રદાયસત્રુ સુધા દારા કર્યો કરા છે એ અર્થદાસનું અપલક્ષણ નહિ તા બીજા શું? અમારે તા માસિક સીવાય જોજી પ્રવૃત્તિ નથા. અના બે વર્ષના હિસાબ વિગતવાર બહાર પાડયા છે. એમાં કશું અથે દાત્વ નથી. અથે માટે સંપ્રદાયિમુખાના કે તત્વિવેરાધીઓના લેખાને સ્થાન માપતા નથી. સંપ્રદાયનિષ્ઠ હોય એજ પ્રાહક વાચક થઇ રહે એમ ઇચ્છીએ છીએ. આપનાં પૂર્વનાં અને અત્યારનાં પદ, વચનાે અને કૃત્યાને વિચારશા તાે આબ જમીન જેટલું કે તેમસ્તિમિર જેટલું માટું માતર જણાશે.

ठवे अन्य पेरैश्राइने। विभर्श करीञे—"अभडावाड देशमां त्याशीओ। संप्र-દાયનું સંચાલન કરવા કારીય કરતા જણાતા નથી. જ્યારે વડતાલ દેશમાં મ્માવી તમન્ના ત્યાગી જનામાં જોવાય છે એ પણ એક આન**ં**દની વાત છે. સંસાર તજ ત્યાં મી થયોલા તે સમાજના સેવકા જ છે, જો સમજે તા અહ करी शक्ते छे? सेम का तहा सुमेण क्रमेण लोगा विना विवडी छे. स्मारी प्रसंस व्याल छ ते अभ्ये अभ्यानाह देशना त्याणी मा मारे विश्व प्रदायन अ यालन करवा है।शीव इस्ता अधाता नथी" अभी तीन होत हरवान हरी हारख नथी अप्रकृत छे. वडताब વાગા કરે છે અને અમદાવાદવાળા કરતા નથી એમ કાંઈક ગોલતા જ્યાવીને પાણી अदावित नासिक लेव नाटम करावाने। धराहा बराक पानी स्वामम तरह सत्म जीकाने वालवा दरी है मुंद ते तो तमनु महिमु म भानस माने हेवी हाशीय हरी में ता માં પ્રદાયનું સંમાલન કહેવાય એ તેર અબ્યક્ત છે. સંપ્રદાયના ઇબ્ટેકેવ શ્રીહરિએ જે જે ભાગાઓ ધારણ અને તેમના મહાજનાએ મર્યાદા વ્યવસ્થા ભાંધી છે તેના સંચાલનની કાંશીય તાં સત્ર કાઈ કરે છે. માસિક નહિ કાડતા હોય કે નાસિક જેવાં તુત-ડીખલ વ્યત્તાને સામે નહિ કરતા દેશ્ય એ ઉપરથી સંપ્રદાયનું સંચાલન નથી કરતાં એમ ક્રેમ કરેવાય દ મ દિરમાં હિંદુધમ°ની માટી પરિષદ ભરી હતી અને તેમાં ભધા આચાર્યો ભાષ્યા હતા અને તેમની સંઘળા વ્યવસ્થા કરી હતી. એમ કરીને સંપ્રદાયના સંતુદકર્ય

સાધ્યા હતા. વળા હાલમાં અત્યાભેને માંદિર પ્રવેશની રાજક રહ્યું બાયતમાં પણ અમદા-વાદ દેશેજ અત્ર ભાગ લીધા હતા અને અધી રાજ્યની ઉપાધિ સહન કરીને, ફાર્ટમાં હજારા રૂપીયા ખર્ચીને કેશા લડીને આખા બારતમાં માટા વિજય મેળવ્યા છે. એમ સમયે સમયે ું કે કાશીય કરવી પડે તે સંપ્રદાયાથે° કરે છે. તમારા જેવું જુદા પડીને કરે તે.જ સંપ્ર-દાયતું સંચાલન કર્યું કહેવાય એ તા આપની દિગભ્રમણા છે. અમદાવાદમાં મંદિર તરફથી સંરકૃત પાડશાળા ચાલે છે. તેમાં એ પંડિતા રાખ્યા છે. ઘણા વિદ્વાર્થીઓ મંદિ-રના તેમજ ખહારના ભણે છે. પરીક્ષામાં પાસ થાય છે. હતાં અનાકુ અવળું સમઝાવીને ્રો પ્રેલાભાવીને નાસિકના સંપ્રદાયબાલ્ય વાડામાં લઇ ગયા છો, તેમને તમારા જેવા સું મુદ્દાયમાલ બનાકીયા બનાવતા નહિ. સંગ તેવા રેમ એકે છે. અમદાવાદવાના સારા છે કે વિદ્યાર્થીઓને નાશિક જવા દેકે અને તમારૂ પાડશાળાનું ટટ્ટ ચાલવા દેછે. આં: બાબતમાં અમે બહુ કહી શકીયે તેમ છે પણ ક્રોઈ એવા શબ્દ આવી જાય તા વળો ક્યાંથી થાય એમ જણીને વધુ કહેવા મગતા નથી. સંપ્રદાયનું સંચાલન કરવા કારીય કરતા જયાતા નથી" આ ટકે.રેના વિશેષ જવાળ આ લ્લા દરી તે અમદાવાદના વાગીઓ તમને આપશે. વહતાલ દેશના ત્યાગીઓમાં સંધ્ય તું સંઘ તિમના આવ્યાની વાત કરીને આતંદના વાત કરા છે! તે અવિવાસિકારમગીય છે. તમુન્નામાં તીવ બેટ છે. સંપ્રદાયસિંદ હશે તેા સાર છે. નહિ તા નરસું છે. સંસાર ત્તર ત્યાંગી યખેલ એકને સમાજ સેવામાં જોડાવાની ભલામણ કરા છા તે કાઈ રીતે ડીક खु भाषा विश्व कार्य कार्य कार्य स्थाप स्थाप स्थाप स्थाप अस्याप कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य कार्य के भुष्ठ तमारी भेडे संभ्रद्रायार्थने संतळि विहि. शाह्य क्षप्तने श्रुद्ध समाक्रसेवा क्षरे कीनी કર્યા અર નથી. એના એકડા વિનાના મીડાં જેવું નિર્ધક છે. સંપ્રદાવમાં રહીને સંપ્રદાયમાં રહેલા સમાજની સેવા કરવાની છે. સંપ્રદાયનું સંચાલન હવે આપે કંચાલનમાં सींध क्षर्ध क्या भांउयुं छे. વડતાલ દેશમાંથી વિદ્યાર્થીઓને નાસિકમાં લઇ જઇને તમારા ું મુધા જેવા બસકિયાજ કરવા માગતા દરોા. સંપ્રદાયના સંચાલક હવે કેવા બનાવરોા તે જીવતા હેાઇશું તેા એઇશું. ઘષ્યુા ત્યાં આવીને પસ્તાઇને પાછા સ્વસ્થાને આવે છે. અને અવાસ્ય વાતને વટે છે. આતા વડતાલ દેશના ત્યાંગીઓના તમન્નાની વાત हुरा तथी करा विवयन ३५° छे. तमारी नदी तमन्ता प्रभाषे तमा हुयाँ हरे। एस हुवे मालने स्वतुस्य तमन्तामां वेग समाहता नहि. संप्रदाय हो। अने देव संवासन हेवुं? अते तेनी तभन्ना हेवी? अने जेनी हाशीय हेवी? जे न्यु धाराधारक निधारक प्रभाव तेनी સમઝો તા ચાર છે. સંપ્રદાયમાન્ય દેવ આશાય સંત હરિબક્ત મે દિર શાઓની સેવાનેજ સાગી સારી છે એમતા તમા સુધામાં પાને પાને લખ્યું છે. અત્યારે વિભ્રમ કયાંથી પેઠા! ६७ चमत करता रखो नथी, काञ्चा त्यांथी अवार

વળા 'સ' ચાલક મહાશ્યોને છેવટમાં જરા મુચના કે વિનૃતિ કરીશું કે વિશિષ્ટાદેત વળા 'સ' ચાલક મહાશ્યોને છેવટમાં જરા મુચના કે વિનૃતિ કરીશું કે વિશિષ્ટાદેત સિદાંતને સાચા સ્તપમાં સમજી તેને અમલમાં મુકાય અને "અકલથી કાર્ક અનુરા કોતા નથી" એ ત્યારે 'માર' સાચુ કે કુંજ સવે કાં એવા છુકિતા વમળમાં નહિ પડતાં, ઉપાસનાની કુથલીમાં નહિ અથડાતાં ને શાઅના ડોળા ફાડવાના મત્ત નહિ પડતાં, અતિઆવશ્યક અને પ્રથમાપયોગી એક જ આવઢારિક તંત્ર મુધારવા સંપૂર્ણ નહિ કરતાં, અતિઆવશ્યક અને પ્રથમાપયોગી મક્તિ કરતાં જીવતાં મારી અવેરીમાંથી મુક્તિ • મત્ન થશે તા ઘણું સાર' છે, મુવા પછીની મુક્તિ કરતાં જીવતાં મેથી તમાં તા ધન અને

તનની પણ કદાંચ આફતી આપવી પડે. શીજી સત્સંગના સેવકાને એવું લળ આપે એવા (યેગ્ય દ્વાય તા) આશીર્વાદ સાથે શીજીની પ્રાય'ના કરીએ. બ્રા-ખાલકૃષ્ણાને દ ? અમાપે - લાંભા પેરમાક આડાગ્યવળા ધણા ધુ ચવસ્ત્રીભર્યો અશકનોત્તર ગાંડબ્યાં છે. પર લુ અના હત્તર છેવટ આપેલા આશિવાદ બળથી અલ્પ આપી શકીશું. સંચાલકાને મહાશય પદયી સભાષો છા એ આપની મહાશયતાને શાબતું છે! માટાઓને નાનાઓનો विनिति करवानी देश नि स्थना करें क्रोमां वाचे। निह. करेंदी स्थना शण्हंथी करा છે પણ અર્થથી અતિમાટી છે. આપની પ્રાથેનાથી શ્રીજી બળ આપે અને વળી આપ આશીર્વાદ આપા એટલે દિગુષ્યું બળ થાય. કદાચ આ બળના વિધાસથી સ્થના કે विनति प्रभावे हरवा करतां अवनति हे अपहति याम ते। अभारी हेवी हशां आवे ह बाद्यीवदिसहस्रेषु हरे। मनु सिन् कायते कार्यते अलिथु कित आशिवदिमी आशिका बावे छे. अनेते (याञ्य द्वाय ता) अभ ही समां सणीने आशिवीहहानमा योज्यताना સવાલ લાવ્ય છે. તે હવે આપને યોગ્ય અયોગ્ય જે લાગે તે પ્રેમાણે ખેલાશક કરા सत्सं गना सेवडा अभारी छपरता श्रीदरिना अने तेमना सदावनीना अक्षेत्रीयीह छेव ्रिविशिष्टदेत सिध्धांतने साथा रूपमा सम् तेन अभवमा सुध्वानी स्थना है विनिति अते हरे। छे, अर्था अभने अतिशय अल्लयमी उपके छे. श्रीहरिको प्रायान तरीके पश्चिदेसा कीपनिषद तास्विक विशिष्टादेत सिध्धांत:के के शिक्षापत्रीमां मत विशिष्टाहेत में अभ स्वीक्षिण छे. तेना वेहांन्तातुसारी अधी पश विज्ञान १६६१ अ શિક્ષાપત્રી ભાષ્ય આદિક્રમાં કર્યા છે. અને એના વિવરણ માટે પૃથક્ પ્રબન્ધા પણ વિરચ્યા છે. ચેનન અચેતન સમસ્ત વસ્તુએ! વિશેષ્ય પરમાતમાનું વિશેષણ (શરીર) થાય છે. તેણે વિશિષ્ટ (લુક્ત) એવા પરમાતમા અદ્દેત (એંકજ) છે, એવા બીજો કાંક નથી, એવા એના તાત્પનીર છે. પ્રામાસિકાએ પરિશ્રહેલા અર્થને સિષ્ધાંત કહે છે. આવા વિશિષ્ટ દેવ सिद्धांतने स.चे। निक सम्भावति हाई जुहा निराणा वि. सिद्धांतने समकवानुं बहेता है। अवे। तमारा वाडयानी भावाध नीडणे छे. साया रूपमां समकवात अने ते વાર્ણ વિલાસમાત્ર નહિ પણ તેને અમલમાં સુકવા સુધીની લાંબી વાત કરતા છા. ઢાઇ સાચા રુપમાં વિશિષ્ટાર્દેત સમન્યા નથી અને કાઇએ અમલમાં સુકયા નથી એવા આહંકારિક ઝત્યર પચ આપના કચનના નિકળ છે. કરો સિધ્ધાંત સાચા રૂપના છે તેતા અહીં કહેતા નથી. અતરમાં રાખીને વાત કરા છા. જો તમારા અર્થાન્તરી સિધ્ધાંત કે જે અદ્યાપિ સુધાયાને વર્ષ ૨૦ અ'ક ૧ માં ''અમે તો સત્યાસત્યના નિર્ણય માટે એકજ ચાવી રાખી મુક્ષ છે કે જે આચાર કે વિચાર સમાજની એકના રાખી શકે તે સત્ય અને એકતાને બેંદી નાખે તે અસત્ય, અમારે તે! સત્સંગની એકતા અપખેડિત રાખવાનું જ એક તાન છે. શિજીએ છ અંગના સતસંગ પ્રવર્તાવેલા છે તે છએ અંગા જે સિધ્ધાંતને સ્વીકારતા હૈાય તે સિષ્ધાંત સત્ય ને બીજો અસત્ય એ અંગા પણ શ્રીજીસ સ્થાપિત હોવાં જોઇએ, આપણે કલ્પી કાઢીએ તે શ્રીજીનાં સત્સંગનાં અંગ ન કહેવાય. ષડેંગ सत्सं अनु भूण श्री छमदाराज्य छे. तेमां श्रीद्विक नर्नारायण् अने सक्ष्मीनारायण् क्रे ले हिट्य प्रते। जिला क्या छ ने ते अत्येक्ता रक्षम्यार्थि से स्थायार्थी नीम्या छ. ने तेनी त्यः . लांधी शास्त्रो, सता, ने भंहिरे। वर्देशी आध्यां छे, तेमां के रहे ने अनुसरे तेक શ્રીછન: સત્સંગી અને બીજો તાં બીજાને. સત્સંગી કહેવાય. જે જીવતાં બહિમુ" ખ તે મરીને પણ

અહિમુ ખજ રરે. તેના ધણી શ્રીજી તે! ન જ થાય, કારણ કે તે તે! મુંળ વૃક્ષમાંથી વિખુ! શાખા પડીને વૃક્ષ થયા તેના આશ્રયી થયા છે પણ મૂળ વૃક્ષના આશ્રયી નથીજ." આવા શખ્ટામાં પહેલાં પ્રવત તા હતા, તેવી સૂચના વિનતિને તા સવૈકાઇ સ્વીકારવા तेवार छे बवे अल्यार के विभुष सन्भुष, विरोधि अनुरोधी, दुसंशी संदर्भेशी विशेर સંયુજીન સંપ્રદાયમાં સંમહ કરવાર્ષ સિદ્ધાંતાંતર કે અપસિષ્ધાંત ઉટાંગ છે. વર્ષ ૨૭ અંક ા થા "શાખા પ્રશાખા વિશિષ્ટ અખિલ સત્સંગ સમાજ" એવા અર્થોન્તરના ત્રાંદ્રબ્યા છે તેને સાચા અમે સમજતા નથી. તા અમલનીતા વાતજ કર્યા છે? શાખા પ્રશાખા, વિશિષ્ટ, અખિલ, આ ખધા શબ્દો ગૃઢાર્ય સંસ્કૃત વાપર્ય છે. તેને સામાન્ય માણસો સમઝી શકે નહિ. શામા કાને કહેવી અને પ્રશામા કાને કહેવી એ પણ અરપન્ટાર્થ છે. संप्रधायमते ते। तभार। सत्य अथन मुक्रण श्रीदिस्थापित क्रीक क्रांच सत्य ने एक क्री तिती भे नरतारायध्य अने सक्ष्मीनारायध्य को ने शामाक्षी छे. अने तेने अनुसरीने के शिभरण'ध हे दिसंहिरे। अने तेने आश्रये रहेता त्यांगी दिशहती वित्रेरे छे ते प्रशामा છે, તેણે વિશિષ્ટ અખિલ જાસ મે જામાળતું એક અદ્ભેત (એકમ) છે. આજ અલ પ્રાચીન તમારા કથન મુજબ સાચા સારા સંગત છે. તે તા સવ કાઇને શિરામાન્ય છે. પરંતુ અત્યારે મતિવૈપરીત્યથા ભાષાસાધ્યુવાળા, ભાષાવાળા વિગેર કે જે અખેડ સત્સંગ १६वी साव विश्वटा पाउषा छ तेमने शाणा प्रशाणा तरीहे संत्रदवा नाव छ। એ તા અત્યંત અવળા અર્થ છે અને આપની પૂર્વોક્ત સાચી સંપ્રદાય માન્યતાથી િકુલ્લ ખેટા છે. અને સંપ્રદાયનિક ક્રાઈ માનવા તૈયાર નથી. કદાચ તમારા ંતા માને એથી વિશિષ્ટતા કરાપ થઇ શકતી નથી. એતા વક્ષથકી વિખુટી ્રેટ્રી શાખાવત જુકાજ પ્ડી ગયા છે, સેના કરોા મેળ મૂળદ્રક્ષ સાથે નથા. ન્દ્ર ગડોહી વિમુખોને શાખા પ્રશાખામાં સંત્રહીને તિવશિષ્ટ હ્ર્જાખિલ સત્સંગ સમાજ हरेवा करता क्रेम शरमाता नथा? हवे तमे अमने मनःहास्पत विशिष्टाहेत सिध्धांतने सम्प्रती अभव हरवानी वांडेल वात हरे। छो ते हमें अनशि ? संप्रदायमिक्षिताने અત્યાર મુધી મૃળ દક્ષમાંથી કાર્યાને વિખુટી પાડેલી શાખાના સિધા દર્શાવથી नातात है। प्रष्टु ('युक्त) कि अध्यक्षित कीट्ट अखुता हता हवे स्यांथी विशिष्टा-દ્રવ કરેલા ભાવ્યા છે. તેમ જે સિચ્ધ લંતર કે અપસિચ્ધાંત નૃતન માનતા હો તેને નું મથી માતા અને પ્રવર્તાલા અને તેના માટેના **હજારા શબ્દા કાષ્માં નિષ્પન્ન નિવેશ્યા** छे. विशिष्टाहित १९०५ के के संप्रधायिक तत्त्वसिध्वांतसंदर्शी पुज्य छे तेने आवी ६८ांग ્રિમુખ સન્મુખની અદ્ભેતતામાં શા માટે <u>મદેન મારવા જોઇએ. આ અવસરે એક યાદ આવે</u> છ કે-આપે લાભાન દરવામીની અવયુખ્ય વધારવાનું જીનું દૃષ્ટાંત આપીને મુધાની આયુષ્ય વધારવાની વાત કરી છે. એ ઉપરથી હરિલીલામૃત કળશ, વિશ્વામ ૪૩માં વિવેચ્યા મુજળ અત્ય અવસ્થાએ આવેલી સુધાને ક્રાઈ વિષરીતમતિ વઢકારી રાંડે વધુ છવન માટે આકુષ્ય આપી હશે કે જેથા મુધાની શુદ્ધમુષ્ધિમાં વિપરીત બાવ આવી ગયા છે એમ પણ ખનવા જોગ છે. એથી જ મુધાની ધારા (ઝરેલું) જે મુધી સીધી સન્મુખ તરફ અલાપિ વહેતી હતી તે હવે વિમુખ તરફ પણ વધુ વહેતી થાય છે. માહિનીર પ ભગવાને તે સમુદમ થનથી નોકલેલી સુધા વિમુખ અસુરાને અપાત્ર જાણીને નહિ પાતાં ભકત સુરાનેજ પાત્ર જાહ્યુંને અસુરાને છેતરીને પણ પાઇ હતી. અને વળી છાની રીતે દેવપંકિતમાં પેશીને અમૃતપાન કરનારા રાહુના શિરચ્છે: પણ કરા નાંખ્યા હતા. તમે તો: સન્યુખ વિમુખ પાત્ર કુપાત્રના વિવેક વિચાર નહિ રાખીને સવે નાં મર્ગ્ય લકવાળી દરાવાને સવે તે એક પાંકિતમાં એસારીને પાવા માંડી છે. અવળા મંત્રા વાં કહેવત પ્રમાણે હવે સુવાને અવળું સુધાનું ત્રરહ્યું વહેવરાવા જતાં અન્યતું શર્યું કે મરહ્યું ન થઇ જાય તેની સંભાળ રાખશા. "અક્કલથી કાઇ અધુરા હોતા નથી." એ ન્યાયે "માર્ગ સાસું કે હું જ સંપ્રદાયને અખેડિત રાખવા જરા અમીદિદ રાખતા રહેશા અને સુધાને જરા સાંધી રાખતા રહેશા એવી સુધાને કે વિનતિ છે.

D ६वे "अष्ठसमा हान्न अधुरे। निर्दे" अरे आपडियत न्यायेक भावंक सायुः अने इंकर सव तं को आपक्ष्यन मुक्क आह कि शुद्धिना वभणमां अभी नहि पण आपक पुरा पड्या है।. मेना पुरावामां भीकानां वाड्या नहि प्रभ आपनांक दंशाभियान पूर्व ' महं ब्रह्मास्मि ' भेवां अस्रशास्त्रोते पुनः वांची विसर्शी क्षेत्रा. वर्ष २५ अप अ ર૧-૨૨ "શ્રીજીએ આજની સુધામાં પ્રયટ ભગવાનના ભક્તના મહિમા અતિશે કેમ જ્યાય તે ખતાવ્યું છે." અહીં હું મારા પ્રત્યક્ષ અનુભવ કહું છું. તે દ'એ કરીને નથી કહેતા કે સંત્યાંગમાં માન-માદપ મેળવવા નથી કહેતા પણ જો કાઇને એ વાવ अमलाम ते। ते प्रथा अवीष्टिक समने मेणवे ओटवा माटेल कड़ हुं . श्रीक्षमहाराज तथा ત્રા. સ્વામી, ગુ. રવામી, છે. રવામી, મુ. સ્વામી, મુ. હ્વસચારી, વા. હ્વસચારી, અયોષ્યા. भडाराक रखु. भढाराक अने हाही भायर विशेष गृहस्य मुक्ती (प्रायीन) तथा शास्त्री (વર્ષ) મહારાજ અને ભાષા તથા મારા ગુરુ ઈશાન ક્રેજી (પ્રાચીન) આ બધું મહળ भारी साथ अयम इरत हु को उ छ. ने अहि। निश भारी रक्षा अरता ने भने આનંદ આપતા જોઉં છું. એ જોઇને મને વિચાર આવે છે કે "આરાં એવાં કહાં સાધતા છે કે સમજબ છે જેને લીધે આ વધુ પ્રભુ સાથેતું મુક્તમંડળ મારી રક્ષાને भारे भारी पाछण हरे छ ? अना जवालमां अमना तरहशीक अवे। अवाक मन के 1 "अभे ते। सत्त्र ममां नि श्रुक्तियाव राजनारा हिपर केवा राक्ष अधने की जे तेवा असे तेवा प्रश् भागता है। व वैराज्यभागा है। व कानी है। प्रश्न की तेने अत्संभूभां निर्धायकाव न हाम ता ते हपर तेवा राज्यता नधी." अने से हु अत्यक्ष अनुकाल के आहे कर हें हैं ... हैं ता हिल्य आनंह सेता हो है ने अव सुकत अंदणनी प्रयन्नवानी पात्रवा अनुभवता हे । वे ता आ ओक्क साधन (नियुध्यामा) વિવાન બીએ સમજય કે ક્રોઇ માટા ત્રુણ મારામાં નથી. માટે જ હું સવ^રને દાસભાવે, સેવકમાને વિનતિપૂર કહું છું કે ગમે તે દેશના હો, કે બાયાવાળા હો, કે બાચા-સલુવાળા હા, પણ શ્રીજની, સ્વામીની કે ખાપાની પ્રસન્નતા લેવી હાય તા **ચેદસું ગમાં દિવ્યભાવ રાખવાયી જ મળશે...મેં** મારા અમનુભાવ લખ્યા તેમ નિગું ખુબાવ विना है। धने असन्तता भणती देश अन इ भानी सहता नथी. शरख है सदस म हपर [souchies रामवा अभ श्रीक्रते। अने सर सुक्रताना आग्रह मने हेमाय है" —લ. બાલકૃષ્ણાન (મપૂર્ણ)

-પ્ર. શા. બાળકૃષ્ણાનંદજ નાસિકવાળાના આનંદમાટે-

(ગતાંકથી ચાલુ)

દુપરનાં છા. બા. નાં મુધા દિવ્ય—નિગુ અ બાવબર્યા 'अहं ब्रह्मास्मि' વ'ચક વાકયોને સુઇ સમય સત્ત મસમાજ અવધાનથી વચિ, વિચાર અને તત્વથી તુલના કરે એવી વિનંતિ છે. પ્રથમ દા વચાગમધ્ય ૧૩ માં શ્રીજીએ પાતાના તત્વવાતની નથાય તા માટે अभिने स्था के भारे वात करती छे ते क्षांत्र इंसी करीने नथी करती तथा भाने करीने નથી. કરવી તથા પાતાની માહપ્ય વધારવા માટું નથી કરવી. એવા એમ જાણીએ અંએ ું એ આ સર્વે સંત લયા હરિમક્ત છે તેમાંથી એ વાત કાઇને સમઝાઈ જાય તા તેના . જીવતું અતિરહું થાય તે સાર્ કરીએ 🗟એ. અને આ જે વાત છે તે મારી દીડેલ છે ્રુતે, મારા અતુભાવે કરીને પણ સિધ્ધ કુરી છે અને શાસામાં પણ મળતી આવે છે' આવા શ્રીમુખ શખ્દે દેવતાના છે, કે જ આખુ યત્તુકરશુ શખાથી અને અર્થથી **આમેડુમ મ**ળતું સ્વસેખમાં કહુ^{*} એ. આ રીતે પાતાની વાતની નિર્દોષતા દેખાડીને. केंग्र शिष्टकी तत्विवयार हिपर व्यमावता " इंद्याक्षारामां अतिराय तेक हेमाय के अने ते तेकने विधे अक अभवाननी भूति हेण य छ अने ते भूतिने आरेडारे भुडतनां મહળ રાઇને ખેદાં છે, તે મૂર્તિને અમે પ્રગટ પ્રમાણ હમસાં પસ દેખાએ છીએ અને अभे थे। लाजे डीको ते पणु त्यां क भेडायडा भारतिक छाक्रे अने तमे पशु सवे त्यां क मेहा के। क्रेम हु हेप्पु हु , पखु मा मद्दु श र र आ क्रोसरी के अंधि हेपातृ નથી... જે જે પદાય ભગવાનના સંગંધને પાયે તે હવે નિર્યુષ્ય છે... આ જ્ઞાનનું અંતિશય માહાત્મ્ય છે...અને 'જે તેજને વિષે મૃતિ છે તેજ આ પ્રત્યક્ષ મહારાજ છે' अभ जायुको अने की अभ न अथाय ते। ओटडां ते। अवर जायुको के 'अक्षररूप त्रक तेने विषे भूति छ तेने महाराक हेणे छे आवा तात्विक श्रीमुणश्चिही इच्यानी छ એતુંજ અખિલ આચરથ શબ્દથી અને અથ'થી સમપ્રપણ મળતું સ્વલેખમાં કર્યું છે. शिक्षिक ता पातान आवरण भीलके निक हरवानी आजा वय-वर-१८मा हरी छे.) अवी अक्ष स्थिति यह देश अने अवी बाब हरता देश ते। हैं है.

 स्थां आवाडीया दरीहें सिवायं भील हों संप्रहायरथे यो क्यों क्यां क्यों. भा ती कि स्ता के सिवायं के की मेवी हिम्स स्वक्षिति वतं ती होय अववा मेवा हिमहेश इत के हिने सापता होगं तो टीडाने पात्र नथी परंतु मा ते। अत्यक्ष सहा अववा में त्व वार्त हरें के मेबी पूर्य टीडाने पात्र के. 'अक्षतना हिस्स सं हें अक्षा अक्षतमां है। अध्यत् अध्यत् के 'ईक् सायों अने हुंक कर्यं में में के वाडिश अक्षतमां है। अध्यत् अपता कर्या है के वाडिश का सारा अति कर्या है की अने आहर्य है। सारा करा करा है। ते हम करा की ता नथी है

के अत्यापना मात्राने पूक्तम सेव्य माना है। तेनी हपरता-पहेपहे लुडी लुडी रीते अवश्रेष्य देवनाव हमाडा हमाडा हो, ता आर्थ वर्ष वेहा निश्'क्-हिल्माव क्या नृह स्थानमा रहे हैं । सक्ष्मा भेणवर्ता तो सधला मन्यथा भाव हेमाय हे. रुने लाइन्य सामावाडीया दरीई संकत्त्व क्रदेका तेमां तो हार्छ इं श्रीट्यना साक्षात् अवतार् हु" ते। शार्ष इं अले अक्षर हु" ते। शार्ष हु अनाहि बुक्त अक्षरपासमायी प्रयट यपन मान्या धु ति हो अने अत्स अमा हिल्य-निगु स भाव दोवाया श्री अने तेमना अक्रताने अत्मक्ष मंहधुं ते। क्रिकिं के भाषीनायक्षती अवतार हुं के भने अत्पानायक्रम आशीरीह अध्यय आध्यु छ विशेर अनेह आतनां धूत धर्तिश अने अगरीअग डांशिक क्यांक न्त्रम के तेम तमे पंद्य तेवं क्रोक नवु द्वत तेक्षान बाने नासिक्ष्मा भुशामां મેઢા. હવે કહેલું કેને ? પ્રગઢ ભગવાન અને તેમની મુકતમ ડળાના મહિમા કહેલા અ ते। ही हे छे पखु तेने पातामांक घटानी जेहा जी ते। व्यवहृत मारी गर्छ हे तेनुं सीसाम करी होधु अभ डेम न कडेवाय ? को स्वध्नानुभवनी वात करी होत ते। कंश्वेड अपेशे भानवा यात्रम थाय, प्रथ्य भाषे तेरं अत्यक्ष भने वणा क्षायम इरत हेण्या सुवानी दीव वात हरे। क्री क्रो ते। अपूर्व अन्य अन्यायणी हहेवाय, श्रीक्र अने क्रोमना सुहताने સત્સગમાં કાઈ એવું સત્યાત્રજ નાંદ મળ્યું હોય કે શું ? જેથી સત્સાંગને છાડીને नासिकना तीथ लढारना इर पृद्धार्मा आपनी पासे आपी भराया!! सुधा दुधा दुिलक हिन्य-नियुष्धभावमां हतराया ता नहि होय ? श्रीक भने मुक्ताने भक्षरधामनु असी कि नित्य कुण लेवा हेवुं इतं. शा भाटे पाछण अभावीने बौहिक हुः त हु: भना पात्र अनाच्या छे. भीळ^{ે અ}ને 'तेमनी सुक्रतभ'डणी डाઇ स'प्रदायस्य ८८ અનન્ય ભક્ષત होय तेन ५.७०० भभत्वनी भारी इंगी हरें की की व्याजनी के, पशु शास्त्री भहाराज (भग्न) अने जापी। ('अल्लाल) हे लंभने तभा लांद्रभुष्य मार्नीन काईरभा धोहहारता है। तेन्या शा भाटे भारपनी पाछण क्षायम क्यों करे छे ? यु तमने भाताने। अपसिद्धांत अमझारीने येसा क्रेवानी सामय छ ? (के छेनरे सक्ष्ण यह है, भील प्रायीन पुल्येकी पाछण क्र्योनी મહત્ત કરી પણ નિષ્ળ મઈ છે.) પ્રાચીન આધુનિક કાઇને પણ નહિ, દસ્ત મેકલા यद-श.कोने महाराष शब्दशी संभोषे। छ। अर्था है। रहत्यार्थ हते अ ते। स्थाप એકલાજ અંતરમાં જ ચુતા હત્રા, ધન્ય છે આપની અકલની અવળાકને!! ગુરુ અને વળી પિતૃગ્ય थ. ઇશાન દુજી પાછળ ફરેતા હોય તે તે કદાચ શિષ્યરનેહને દાખ-ववा है शिष्यना अरुकार हैभ्या भाटे होय, परंतु अरु शिष्य वच्चे व्यास लभीन लेटेसी અભિપ્રાયભેટ કે વર્તન ફેર શક ગયા જાવના મછી માજળ કરે ખરા દે લોકમાં અબિ

ાસ્ત

भवे

२वहा

1 3.

0 1

🛆 જ્યારે ધર્મોદિ સાધન સંપત્તિ વિનાજ પ્રશુ સાથેનું મુકતમંડળ કાયમ અહેાનિશ निःश्वार्थं आपनी रक्षा अरवा पाछण धरतुं होन अने आनंद आंधर्त होन तो आपना भहें। भाग भागवां पडे. परंतु आ भागत भंध भेगती साथ है ? त्रेभीना डीम केरी નથી જણાતી ! જે આ બાબન સાચી હોય તા પ્રભુ સાથેની મહળા રહ્યા માટે કાયમ કરતા પાસેલ જે જે જે મુસ્લે તે આગી હ્યા ? શું તે અક્ષકત અદયાળુ છે ! એમને પડ્યા भूशी भीका स्वा. ना. कांच वित्रेरे अनांत भावां भाविने अनेक प्रकारनी भावता સવારપોલા હવોતી ગર્લ માં હુંના પેપરા શા માટે બરા છા ? આતા બાળકાને હસાવવા એક જાતના મુસત રમૃત દેવ તા કોઈ નહિ. આપની તાજ સાધના અને સમક્રણ તથા પૃજ્ય પૂર્યં તેએ પાર્ટાવેલા કે આવરેનાં સાધના અને સમજ્રસમાં રાત્રિ દિવા જેટલું જગર ના તર પર જાય છે તેનું શું ! માચા કે ખોટા, પ્રાયપ્ત કે પ**રાક્ષ દિવ્ય-નિર્**યુદ્ધાના .. 🖫 🧠 જેનું કોઇ નહિ. પરંતુ સત્સંગનાં અએ અંગાવિષે અવગુખુબાવ કે દેષમાવને આમારાદીયા દેવ એવા અત્યાપ્રદયી આદરી રહ્યા છે એવા અદિમુ^રનોને રા પાર્ક જિલ્લુ-દિભ્યભાવ રાખવાના ઉપદેશ દાસભાવ, સેવકભાવે વિનંતિ પૂર્વક "ત્ય તે દેશના દેશ કે, આપાવાળા દેશ, કે માસાસખ્યાળા દેશ, પણ શ્રીજીના સ્વામીની કે ભાષાની, પ્રસત્નતા લેવી ઢોય તો સત્સ ગમાં દિવ્યભાવ રાખવાયાજ મળશે " ઐવા આપે! છેઃ અં સત્ત માં સારી સાચી વાત છે. શ્રીજીના અને સવે મુક્રેતાના આપલ સત્સંગ દેષર દિવ્ય-નિત્યુ'સ્યુબાલ રાખવાના આપતે દેખાય છે અને દિવ્ય-નિર્યુ'સ્યુબાલ વિના શ્રીજીતી પ્રસન્તતા મળતી નથી એમ મનથી માતતા કે! તો આચરસુર્મા ક્રેમ મુકતા નથી ? अने तेजिताभर क्रेटसुं अत्यात अति के अवा सन्भुभ विशुभने के ह स्त्रमां परावानी મુધા મહેનત શા માટે કરા છે! કે ચાલુ અવગુષ્યુભાવ અને દિષ્યભાવને નિગુ યુ-િલ્યબાવ-પણે અક્કલના ઉલ્લાસથી વધ્યુવતા હાં તા અમારે કાંઈ કહેવાનું નથી. આ અ, લેખ નાશકમાં નક્ષ્મી ધામા નાખ્યા પછી અક્ષરપંથી તથા ભાષાપત્રા વિગેરે ખહિર્મુખોની માન્યતાના મદૈન માટે ખાસ લખ્યા હોય એમ ચાકકસ થાય છે, કેમકે એમાં મરાક મચકુરા આલંત એમતેમ એવાજ યુક્તિપુરઃસર ગૃઢ ક્રાહ્યા છે. અમા તા અક્રક્લમાં અધુરા,

ે જેલ્લા પેરેમારમાં છેવટે 'માર'જ સાચુ કે હું જ સવરા^ર' એવી ભુષ્યિના વમળમાં निर्दे परवानी तथा छपासनानी दुधसीमां निर्दे अध्यावानी तथा शास्त्रना देशणा है। वानी भरन निष् करवानी सविनय स्थना करी छ कोनी अपत्य धरमव अभे अभे अभे अभे अभे **છીએ કે એમાં એકેનમાં કાંઈ** ફાવટ આવે એવી નથી અને ઉલડું પાર્છ પદવાના પુરા अक्ष'न छे. के इपाचना माटे वह वेहांताहि श.च्यो अवत्यों छे तेमक श्रीदिक्य 'वेदाश्च क्यासम्वाणि अभ आहं सम्छ सेने अभीष्ट सान्यां छ तेमक अप्राथमां महान क्रने क्रिके अने शासे: २२४! छे अने व्यास्टिता 'अथाता ब्रह्मजिशासा' क्रेस ध्यक्तोपासननेक अथम हड़े छ तेने तभे। इथबीनी इत्सिन हिपमा आपी अने इपासनाओं २२४। ए२वा आभरकांत अन्देश हे तेने अव्यामध्ना नीय अपमा आपी अ हवाडा नास्तिक भावने निवेडनारी छे. अभने ते! ना केंद्रे। छै। पशु आपे ते। शास्त्रना ेडाणा है। इवानी अहायत्न क्र्रांने अवतार अवतारीना अत्यात वास्तविक भेद, प्रभक्ष परेक्षना समक्षा, अक्षर निरक्षर निष्यु म, विशेर हपासना आणतना मेटा डायणाने अयुक्त आडा अवला अवीता के अवा दे अयु के इन्यापि सुधाने पाने पाने व्यवदायाक करें छे, ६७ में मगहें। इ.दीने मुसुक्षमा निष्कु व्यर मान्या नथी. इपासनानी न्दु नदु कुथबीओ अशास्त्रीय वाहीप्रतिव होओने खमा क्रीने तेना सेणाने सुधामि स्थान आधीन अनेक्षने अवा अवदावी मार्थी है हेवटे तेमचे दुअने जीजंत्र पेयु मह हिंदीह हरता न करवा परमा हता. दे पश्च शिक्स्मा, स तस्रवा, स पाहरीय, વિત્રેરમાં દિવાસનાની કુથલીઓ અવતારદોદી શાસ્ત્રખંડની ગાલુજ છે. પાતે અશાસ્ત્રીય अर्थों हरे ते सारी अने सारी अने भील शास्त्रोय स्था हरे तेने द्वयं हेदी से -મામ ન કહેવાય, મારી સામે પણ અનેક લેખા પ્રમાણશન્ય લખ્યા હતા અને મારે શાસના के. जाः हे। उपाने। यत्न करीने १७८ पेकमां कवाय आपवे। पडेंग कते। जो जुनी काधीती वात है इव अ अहायमां हे. 'तस्माच्छाझ' ममाण' ते कार्याकार्य व्यवस्थिती' अभे जीना भाष के परभाषाय व्यास्त्र वे। 'शास्त्रयानित्यात के अभ उपासना शास्त्रयी क अध्यानी कहे थे. शहिरता नधी नानताने य से साथ सरभावीन कहे के अवि बाम्रोने तमे 'डाणा है। उपानी 'निहीत क्षपमा आया छ। जो अवा शास्ते नहि

મૃતિનારા દે ગૌલ મહાનારા હું દીયા ખંડીયાના સમાગમના પ્રગટ પ્રતાપ સમજ્ય છે. ખા ભાભતી ખુક વિચર કરીએ તા બહુ પુર વધી જાય એમ જાણીને બંધ ર.ખ્યું છે.

માર્ધ પહીં મુકાને છેવટે સંપ્રદાયનું વ્યાવદારિક તંત્ર સુધારવા માટેના એકજ મુંપુર્યું સ્થતનને અતિઆવશ્યક અને પ્રથમાયયોગી કાર્ય માન ને તેની સવિનય સચના આપા છે: એ ઘર્ષ સાર્જ છે. પરંતુ હવે આપતા સપ્રદાયના વ્યાવદારેક તંત્રથી પૂર્ણ પશ મા છે। એટલે સુધરે કે કુધરે એની ચિંતા રહી નર્થ એ ચિંતા તા તંત્રમાં પહી તરેલા અમારે છે. પારકી ચિતા કરવાના સમય નથી. વ્યાવદારિક તાત્ર कर्त बेमित मुधारख्यी सेपियामी आश्युं छ अने तथी करेने साथे अयी अयाजाती भने भीभभश्री भावी के ते ध्रमध्यर धर आयाय श्रीने अने तेमना अधिशासित के તંત્રની જેરાં જેટલી પડી નથી તા તેમા અમા કે બીજા શું કરીએ. આ તા રેક ન પ્રદાયાય. **પડ્ડીને કેવળ અ**ાવદારિક તંત્રાર્થ અની ગયો છે એટલે હવે શું મું તંત્ર મામામાતા માત્ર યાત્ર, શસ્ત્ર પણ નિરથક થર્મ જય છે. મુધારનારા પાછા નાર અને स्थती अयत्न निष्कृण काय प्रश्न दुधारनारा याडे तेम नया अपने अपने। अयत्न सङ्ग શાય છે કેમકે એમતે યુગનું ખળ પ્રથમ છે. દુવ અતિ માવસ્વક અને પ્રથમાપ્યાંની મુખારા નહિં પણ કુધારા થઇ ગયા છે. હવે એની ચર્ચા કરવામાં કઈ માલ તથી. મુના પછીની કુક્તિ કરતાં સંપ્રદાયમાં પ્રવતે લી દાતવ્યની ચારી અને અવેરીની અવાચ્ય મસલ પ્રવૃત્તિથકી મુક્તિની જરૂરીયાત ઉપર વધુ ભાર મૂકા છે એ અત્યંત યાગ્ય છે, भिर्म नाविरता दुश्चरितात' स्था श्वात हुअरितयशी भुक्त यभेक्षाने क सुक्रत्यविकारा કે એ. પરંતુ જેને મુક્તિ કરતાં ભુકિત જ માટી મનાઇ હોય અને એને માટે જ મુખુ મત્ન થતા કાય ત્યાં મુક્તિને સ્થાન ક્રાય ખરૂં ? જે મુવા પછી જ મહામહેનતે જ મળનારી છે એ મુક્તિના વિશ્વાસે જીવતાં લોકિક ભુક્તિને શા માટે જતી કરવો જોઇએ ? અવાર્ડનાસ્તિક આંભપાયા પ્રવર્ત છે ત્યાં અલોકિક મુક્તિની વાતને કામ્યુ પૂછે છે કે વળા જે સ્થા ના નામ લેવાથી જ મુક્તિ મળે છે તે! સાધનની શી જરૂર છે એવા પશ મહિમાવાદા પુષ્કળ પ્રવતે છે. એટલે શાધનાની અક્રિચિતકરતા આપામામ આવે છે. भाटे देवे अ अर्थाने कती हरा. व्यावदारिह त'त्रनी सुधारखा हेवण पत्रथी हे ने। बवायी શ્રુષાની નથી, એમાં તા ધન તનની કદાય આદૃતિ આપવી પડે એમ કહીને એ વાતને अधिक भारी वाला हो. अहाय हाई प्रायुप्तिय धन अने अथी अत्यथ प्रिय तत्ती માંકુતા આપવા તૈયાર થાય પણ શ્રહાયી કે.સુ શાય છે કે ઉલટા અસહાયી થાય એવો भने इ. छत्। 'यात्रद्वृद्धित्रलाद्यम् १ ओ वसुदेवना इदा सुभन रत्न इरवा लेखने એ ખાયત અંગીકાય છે. એમાં શ્રીજી બળ આપે અને આપ આશીરોંટ આપા એ ઘણું ્રેકાર છે. હવે આપશ્રીને સવિનય સ્થના કે- શ્રીહરિ માસિકના ઉદયના કક્ત સમાચાર મુષામાં લેવાના હતા પહ્યુ એમતેમ કશી યચી કરવાની ન હતી. છતાં આપે વર્ષ રહ ુમાં ક.૧૧-૧૨ માં પ્રકૃતિ પ્રમા**ણે તે કરી** તે**ા અમાગ પણ પ્રકૃતિ પ્રમાણે પ્રતિ** ઉત્તર ્રિભાપ્યા છે. તા સવળુ સમજને માડુ ન લગાડશા. એજ.

्रवणा वर्ष २८ मा १८ येल १३८ छपर ६६ मावा कथ श्रीहिर " मेवुं भूषाणुं मांचीने केना कराक प्रसंग नथा मेवुं यहा तहामप्रसप्त इयुं हो तेना कवाम

ચતા ત્રધી 1215 प्रके ,યાલ સ્પતે सई ग સંયુ⊴ી . 44 14124 14 3. ઘકારાં 412 W ानते ऋ रिक्ष र विभी श पश् ावे छे. ાહવાથી વાતને ા તનવી ાં એવા . જોઇએ . ञ्रे धर्छ સમાચાર વર્ષ રક

્" એવું • ા જવાજ

પ્રતિ ઉત્તર

हरे मारा छे. मार भग कावा? के शक्त अम भरी अश्वतीने स्थवनारे। बीफणा छे. માટા વૃષ્ધ થઇને આવી મશકરી કરવી એ ઠીકે ન કહેવાય. અમાએ તે ત્રી સાથેની તકરારને अरखे भासिक दासभी भाष करवानी अपने जीक व्यवस्था यता भासिक लदार पाडवानी अने त्या सुधी धीरक राभवानी स्थना श्रोद्धाने आपेती, के सुधार्माक वर्ष २८ अकि १३ रेक र्ेड डिपर छपाओली छे, वण: क्य श्रीदरिना माक र मांक पेक त्रील छपर માસિક ભે ધ रखानुं कारण विગेरे બધી બાખત જણાવી છે એટલે સલળી વસ્તુરિયનિ જાણમાં क्ती छताँ भासिकनी इलकाध अने आहरानां भन इवडक करवाना अस्याभर्यो अपास्ययी "વડતાલના મહાન શાસ્ત્રીઓના સંચલનથી શ્રીકરિ માસિક પત્ર વડાદરાના માધળા भूशामांथी अभट बतु बतुं. ते पुरां में वर्ष' न आसती अस्त अर्थ अस्ति के अस्ति वंशारीने भ सतत्व अधान वयु कड़ेवाब, ते देव साह सावते. " जेवा अण्हा लंभी वाज्या. साश्चिक्त भाष हरेनानी बात अभे रपेष्ट धणी नथी. भीक व्यवस्था यता वहार पाडवानी चोंकेणी वृति सेणी है. अने जे बाते में वंष धुरा क्यी पंछीक अनी है. आ अधी सत्य वस्तु काख्वा कर्ता पुरा ने वर्षे न बाबता अस्त यह अधु का जीटा राज्हा क्षण्या ते प्रध्याचारीने स्थवनारा है. अधने महान् मेर्ड विशेषण आपवाका भारत शासीका संवाबक हती पण में वर्ष पुरी मासिक बाह्युं नहि अने अधवय अस्त वर्ध अधुं, अभ अभारे। अपकृष अधुल्याने। धराही ने। प्रभा तरी आवे छे. वर्णी वडेाहराना आंध्या भूमार्भाधी अडट बयानी असत्य वात इरीबी संभारी छे. भासिक्तुं সঙ্গ ব্যান বা প্রত্যামির মৃত্য ভবা, বি গ্রায়ধ্বনা স্থান দ্বল ভ্রায়ক মাত্র শুলি বৰ্ સુધી લખ્યું છે. પ્રકાસક તેવી અને પ્રકશન સ્થાન પ્રેસ માલામને મીછ જુદીજ વાત भन्या पछी की अनकत्य दात धुनः हत्र्यारवानं हशुं हारख् न इतं. छतां इत्यारी के ते अस्यास्यक छे. अनुं विशेष विवेशन अधार्ध अयुं छे अटने अही अधिक करेना नधी. 'भे अक्षर वधारीने पंचनत्व प्रधान थयुं हहेवाय' आ पश् ओह प्रहारनी प्रतेश-રંજની દીકાજ છે. એમાં છહેદેવના ઉત્કર્ય ઇચ્છક જય શબ્દ છે, લક્ષ્મી વાયક શ્રી शक्द छे अने ध्रुटेन वासक हिन् शक्द छे. आवा हत्र्ष्ट अध्यास्यक 'अन शादन' ન મ શાય છે. એ અક્ષર વધારવાથી કશું અવળું શયું નથી પહ્યું અતિ અવળું વિકેષ तारपर वाणु थयु छ. तेपश् प्रथम आका भीका पेक छपर कश्चां छे. ६वे जेमी रीक्षा करेता केतुं क्ष्युंक नथी छतां करी छ तेते। 'मुख्यमन्तीति अक्तव्य'' लेना केतुं - निष्प्रमेशकन हर्देवास. "भांसतत्त्र प्रधान धर्मुं" क्रेम हहीने हांसह क्यवणुं तात्पम क्यान वातुं भन दशे भुष्यु ते व्यूव्यक्षत छे. प्रधान शुण्द साथे वार्यों हे की अपरथी पृथित्यादि માંચ તત્વા પથ્ય લઇ શકાય. અને સંપ્રદાયસિષ્ધાંતે સ્વીકારેલાં છત્ર, ઈશ્વર, માયા, પ્રદાન, ५२% है, आ पांच तत्वा प्रधान मान्यां छे तेपछ सह सहाय. अने 'तत्वमेका महा-योगी हरिनरियणः परः? आ वयननु अनुस्राधान सम्भे ते। प्राथमा पश्च प्रधान तत्व श्रीडरिने सेवायः अक्षरनी वात हरे छे ते। ह्या अक्षरभा ह्या तत्वने। निहेक्श કરવા એ પણ અવ્યક્ત છે. યાંચ સંખ્યાની સુભગતા તા શાસ્ત્રમાં સ્થવી છે. પરંતુ આ ંં બાહવાથી જ્રાંબ ઉલ્લાંબડ ફૂટાંગ ક્રોઇને અક્કલના ઉલ્લાસમાં ખપતી કહેવી પડે, ્યતત્વ પ્રધાનું યવાથી આર્ટ ચલવાની આશા સેવા છા, તા તમતે સ્વતંત્રને ત્રસ અક્ષર

વધારીને પાંચ તત્વપ્રધાન યથાપૂર કરવામાં હવે કોઈ રાકનાર નથી. અથવા મનસીપ્સન શામા કે પ્રશામાનો સંપ્રદે થાય એવી નવા નામની ત્રાહવણી કરો તો પણ કોઈ રાધ્ધા નથી. હવે તા બધુજ નવું શંધુ છે તા માશ્ચિકનું નામ પણ નવું થાય ત્રે ઇચ્છવા યોગ્ય છે. યથ મુદ્દા નામ થાય તાજ શાબતું મળતું આવે. નવું નવું કરવાના ડાંડ બહુ છે.

🛆 ખીજા પેરેપ્રાક્ષ્માં " સંપ્રદાયની મૂળ પ્રશ્વાલિકાને વળગી રહી તેનું જ સમર્થન અને रक्षक हरता रहेवानी पश्च अध्रती भरीक अने : भाटे " अप शिहरि "ना अने માં ચાલક શાઓ જે મુધાગ્ય છે " એમ જો સાચા મનથી માનતા હા તા મૂળ સંપ્રદાયના अने तेना प्रवर्तं क अवान् श्रीदरि अने तेना प्रश्वारक मुक्तों अने तेमना समाणममा આવેલા અમાર્ગ પણ અંદ્રાભાગ્ય કહેવાય. આથી ખીજી કાંઈ પણ એઇએ ન**િ. સુધાના** * ચાલક તેત્રી શ જ પ્ર અનાય પણ જેને ખરી જરૂરીયાત માના કો એવી મૂળ પ્રશ્ના-बिक्षाने वर्णानी २८ ... अ अस्थान अपने रक्षा अस्ता रहेकी अपने कोर्नु सूर्ण नवी अपने अवणा संप्रशासकीता नागवाडीया दरीइ छ जोती विमुख्यश्राविधाने तकि वणती रहेताँ મ્મતે તેના સમય ન કે રક્ષ શુપર નહિ રહેતાં સ્વસ્થાનમાં મથાપૂર્વ માવી અશો તેન સ પ્રદાયમાં સુયાગ્ય કહેવારા, આણા-મર્યાદા એવું હેડીંગ સુક્રીને સત્સંગ્નાં લડ ગ કહીને તેને વળગા રહીનેજ સેવા કરવાની અને સત્સંગને અખેડ રાખવાની અને સત્સંગના નિયમ નિશ્વય અને પા રાખવાના મૂળ પ્રસ્થાલિકાને તા આપ પણ અલાપિ ટાઇટલ પેજ ઉપર અ મુદ્રાલે મ માનીને ચાલુ ચિતર્યાજ ભાવ છો. એટલે એમ કરવું કરાપણ મુશ્કેલ નથી. ઇષ્ટદેવ શ્રીહાર કહે છે કે- કરાચ પાયખાનામાં માથાભર પહી ગયા તો નાહી ધાઇને શુધ્ધ થવું પણ તેમાં પડી રહેવાનો આગ્રહ ન રાખવા. અશુહિ નિવારણ માટે∗ प्राविधत तरा है शीयादि विधिया शस्त्री वे सण्या है.

ચાલુ પેરેગ્રાફના અ'ત્ય ભાગમાં "પર તુ પાતાની ચામ્યતા મુજભ અને કત્સંગની . સાખાન્ય જનતા સમજી શકે તેવી ભાષા વાપરવા અમારી વિનંતિ છે. વિસેવ

આવતે અ'કે લખીશુ" એમ આગળ ઉપર વિશેષ કહેવાનું અવશેષ રાખીને આ લેખની ઇતિ લાગ્યા છે. આની આજ બાબત અંક રક પેજ ૧૪૬ ઉપર વિશેષ પ્રમાણમાં 'અને આપની ભાષા પૃષ્યુ મુખની તા સમજ શાયા તેવી નીકળે છે. પણ કલમમાં થઇને ते। मेटली अधी संवृक्त नीडले छे हे के साम. 'अनतान वश्युंक न गरे या ता वांनी अहि सम् शह नहि, माटे आए की आ! सेवा सामान्य करनता माटे करता हो ते। अवी इसम वापरे। हे के तमार संभेतां आपातरे। हे अन्य समाद्या सहेताअयी શ્રીદરિના વચનની જેમ સમજી શકાય" આ રીતે લખાણ છે. તાત્પમ તા એકજ છે. આમાં એક તા પાતાની યાગ્યતા મુજબના અને બીજી સત્મ°ગતી સામાન્ય જનતા सम् शह तेवी भाषा वापरवानी विन ति करी छे. स्वेबीक विन ति पृवे पश्च हेटलीक वंद इरी हती. तेने अभे भान्य हरीके छात्रे. तभा पातानी वाज्यताने प्रथम आगण ધરા છા તા તે મુજબ અમને શાસ્ત્રીઓને એ યોગન લાગે છે. શાસ્ત્રીઓની ભષા शःस्त्रीयक अवि को सहक छ अने तेमने भाटे ते थे। वि छे. तेमा पशु आहीपावाडी शः तथी होय ते। तेवा शण्हे। आवे अने गुकराती होय तो तेवा शण्हे। आवे अ प्रश्न सहक छे. મ સિકમાં શા. કૃષ્ણના લેખ આવે છે जो યાગ્યતા મુજબના અને સામાન્ય જનતા સમજી શકે એવા શહેલા આવે છે. બીજા પણ લેખાં એવા જ આવે છે. કક્ત મારા એક લેખ सत्त्व विषयना आवे छे ते है ता यान्यता मुळणनी, पश्च सामान्य अनता लडुका सम् के तेवा देव के, द्वार्ध मदन विषय देव ताक न सम् शहे. श्रीदि मासिकमां तत्त्व, हित अने पुरवाद आ त्रव भागतना यास सेम ८४ पेक सुधीना आध्ये। 🦃 भेते। विषयक भेवे। अदन अभम्य छे. 'मुद्यान्ति यम्सुरयः' એમ पेति शास्त्रक हर्दे छे. क्यश्रीदृतिमां भाषातत्त्व संभिधी सेम्म शह क्यों छे ते प्रख् तेवा क भाषावत् अद्भन छे. अभा માયા, તમા, ત્રિમુલાદિમકા, કૃષ્ણશક્તિ કત્યાદિ શખ્દાના અર્થી મહન છે. વળી એ બાબતમાં વિવાદીઓ અન્યમન્ય અવળુ કરેતા હાય એનું યુક્તિ ન્યાયશી બહુ ખારન આવે એટલે કાઈ અ'શે સામાન્ય જનતાં ન સમજ સક એવું પણ અને. કાઈ એવા કહિન વખદ क्षारथ्यर भुक्ष्ये। हेत्य छे ते। तेने। नीचे के के समा के स्थापण अपर स्थापण મુક્રમાં હાય છે. એટલે ખનતે પ્રયતને સામાન્ય જનતા સમજ શકે એવી ભાષા देश के पर त विषय क अवा देशक अटिं हपाय नथीं देव संस्ता अयेता भाषांतर संभाषार्थी तमारी विन ति किता (अने माटे अधिक आ उत्तर समुश्रित के. કાવ્યની ગૌરવતામાં પદલાલિત્ય, શબ્દસોષ્ડવ અને અધ°ગૌરવ, આ ત્રણને અને અલ્ अरने प्रथ हेतु क्षे हे. ते नेमा, प्रातीना क्षणभिष्य नेतु भत्य धान भाव सन તિઓ આપતિર કરે તેમાં પણ તેવું ગોરવ અનવ એ સહજ છે. તેમાં પણ જેવા વિષય હોય એવી સહેલી કે કલ્યું ભાષા થાય છે. જેમકે અત્વારે કાઈ વેદ, ઉપનિષદ્દ, બ્યાસ-सूत्र, जीता आहि अधि हपर यमेश भाषा हिटीहाने अनुसारे भाषा हरेवा जाय ते। ते हिनक याय अने तेने सामान्य कनता न सम् शहे अ प्य सहक है. જારૂ માં સાંકરભ: ખાદિકનાં ભાષાંતરાતે. આમાં એક જ ઉદાહરણ લઇએ—માત્રવહ્કન સ્મૃતિના આચાર, વ્યવહાર અને પ્રાયશિય આ ત્રણ અધ્યાયો છે, તેમાં આચાર અને आविधत्त अध्यावन भाषान्तर है हथा आपने सम् शामी के प्रवास के प्रवास है है

ગુજપ્રકરણી છે તેનું ભાષાન્તર પણ આપગું ન સમજ શકે એ એવું છે. કારણ કે મૃળના કૃષ્ટિત કે. ટીકા અિત ક્ષરી હાઇને અર્થગં બીર છે. કૃષ્ટિત કે. ટીકા અિત ક્ષરી હાઇને અર્થગં બીર છે. કૃષ્ટિત કે. ટીકા અિત ક્ષરી હાઇને અર્થગં બીર છે. વળો અર્મા એમ પણ છે કે એને એ વિષયનો અશ્વાસજ હેવ તે સામાન્ય પણ સમજી શકે એ અને એને એ વિષયનો અશ્વાસ ન હોય અને નવાજ આદર હોય તે ન સમ્જી શકે એ અને એને અશ્વાસ ન હોય અને નવાજ આદર હોય તે ન સમ્જી શકે. વળી શકે છે. અને એવા શબ્દો તો પ્રત્યેકની બાષામાં કાઇના કેઇ આવી જાય છે. વળી શકે છે. અને એવા શબ્દો તો પ્રત્યેકની બાષામાં કાઇના કેઇ આવી જાય છે. વળી શકે જો તે હોઇ સમ સ્ત્યાં છે શબ્દ હોય એજ મુકે તો ડીક થાય, નહિ તો અર્થોન્તર કાઇ જાય કેઇ એક સત્યાં ગિજીવનના બાષાતરકારે 'સર્થ' તેમજ 'નો અર્થ' 'ચારે તરક સ્ત્યાં તે હોઇય ત્યાં. એતો એક સાંદિતક સંદા છે.

∰વળા ×ાંચા ૬પર ભાષ્ય કે ટીકા થઈ દેાય છે, એમાં મૂળ પદે દેવારયો ભાવાથી तारपर्याय क्वन्यय दर्भाय विभिन्न क्वादया होय हे अने उपयाहन माटे डहादर है। प्रभाने પણ પ્રદર્શાવ્યાં હાય છે. હવે જો એનું અનુમંધાન ભાષાંતરમાં હોરવ માટે લેવા જઇએ ति। ते हिन वाय व्या पुर एकु वा कि सदक हो की यह पहती व्यव हरीकी व्यत ું આપ્ય દીકાના અર્થ નું કર્જા તે! મદાજ - એ આપણને સમજાવવા માટેજ મદામહેનત લીધી हों। से निरंभें के के लय. के देशे के ने पत्तु संपेक्षमा समावेश करवा पड़े. तमा मने तभारा केया भीका पश्च मांगडे। हेमाहेमी विना विवेड भाषासंभन्ते भारी टीडा हरे रे जीते मारे के हे हैं हो। अल्से शिक्षा निर्माण प्रथमनीक सम्बो अमा मूणमां सूर्यः वायक अध्यमान ११७६ अने अधिकारवायक तमाश्रकः अने अन्तः, साक्षात् आहिक ્રમ્યુટા છે તેનું તાત્પવ દીકામાં ટુંકતમાં કાદયું છે. **હવે એને જે બ**ાવામાં લઇએ તેા ક**ંચ** भाय अपने अध एख क्वे अपने अपन्ययमां पथ् हिनता अपने के अपन क नीय छे. अब रीते होई तत्वसं भन्धी विषय आवे त्यारे अम प्रभावे आषा हिनम याय. ६व એ અથેના અર્થ કરીને બદુ સમઝાવવા જઇએ તેા પુર વધી જાય, એને તા સદન ફિરવાની શક્તિ ન દ્રોય એટલે ચાડા શખ્દામાં ઘટાવવું પડે છે. ચેડા શખ્દામાં વ્યાપ્યાન साम जोने पुत्रीतसवतुस्य व्याइर्णी आने हे. हाई स्थते पहलालित्य हे स्वव्हतीव्हव है क्षां भीरत है अब हार आव्या दीय ती ते भाषानी अअता अाटे छे. जे देव निर्दे पण अबाब अधाय, वासुदेवमाढारभ्यते भाषांतर भार हरेषु छ तेमा होशाय वर्षाची निक देवायी, भरेस अने दें के यथ है. अर रीते अस्य मिळवनता सादस्यनी टीका ारी है ते. बहेबी सामान्य कनता समझ सह जोगी है, हमह जिमा विहेबाई ने। समावेश नथी सत्स मिळवनना अतुर्व प्रक्रियना ४४-अध्याप शिक्षापत्रीत लायांतरे हे ते आध्याय ना अतुसंधानथी सण्यु हे ते हिन्त देखा सन्भ त्रव सर्भ त्रव स्थानिकार भाषांतरे। ६७मां छे ते नश्मेरतु निव°यन सप्रभाष इयु देवाशि हिन्तर वार्य समान्त्र विषय भन्दव छे. मुभ्यसंथी नीक्ष्ण छे त्यारे कहेंद्धे अपने क्रम्भसंथी नीक्षण छ त्यारे कहिन शास के की आपतु कथन अवियातित हे. केवी विषय कीय केवु शास हे क्रेम मनायता मानी.

લાય છે તે વારાયું જે તે સામાન્ય જાતતા હામાહિરિતા વચનજ જેમ!! એવું ઉદાહરેલું આપીને જે વચનામૃતો છે તે સામાન્ય જાતતા સમજી શકે એવાં છે એમ આપતું વદવું છે, તો હવે તેના જરા વિચાર કરીએ- સમજી શકે એવાં છે એમ આપતું વદવું છે, તો હવે તેના જરા વિચાર કરીએ- સમજી શકે એવાં છે એમ આપતું વદવું છે, તેમ હવે તેના પણ કંદપં સમજા, સીકાયલું, હેય, બ્યાપ્ય, દરય, સ્પવાન, અરૂપં આદિક લણા શબ્દો સાંધ્યુત:

Ή¢

ક્ર્યું. વિદે આવ્યા & તોને આમાન્ય જનતા સમજ શકે નહિ સમા પણ પ્રથમ દુષ્ટ માં જેમાં પણ અસમ પણ દિગ્નેર અને તેના નિરૂપણ માટે શ્રુતિઓ લખો & તેને કરેા સામાન્ય જન સમજે & તે જરા જણાવશા. વિશિષ્ટાદેતનાં સાથી સમજણ નહિ હોવાથી એના અથે માટે મૂળમાંજ લખો એટાળા વાચ્યાર લક્ષ્યાર વિગ્નેર કેટલાક લખ્યા & (અત્યારે વિવેચન કરતા નથી) કિ બહુના પ્રથમ ૧૨ માં પ્રકૃતિ પુરૂષ અને તેનાં કાર્યનાં લક્ષ્યા કર્યો છે તે કર્મ સાન્ય જનતા સમજે છે કે અશ્રમાત્રને લીધેજ કાર્ય બાઇએ 'ગ્રુપાસાન્ય' એ માયાનું ત્વરેવણ & તેનો અર્થ 'કાળા' એવા માં & સામ્ય શબ્દનો કાર્યા 'કાળા' એવા અત્ય શાય નિર્દ ત્રણ ગ્રુપાનાં સમતા એવા અર્થ છે એટલે વિષય પરત્વે છે.

मापता बिदान शास्त्री छ। ते स्थान गर्भे ते भाव है ते भावनीय छे, परंतु हे ति ने त्र ये भी जा है। है स्थान स्यान स्थान स्यान स्थान स्य

પરંતુ જ્યારની સંક્ષિપત જત્તર એમણે પણ વાંચી લેવા. એજ શિક્ષાપત્રી સતસ ત્રિજીવન િગર માટે સંકલ્પ મુજબ ટીકા કરી છે પણ કાર્ક આ વાત સાચી જસાવી હોત તે! તન્તજ રાકડા જડભાતાંડ જવાળ એ બાઇને મળી જાત અને અનાખાના વાત નાખી કર્ય જાત. સેવા કરવા ગયા પણ ભાવા નોખી શર્ધ કર્ધ.

અમાએ તા અક્કલના કલ્લાસી અણીતે જેપેક્ષા કરી હતી પરંતુ એવી બાર્યાત્ર-કતી શાસ્ત્રીઓની અને 'ત મત' ન મથિવવર્તિ' એવા મુખ્ય ભાષાંતરની-અવળા અક્ષમ્ય એાટી ઢીકા વાંચી વિચારીને, ખિન્નમન યએલા ગ્રાતા પ્રાગજ દેવરામ કાકર કે જે નાશિકના તપાવન થકાયનંત્રમના મુખ્ય ટ્રાસી હોઇને થ. શાસ્ત્રી બાળકૃષ્ણાનંદજને म् भाश्रम सेांपावनार हो। ने भत्यार पश्च तेमा अपिवाहक के तेमले वर्ष राष्ट्र भाक ૧૮ માં જ લખેલા તેમના લેખના અને માર્ગ જ મર્ચાપત્રો સુધાર્મ અવિછ તેમાં કેટલીક વખત વિવેક છાડીને લખ હ થાય છે તે મહાદુ:ખની ખીના છે. શ્રીજીએ आपात श्रीया प्रथम विवेह शियाओं है. माटे विवेह साथ सारा श्रण्टीमा स्थीपत्री લખવાથી લખનારના કોંગત વધે છે. ગુરસાના આવેશમાં આવી જઇ વિવેક છોડી समन ते भराभर नथा भावा विवेश प्रस्ताव हरीने, "सुधा भाक १७ पान ६८-६६मा ર્તરાબીથી (એજ રામબાઇએ સંપ્રદાયની ખડુ બાબતાની અતિ બીબત્સ અવળી ટીકા કરી છે) જે ચર્ચાપત્ર & તેમાં જે લખાય & તે જરા અતિશયોહિત અને ગુસ્સામાં લખાએલું क्छाय हे. आबी इंडवी काषायी देव वर्षे हे अने विदान हे अभवदार व्यक्तिती કલમથી આવું લખાય લખાય તે સત્સંગની શાબારુપ નથી એમ હું માનું છું. એટલું ल नहि पंद काम वृण डिडाडवाथी अत्संभमां भूधाने थाय तेपण आशा अस्धाने छे. ત્વીજ રીતે પાર્ના ૧૦૧ ઉપર સત્સ મિજીવનના ટીકા નથા વચનાસતા માટે લખાસ્ ↔ (લેખક રામમાઇ) આ ભાગતતા વિદાન વર્શની છે. સત્સ ગિજવનની ગુજરાતી ટીકા કરનારે સત્સ ગમાં સાહિત્યની કેટલી સેવા કરી છે અને હજપણ કરી રહ્યા છે તેના આપણે ખ્યાસ કરવા જરૂર છે. કણી કરનાર ઉપર ટીકા કરવી सहें अप के पर'त अर्थ डेम बाय के ते अर्थ अर्नारक लाखे के, तेने डेस्सी મુશીબતા નડે 🦫 તે દુરથી ખ્યાલ આવવા મુલ્કેલ 🕏 કરેક સંસ્કૃત મુથાની આમ જ ટીકા **થાય છે. પછી ધાંમે ધૌમે સરળ ખ**તાનાય છે. હઇપણ સત્સ મિજવનને સરળ ગુજરાતામાં લખતું હાય તા પણ તેઓજ લખતાને જરૂર તૈયાર થશેજ. પરંતુ પ્રસ્તક છપાય તેની નકલા ખપે ત્યાં સુધી તેના ખરચને પહેલ્યી વળવા માટે નાર્જીની માકી રકમની જૂકર રહે છે તે ક્રાઈ અત્યારે આપવા તૈયાર નથી. તેઓ હુજી પણ અપપ્રકર સંશાતું સંશાધન કરી છપાવવાનાજ કામમાં પડયા છે. હાથે લખવું હાથે સુધારવું અને વિદ્વાન સમાજ આગળ મુકવું. નાણાંની સગવડ કરવી. પ્રક તપાસવાં આવી આવી કેટલી મુર્જેલીએ તેને નડે છે. તે ચાર લીટીના ચર્ચાપત્રો તે પસ પોતાની રૂચિ મુજબ લખનારને ખ્યાલ આવતા નથી... દુ આપના સર્ચાપત્રના भवाय क्षणता नधी पश्च आप सरवेने वारी आप्रक्रमरी विन'ति छे हे समक्या वगरे કે વિવેક વગર ગમે તેવું લખવું તેમાં સત્સંગી કે સત્સંગની શાબા નથી...આત્યાર ગણ્યા ગાઠયા ત્યાગીએ સત્સંગની સેવા કરી રહ્યા છે તેવા ભવિષ્યમાં મળશે

સ્વ⁴ આદિક ા કંડણ !ય છે. !ય. હવે સહન લાખ્યાન દોહવ કે નહિ પણ નહિ પણ નહિ પણ મહિલો ફાયાંક તો ફાયાંક તો ફાયાંક તો ફાયાંક તો ફાયાંક તો ફાયાંક તો ફાયાંક તો

न्याचे क्रिक

વતા માનેદ

1-4 widt

: **४**शञ-

138 By

देश अधित

₩.

21.3

24

वन्ती

1-43

तर६

218

भारते.

v પ્રાચ્ને

244

भीनी

તમા

. ટીમ

કે કેમ ? તે શકા છે. માટે તેનાથી અને તેટલું કાર પ્રેમપૂર ક કરાવી લેવું તેમાં આપણ અને સત્સંગતુ હિત જે. આવી ખોટી ચરચા વધારે ન સાય તેમાં જ શાબા છે. હું તે भाभत वसारे चर्चः १ श विकात नथः, अरतुः अस रीते रामभावनी रावस्ती टीवा અને અતમ ત કેલુઆકની રાવલી દીકાના સુધ મંજ સલ જવાય આપ્યા છે. े ६वे मा प्रसाने समारे कोटल कडेलुं हो हे - ०० र भ प्रांतरनी है सुक्सलाय नी है तेना इतौ शास्त्रीयानी, को ते पापरा-भाटी हीडा हरना कान छ त्यारे शावड़ वायड़े પંચુ માંમળવા વાંચવાની યાગ્યતા પણ મેળવવી જોકએ. એમ હોવાય જ બ્રાદરિ 'कत क्यः सच्छासाभ्यास आदरात' (स्वडितेच्छुभिरेनानि मन्छित्यैः सकछैरपि। भोतव्यान्यथ पाठयानि कथनीयानि च क्रिजैः॥ (शिक्षापत्री) अस्य सवे ते स्वर्थान्यान क्याबनी आवस्पता कड़े र. विदाल्यांच ता केंक भास व्यवन तरीह राभवे। केंम पञ् કહ્યું છે. સચ્છાએના અભ્યાસ વિનાનાને પશુતુલ્ય કહ્યો છે. પાતાને બચ્યાની જરા મહેનત करवी नथा अपने भे के अन्य ने विषयी करवा ओटलामी वेहांत सम् अ अपने के अप केम भने ! 'भे'दानी आगण आगता' केवी जात छे. ' अन्धस्य द्वीपा विधरस्य गीत' ' अभ पक्ष छे. 'बादारा मत्त्ररथस्ताः प्रभवः स्मयदृषिताः। अधाक्तास्तरपद्गान्तु तता निन्दा मंजुव ते अभ पंशु भट्धा छे. विद्यानिव विज्ञानाति विद्वणतना विश्वमान् એમ પણ છે. 'સતીના બહે! તેની સાથે સતાના પણ બહે!' એમ પણ લીકિક ડન્નત છે. संभेडायणिक्युण भनाता अभे तिया श्रीभट्स टीका करे तथा अभने कशा विकास के हो। न्या. इसके तेता तेमती विम् अप्रकृति मुक्लम्तुः अन्यणुं कार्यं करशेकः, प्रतेत कदि संभाने तेम अरवाने अशाल अधिकार वड़ना नथा, अ भरी वाल छे. 'नास्ति संगतिरसमाक' युष्माक च परस्परम्' भेभां हंसा मुकल भाग क तेक भांधहार केटला जुहा पडी गया छे.

👾 अञ्चलत् रामभार्धना ज्ञाल्या ज्ञालभाष्य भाटे किथित् क्रदेवानुं भन याय छे--आ આર્ક કરમગ્રદ નામના માટા મામના ભૂળ વતની પ્રશ્નુ લેરે ધ ધાર્યે નેરાખીમાં દૂર વસી ર**શા** क्षाम है, तेजा ५० वर्षयी स्वा. ना कप्रशम यही रातसर माल यजेसा के यासक निर्मर भक्षर्पं वना परभाषाम् अनंत्र अस्ति आहरा अनेवा वर्षेथी अवा क्याप के. अमना મુત્રાય) અનામ કે અન્ય નામના લાખા લેખા આડા અવળા અનેક ભલના : હાલમાં सुभान विषारे पात राहता हेणांव के अमृति के प्रहायनी हेव आगार व तो साम्रो विजेर ध्येम पूज्य भान्य एको मात्रानी मात्री मावणी मीलहरू त्यास्त्री ही हाले। हरी न વિત્રુભાષ વસુભાષ વની હરીક સામાવાડીયા સલગા પ્રવત્તિના પુષ્કળ વખાસુ કરવામાં ભાવ છે. ભાદિકાના સમાચારમાં પૂ. આ સત્સ'મ મંદળ પ્રથમ કરેલા તથા ભાષા-भूभिकाले बया हम्छीकाले हरेला भहिरानी अने तहाश्रितानी के ते अवणा रीत ભાવમાં મનમાની કરીને, ભાચાસણ પક્ષવા^ત એ કરેલા મેકિરની અને ત્દાશ્રિતાની ભારોલાર પ્રસંસાનાં ખાટાં હીંગુ સારવામાં આવે છે. સુધાને સુધા કુધા કરવામાં માટા ફાવા ભાઇનાજ સમઝાય છે. જેમાં પાતાના લગ લેખો લેવાય છે એવા સુધા માસિકને જિલ્લાની ઉપમા આપનારા પહું એજ છે. આ વાલમાં શકાશીલોએ સુધામાં આવેલા આ જાઇના લ નાયું લેખા વાંચી વિચારા લેવા. સંયામાંજ નહિ, પરન્તુ નાયાસણ મુયાતીત રાત મુખ્યાના વાજ ત્રસમા સ્ત્રા. ના. પ્રકાશ માસિકમાં તેમના લેખા પ્રથમ આવતા, હાલમાં

વર્ષ ૧૬ માં કુ રેમ ૬૪ થી મુક્તાન દરવામિકૃત " ધીર ધુર લગ શરા સાચા વર્ષ ૧૬ માં પ્રભાતીયાનું વિવેચન કક્ત અક્ષરપંચાબિતાને બળ શોષ ના વેગ વધ રવાના અરા માં પ્રભાતીયાનું વિવેચન કક્ત અક્ષરપંચાબિતાને બળ શોષ ના વેગ વધ રવાના કુ રહેલાથી બુક્તાન દ લખેલું છપ યું છે આપણ વાંચી લેવા. આટલું જ અનુ મધાનથી વાંચશા તો પ્રમુખ્ય પાકુ સોખ્ખુ આલખાલું થઈ જશે, જેથી સંપ્રદાયના ક્રાઇને પાછળથે પરતાવાનું ન અને

્રે આ કુલીન કહે હતા પટેલ ભાઈ વચના ખૂન. સત્સ ગિજીવન, શિક્ષાપત્રી, લેખ અહિંદ बिष्टमान्य सव आल सम्कास्त्रोने अने छेवरे सुधा विशेष सवणी छापाने तेमण अहिं।मां किंग्रेजिती स्वडीय पत्रिक्षाने पथ के ते में के विश्वा अपवाद अभ तेम हेटांग आपीने ત્રિક્ષ્યુંને સાવ દ્વેય પટ્ટે હેતારી પાડીને અટક્યા તથી. પરંતુ ગુ. રગમીના િન્ટ્યા નામે भीन अबद्धाले पाछणथी लोग तेम त्राह्वी पातु है के ध्येष राम मुहलाहि अवतारीना परिवेदमां अने तेमना त्रेय हिल्य सरित्रोना हे।पड्यानमां पव वसान पामन री मालाश्च राधने आप्पा संप्रदाये समार अधी सर्वया समान्य आधाल हरेली अने हार्ट यानु वाह्यअतिवादीना पुरा पुरावा समने हेय अद्भाति ते अ.अ वातुनेक वर्षीवर्ष छपातीने મકત કે પડી કોંમતે વર્ષે વેચીને તેનામ એક અકે છાં પ્રચાર સવ°ત્ર કરવામાં બંહ-તારપા ને લઇ જવામાં એકતાન બન્યા છે. વાંચા એ કુળવાન બાઈનાં વેખરી વાકયોને-किवर्ष दिवसे अधाद स्वामीनी वाता केवी यापडी अदार पाडे अपने विना भूडें મહતર શ°મતે આપવામાં આવે તેા પત્રિકાએા (આદિકાના) કે છુટાં પાનનાં પેપરા (મુધાના) અને ખાંધલ માસિકા (અદિવા, શ્રીહરિ, રવા, ના, પ્રકાશ, રવા, ના, દિગવિજય વર્તિક ચરા દાષલીમાં ચાલ્યાં જાય. તેને બલ્લે આ પુસ્તકો સ્થાર્યી રહે અને શાસ જ્ઞાં મિલ્યમાં ઉપયોગી થાય." કત્યાદિ. એવાં ખીજા તા ખીબત્સ ખદુતર છે પણ વિસ્તાર મનથા લખતા નથી. આ પટેલના પટલાઇપેચ કેવા વ'ચક રિમુખપ્રમુખ છે તે ફ્રેવટના વિકેશાક્ષ્યી સવે તે ૨૫૪ સમઝાઈ જ છે. બીજું કંઈ તહિ પણ સત્સ ગિકુળ કલકિત લાવ છે. એટલા, બર રાખ્યા હાત તા સાર્ હતું. કરમશકમાં આવા કાઈ પટેલ સત્સંગી भारता है है देवे स्था मेहा भार्म मारा केवासे ते। तेने (सत्स्रिश्चवत्ते) विकास महावी सुरेश है है के में बाब के के मनी विश्व मात्याची तात कारते हुए करें क्षेत्रभू चहा यदा मुश्राति वान्यवाण तदा तदा जातिकुलप्रमाण केवी अशिक्षात જ્યારે ક્રય દેવ બીહરિએ સ્વહરતે સ્થાપેલાં ઉપાસ્ય હક્ષ્મીનારાયથાં નરનારાયથ व्यादिक देवा मुल्य मायायी कोतन्य सत्तव्य सम्बंधाओं, हेल्य संता मने सम्बं सत्य जिल्ला विभेरते तेमक संप्रदायनी समगा अन्याद्यस्ति नाडा-भगीदा, वाराचित्रव મુન્તે બંધારણને કે કલ્યાલ માટે શ્રીજીએ ઉપદેશેલા સ્વ.સંપ્રદાયનાજ નિયમ, નિશ્વય કિલતે પણ ધકાવીને માળાએ અપુનરાષ્ટ્રિય મહાવી મુકયા તેર ભાવતરની તેર વાતજ શી કરેવા કે કુસ મિલ્લનને મત્ય મિલ્લનની જરૂર શી કે અને કોંગત શું કે એતા નકામા મણીતે भाणांक्रे यदावी मुध्ता क्षेत्र विश्वभः समहारू धरमां वसावाने वापरनारा छः तेक्रा ¥ત્રાંગિજીવનને માળાએ મુકેઃ કે નેવે. ચઢાવેઃ કે∴કંચરાવેડીમાં નાખે એમાંઃ નવાઇઃ શા કે આ બાયાંતર ન સમજાયું તા ભીજુ ભાવ ;સંક વિનાનું પથ ભાયાંતર સકેલું હયાએલું છે તેને લઇને વાંચવું હતું કે આતા કક્ષ્ત એગતું ખરૂં સ્વરૂપ મોલ્લઓને સ્વલ્ય એનિયાવા પુરતું અલ્પાંશથી વિવેચન કહું છે. અમારે કરોા પૂર્વ મહ નથી. સંચાલક શાસ્ત્રો માતે છે. The same of the sa

અને સંપ્રદાયની શાસ્ત્રોને પ્ર*પ્રદર્શ અમે તે અપવંદાને રાજ્ય રાજ્ય સ્થા અપને મિંત કે શાબ નથી. આ રામભાઈ પ્રેલનું પટલાઇપેય બરેલું રામાયણ તે સુધાને પાને પાને અપર પાર આહું અવળું પહ્યું છે એને ઉકેલીએ તે અત્યારે પાર આવે તેમ નહિ કાવથી હાલમાં એમને રામરામ કહીને વિરામ પામીએ છીએ. સ્વસ્તિ: આ રીતે "આવે! જય શ્રીહરિ" એ લેખના જીજ જવાબ છે, અંતર્મા "વિશેષ આવતે અ'ક લખીશું " એમ આગળથી ચેતવણી આપીને ચિતયું" છે તેના જવાબ હવે આપીશું.

्वष २८ आहे १६ पेज १४६ सं पाइडीय लेणमां " जय श्रीहरिना सं यालड़ असे होना राज्य होना राज्य स्थान राज्य स्थान राज्य असे होना राज्य आहे होना राज्य सं असे होना राज्य आहे होने राज्य होना राज्य सं असे होना राज्य साथ सं असे होना राज्य होना राज्य सं असे से से होना राज्य साथ सं असे परिवाद विनति हो। असे से से से होना होने होना राज्य होना हो। असे होना राज्य से से होना राज्य होना हो। असे होना होना हो। असे होना होना राज्य हो। असे होना हो। असे हो हो। असे असे हो। असे हो। इस हो। इस असे हो। असे असे हो। इस हो। इस असे हो। इस हो। इस हो। इस हो। इस असे हो। इस हो। हो। इस हो।

णील पेरेश्राइमां " प्रथम भासिकने। मुख्य क्ट्रेश कथावतांक " श्रीदि?" नी अभावस्थकता कड़ेनी ते ते। लरे.जर छे, पास जीनाने क्षेप्रतु पुँषडु वाँकु कड़ेवुं ने क्षेप्रतु । शींगड़ यांदु इरेवुं ने डेाईनी यांच वांडी हहें। ओवुं तो कीम ओड सायाय ने शिष्ये पूछ्युं हे " महाराज ! वैष्युव संप्रदायता तमे हली पछ स्वामिनासम्ब संप्रदाय हेवे। ! " त्यारे इदे " पहेंसा शावणा हेता केवा ने भीको तेना वादन केवा " अभ भवा संप्रदायने દ્રષ્ય લગાડીને કે વાના અધ્યકાયને ખીનદ્રષ્ય કરેવા એતા તદન એક દેશી મૂખ્ हाशीनी सभा छती आव्ये। तेना केवु है" आ प्रभावे सेवह तरीहेने। ६५५ संभादन करीने गुरुको। माटे त्रम् अपद्रष्टांता अवसंभतं अक्षभ्यं मुहु हाभडे भाषा धारीने अक्ष साबे अभाने अवाध्यां. आ हेवे। युरु-वर्डलभाव ! अने हेवे। सेवहभाव ! नहरी "नीव भने। रंजिक भश्रहरीयां क. गमे ते आवे शृह-वडीस हते सेवह सक छे. पर तु अविक्षित , क्ष्रिय अतिथन्न अने अवाअविने निक न्नश्नारा अहता ता त्याग अरवाना શ સે કહ્યો છે. એટલે હવે ગુરભાવને છાડીને ગુરના આશીવી દયા પ્રાપ્ત થએલી વિદ્યાના ભાષી જ દુવે તેં! ચાંપખો જવાબ આપવાના આવ્યા. કાંઇએ ઉ°ટને કહ્યું કે કાંઇ આથે भैत्री राणे। ते। સાર્. તેના જવાબ (કવિત) " કંટ कहे आ समामां घांका अंगवाळा भुंडा, भुतळकां पिक्षकां ने पशुको अपार छे। बगलानी देक वांकी पोपटनी चांच वांकी, कुतरानी पुंछदीना वांकाज विस्तार छ।। वारणनी सुंद शांकी वाधना छ नव बांका, भेंसने ता शिर बांकां शींगदाना भार छे। सुणी एक शुक्त कहे सुणा भन्ना उटमाई, अन्यतु ता एक वांकु आपनां अदार छे।" (अविवर इसपतराभकृत अस काराइश अय) आ ंक हुच्छ इध्यति अडावीने अभने अभ अपवहवाना अलिपाय छे है क्य श्रीहरितां ७ टना पेठे अटारैव

અંગા વાંક છે અર્તા વખાણા છે અને સુધા વિત્રેરનું બીજ પશુની પેઠે એકાદ અંગ वांक के तेने निर्देश हो। युक शिष्यने अभा अरीने वै. अप्रदाय अने देशा ना. अप्रदाय *'" 'धमां 'यारशी शीतळा देवी तारश' खरवाहनम्' (नेवी शीतणां देवी क्षर छे ત્રહે જ તેનું ખર વાદન સુદ્દ છે) આ વાક્યતા બાયાથે અમતે અડાવ્યા છે. લાઈ શક શિષ્યે સ'પ્રદાય સ'બન્ધે આવા પ્રશ્તાત્તર કરેતા ઉપલબ્ધ નથી. ઉટાંગ ગાઠમાં જ્યામ છે. લ્યાત અને દર્શતાર્થને સંગતિ નથી. રવસ પ્રદાયનાં વખાસ કરીને પરની નિંદા કરી રૂપ તા દુષ્ટાંત ખેસતુ આવે, આચારે તા સ્ત્રસંપ્રદાયને શીતળા દેશીના દુષ્ટાંતથી અપકર્ય કલો અને રવા. ના. સંપ્રદાયને ખરના દષ્ટાંતથી અપકર્ય કહ્યો. એમ એલે તા अन्तेने हाल आप्तुं छे. तमे ते। 'अधा संप्रदायने हुपछ समारीने पाताना अप्रदायने ખોતદયસ કહેવાં' એવા વિશ્વધાતાથ"ઃ કદેવા ઃગાગા છેદ∈ પ્રથમ તદપ્ટોતની ઃગામે ખીઅસ્ ह्यांतने केंगवीने तमारे दे। अभने अभन हदेव के हे-तमा आलने हवश आधीने होताने व भाका छे. भील काथ मेलवीने त्रील इध्यांत अहाव्यं के तेवी क्रेम कड़ेवा માંગા છે! કે જેમ 'કાઈ મુખ' માળસે કાશીની-સભા છતી તેમ તમે મુખીકથી બીજ कार्र भारा साथ कड़े तिने भार क्वीने अत करा छ। अरबे तमा मूर्भा छ। अम કહેવાન અંત્ય તાત્પર છે. આવી વીકો અસંત્રત અષદપ્રતિ ગામઠી ત્રાતી લાવીને किष्यांताम अने। क्रेवे। के के "स्वमासिकने। अच्य हिश कथावने। अने आवश्यका ±देवी ते भराभर के पद्ध श्रीकानी है। कश्चाववी के व्यतावश्यकता क्रदेवी ते भराभर ત્યા. અરે પણ એજ અભિપ્રાયના અસુક હતા, પણ ગુરુર્તા સુધાવાકથા પૂર્વાપરના અત્સ ધાનથો અ તઃપ્રવેશ કરીને વાંચ્યાં ત્યારે તા એવું ચાખ્ખું જ સાવું કે આતા 'सहजान्धर्का: स्वरंगीय परदेश्येष्ठणदिव्यवश्चवः' अभा क्या भूजण भीजा માં જોના વર્ષેચ્છ ખાટા ખાટા-દાવા દર્શાવીને પાતાનાને નિર્દોવ સવીપયાંગી સવીપરી (राया भाने छे. 'खळ: सर्वापमात्राणि परछिद्राणि पश्यति। जात्मना मेरुमात्राणि पश्यक्रपि न पश्यति ॥' अ। रीते भगने। स्वभाव लखीने जेनुं भनभां हु: भ खाव्या નહિ. મહન કરી ગયા. પરંતુ જેને તમા ઉધાડે છાત્રે સ્વમુખે સંપ્રદાયબદિમુંખ કુસંબી કર્મતા અને તરાશિત શિવાબાઇ, રામબાઇ આદિકના લેખે:ને વિમુખી કહીને માલિકમાં पश्र सेता न इता अने इबर् तेनी आन्यताने भुत्र भांडन इरता इता अल भांडीया भने तेनां પેપરાના સાથમાં અમને મહીતે સરખીજ કોંમત અંકવા લાગ્યાત્યારે गुझया सह मालनम् अभा हता प्रभावे जीका ते। होई निह पश्च भूवरु ने अले.डीयी साथ ताजवायी भ्रुपर्न दू. भ याप तेम भट्ट दू: भ यदा सार्युं, अर्नेल परिष्ठामें अमारे सामाना સત્ય દેવ અને સાચી અને બરતા પ્રદર્શાવવાપૂર્વ કે પોતાના માસિકની નિર્દોષતા અને આવરવકતા સાચીજ સ્વવી પડી છે. એમાં મિચ્યા પરદોષદશ^રન કે મિચ્યા ત્વ^તામાંતે રગાન નથી, અમે પરના દેવ કે પોતાના ગુણ કહ્યો છે એમ માનતા હો તો પખ તે આખા સંપ્રદાયના અને પાતાના પણ લાગાથે છે અને સંપ્રદાયને એક ખરી વૈતવર્ણારુપ છે. તમે જેને સંપ્રદાય માલ કહેતા તેને અમે વધિ સુંકુ કે અનુપ્યોગી કેવાં છે. તમે જેને એક પક્ષનું કે એક દેશનું કફેતા હતા તેને તેમ કહ્યું છે. તમે જ્યારે સન્મુખા સાથે જહિમુ ખોતે સંપ્રદાયના શાખા પ્રશાખામાં ગણીતે સરખા વરજ્જામાં ભંદાળવા માત્રહથી મંદ્રયા ત્યારે તમને તેવા કલા છે. જેનું જેનું વાકુ પૂ છડ્ડ

खाना मा ता ા ખતે माहिष्ठ ક્કામાં ખાપીને ા નામે **५० जुर**िं ત્મન રી 7 35 જપાતીને માં ખંડ• તાકથાને-તા મુકશે નાં પેપરા દેગવિજય તે શાસ n विस्तार , छेवरना 1 84 Ed. ા સત્ય ગી अञ्चलने) lewis dec અ બિયક્તિ નરનારાવર્ષ अमेरिस अ धाराष्ट्रीरख યમ, નિશ્વ વાતજ શી ાકાંગ્રા ગર્શાને

। छ. देखा

ઈ. આ કે આ

क ्षाञ्चामल छ

યુ.. સ્ટ્રાળ ખાવો

क्ष शास्त्री ज्याने

भागा-

કે શીગડું કે ચાંચ તે મુજબ કહ્યું છે. મનમાં હમઝે તે! એમાં અમે કર્યું જ ખાડું કહ્યું નથી. આપે જનશ્રતિના અનુવાદ મુધ માં લીધો છે તે તેવાજ સ્વપના છે છતાં અમ કાંઈ ખાડું કહ્યું હાય તા જણાવશા. અમે સ્વીકારવા સન્દ્રહ છે.એ. હું જ સાચા અને લાયતનો સત્યતાને માટે ચાર્ડા મુધાનાં વાકયા જોઇએ—

के पेकमां आ लेण के जेना क आंतमा कि अवलिएन ए अतं पाशु है जिया करीने नाशिकमां अक्क राजि प्रसंभात आवी वसेना कि मावहानक पामें अंक है है ने नाशिकमां अक्क राजि प्रसंभात आवी वसेना कि मावहानक पामें अंक है है है कि लिए में निवास कि आपना अंक अम ओक (१) ग्रान्थ अमथग्र कह, वतान वाली विवेद; तेपानमां मध्य के अम ओक (१) ग्रान्थ अमथग्र कह, वतान वाली विवेद; तेपानमां मध्य के अस्त्र अम्म अंक (१) आवा करावीने कार्यों के आमा शुरु (राजकाट विभेदनां) अमें भाग कार्या (वदवास विभेदनां) कि अमा श्रां के अमें पातन अल्लावर्गित्रम के कि पीतान के क्षे पीतान अल्लावर्गित्रम के कि पीतान के कि ग्रां के अमें कि ग्रान्थ के ने ग्रान्थ के ने ग्रान्थ के कि ग्रान्थ के व्याप के कि ग्रान्थ के कि ग्रान्थ के कि ग्रान्थ के वाली के अमहावाद कारी ते के कि ग्रान्थ के अस्त्र के वाली के अमहावाद कारी ते के के वाली पारशाणा अक्ष कि आपने विवेदनी अपन्य के विवेदना के अमहावाद कारी ते के से वाली पारशाणा अक्ष कि आपने विवेदनी अपन्य के विवेदना के अमहावाद कारी ते के के वाली पारशाणा अक्ष कि आपने विवेदनी अपन्य करी के के वाली पारशाणा अक्ष कि आपने विवेदनी अपन्य करी के के वाली पारशाणा भिन्न है कि कि कारी विवेदनी अपन्य करी के के वाली ग्रान्थ के के वाली पारशाणा भिन्न है कि कारी कि ग्रान्थ के के वाली पारशाणा

वणी वष २८ अमें इ १ ना रंगित टार्जट्स पेक इपर क "त्नन वर्षोभिनंइन अध्या आशीर्वाह" अेवु हेर्डोंभ अराव ने, 'बाणी सहस्र पिणी' आ ओह भंगण क्वेष है के शिक्षापत्रांना प्रथम क्वे हना टीहामां छ तेने अल्टाली टैपमां आधाने, (क्रेनी वाखी, कास, नेत्र, करतिवास, मुण, पादमति वित्रेट्रे सर° भाना- संभूक छ ते भंभणभूति श्रीहरि समस्त क्यतन भंभण हरा भेवा भावाय ने। हे } नेत बरांभ तारपर मधामां भुषा धराववा भारे "कनी वासी 'मधा'रूप है, केनी नेत्रीभांबी 'सुधा' अरे हे, होना लन्ते दाक सुधा नेत्रीवृह्ण होते सुभ सुधा'हर के, केना सरखनी रेक 'सुधा'मय छे, केना हृद्यमा 'सुधा' भरेब छे, केन हृदर 'श्रुषा' के के, ने 'श्रुहिशा' अवतीववानी आगा करनारा, देवा ना. प्रकाश' आपनारा, 'स्वाभिनारायण दिश्विक्य' करनारा, 'अत्स'म' अने 'सुधा'नी यदि शिविक्रिक्षिक લાલ મને અખા રાખેણ સર્વાલ કરા તે સર્વાના દ્રદયમાં "સુધા" ભરા સાથ ત્રેપક વ્યંગ્ય વાક્રમા સુધાની પ્રશંસાયમ વસાયા યુક્તિ ત્રર આલંકારિક કુટ લખ્યાં છે, केनी अध रामभाई केवी अःभारम अनता अभक शह निक्क अपारे अनीतुं भंभव र्वाष्ट्रवुं ६तुं ते। 'बाणी मजलकारणणी' न्या शतान'ह भुनिश्त भाभव खोशक प्रसाहसूत अल" हता. अनी हेटबांड पहाने रवाय पुरता देखवाल डहाएथ हाड अने अभवर अप". के. आभा खाला, प्रकाश अने खा. ना हिश्चिक्यने करनारा अने सादिया अवस्ति। भारता भाषानारा पथ भागवान बादिरने भारी रीते स्राज्या छे अल्बनिया बेह्यमा श्वधाः सरवातुः भरेये तात्पर्यं तांजी भया छ. ' श्रुवे। ध्रुवे त्यारे नाणायेर धर तरहे श्चावे में क्षेत्रवत लेखें क्यू क्षेत्राव.

્રેમારે મુધા સીધી હતી ત્યારે ક્રોલ્યુ ના કહેતું હતું. પર'તુ ન્યારે ⊋તી રગરગમાં વિમુખ-વિષ્યુરી સ્યુ' ત્યારે તા જેની વાસ્કી વિવેકિઓને " વિષ "રુપ થાય છે, જેનાં નેત્રોમાંથી निरीक्षका जेर अन्तु जावे छे, केना अन्ते द्वाश विश्वते वधेता विश्वारकाने विस्ति थाय किन भूभ 'तिथा' कर (दिधनी आध्) विक्षेत्रकारने व्यां छत थाय छ, जेना सरखनी વિષમ ઉડાતી દેવીઓને દેખાય છે, જેના દરયમાં વિષ છરાછલ બરેલું પયીલા-बहाने प्रतीत याम हे, केंतु हत्र विषद्वं न विद्यानिकाने विस्ति याम हे, अधील क्रिक्सिंश : असदिव तु आधान करनारी, स्वा. ना. ने। प्रकाश निक प्रश्न अप्रकाशक दासने પ્રકારતા પ્રતિરાધ કરનારી, સ્વા. ના. ના દિગ્વિજય નહિ પશુ અદિગ્વિજય દાઇને દિગ્-विभयने रे इनारी, सत्संगने इसंग इरनारी अने श्रीदिन ता अश्रीदिर इरनारी छेपरे ્રીવા 🐌. ત્રિમ થતાં અત્યારની સુધા તેં! અધેય અદ્રેય અરપૃશ્ય અદશ્ય અશ્રોતવ્ય અતે અમેત્ર થઇ ગઇ છે. સુમતિથી અ'ત:પ્રવેશ કરીને પૂર્વાપરના અનુસ ધાનભળયી જીવા ત્રિ રિવર્ષ જણાઇ આવરો. અમારે કેઇ કહેવાનું રહેશે નહિ. વાંકા અંગની વાત કરા છા તે કર્યા કાઇલું એક મે, પરંતુ આપના તા અદારેય અંગ વાંકા થઇ ગયાં છે. ચાપ્યું ર્યું લઇને દેખા. મૂખ માલસે સભા જીત્યાની વાત કરા છે! તેપણ આપને વિષે વ્યવસ્તી છે, કારણ કે લણા સભાશ્વરા, મિત્રો દિતરવીયા વિગેર લલ્ફ કહે છે પણ કાઇનું अनिता नथी. नेरात नाडु हाडता नथी, ६७५७ २ने विभुण इस्रेंग छडेवे। हे हेता ते દુ: માંગલાળતે છેક છાડી દેશા તા મુધા કહેવાતે. શ્રીષ્ટના શબ્દમાં કહીએ તા જેમ દુર્વમાં સરે લાળ નાખી દોય તેને જે ક્રાપ્ટ પીવે તેના પ્રાપ્ય નાશ થાય જેથી તે અપેય કરવાય છે. જેમ સાગવલ્લા સુવર્ણમાં તાંચા રૂપાના ભેગ બને ત્યારે તેના પ્રમાણે દશ કે भार वहसु बहने अहपर्शितवागु थेर लय है तेम सुधा पत् मुधा मुधा बायक. भाटेल क्या सेलभेलने हाही देखने अने विषयालने अध हरीने वयापूर शुष्ध रहेवानी વિનેતિ કરીએ છીએ. માતા વિષમય સુધાને સવધ્માં બરવાની ક્રેવટે વાત લોબ્યા એટલે યાની માંવી મવળી સ્થિતિ જણાવવી પડે છે.

अदिवा अने सुधाने प्रथम जंभर स्थापीन, तेने स्व महनी अवामे माडी हपमा आधीन, स्यंबद्धत् लेक्किएये। भी भीटी हराती सत्संग सेवाने कथावीने, सर्वोपरी પ્રશ્વ સામાં પક્ષપાતી પરમ તાતપવ⁹ને લઈ ગયા છે. આ ગાળત આપેલા સૂવ⁹ ચદ્રના દર્શતથી જ सुसिष्ध थाय हे. सूर्व व देना आंगण अहर तेकवाणा ताराओनील क्रेम ओस भीला त्रध માસિકની કશ્રી કીંમત કે પ્રકાશક તરીકેની ગણતરીજ નથી એવા પણ ભાવાર ચાપ્પ્યા નીકળે. સૂર્ય ચંદ્ર જેમ અખિલ લોકની પ્રકાશાદિક વડે સારી સેવાને રનસવવાનમાં રહીને सदा इसी इरे छे तेम आ वे येपराल स्वश्वस्थानमां विराक्तने शामा प्रशामा विशिष्ट अभिन अत्यां भ सभावानी सेवाने विवादाना(हाँ क्षरीने क्ष्यी करे छे. भीवा पेपरेहि તા પાતપાતાની શાખા પ્રશાખાની (મૂળની નાંહ) સ્તલ્ય સેવા નિરુપંચાળી નામની કરે 🕏 એવા પણ ઇત્નથ સુખેય, નીકળ, વળા એ મિત્ર પેપરે તો કેશી હરિશાઇ વિના લણીનો મિત્રતાર્થા સમાજે પચાર્ચા કામને કરનાર્રા છે અને બીજા ખર્ધા તે! હરિકાઈથી ઘણી अभित्रताथी क्षात्र कर्नारों छे अवेद पण् लावार भित्रता प्रदश्निथी नौक्ष्णे छे. ना रीते क्लेड पेतानी क्लेन ब्लीट iभवना भिथ्या श्वाधा व्यमश्रीह स्वमु भे डरीने, श्री हिं સાટે તા જુના પ્રશ્વાલિકા, વર્ષદા, રુદિઆ અને સચ્કાસસિય્લાંતા કે જેના નવા જમાનામાં करो। ઉपयोग नथी कने केंने पाति भानता पण्ड नथी तेने छखुवानी सेवा करे छे क्रेस કહીને હૈયપદે કાઢી નાંખવામાં આવે છે. નવી સેવા આગળ જુની સેવાની કીંમત પ્રશ્ શી? અને ગણતરી શી? એ આધુનિકાના નિધકક દુર બપ્રાય છે. માટેજ જીનાની ક્રાંતિ કરવા કટિબ ક્ધ થયા છે. બાં હરિ માટે તા નહિ કર્યા ઉપમા કે નહિ કર્યું મહત્વ કે વત્તા ? જુનામાં કાઢી નાંખ્યું. જ્યારે પાતાને સૂવ ચંદ્રનો ઉપમા આપી ત્યારે શ્રી હરિને तथा भीकानेने तारानेनानी उपना आधी देश ते। पक्षपातने थे: इं स्थान रहत.

ન્યારે અખિલ સત્સંગની સ્વ*યદિવત્ સદળ સેવા અને વિદ્યાદાનનું મહત્કાવ આ મે વાડાવાળાએજ ઉત્તંડ ઉપાડી દેવાનો આગવા કર્જારા લઈ લીધે ત્યાર હવે સંપ્રદાયના આચાય ત્યાંગી સત્સ બીએડને તે, કશું કરવાનુજ કર્યા રહ્યું? માધાતા રાજની પેઠે

अध्य क्षेत्र स्व व व व आवरी बीधं. हवे जीन नवरी नमारभुं डा डररी शु ! अभ याते में स्थ में दवत आमण रहीने शीदिन त्रील तुम्छ महे वस्से स्थापवान होदडहामश् કરીતે, 'તે ખીના' માસિકા પછ પાતપાતાની શાખાઓને જળાં સિંચી સતસંગતી સેવા સારી કરે છે. જેમ ડુંકાર્મા અનાદરથી પતાવી દીધું. જોમતું સ્વા. ના પ્રકાશ તથા સ્વા. ના, દિગવિજય નામ પણ લેવામાં જાજે રાષ્ટ્ર કેતુની છાંયાયી: અભડાતા હોય એમ સંકાયાયા કે શરમાયા સમજાય છે. તેમજે કરાતી સેવાને તા મળ સત્સંગવસની ો તેની સાથે સંકળાઇ રહેલી એ શાખા પ્રશામા નહિ, પણ પાતપાતાની, મૂળ દક્ષથકી કેરાઇને ક્રેક વિખુડી પાડેલી શાખાને સ્પે ચંદ જેમ આખા જગતને અપરિમિત જળથી જ્યાયાસર્થા સિમી દે 🛊 🖻 મ નહિ પણ અલ્ય જળતું સિંચન મહામદ્રેનતે જેમતેમ જ્યરથી શીલી રાખવાની સ્વાલ્યત સત્સંગની સેવાને કરતા જણાવ્યા છે. આ તાત્પનીથ " પાતપાતાની શાખાને" આ નિર્દેશ કરેલા શબ્દ ઉપરથીજ નીકળ છે. પાછળના मेने ता निं कशी हिपमा है निंह क्या महत्वसम्बद्ध विशेषण हिपसे शामा प्रशामार्मा ગર્ધાને પણ દશા તા ખહિવીસીના જેવીજ કાંડી લાવ્યા છે. એવી એમને લેશ લાબ નવી. શાખા પ્રશાખામાં 'બહાવાથી' એ 'બે 'કલાંક' એટલે જ. તે પ્રદાયવક્ષમાંથી કાપીને વિખૂડી પાડેલી મુળશાખાનું ખંધબેસતું આ કર્ષ્યાંત તાં અક્ષરપંચી અને ભાવાપ'થીએ! માટે જ ભાસ ખાળા કાઢીને અનેકવાર અડાબ્યુ**ં છે**. વિવેચન हपर आवी अर्थ छे. स्पेर्य देवत् पेति आश्रण अने मे आखने पाछण असेने अने 🗸 વચ્ચે શ્રીહરિને સંઉાવીને કેવું મ'ચક ત્રાહબ્યું છે તે અધાજ જોઇ લ્યા. કેવી અક્કલ દાહાલી કડાવી છે! મળતા સ્વરૂપ સ્વભાવવાળા ચારેયને એક સાથે દેડવીને શ્રીકૃતિને જાદ પાડી ઈંધુ દ્રોત ≈થવા નાગજ ન લીધુ દ્રોત તો અમને કશીજ ચિતા ન હતી. હવે संप्रदायना अभिन्तं अनुसायिका सानमां समग्री सेता है-आ नाशिक्षय साली के દિશાએ રાજકાટ મુસ્કુળથી ઉમ્ર સ્વ*તા અને ખીછ દિશાએ તપાવન વ્રદ્મચ્યોશ્રમ થકી शीतण ब'र्देना ६६४ ६रीने आभा सत्म'गक्षेत्रने आवरीने सवणी सेवा अने विद्यादानना કન્ટ્રાટ લઈ લીધા છે તે। હવે બીજા બધા આચાર્યોદિ અનુયાનિએા નવરા કરશે શું ? અને હવે પડ ગાનું કાંઈ પ્રમાજન રહે છે? કેવી વડાઈ, ખડાઈ અને ખેડાઈ કે વડીલના वरवे। वेष धारीने ६५२ प्रभावेता प्रभुपातथी अभिनंदन है आशीर्रोह अपाय के थे ३१ હ ! આ વડીલનું મુલક્ષણ કે કુલક્ષણ ! આને ખાટા ડાંગ ડેલ્લ ક્રેમ ન કહેવા ! ગુરુકુળ-વાળા મિત્ર શાસ્ત્રીએ પણ પ. પૂજ્ય બદારરસ્ત્ય છા. જા. ને " અધ્યાતમના પ્રતિભા বিষ্টিটের বা ৪০০পবল মনী, ने ই বিষ্টিটের পদরিবয়ার কলী মরেস মাইবা પ્રયુર ગુરુકળથી વિસ્તૃત મન્દે " કાલ્યાદિ પદ્મત્રહ આપેલું જતાન વર્ષોમિન દન એજ અંકમાં જ્યાએલું છે. એમાં બીજ સામિકાને નહિ ભેળવતાં શેજ નુત્તન વિશિષ્ટાદ્રતવાદી સમજ્યા છે એ સારું છે. આતા વડીલાઇ બતાવીને એક પંકિતમાં ખધાને બેસાડીને પક્તિએક કરે છે એનું બીજાને દુ:ખ શાય કે નહિં! પાતા भाटे अपने भित्र भाटे 'बाहेर रूपाण्य हेर स्वराः " ओ केर्रेन ते अभे तेर्ना वायड વંચક ાર્ફ કરે અને અમને જીતુ પુરાલું (તરુપયે)માં કહીને વિનિધીને કાઢી નાખે એ કેવી વડી તતા. : અક્ષલની અભવર્ભી ન કડેવાય ! પોતે વિશિષ્ટ થાય છે અને બીજાને પેલાઈ

यवेक" भ तरीडे 'अभारे री केवा ने सरकः बेटले मारे धुधाविषे' र अगड़म

। वत्रभान ,

તાર બીઅને

-11

.સા-

Day

rsi3

(E)-

हेक्स

अभूने

व्यवी

11 91

बे।भु

all

राधनं

ता ने

24

અપેય

દસ કે

भाटेल

ાહેવાની

2929

PHA'E

HER IS

. करे न

વિરેષ્ણુ ખનાવે છે એ કેવી ખતની અદેતદાં કેઇ સમઝાતું નથી, મન મુઝાય છે.

समय सामिषिहाने ओड साथै स'डाबीने व्याशीवीहडानमां व्यावती सेह हिंग्टिने डांडवा મ ટે આ તર્યામાં અને અ તર્યામાં જેવા તેમના સભ સદે.ની પ્રેરણાને મુખ્ય અવજ નીય લાવ્યા છે! એ પણ એક દેમડાળનું ખુદલું ષ્રદરાવ જ છે. કાણ અંતર્યામી અને ક્રાસ તેના સદાસદે!? એ પણ અધ્યુઉકેલા એક ત્રાટાળાજ ગળહાવ્યા છે. અત્યાંથી જેવા कला अहे. भां ते। डेवण संभावनाक निक पश्च आएना भत्त मुक्क माल क्षेत्रासरः भंभना अने आपा पंथना पूछा कामणी है।यक, के सभासही स्वित्राने सूर्यनी अपने ह्याने अंदनी भने श्राहरिने जुना प्रकालिकाने वणभी रकेनारा भने जोजा भेने करा। हिपमाल नदि क्षेत्रा इक्षाडा प्रक्षपात लयाँ आहारीविदिने आपे परा ? आ इत्य सलाकहीने स्ट्रमाण क्रेवुं इदेवाय हे नांद्र हे अने अवा सहहिष्टमयाँ आसीर्वाद आस्त्रा कार ता અંદર અંદર મહાન મતલેદ પડે રે નહિ કે ખેત્યોમાં કે તત્સદશ હભાસદોની પ્રેરણ! नाँदे, पश्च आपनाल अध्वना उत्वास करें। ते। आत्यांभी अने तेना अभासदे। अपर वैष्य्य नृद्धंष्यनी महादेश न न्यावे. व्यात्यांभी ते। क्ष्मीतुसारे प्रेरखा करनार छ तेमव साम्पिक्ष क्रमीतुसारे प्रेन्थ्। क्री दशे के रवेच्छानुसारे हैं क्री पण क्रेक प्रथनी। इत्तर करवे। भडशे. भातवीभी से किंकि प्रेरण्। क्षी छत्र अने आप अन्यवा क्षेता दे। ता भण् हेम्य कार्य छ ? मेरते हरेते। हाय व्यातमीश्री व्याने तत्सहश्च सभासही अपर वहावा . तेर नास्तिकक्षम" क्रदेवाय. भई क्ष्वीओ तेर 'चाडन्तयामितया स्थितः' अस आंत-याभी तो परमात्माने क कडुंवाय. संधीनी व्याहर व्यातमायको रहीने सवीने नियमत करे એને અ તર્યામાં કહે છે. એના જેવા બીજો ક્રાઈ પણ અ તર્યામાં થઈ શક નહિ એ શાસ્ત્ર सिष्ध जाजत है. जिन्हां भारत्याभीने देशना हता. जीजने श्रीषा हे ते भारे भूष है, डेमडे. अभां भाटा विवाह छे. को डे आशीवीहमां हरी। हाभाडे। नथी अने अधी आभाने करो। बाल प्रश्न नथी। पर तु ल्यारे अवे अर्थ अर्थान्त्यांभा सुधानी सवे परी प्रेरेखा न खुरकानी साव्या भने वडीसप्रथानी भागिमानिक डेाण साव्या त्यारे स्था भागे क्यांच्या अवनानी प्रस्थात न थवे। लोधमे नेट्रं असारे स्त्य बरेतु के न्यारे सुधाने हाई पत्र बाह हरते निश् तो तथारे णीलने याद नक हरेश लेलके. वर्राक्ष्य क्रियान ता निरयक अने भन्य's नीवडे के अभ आप अव रानी काशुभा देश नथी आवृत ! अह अदिहा संभारे के ते। तेने संभारे अने वरीसप्यानो में ६ मुझ हो. ताल ग्रेसमा अर्भूननी अने नासिक्षी अवस्थित सुधतनीं अके साथ वात बाल्या है। जो पूर्व अनावरी है, छेनरे सुवायी बाधीने शुरुक्वणने श्रीपवानी पश्च वात साव्या छे. सुधाने वर्तभानपत्र व्यवसानि वात ते। १३ मा वर्षथी हरता बता ते २७ मा किष्य हरी. क्रेम मुंखाहाहा लडु वर्ष विथारीन श्चिम्यामां भरःया दता देम शराया के अंत्रम लेकि कहे हैं. मे मित्री वस्ये दरिशार्ध करवाना र्धरादानी ना कहा है। पश्च स्थार के स्त्रमां के यह हती. युक्कण्याणाने के स्थापम होतानी बेरवी इती अने अने माटे नासिक प्रथा और बेबार कर्ड आब्बा इता. एखा आपे हतावण करीने इस्टीमाओं क्रेम कहीं तम बागी आपने मापे बर्ध बीचे। के. तमे। केने वेवबा कडा छार कुनेवा सेवहानी सेवभेण देवायी एक्स्यी भित्रता मताववा विना धटहा नथी. इ रहाड बा कार्यश अनुसती माधु के. राम-म अद राभवानी ना कदी की ते पशु यादा कर के

. <mark>પ્રા.</mark> આળકૃષ્ણાન દેજ નાસિકવાળાના આનંદ માટે–

(ગતાંકથી ચાલુ)

अह मुंधा सुप्रतनी वात भित्रने <u>करे</u>शी पशु निर्द सांपवार्था भित्रे माभी सहिवा भरी हरी अपने सुद्रातं स्थानवर रामकोट राज्युं. ओड़े भाटी भाइनानी साइड शोक्षाणा हरी ्ता भीला पण हरी. को शिभरतां माहिरानी येडे बटांग बतमदे। जाडन्या ता भीजाओं अल्प रीने शेर्डिया. अहे वार्षिक शह अपवादी आहेलर हर्यों ते। शिल्टिय क्यी. ओडे महाभादिराती भादक आश्रममा यहा. उत्रापन, पारायशाहि तुत जाह युं ता भीकाओ एथा मेंभल करवा मांत्रयुं. ओक मुद्रब्हालय भाद्युं ता जीकाओ भे।टारूपमां क्रीस्थे, क्रेडे युक्ततितान दस्वाभीनी वातु अभान्य देव छणावी ते। जीवाको यश्व छण.वव नी श्रिक्तात हरी. अहे संश्कृत पाइश्वा है के शिक्षापत्री वयन मुक्त आयाप श्रीना अधिकारवाणी छे ते स्थापी ते। भीज भित्र पश्च स्थापी, तेमां विश्वारी त्याणिक्रोते वर्ष शिभवानी वात सुवाता सुवधारे वर्ष २३ म ४ ४ म है। असिम्भाय १ सेवं भार हैं त्रीं सुभावीने सुरुद्वण स्थापनना प्रथम प्रेरेड पक्ष पातेक लनीने, जो भागेती अपनेड વે. ડી વાતાને વિલપીને, "વળા ચારું મીજી પણ કરેવાની જરૂર & કે-આ સ્થાનમાં વિદાર્થીઓ સાથે ત્યાગીઓના સહવાસ તા શું? પરંતુ સંચાર સરખા પણ ન દ્વાવા જોઇએ, જે ત્યાગિઓને વિદ્યાર્થી તરીકે રાખવા દ્વાય તેઓ પણ માર્કે-રિના વાત વરે જુથી હજી ટેવાઇ ગયા ન હોય તેવા નવા ત્યાં ગિમોનેજ રાખવા ક્ષિરિણુકે આપણે હૃદયમાં અળતાં પણ કહેવું પડે છે કે આપણા ત્યાગીઓમાં વાર્થો વર્ગ ખાલુ, ખાડા ને ખાટલાં, માજ શાખ પદાર્થ સંમહીને આળસનાજ િક્યાસકા હાય ∌......માટે મંદિરની હવા જેના હ્રદયમાં અસર ન થઇ હાય तिवाक राभवा लेध्ये. श्रीलने गमती वस्तु (प्रहायर्थ)ने। आपचे गुर्हणना વિવાશિઓમાં ન રેડી શકીએ તા પ્રયાસ ખધા વ્યર્થ છે, માટે સંસ્થાની ઓલકતની વ્યવદાર શુદ્ધિ અને વિદ્યાર્થીઓની આચારવિચાર શુદ્ધિ ઉપર પગ સ સ્થાના સંચાલકોતું હું ખાસ ધ્યાન ખેંચું છું ^{પ્ર} આવા મુંદર સ્પષ્ટ રાખ્ટામાં सकेत्र सहिदाना संत्रधारने करेबी, पद्म तेने तुन्छ रीते अनगद्मिने अन्ते भित्रोज्य रात्र આમહર્યા દેખાદેખા હરિકાઈમાં હતરીને તાના વિવાસી ત્યાંગીઓને ખાસ રાખ્યા. એટલેયા અચકાયાં ખચકાયા કે શરમાયાં નથી પરંતુ 'રવા. ના. સ. પાઠશાળાં' એવું હેડીંત્ર માકાવીને 'શ્રી તપાવન પ્રકાચયે' માશ્રમ નાસિક' એવું ઠેકાણું પથુ દમકારીને, "આ પાઢશાળામાં અભ્યાસ કરવા સ્વા. ના આત્રિત કેલ્દપણ ત્યાંગી આવી શકે છે. તેને સ સ્કૃત ગુજરાતી હોંદા વિગેર તથા ધર્મિક પુરતકાના અભ્યાસ કરાવાય છે," આ રીતે ચાલુ જાહેરાત પથુ અપાય 🕏 🛣 પ્રદાયથી અલગ લખ્ટ ધુન્ટ નખ્ટ ટ્રસ્ટ બન્ને સ્થાનમાં रहेता अयासक व्यवस्थापक जुनागढी आस्त्रीचा, पुराध् चाः, सेवका, विवार्थीचा विकेर ત્યાંગીઓ મ'દિરના વાતાવરહ્યા નહિ ટેવાએલા, હદયમાં મ'દિરની હવાના નહિ અસર-વાળા, ખાવું ખાડા ખાટલા અને માજ શાખ પદાર્થના સંમદથી આળશના નહિ ઉપાયદા भतेसा भने श्रीक्रने अभती परत रेडी शक्षण केवा नवा स्वाभिप्राय मुकलता शुप्त है है

મરી 31 বল __ ાં તેમ પમાં यनी Al-11_ . die -**베**(경) અતેક ત્મદ પણ H (5-ખવા ત્રામાં 1419 होय કળના <u>.</u>થાની 2:43 **क्ट्रि**ऑ के राभ સ્ટકેથી \$ E[3 If and b छ. तेने આ રીતે રથાનમાં ॥ विशेर ८ अस्सर-, ઉપાસકા

श्रीति हैं है

मने शहरव विद्यार्थीओ साथ ेत्याभिविद्यार्थीओ रहे हे ३ निह ! मने तेमना भाषार વિચારની શુષ્યિ ઉપર સ'રથાના સંચાલકા ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે કે કેમ કે અને ગૃહરથ વિલાર્થીએ! શારે ત્યાગીએનો સહવાસ તા શું ! પણ શ્રાંચાર સરખા પણ નહિ રાખવાનો મળતે હૃદયે અભિપ્રાય આપ્યા છે તેનું નામ નિશાન સરખું પણ કંઈ છે કે કેમ ? के संसर्भ है। धने अवते इत्ये अरेक्षे छ ते अन्ते त्यानीमां अने छ है निंह ! वडनगरना થય્ધ સ્વામીના એ નાના ચેલાને મંદિરના વાતાવરભાયી નાઢ ટેવાએલા અને મંદિરની હવાના હદયમાં નહિ અસરવાળા જાશીને તમ અને બ્રહ્મચર્ય સાથે વિલાભ્યાસ માટે મ્માં**મહથી મા**ત્રમર્મા રાખેલા તેમની સ્થિતિ કેવી કઢેગી થઈ કે ઘેર જતા રહ્યા ભાષ્યા 🕏, બળતે હૃદયે ત્યાંત્રિ વિજ્ઞાર્થી એકનો સંચાર શ્રૂરણા પણ નિષેધ કરનારા વર્સીએ અાલમાર્મ રૂપેલા નામના વિદ્યાર્થીએ માટે કાઢેલી પાકશાળાને મુંબઇની સ્ત્રાહ નાં તેલા કાં જે એકને મદદ ભાષતા હશે ! વિશાદાનના "મહિમાંથી જિમાંપતા હાય તા સંપ્રદાય તરફથી વર્ષોથી ચાલતી પાકશાળાને મદદ કરે તા શું ખાટું કે ? મંદિરના વાતાવરણથી ટેવાર્ક ગંભેલા અને હૃદયમાં મ'દિરની હવાના અસરવાળા ઘણા ત્યાંગી વિદ્યા-થા એ પ્રથમથી વિદ્વાનો પાતે વિગેર થયા છે. અને સંપ્રદાયના કાય ને કર્યા અંગ છે. તેમની ઉપર અને મ'દિર ઉપર મલ શુલ દોષતું આરાષ્યું આવે છે કે નહિ ? મ'દિરના વાતાવરસમાં અને તેની હવામાં રહ્યા વિના કાઇ રસ આશ્રિતને છૂટકા 🐞 ખરા 🖁 સમસ્ત ત્યાગીઓની હલકાઈ અને પાતાની સરસાઈ માટે લખેલા આ પરાપદેશ પાડિત્ય જેવા ફ્રાેમટ ક્રજેતારત્ય અપવાદી લેખ ત્યાગીએ!એ ખાસ વાંચવા વિચારવા જેવા છે. જે ભાગત કરવી નથી અને થાય તેવી પસ નથી તેને જાહેરમાં જસાવવાની જરૂર શી? એના વિના શું નતું ચાલતું ? જ્યારે ત્યાંગી વિદ્યાર્થીએ! ન હતા ત્યારે હૃદય ખળતું હતું ते। ६वे तेमने राभीने ते। २५ ६६४ वजतु होतं कोध कोने ? वजता ६६४वाजाने सुभ शांति કર્યાથી હાય ? મ દિરના વાતાવરણમાં અને એની હવામાં એવા કરો મહાન હાય છે ? ક તેના સવ્યાર શ્વરખા પશુ ના માંડે છે. હવે સ્માપના અભિપ્રાયની શી દશા? અસ્ત

એક પાઠશાળા, ગાંશાળા, સાહિત્યસેના વિશાધા નામત, માંકેટહર યદ્ય આદિકર્તા અનેક ખાર્તા ખાતરીયાં ખાંસીને, શ્રીજીના દેશિનાગ લેખને પણ દેશવેટા દઇને. સત્મ ગલરમાં દેવ આચાય ત્યાં વિલ્ત કરનારાં ઉધરોષ્ઠાં ઉધડમાપ્યાં આદ્યો તા બીજાએ "આવે! સહકાર શેર- મેઠાં ખાપી શકાય" તે માટે 'શુરુકળ વિદ્યાદાનની પેટી' આપને ત્યાં હાજર છે (ન હોય તા કૃપા કરી તૃત મંગાવા) આપની પુષ્ય કમાઇના શોડો શેડો બાગ નિત્યનિયમની પેઠે કંઇક નાખા, દીપે દીપે સરાયર બરાય તેમ ગુરૂકળની ચાલુ અને ભવિષ્યની યોજનાઓ પરિપૂર્ણ શરો. આપને ત્યાં આવતા વિવાલ, વેશવાળ, વિગેર શુબ પ્રસંગામાં તથા બેસતુ વર્ષ, સંકાતિ, રામનવમી, જન્માષ્ટમી તથા આપાના કુઢ'બના જ-મદિન વગેરે ઉત્સવના પાલત્ર દિવસે આ ગુરુકળની પેટીને ખાસ યાદ કરશા' આવા શબ્દોમાં વિદ્યાદનની પેટીઓ ઘેરે ઘેર-દુકાને દુકાને ઘુસાનીને તેમાં કંઇપણ રકમ નાખવાના નિત્યનિયમ (વત'માન) રાખવા સુધીની અને ત્તેને દમેશાં રમરણ રાખવા સુધીની કાયમી જાદેરાતો સત્સ'ગિમાત્ર માટે આપી છે.

અને તેને માટે એક ટાઇટલ પેજ માશ્વિકમાં કાયમ રાકવામાં આવે છે. ખીછ અનેક लतनी व विशे प'यवार्षिश वित्र में भेजना की नी अहेरात प्रश् मन्ते तिरस्थी सामसामी ચાલ જ છે. વાતાલ तथा અમદાવાદમાં રવા.ના.સ પ્રદાય તરફથી સ રકત પાંકશાળા એ વર્ષો શ્રી ચાલે છે કે જેમાં પાતે અલ્યા છે તેને પણ તુવ્છ કે દેવ મણીને તેને તાંડી પાડવા તેની सामे ते। दरीवी दिशार्थ अन्नेक सूर्यव्यंद्रवत अव इपर शुरु प्रकास पादवा इरी છે. સંપ્રદાયની મૂળ મ્યારા મયીદા અને ધારાધાર**યુ**ની સક્ષ્મદ**િએ દેખીએ**ંતા એ भन्तेनुं मा. भुंक स्वहृष भाषासञ्चलाला वित्रेरेनी पेढे संप्रहाय सामेनी दिरिहार्डमांक પરિણામ પામનાંર માખ્યું છે. એમાં સંપ્રદાયના ધારાધારણ મુજબનું શું સ્ત્રત્વ તત્વ भने अद्भार के १ हिपर अधावेशी वाम दिशानी भण है वेग आपवा अने सत्वेश सभा ₩માં નિર્દોષતા જ ભાવવા માટે એક બન્ને આચામ શ્રીની આતા અડાવા માંડી તા બીજાએ अनुद्धा अद्याप मांदी के. अधाराती अविध के हैं की आयार श्रीओ अनन्ध देश ते। आ अ 'धाराने वेणाश्वर धेथेयरी, 'पकस्य वर्म स'वीश्य करोत्यन्याऽपि गर्हितम्' अ थे।थेथे।ध ત્યાર્ચ ગતાનુગતિ ચાથે છે. પરમાથ ના કોલ વિચાર કરે છે ! ખા રીતે અનેકલ્ઠરિદાર્ક ते। अंदर अंदर हे संभद्धाय साभि बाध क छे. आ वधु दान आंत्रह राज्या दिना भने भर[े] ! जर्मा आपी हिरिधार्ध होय त्मा राज आग्रहने अपदश्य स्थान होयंक. अने રામ આગ્રહથી થતા કાર્યને સેવા નજ કહેવાય એ તા આપના સુદાલેખ છે. આતા સઘળી પાતાની વામ પ્રવૃત્તિમાં રાગ .આગ્રહ અને હરિફાઈના બીલકુમ અબાવની વાત લાવ્યા એ ઉપરથી અધિક કડેવાઈ ગયું છે અને લીંસુ થઈ ગયું છે. કામને કમપસ કહેવાની ઇચ્છા ન હાય તથપિ પ્રસંગા એવા આઢાસવળા અટપટા મહાવે 🕏 🦫 જેશી ખાલને પહ્યું કહેવાનો કરજ પડે 🕏. માટે સ્વરૂપ સમઝીને सभा करवी.

△ હવે વસ્છિ! શ્રીકરિતે લાંકે સુંક જારું જાતું એક્લીયું અનુષ્યોગી આપ્રદી વિચેરે અપરાબ્દાથી મનતે રાજી કરવા જે જલ્યનું ફ્રેાય તે જતે યુરુઆવે જલ્યો એનું અમતે દુઃખ કે શાક નથો. પરંતુ પાંચ પેપરામાં સુધાને અને મિત્ર સદિલાને માખરે આતળ અલગ રાખીને અને બે માલિકા કે જેને વર્ષ ૧૭ અંક ૮ 'દાલ સંત્યું'માં બે પત્ર (સુધા અને બે માલિકા કે જેને વર્ષ ૧૭ અંક ૮ 'દાલ સંત્યું'માં બે પત્ર (સુધા અને લે પત્રા. ના. પ્રકાશ અને રવા. ના. દિગ્લિયા) સંત્યું' અહારનાં છે." વળી વર્ષ ૧૧ અંક ૮ ના આરંબ પેય ઉપર જ પૂર્વ આદિકાના રીપોર્ટ વખતે ' આ વખતના રીપોર્ટ મંડળના મંચાલકાએ સત્યું માફ'ત નહિ વહેં ચર્તા મત્યું ગ વિરુદ્ધ સિદ્ધાંતના વાજ ત્રસ્ત્ય પત્ર (સ્તા. ના. પ્રકાશ) મારફત વહેં ચર્વામાં આવેલ છે " વળા વર્ષ ૧૧ અંક ૧૦ " ફક્ત શાઓજી યુત્તપુર્વદાસજીનો ફોટા સુકયા અને તેમના લાજ ત્રસ્ત્ય પત્રના સાચ લીધા એથી આ મંડળ સત્યું ગ વધુખ સંસ્થાના અનુયાયિએાનું છે એમ રપષ્ટ થયું છે" આ મંત્ર પ્યાં માં મારકા વરુધ માં પત્રો આદિશાસ અને તેમના વાજ ત્રસ્ત્ય પત્રના સાચ લીધા એથી આ મંડળ સત્યું ગ મંડળ પ્રત્યે આફ્રીશથી ત્ર્યા પત્રીને સત્યું ગની ગણીતે, સ્તા. ના. પ્રકાશને તે સત્યું ગ વરુધ સિધ્ધાંતના અને તરફ પત્રોને સત્યાં ગની શાસ્ત્રીના અને તેફ સંપ્રદાય થયી જીદી ચલાવેલી ભંડ સંત્યાના અને સ્ત્યાં વિસુખ કરેલા શાસ્ત્રીના અને તેફ સંપ્રદાય થયી જીદી ચલાવેલી ભંડ સંત્યાના અને તરફ માં પ્રદાય થયી જાદી ચલાવેલી ભંડ સંત્યાના અને તરફ માં માં તરફ માં સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાને સ્ત્યાના અને તેફ સ્ત્યાના મને તરફ માં માં સ્ત્યાના મને તરફ માં માં સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના મને તરફ માં માં સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના માં માન સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્રાયાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્લાન સાસ્ત્રીના સ્ત્યાના સ્ત્યાન સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાન સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત્યાના સ્ત

वाळ त्रक्र प इवाडा राज्हें मां स्वसुष्णे अष्वता हता ते वाल विसुणपत्रनी साथ शिहरिने कोडी हानि केनी व्यवणामणी सरणामणीमां सेणभेण खंडावा हो। केन भेडिं हु: ए हाते छि. केरिन कानी व्यवणामणी सरणामणी हरवानी इंग्ल पडे छे. लेम हुंच काने पाणीने हैं सुवा काने विधने सेणभेण हरवामां व्याव तेम सारा नरसाने के पाडमां मध्या केर्नुं का नाम क्रिंगि हेंद्वामां ले तेम सारा नरसाने के पाडमां सुधामां लिमने सेणभेण (विमुण सन्मुणनी) हरवानी तेमडा नाम परणावता हता काने विभिन्दता हता तेम सुधाना तंत्रीने तथा स्थान संभाव शालां काने पड़ काने पड़ा काने काने काने हिन्दी हों हो साथ है नहि हैं आ व्यावनी परी भागी मारे वांचा नेराजीयी काने शिवाला नारायकुमाई है ले रामकाशना मेटा लाई थान के तेमना काने वाहनी हिपरना आपना सहवाहनी

્રે ૧૧ માંક ૧૨ પેજ ૨૫ ઉપર ખુલ્લા ૫૫. ૫. મ. શિવાભાઈ પટેલ નૈરાળી. માપતા તારપાડ પત્ર તા. ૧૮--૩-૩૯ તા તંત્રો ઉપર લખેલ મળ્યો છે. એ પત્રના ખુલ્લા જવાય આપના સવાલ મુજબ આપું છું જેથી આપને દીલગીરી જરૂર દૂર થશે. આપના પત્ર અમે " સુધા ? માં ન છાપીએ એવી આપને દીલગીરી વાય એ સ્વભાવિક છે, પરંતુ બાઇલી! આ " સુધાપત" ખાસ " સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાય " સત્સંગતું છે. એટરો સંપ્રદાય બહારની વાત ન લે એમાં કોઈ દેપસુષ્થિ કર્યુવાય નહિ. તે એકજ સંપાદાય તરફતા દૃષ્ટિ રહે જ અને સત્સંગ અમે બે આચારો અને તેની સાથ રાબન્ધ ધરાવતા દેવ મંદિર સાધુ શાસ સત્સંગિઓનેજ માનીએ ક્રીએ. ને તેમાંથી છુડા પડેલાને વિમુખ માનીએ ક્રીએ અને અમારા ढाण सहाडाण अपर उद्धेवा सत्याग तरहेश रहेवाना ने रहे अभ अपूर्व आश्र પાસે માગીએ છીએ. સુધાના ગાહકા વધારી અમારે જહમુહી મળવવાના આગલ નથી, પણ દુધ અને પાણીની પેઠે સેળલેળ થએલ સત્સંત્ર જેવા हेणाता इस'ा यही सत्स क्रियाने व्याववा अने सावी सत्स में दारी व्याववा એજ નીતિથી અમે સુધા મલાવીએ છીએ... સત્સંગે અહાર નિકળેલાની केने अतीति आवी तेनाते। छवनी नाश शरी ते पाछा सत्सं गने पाभी શકરાજ નહિ... આ સત્સંગતા શ્રીજ મહારાજનું સ્વરૂપ & તે આયાવી ત્યાગી, સત્યાંગી, દેવ, સાસ અને માંદિરા એ એ મીજની મૃતિનાં આંગ છે.! હિત્યાદ ભદુ છે. આખા લેખ અમને મળ્યો હોત તો ખાક મત્રા આવત. (આ લેખ भे याकश्रुवाणा वित्रेर संवैश्वे भास बांचवा विमरावा लेवा 🐠)

વળી વર્ષ ૧૪ માં કે દ એક પત્ર (લે. શિવાબાઇ ના. પટેલ નૈરામી તા. ૧૯-૩-૪૧) "મા પત્ર ખહુંવા સત્સંગના સિપ્લાંતથી વિરૂધ્ધ મને મ્યશત્સીય લખાણુત્રાળો તથા કપાળ કલ્પિત ખાસ મુક્ષની પ્રશાસા કરનારા દોવાથી તે પત્ર મ્યમા સુધામાં ક્ષણ રાકતા નથી. સુધામાં સપ્રદાયને ખતુસરતા મને વચનારત વગર સામોને તથા હદ્દ પ્રસ્તાન મને મતુ સરતાજ લેખા લઇ શકાય છે" કત્યાદ મને મતુ સ્ત્રાહ્ય છે. મામતે સ્ત્રાહ્ય મામતે છે. વળા વર્ષ ૧૮ માં કપાય બાઈ મણુંધર પી. સમીત નૈરામી " આપના મા

તેમ સુધા'ના ધ્યેયથી વિરુદ્ધ અને અક્ષર પંથવાળાને લગતો હોવાથી તેમના પત્નમાં આપવા લાયક છે. તે વર્ષ ૧૮ મકે ક ' કુક ગી થયા રક્ષા મેટે બગવાનની પત્નમાં આપવા લાયક છે. તે વર્ષ ૧૮ મકે ક ' કુક ગી થયા રક્ષા મેટે બગવાનની પ્રાથના " એવું મથાળું બાંધ તે તાર પ્રકારના લહારના કુસ ગીનું વિરેચન કરીને, જેમ પ્રાથના " એવું મથાળું બાંધ તે સત્સ ગમાં પથુ હાલમાં એવાજ કુસ ગી છે. તે એ સત્સ ગ માં પથુ થાર પ્રકારના છે. (૧) પરાક્ષવાદી, (૨) દક્ષા બગવાન પાસે રક્ષા માગવી, તે કુમ ગી પથુ ચાર પ્રકારના છે. (૧) પરાક્ષવાદી, (૨) દક્ષા બગવાન પાસે રક્ષા માગવી, તે કુમ ગી પથુ અસરપંધી… અને જો બાપાપંધીના અને વિષે બગવાન પાયું મનાવીને તથા બગવાન તી મેવાને બદલે લગવાન ની મેત્રાને લાલ માં માને વિષે બગવાન પાયું મનાવીને તથા બગવાન તી મેવાને બદલે લગવાન તી મેત્રાને થવા સ્પ્ર અદ્દેતપાયું સમજાવીને શુદ્ધ કરાવીને સત્સ ગમાં પાયુ બદ કરે અને જો અસરપંધીના માંગ ઘાય તા કરીય કરાવીને સત્સ ગમાં મે વિભાગ કરી 'બ્રીજ સ્વામાં જોડને બ્રાજ મહારાજના કોઢ માટા અથે સમજાવી ચાર ચરાવીની યુગલ ઉપાયનામાં જોડને બ્રાજ મહારાજના કોઢ માટા અથે તે સમજાવી ચાર ચરાવીની હપાયનામાં જોડને બ્રાજ મહારાજના કોઢ માટા મારા સ્વાપરી મે ચરાવીની હપાયનામાં જોડને બ્રાજ મહારાજના કોઢ

વંગી વર્ષ રર અ'ક ૧૧-૧૨ તંત્રીરથાનેથી "અમારા પૂર્વ તંત્રે શ્રી લંગ્ છ વડી તે હુમાના પુસ્તક રે૧ ના અંક ૭ માં તેત્રીલેખ લખી સંપ્રદાયની અપૂર સેવા કરી છે ારેલ તે રપષ્ટ વક્તાના સ્પષ્ટ લખાયુર્થો સંપ્રદાયના ધારેલ અને સંપ્રદાયની શ્રીજ સ્થાપિત મર્યાદાથી વસ્તિત રહેલાે...વર્ષ (ત્રાચ સત્રવાળો) રડી ઉડયા છે ાનતે માંમળું નથી કે આવે! રાગ દેવ શા માટે જોઈ એ? નેરાબી (આદિકા) થા પટેલ રામેલા⊎એ અમારા પર એક પત્ર લખેલા અને તે 'ખુકલાપત્ર' તરીકે 'સત્ત્ર'ગ-શ્રમાંચાર' કે જે અમદાવાદધા કેશવલાલ નાગરદાસ કારભારીના તંત્રીપટે નોકળતું હતું રેતા મીજા વર્ષના છઠા અકમાં પ્રસિષ્ધ પસુ કરવામાં આવ્યો કે. એટલુંજ નિક પસ ता १४-८-४८ ता राज मधा ? ना व्यवस्थापक छपर पश्च औह छपटेशपत्र तेज લેવાક મહાશયે પાઠવ્યા, બન્તે પત્રો રાગદેવપૂર્ણ છે" આ પ્રમાણ તંત્રીથી પ્રસ્તાવ કરીને, ખુલ્લો પત્ર લખવાની ધૃષ્ટતા કરેનાર રામમાર્ધ ના. પટેલ જ્યારે જણાવે છે કે શાઓ મદરોજે (વર્ષ) તમારા લખવા મુજબ આંમળીને શેઠ પ્રણાય તેટલાં મહિરા માંધ્યાં, માનિ લ્યા, પણ હું (રામભાષ્ઠ) તેવી, સત્સંગ અને આચાય શ્રીઓને લું હું કે તે બ ધાવેલામાં તું એકપણ મંદિર શાસ્ત્રીજીએ બ ધાવેલા મંદિરને क्षा अधि तेव के भर हैं आ रीते अबे नायासधीयां आंभवाने वेढे अधाय તેટલા થાડા મહિર બાલ્યાં પહ્યું તેના જોટ શ્રીજી અને આવાયીએ અત્વાર મુધ મુધાવેલા અનેક મંદિરા પૈકી એક પણ આવતું નથી એમ શિશુપાલી રીતે સંપ્રદાયના સાધળાં મેરિરાતે ઉતારી માહીને બાલા એ યા અધીયાંને ખુબ ખુબ વખાસાને,

શિક્ષાપત્રી કથન મુજબ મંદિરામાં ત્રુતિપ્રતિષ્ઠા કરવાના અધિકારવાળા આચાયોના શક્ષાપત્રી કથન મુજબ મંદિરામાં ત્રુતિપ્રતિષ્ઠા કરવાના અધિકારવાળા આચાયોના શ્રુલ અમાં ''મહારાજે પાતાની આદી ઉપર જ્ઞાનાચાર્ય' નીમ્યા છે અને તેમને શ્રુલિ પ્રતિષ્ઠા કરવાનો અધિકાર આપ્યા છે પણ તેવા જ્ઞાનાચાર્યો અત્યારના મૃતિ પ્રતિષ્ઠા કરવાનો અધિકાર આ શ્રુલે જાનાચાર્ય ભાગો કે ગઢસ્ય હોય પાત્રે મુળલ જ અવગણીને, પ્રતિષ્ઠા અધિકાર તો જે ગ્રાનાચાર્ય ભાગો કે ગઢસ્ય હોય પાત્રે મુળલ જ અવગણીને, પ્રતિષ્ઠા અધ્યારના આચાર્ય નથી પણ ભાગાચાયુરીયા શાઓ છે

अभ भूति

> અસ જીલ

સારા "અ તે ન સુધા સાસ્

> વિ**ગેરે** આપ ન'દજ રામન

31518

<u>શિવાલ</u> પેાતે ભઃડુન **દેશમ** વખઃણ તે પેા

વર્ષ**ે** ૧ અને ૫ કરણ પ્રસાદ

શ્રીની શાંતહઃ વાંચીને સાસ'વ

ં વિસુખ સંસ્થા_દ ડ્રાવાથી તેમના માટે બગવાનની રુવ કરીને, જેમ ક કુસંગી છે. તે પરાક્ષવાદી, (૨) તે બાપાપથીના ખદલે બગવાનની કરે ને સત્કાંગમાં સંગ થાય તા મહારાજના કોદ

ં શ્રી ભારાજ વડી લે ુરા°્સેવા કરી છે સ પ્રદાયની શ્રોજ . ઉડ્યા છે હનતે આદિકા) થા પટેલ े तरीहे 'सदस्यांग-હોપટે નીકળવે હવે ओटल'क निर्ध पश्च रेक्ट छ रहेशपत्र ते≫ 'त्रीश्री प्रस्ताव क्रीने, मधावे छे हे शास्त्री યઃ તેડલાં મહિરા તે આચાર્ય શ્રીએ**ાને** ન ધાવેલા મંદિરતે आंभणाने वेढे अधाय मिले कित्यारे सुधी पासी रीते अप्रदायना વખ શાને,

ાકારવાળા આચાર્યીના યા છે અને તેમને ાનાચાર્ચા અત્યારના તેતે ધર્મવ શી આચાર્ય ત્યાર્ગી કે ઝદસ્થ હોય બાચાચણીયા શાઓ છે એમ પણ જીટાંગ દરાવીને એમને જ મૃર્તિ પ્રતિષ્ઠાના અધિકાર છે અને એમણે સ્થાપેલી મૃર્તિઓ પૃત્ય છે એમ પણ ઉધક ઉભાગક જસાવીને,

" સંપ્રદાયના રાજમાથી શું વળવાનું હતું ? મહારાજનો રાજપા છે તે અસ છે" આ રીતે સંપ્રદાય થકી શ્રીજ મહારાજને પણ વિમુખ પાતાની પેઠે સાવ જીદા મણીને સંપ્રદાયના રાજપાની કશી જરૂર નથી એવી પણ જાલ્મતા જણાવી છે.

ઉપરનાં અને બીજ પણ કેટલાંક રામસાઇના દેષપૂર, પત્રનાં વૈખરી વાક્યોના સારા ચે ખ્ખા જડત્રાતોડ જવાળ પણ તેની કેશનલાલભાઇ વડાલે આપ્યા પછી છત્ર ' આ લેખકે મુધાના વ્યવસ્થાપકને તે 'જ્યારે ક્લીલ ખુટે ત્યારે ગાલીકાન કરેં?' તે ન્યાયે ગાલીપ્રદાનજ કરવાનું તેમના તા. ૧૫-૮-૪૮ના પત્રમાં શક કરી દીધું છે. ' સુધાન' કહી, નિષ્કામ ભાવે મુધાની મેવા કરનારા મુધાના વ્યત્રસ્થાપક સાસ્ત્રી આલકુષ્ણાનં ક્લ્યને બ્રહ્મચારીના ધર્મા તથા ધર્મામૃતમાં કહેલા ત્યાપીઓના ધર્મોનું સ્મરણ કરાવી××× વચનામૃતના મોધમ ઉપદેશ પ્રવાદ વહેતા મુક્ષ દીધા હોં સ્મેનું સ્મરણ કરાવી×× વચનામૃતના મોધમ ઉપદેશ પ્રવાદ વહેતા મુક્ષ દીધા હોં સાથે સાથે મામારાની કર્મા ખોટ છે! ' કાર્યના હાથારુ પ્રવાદ મામારાની સ્માન ખાટ છે! ' કાર્યના હાથારુ પ્રવાદ મામારા મામારા કરવાના આપવાદ આપનારા અને સુધાના વ્યવસ્થાપકને દલીલ ખુટે ત્યારે માલીકાન કરવાના અપવાદ આપનારા અને સુધાને ખાસ કુધા કહેનારા અને મુધાના વ્યવસ્થાપક વર્ણી બાલકૃષ્ણાન નંદજ માટે તો વૃહદ ધર્મ' અને ધર્મામૃતના ધર્મોનું રમરણ કરાવી આપનારા ભાઈ રામના એ માલીકાન પત્રના યથામિત જવાળ રાષ્યમાં આક્રોશથી અપાયો છે.

અતે પૃથક પેરેમ ક્યા " કપર મુજબ સત્સંગના અજ્ઞાનથી ભરેલા પત્ર શિવાબાઇ ના. (બન્ને બાઇએ થાય છે) પટેલના નાઇરાબીથી આવેલ છે તેમાં પણ પોતે અથવા પાતાનાઓ બાઇતી હોવાને કારણે સત્સંગમાં સેવા કરનારાઓને પણ બાઇતી જે છે છે પણ તેમને તેા આ દેશનું જ્ઞાન ક્યાંથી હોય ? કાઈ ભાડતીએ દેશમાંથી લખી વાળયું હોય તેમજ તે ભાષા લખે ને ? પણ પાતાના ગુરુનાં વખાણ કરવા માટે પાતાના અગવાનની કે તેના બકતાની નિંદા કરવી એ તો ભગવાનની પાતાના ગુરુનાં કૃતેવા છે 'પ્રકાશક સુધા ! આ રીતે વરુદ લખાણ છે વળા વર્ષ ૧૨ અ'ક-૧૨ "શિવાબાઇ ના. પટેલ નેરાબી—" તમાએ લખેલ " કૃત્યાં આને વિમુખતી સમઝણ " સંપ્રદાયના મ'તબ્યોથી વરુષ્ય છે. તે શબ્દોનું ખર્ સ્પર્ણ-કરણ " સુધા " તા. ૧-૩-૪૦ના અ'કૃમાં આવી મએલ છે. (શુકલ હર્મ્યાનારાયણ પ્રસાદ નાયજબાદએ કરેલું છે)

હવે મુધાના રવતંત્ર તંત્રી શાસ્ત્રીજ! ઉપરર્ના મુધાના સ્વકીયતંત્રીનાં તથા આપ-ધીનાં અને તેની સામેનાં બે:ચાસસ્યુવાળા રામભાઇ તથા શિવાભાઇનાં વામ અશિવ વાકયોને શાંતહૃદ્ધે કંડે મમજે દુરામહેને દૂર કરીને મહ્મ ખુષ્ધિથી પૂર્વાપરના અનુસંધાનથા વાંચીને વિમશે કરશા તા મુધાને કે તેના તંત્રીને એ કંઈ અમે વક્સિયું કહ્યું છે તે સલળું સાસુંજ સાબીત થશે. એ પત્રને રાષ્ટ્રમાં આક્રોશથી સતસંત્ર વિરુદ્ધ સિદ્ધાંતનું તથા સત્સામે , વિમુખ કહેલા શાસ્ત્રીયત્તપુરુષદાસનું તથા તેણે સંપ્રદાય સામે થઇને હરિકાઇથી ચલવેલી સત્તુ સંસ્થાનું વાર્જીત્રુપ અને સત્સંગ બહારનું રવસુખે ગાખતા હતા અને વળા એ સુસ્ત भागासशीया रामलांध शिवालाध वित्रेरेना वाम अधिव श्रेणान क प्रश्यमाल, विश्वण, રતસંગ જેવા જ્ઞપરથી દેખાઇ છે પણ અંત: કુસંગ ભરેલા, સત્સંગના સિલીતથી વિરુદ્ધ, અશ:આંય, કપાળકાલ્પિત ખાટા પક્ષની પ્રસ'કા કરનારા, સધાની નીતિ અને ખેયથી . વિરુષ્ય હે.ઇને સુધામાં નહિજ આપતાં વિમુખ સ્વા ના પ્રકાશમાં જે આપવા ચાેગ્ય, સંપ્રદાયના ધારાય અને સંપ્રદાયની બીજ સ્થાપિત મર્યાદાથી વ ચિત રહેલા, રામદેવપૂર્ય. સત્સ મનાં મંદિરા, આચાર્યો અને ત્યાત્રીએ વિગર અંગોને નિંદીને હતારી પાડનારા, કિ બહુના સુધાને કુધા કહેનારા અને તેના બહુ વર્ષ તંત્રોય દે રહેલા વકીલને અનેક પ્રકારે ઉધાડા નિ'દનારા અને આપ ત'ત્રીશ્રીને પણ ધર્મોમૃત તથા વાર્જિધમીને સામા અઢાવીને અમલ અમવાદ આપનારા, હાનાચાર બર્નને વસ્ત્રમાં સલાદ અને વચનામૃતના ઉપ-રેશને વરેતા મુકનારા, વિગેર અનેક પ્રકાર નિ'દતા હતા અને તેના લેખક રામભાઇ તથા शिवाभार्ध विभेरे आभे सुधार्मा जीवरुंस स्थान निर्क आपवानी संकारण सांगी सिन्यस्थी કરનારા સવ'દા સાચવાદી નિકર સ્માયબીજ જ્યારે જે કાયે લાસણીયાનું વાર્જીંગ કરતું હતું केल अय⁹ने सुधा करे अने वार्क्षत्रते वन्नडनारा वामलाई विजेरेना अवश्वा વિરુષ્ધ લેખાને સુધાર્મા પર્યાપ્ત સ્થાન પ્રથમજ આપ્રા અને એતે સાટે સુધાની પુર્વની શુષ્ધ ન તિ અને ધ્યેમને પહું ફેરવીને બાચાયાથીયા વિમુખા સાથે નવીન નીતિ અને પ્યેયને જાહેરમાં જેમ તેમ જલ્પા તા પછી મુધાને કે તેના ત'ત્રીને **હે**મનાં પદ વચના અને કત્યોને અનુસારે વિચક્ષણ કાઇ માચાસણીયું ખેડીયું વિમુખીયું તા કાઇ બ ડાળાયું મબાકાયું કે સેબસેળીયું ખીચડીયું કહે તા ખેટા ધાખ્ખા કરવા જેવું જરાપથ રહ્યું નથી. જેવું લોકા જોશે કે જાણશે તેવું કહેશે કે અને ખુદ સુધાને કે તંત્રોને ચાયાસભાપંચના মুখারত शास्त्री यद्यना वाक्त अरुप है संप्रहाय विरुध्ध सिध्धांतना प्रयासक हरेते तो प्रथा તે હવે સહનજ કરતું મડશે. અન્ય ઉપાય નથી. કેટલાંની આથે દાંતામાં કરશા ? જેને तेते स्थार्श ह तातु है अधार्ध भरवातु देवे रहेवाही. देवे ते। 'शोर्ष कापेन पूर्यतु' એમજ કરવાતું રહ્યું. સુધાના તંત્રી ચાટે કહેલા રામભાઇના શ્રેષ્ટદામાં કહીએ તા ' જ્યારે દલાલ ખુડી જાય ત્યારે ગાલીપ્રદાન કરે ' એમ કરીતેજ હવે પરાંદ્ધ પૂરુ કરવાનું શિરે ખાવ્યું છે.

વામબાઈ સાંગે સુધાના તંત્રીએ લખેલા સ્પષ્ટ શખ્દો શ્રમાશ્રિતાને બહુ ઉપયોગના હે—''દુધ અને પાણીનો પેઠે સેલસેળ ચએલ સત્સંગ જેવા (ઉપરથી દેખાતા કૃષાંગ થકી વત્સંંગીએને બચાવવા અને શ્વાચા સત્સંગ દારા બતાવવા એજ છે અને એજ ને તિથી અમે સુધા ચલાવીએ છીએ" આ જે સુધાની સીધી સુધા સાચી નીતિ (ઉદ્દેશ) જણાવા છા એજ નેતિ શીહરિએ પણ આરંબથી અખત્યાર કરી છે. બવારે એકજ લંગકાય તરફ દષ્ટિ રાખવાનું અને સત્સંગ તરફજ હાળ સદાકાળ રહેવાનું ભિરુદ મહસ્યુ કર્યું છે તા પછી જેને સત્સંગ્યી છુટા પડેલા કુસંગી વિમુખો કહેા છા તેના તરફ દષ્ટિ અને હાળ કયા કારણે વળી હળા અપ છે ! તેના કારણના ધીરા રહીને તપાસ કરશા. સુધાના મ'હકા વધારીને જડમુડી મેળવવાનું કારણ તા નાજ કહાે છો. જે મુધાપત્રને સ્વિમારાયણ સંપ્રદાયનું (સત્સંગનું) કહાે છા પણ હવે તા જેને ત્રિમુખે આજ લેખમાં વિમુખ કૃષ્યોગી કહેાં છો. તેનું જ થઈ જાય છે તેની કૃષ્ટી ખરા જતાર રહે છે! 'સત્સ'ન

ખહાર નીકલેલાની જેને પ્રતીતિ આવી તેના જીવનો નાલ થવાનું અને પાછા સત્સંગો नांद्रक भामे' अभ मे फ्युयट इद्रोड़ी तो द्वे तेनी प्रहतिवागा आपना अवनेत अपुनदा-र्शत न'श थशे अनी अभने अनि थिता थाय हे न्या भारत शित भार्य वजे के समागम प्रथम सुधार्मा वाम अमशिव विरोधि तरीहे अभी दवे व्यत्वीधी तरीहे और छ। ते। तणारी अने तेओानी शी अति यशे? ओनी एख् चित्रा तेः सः ने याय छे. आपना ઢગઢાળનું અને નીતિ ઉદ્દેશનું કોઇ હવે ડેકાપ્યું કીક રહ્યું છે? 'અમી મેલ્યા ને अभी है। हैं की कड़ेवत केव् थय छे. आवा डांग्डास विनास आप त त्रीता विश्व सम श्रीय संधीमा आवमा के तेपला योक्षियी अनता न्या के बेनी तेमने पश् करा भभर घडनी नथी. 'अञ्चलस्थितचित्तानां प्रसादे।ऽपि भयंकर ' अ अन्भवभवाती नीति छे.

હવે આપશ્રીને ટુ'કાર્મા સાર કહીએ—રામમાઈ કે જે ઉપાર્ય ઇષ્ટરેન શ્રીકરે અને પૂજ્ય આચાર્યોએ તથા મહાનુભાવ પૂરે ના મહાસ તા તથા સત્સ ગિએ છે શિલ્પ शास्त्रते अनुसार करावेश प्रसादभूत महामहिरी पेडी अंक पण् महिर भाषासण्यिकं भ'डीयां अ'हिरोने कें? आवे अवुं नथा अवी क्षाडे छात्रे शिशुपणता करामभरी वापरता अने भंहिरीमां शिक्षापत्री प्रमास् आयार देश्तक्ती भूति प्रतिव्हाने भंड ग्राना-य:4°ना अधिकारव.णी इरावनारा अने रवा. ना. संप्रदायना व्यवस्थित देव अपयाय सति। सत्सं गिळी विजेरे सव ध्येय पुल्य मान्य आजीना राष्ट्रपानी अनिपेक्षता जन्यनारा अने भे। य अधीश अधीश विमुभ अविता अभर अयारक अनेला, औटलं र नह पश्च पेंथ प्रिय सुधाने कुंधा (कुल्बत)नी इ्षित छपभायी वधावनारा अने तंत्री आपने ते। अनेक्षा अवास्य अपशब्दीयी छुटे मेंहि भंडवत् भावा भावनारा छ टेना विभूभ बेभाने प्रथम रथ न सम्बन्ध वारे वारे आपे। हाः वणा आश्रमना द्वरटी अने क्षामकितौ अने वृद्ध वर्षे पाताने अवितदान आपनारा प्राप्त हेवरामे सत्सं मिछवनना भाषांतर अने तेना हती शास्त्री अभन्दे स्वरंप शुक्ष शण्टें। समुचित सुधामां सपेला तेने पथु निक सदन अरीने दराअध्यो 'समयो गृहभञ्जने के अदेवते देशसाची पाउपानी भागाभारता ७ मासे प्रथ वर्ष रद मा ७ मा वापरी है. अमे विवेक विचार विना क्षतिक में भाषा परभावनारा, वित शवाहना आई शरी भाषा रामभाधनी वामभाधताने. 34 भागता नथी ! तमे दवे तमारी धडामतिने अने तमारी साथ वर्षीयो विश्वासयो संक्रणाञ्चेती सुधाने शुं सुधा क्ष्मा क्ष्मा का है। दे देवें सस अने व्रोफ्णुश्म क्रीबो के केबी दवे तंत्री अने सुधाय शिभावाने क्रार्थने अनुवासका चेताने याते विपरीत भावनी पश्च इंछड आप होन छे. आती 'मास्ति नष्टे विचारः ' अप हैन्से ચારે વાત ગઈ છે. અરતુ. આપત્રી, તંત્રી અને સુધા સામેના ઉપરના લેખમાં આડા અવળા टीपाया हरता अने स्वा. ना. अप्रधायनां समग्र हत्याजुडारी व्यवस्थित अधीनो सामे निषड्ड भाटडनारा अने आहिडाभंडमां विशुभ जतनी उंडा वभाउनारा अने भेरि हेवले ઘટ વગાડનારા બન્ને ભાઇએલાં નામતા માતા પિતાએ સુબગ ધરાવ્યાં છે અને સુભાગ્યે सुक्ष धाम वतालय पासेक आवेला विवेशी माटा अपनात गाममा कन्मने पामेला अने व्यवदारे प्रष्टु सुभी अवस्थामां रहेला अने पूर्व ना पुरुषे संप्रदायना अनुस्था प्रश्न थ्रमा छ પર તુ કાઇ પૂર્વના અપરિદાર્ય પાયે ાવસુખાનો મહાનવ પ્રદ પ્રખર પ્રચાળ થવાથી કન્યાણકા

સ્વા. ના. સંપ્રદાય ચામે વામ અશિવ શીલપણે ઉધાર્કુ વાપરતા દેવાર્થી ખીલકુલ શામતાં નથી, એટલુંજ નહિ પણ મેડું પ્રખ્યાત ગામ અને અમીન કુળ પણ કલાકિત થાય છે तेने पश्च हे भता नवी. पितातुं नाम पश्च न रायश्वभाई प्रमुख्य 🕏, तेना शुरुव पुत्र थमने राम नारायखाना राजख्यत् भदारोहमां प्रसिध्ध रीते इत्यों है। ते शास्त्रपात्र अने अवतारभात्रता परिहोद माटेक अन्मेला विभुणाना समागमना परिवाह के. आ अप्यत જેનો મહુ અભ્યાસ કર્યો છે એથી ગુરુરવાપીની વાર્ તે જ વિયાર શાસ્ત્રીય સુધ્રિથી કરશા તા રવમ અમજ શકશા. હજ પણ વિમુખવિષ્લાળને આટવાનું છેક છાડી ટઇને સામદાયના સાચા અનુયાયી થઈ જાય તાે એ નામા બહુજ શાસતી ખાવે. અમારા ખાવા ્રિ**પ્રેચ'મર્મા અનવવાથી અને પ્રામીણ જ**તીય કુલીન સંબંધ ધરાવતા દેવવથી અને ટલી સાગી સારી સલાહ હેત બાવે ખાપી છે તેને માન્ય કરશે એવી અશા છે. ' બાંત્યે એ 🐧 માર્ય એ છે ઠીક દરવાનું દામ', આ વૃષ્ધ મુત્રને સ્મૃતિમાં 🗀 છે. પ્રજ પસસ્ત स्याधी क्षेत्र यह गयु हे माटे दवे प्रकृत उपर आवीके. शायीर माटे अन अने ल પુષરા માટે જે મુકાલેખ માર્ચી કે તે ગુણાન્યુલ ∌ તમા બીજાં પેયરોને ઉતારી પાર્ડાને મુધાને હ્રચ્ય સવીપરી પદે આશ્રુલા મચાછા એટલે પેયને સંખન્ધમાં છે આપે અનિ : વ **ભાષ્યો છે** તે પક્ષપાતપૂર્ય દ્રોક્ષને માન્ય નથી. અમે-જે યોહિની મુખ્ય કદ્દેશ જપ્યાગ્ને 🐼 તે ખરોખર છે અને તે આપની પ્રાચીન વાત અને ક્યેયને પચુ સર્વાં સે મળતા છે. મનાય તા માનો નહિ તા મુક રહ્યા. ન બાલ્યામાં તર મુગુ છે એવી લાકતાયકા છે. બાલર મા ભાક્ષી રાખ્યું નથી તે આગળ આવ્યું છે. હવે તે સવવને સઉલો કરીને શ્રીત થવામાંજ સારું છે. આપશ્રીને શાખા પ્રશાખા વિશિષ્ટ અખિલ સતસ મસમાજ અભિન દન સાથે આશીવીક આપશે. એનાથી સંસારસાગરતું સંતરસ સુખેલી થયે. સુધાને કુવા મુધા થઇ જતી અંટકારશા તાપણ ખસ થશે. આપ ગુરુની પેડે અમે શિષ્યા પણ વચ્ચમાંની સાચી સારી સલાહ આપવાનું શીખ્યા છીએ. અરતુ હવે ફાવે તેમ કરા, કાઇના કાઇ ધણી नशी. आ रीते भीका पेरेमाधनी प्रतिकृतर विशेषतः छे.

3-४ पेरेशाह ते। र ना रोपशत है. अर्था नवीन अध नथी अनी प्रतिहत्तरः ક્ષ્યરના ત્રિવેચનમાં માટેબાગે આવી જાય છે. કંઇક વિદેવાય જાણાયો છે તે કહીએ-સવેંકા⊌ પરાક્ (ખાલ) દિષ્ટિરાળા હાવાથી ખાજા પદાર્થીને જોયા કરે કે પણ અલ્ટારમાને જોતા નથા अंभापतु " क्ष्यन "पराक् परयति नान्तराहमन्" आ अति भुक्य भरोभूर छे. આતમાં અને પરમાતમાને પ્રત્યક અને માયા આદિક્રને પરાક્ કહે છે. (પરાક્ પદનો પ્રયોગ કર્યા તેનો અર્થ સામાન્ય જનતા સમઝી શકશે ખી કે) પરાંક દહિરાળા પાતાને સાળ કળાનો અને બીજાને ન્યન કળાનો દેખે તે ' અકકલમાં ક્રાઇ અધુરો નથો ' એ આપની क्डेबते अराभर छे. अभारा केवा ते पराह्टिक्वाणा देवाथी पाताने सेाणकणाना अने મીજાતે ત્યુનકળાવાળા દેખે તે માતે એ સહજ છે. આપ તે પર ફદ્દિત પરહરીને પ્રત્યક દ્ધિમાં પરાકાલ્કાને પામાને अहं ब्रह्मास्मिं પરाष्ट्र થઇ પાયા છે। એટલે ત્રીજાને પરાક્દિના દેશવત્તાળા અને પાતાને પ્રત્યક્દિવા ગુશ્રુવાળા દેખા કે માનો એ પણ સહજ છે. વળા *મિત્ર આપ તા સ્ય° ચંદ્રની ઉધા જિપમા વસ્ત્રમાર્ગ લાગ એટા છો, એટલે સાળકળાતી કે ન્યુનકળાની ચર્ચાં કરો પણ બીજા બિચારા નિષ્કેલા શેની ચર્ચા કરે ! આમે તે અખિલ કળાની- ઇજારા લઇ-લીધા છે, ખીજાને એક કળા પશુ આપતા નથી. 'શાયાઓ

યથાય"

चेश ह

મ્મંતે 🗄

સંપ્રક

વગરના

કજેલી.

શકતા

જ મા

. અતને

4 14

સાતે •

માતાન

अप अने

અાપ

ક્રાટવાલ

अरवा •

विवर्ध

યેરૈઆક

અપડાવ

સવિસ્ત

ક હેવી

શિલ્ફો

સધાન

ઉંટીયા

નીક્લો

કે ઢાર

िञर

Ges C

श्राक्त

ત્રે.ટી :

345

અ'તઃ

જને લ

ીલકલ શામતાં अहित याक छे अब पुत्र थुधने આપાત્ર અતે , આ ખ ખ ત ત્રીય ઝુચ્લિથી हे छाडी इसने અમારા ખાવા વધી અટલી છે. 'આંદમે એ प्रकृत प्रसम्ब Mille 1-15 ઉતારી પાડીને માપે અસ્તિ : ય ફદેશ જ્યાંબો ાં તો મળતા છે. ત છે. બાલવ માં ર્જાત થવ.માંજ रिभन हन आये ं क्षा मुधा य⊎ ત્રશ્રમાગી સાચી શકતા કાઈ ધથી

ञनी प्रतिश्वत्तर
ते क्वीञ्र—सव क्षेष्ठ
त्याने केता नथी
त्याने केता नथी
त्याने स्वाया
त्या पेताने सेवा
त्या पेताने सेवा
त्या भेताने सेवा
त्या भेताने प्रत्यक्ष
त्या भेताने प्रत्यक्ष
त्या भेता भर्म
ते प्रदिनि प्रत्यक्ष
त्या भर्म
ते प्रत्यक्ष
व्या भर्म
ते भ्राम
ते स्वाया
ते स्वाय
ते स्वय
ते स्वाय
ते स्वय
ते स्व

अमले है अ पूर्व सील केलावांका ता जह परमेश्वरं के जे पर क्षान वाके प्रमान યવાર્થ છે. આપ તા નિમુ ન દિવ્યભાવને પામાને પરમેશ્વર શ્રદશાની પંક્તિમાં પરાશે પૈદા છે! એટલે પાતાને સંપૂર્ણ સાળ કળાવાળા દેખા કે માના એ પણ મદન છે. भते अता भगवी श्रीलंभोने क्षणसन्य हेणा भारते भे पश सहक है, भागकामानमा કોઈક મામ દોષ " એ કેંચન પછ દીક છે, પરંતુ સમિત્ર આપતા પાતાને ખામા વસરના માર્ ચંદ્રવત માની એદા છા. અને ખીજાની અલ્પપણ ખામીને ખાળો ખાળીને इन्तिनि शणके यदावा छे। अभावायी पण क्राप्त भागाना अतन साणकणाना करी શકતા નથી ' ત્રે કથન ચાગ્ય નથી. સવ કાઇ આચાર્યી પાતાના મતને સાળકળાવાના જ માને છે. જો ન ત્રાનતા દ્રાય તા પાતાના મતના કરા મર્ય જ ન રહે. બીજાના , મતને ન્યાય્યુક્તિથી ખંડત કરીને સ્વમતને સ્થાપે 🕽 . સ્વમતના સ્થાયનમાં પરમતને भ रेन अयम के हरते पड़े हैं. के किये आपना म तब्ब सकेन देवमते ते। सालकाविका માને જ છે. આપે પણ એવુ બહુ કહ્યું છે અને કર્યું છે તે વિચારી જેશા. 'ડાજા પુરુષે ્યાતાના કાર્યની દ્વયમાં ભતાવવી, પણ ઉટીયાની મારક જાનના એકએક વાંકો માં મતો, નિદેશ ન કરવે! અને કમેં એ પણ તાંટાય દબ્દિએ હીક છે. પર 🖰 અમાર आपे हैं दशकाना डाल करीने पातानी अनीमस पूर्वता अने आना कि मान કાટવાળને દઉં મે કહેવતે હંટીયાની માકક વાંકા અંગાના અપવાદી નિદેશ હવાડા કરવા લાગ્યા ત્યારે ભીજાએ પણ સાર્ચા વાંકો અ'ગાતા. નિદે શ કરવા માંડ્યા, ઉપરના विवरश्मा वांशं अभेनी सामीती सारी रीते हरी छे ते वांगी विभारी कोशा. आ પૈરેમાકમાં પ્રથમ અનેક મનમાન્યાં દર્પ્ટાંતા યદાતદા ગાડવીને કેવેટ અમારે માટે શિષ્ધાંતાથ અડાવાની અવળચંડાઇ કરી તેને અમે સંપૂર્ણ સમજ્યા છીએ. જેના બદ્ધા હત્તર સવિસ્તર અપાઇ ગયા છે.

વળા વળાને કહી કહીને તમારે અમને એમ અપવદલું છે કે-'' કાયેની ઉપયામિતા કહેવી પણ દિવસાનો પેઠે બીજનાં એક એક અંગનો નિર્દેશ કરવા ન જોઇએ.'' અમે શિષ્યો તો એ મતના ચઇએ પણ ગુરૂઝ એ મતના ક્યારે થયા કે અને થાય છે? સવાના પાનાં ફેરવીએ છીએ તો પોતાની પારાવાર પ્રશાસા અને બીજ જેનાં તેનાં ઉદીયાની માક્ક એક એક વાર્કા અંગનાં નિર્દેશ સાક્ષાત્ કે અર્થાત્ કરેલા જ ચાપ્પનાં નિર્દેશ સાક્ષાત્ કે અર્થાત્ કરેલા જ ચાપ્પનાં નિર્દેશ સાક્ષાત્ કે અર્થાત્ કરેલા જ ચાપ્પનાં જ વદનવચનોને—

વર્ષ ૧૬ મક ૧ ''કેવળ પ્રશંચાર્ય' જ નહિ પણ યથાર્થપણ કહેવું પડે કે કે હાલમાં સત્સંગમાં ઘણાં સામાવિક પત્રો (બ્રીહરિ ઉધ્લવસાંપ્રદાય, સ્વાબિનારાયણ વિગેરે) પ્રગઢ થાય કે પણ સત્સંગનાં સવ' મંગા તરે દયા મને પ્રેમ રાખા નિકે ભ મને નિડરપણે સુધારક તથા વ્યક્તિના પક્ષપાત સિવાય કેવળ બ્રીજીની શાસ્ત્રાનુસારે શુષ્ધ સર્વોપરી ઉપાસના સમઝાવનાર તથા બ્રીજીની નાની મે.ડી સવ' આપ્રાસ્ત્રોમાં પાળવા છવર સચોટ ભારપૂવ'ક ઉપદેશ કરનાર ''સુધા'' જેવુ' બ્રીજી' કાઈ નથી. આવા પ્રરુત્તિપત્રો ઘણા અમારી ઉપર આવે છે.' આ વ્યવસ્થિત વાકરોને મંતાં પ્રવેશ કરીને વીચીએ તા એવા જ બાવાર્થ ચોખ્યા નીકળે કે. પ્રથમ સત્સંગના સમત્ર સામયિકોના સ્થાનિકેશ કરીને, બીજાઓમાં સત્સંગનાં સવ' મારા તરફ દયા મને તમ રાખતાં નથી, નિ'દ'શ અને નિડરપશ્રે સુધારક થતાં નથી. વ્યક્તિના તરફ પક્ષપાત

सिवाय हेवल माळती शास्त्रानुशार शुष्ध स्वेषिति हिपायना स्वयंभवनारी नशे, शिळनी नाती मेाटी स्व अंभाजी पालवा हिपर स्वेषेट भारपुव है है दें हेर नार्त नशी, विवेर होपोर् हर न हरावीने पालामां स्वयंण श्रमोंने हरा है है ते पक हेवल प्रसंसाय में कि प्रस् स्थाय पर्धे हैं है ते पाल स्वयं पर्धे के हैं अंभाव पाल स्वयं पर्धे हैं है ते हैं स्वयं स्वयं पर्धे हैं है है ते हैं स्वयं स्वयं पर्धे हैं है स्वयं स्वयं पर्धे हैं है स्वयं स्वय

વર્ષ ૨૬ : માંક છ શે વાદકીય રાલેમાંમાં અનરકના દ્વારભૂત કામ લાભાદિ દાવાની દુર્શ જ પ્રસ્તાન કરીને " ક્ષતમાં માત્રાજ ભારો અંદર અપાલ છે? છું કે અને સુધી સુધારની દેશ नीति सत्सं भ भती सभान है। य त्यां सुधी तेनी सेवा तन, भन, धनधी अरवानी દેશની કરજ છે. હાલમાંતા આ એકજ સર્વ દેશીય પત્ર સત્લાગ માટેના સમાત્રાસસ્ટ્રિ જાણવા અને વહેતા મુકવા માટે છે. બીજા માસિકા ચાલે છે તે વાદાવાળી એસી ગયાં જે. પાતાના ગુષ્યુ ગાય તે પક્ષાની સેવાઓ થાય તેવુંજ વલણ અતુંબવાય & અતે તેટલાજ પુરર્તા તેને ચલાવતા હોય છે. દેશ પરદેશ કે સત્સંગના અનનવા પ્રસંગાયી ० - ताने यं खिल राणे हे तेवां भाश्विक इरतां केमां सव हिशीय समायर आध्वामा આવતા દ્રાય તેમાં તેવા લેખ લખી સેવા કરવી તે પણ એક સત્ય'મની સેવાનું અ'ગજ. કહેવાય. અપશા છે કે સત્સાંબ સુધાના કાર્યાને આપળ વપાવશે. " આ રીતે આદિકાના ગમે તે રાઇ તનામા રામભાઈ કે વામભાઇ કે પ્રાપ્યભાઇના વિમુખ શબ્દાનો અનુવાદ કરીને પણ પાતાનું પત્ર કે જેની નીતિને કેટલાક વહીલ મધુ સત્યાંગીના: મનુવાદિત 🦈 શખ્દામાં દહીએ તા પૈસાની લાલગુ અને દુધમાં તથા કહીંમાં હાથ રાખનારી विभूभी के तेलं भुष्य व्यास्त्र हरीने मील के शहिर साहिता वितर के के अ प्रहाय तर्शक भास वस्थु राभनार्श विमुण्यविराधी के तेने अंत्स'य प्रत्ये असमानिर्ः.. નીતિવાળી, એક પક્ષીય, જુદાત્રાહાવાળી, વિગેરે અપજ્ઞ કરોથી નિ દે છે. સંપ્રદાય સન્મુખ રદેલાંતે એક પક્ષીય વાડાવાળાં અસમાનનીતિવાળાં અને વિસુખ થએલાંતે **યવ[ે]પક્ષીય** નીતિવાળાં, વાડાવગરનાં વિવદે 🔊 આ કેવી અવળાઇ કે અવળસંકાઇ કે ચેાર કાટવાલને દ્ડે એ કહેવત જેવું છે. હંટીઆની પેઠે બીજાનાં વાંકાં અંગને સ્વયં અપવદે 🕏 કે નહિ !

વર્ષ ૧૩ અંક ૫ " મુધાની પ્રગતિ" એવું હેડીંગ ટીપીને સુધાને ખડુધા વખાશ્વતાં "મુધા" પ્રાપ્ય સમાચાર કહેનાર છાયું નથી પરંતુ "સત્સ ગતું છવન છે, જેવું તેતું નામ છે તેવા જ તેમાં ગુણ છે" એમ કકત પાતાને વખાશ્વીને બીજાને નિંદતા નથી. એટલું સાર્ છે, નામ પ્રમાણે ગુણા હવે રહ્યા છે ! કે અયા છે! માન્ય સમાચારનું હવે છાયું નથી થતું ! સુધાની પ્રમતિ કે અવગતિ થાય છે! સત્સંત્રજીવન કે ક્રમાચારનું હવે છાયું નથી થતું ! સુધાની પ્રમતિ કે અવગતિ થાય છે! સત્સંત્રજીવન કે ક્રમાં છવાને થયે છે! શું સાર્યું થયે છે એ અંતરમાં અવલાકશા. નામ પ્રમાણે

શુષ્યુની વાત કરા છે! તા હવે ગુજ પ્રમાણે નામની વાત કરી તે. 'મુધા કુધા કે 'વિમુખ વાજી'ત' એવુ' નામ બ'ધબેસતું થાય

વળી "સત્સંત્રની શુધિ, વૃધિ અને સંસ્કૃતિને પેલવું એક ં સુધારક પત્ર" એવું હેડીંત્ર અંદરના પુડા ઉપર ભદુ વધે રાખીને પોતાને મુખે લુધા વખાસ કર્યા છે. 'એક માત્ર' શબ્દ ઉપરથી બીજાં કાઈ પત્ર સત્સંત્રનો શુધિ વૃદ્ધિ સંસ્કૃતિને પે.ધન:સં નથી એમ જસ્તુવવાના દુરાશય તરી આવે છે. સત્સંત્રનો શુધિ, વૃધિ અને સંસ્કૃતિને ભદસે બંડાધિશ બનીને સશુધિ અવૃધિ અને અસે સ્કૃતિને પે.ધન્યું આપીને એકમાત્ર ક્રિયરેક બની ત્રયું છે. એ પરાકૃ દબ્દિને આંતર દબ્દિયો 'દેખરો. એવાં સ્વત્લાલાની અને પરાનેદાનાં વચના પારાવાર છે પશુ વિસ્તાર બયથી સંત્રહતા નથી.

૪ પેરમાક્ષ્માં ' અને વળ હરમુાં જ અમારી ઉપર એક વ્યસ્ટ્રીતા પરમ ભગવદીના सभेसा ने नाम वगरना ओक इरिशकतने इपहेश करवा पत्र भे म्याच्या छ तेमां ते ભાઇ ઉપદેશ કરતાં " <u>ગુધે</u>ડા ! કુત્રા ! સમજ " અ.વી ભાષા વાપરે છે, શાસ્ત્રમાં €પદેશ આપનારા તાત ! વત્સ ! સીમ્ય એવા શબ: વાપરે છે ત્યારે આપેલું કરવા 🖢 ઉપદેશ તે દેવી 🛎 ગાળા એ તા આપણે સામી ગાળા જ ખારી પહે તે €પદેશ બના વ્યથ થાય, માટે આપને માસ વિન તિ કે જો આપશીએ!. આપશીઓનું सान अपने आपश्रीओतु काय विरुद्ध के એમ માનતા હા તા રાજપુત્રની જેમ અધેડા જેવાને પહુ વનિષ્ઠ શબ્દથી નવાજવાતુ રાખો" આ રીતે પોતા દ્વપર કે ઇ સ્વજાણીતા પરંમ ભગવદી પણ નામ જાકેરમાં નહિ આપવા લામક ઉપદેષ્ટાએ કાઇ નામ વગરના હરિમક્તને ક્રેફેશારે લખેલા એ પત્રેના ખોબત્સ શખ્ટોનો સ્વસુખે અનુવાદ કરીને પણ अभने अभ कड्वा भागाः छ। के तभा तेवी क जीभत्स भागाज्यी आधा वापरे। छ। ते **યારી વાપરા.** આ પેરેપ્રાક્તા નનામાં લેખા કે જેતે પાતે આત્મા વિનાના રાળસમાન कडे छ तेना पण अपशब्दाने अनुवद्गीने भाग अभारे भाटे व नेहिवी क्षादेश के. પરમ ભગવડીને જાસ્યુતા કહીને અને તેની ગાલાને પણ નિરેશ્કોને નામ આપતા નથી भने केने ६५६७ भाषे छे. वेद प्रयुक्ताम काश्वा अति भाषता - नश्कि भेड़िना ભાજાવના ! નનામાં લેખશેખોાની કર્યા કોંમત નથી તથાપિ કાંઇ આલ'લન **ઉ**ભુ કરીને સામાને અહાવી દીધું... શાસમાં તા તત્વાપદેશ દેવાયો ગુરુ શબ્યને તાત ! વત્સ! ्रिचीम्म! अत्यादि प्रेमप्रदश्रीक शण्दीर्थी च'नोचे छ अने प्रसंत्रे गुरुक शिष्यने (स्तब्वीरऽस्युतः तमावेशसम्भवदर्भमाजहारेमाः छात्र' सेम ४० स्तर्ण्य भने सर् १०६थी ४५ से मेरि छे વ્યાભકુ માત્ર છે. માનિકમાં તા ખડુધા ચામસામા વર્ચાપત્રો આવે. તેમાં સામા માણસ જેવી भाषा वापरे तेवी भीले पश्च वापरे वाशिया क्रेम डायणामः वाबीने पांचशेरीने मारे ते भीलने भभर न पडे पञ्च वागी हो। वेक काहे. तेम तमारा केवा तात कहीने पञ्च धात करे अने વત્સ !- કહીને બીંબત્સ કહે અને સીસ્ય! કહીને પણ અસીસ્ય વદે! અને વિનંતિ કરીને पश्च अवनति करे अवं अभने 'मनस्यन्यद्रवस्यन्यत् काये वान्ययुरातमनात् ' अर्था . કેલા મુજબતું કોટિલ્મ કે વંચના માવડતી નથી. કરવી છે વિન તિ અને દેવી છે ગાળા એતો વિચિત્ર વિરુષ્ધ કહેવાય. 'કરવા & ઉપદેશ અને દેવી & ગાળા' એ ભાગતત. આપના હમણીના જ લેમમાં વાકચેવાકમે તાછ છે. જીતી વાત કરીએ તે આપે સુધા વર્ષ ૧૫ અ'ક ૧૦માં

<mark>જુવસુત્રાત્રા સ</mark>ક્ષાહ " અ! મથાળાયો સખેટા લેખમાં વડતાલના અમા વિગેર ખધા વિદાનોને ક્રફેશીને 'સમદીવાનર' મ્યાદિક અનેક વિભતિ દુષ્ટ દૃષ્ટાંતા દઇને પામલ ામાંથી દ્વાપ્રદી ઉપાસનાદીન અગ્રાંતી ચાગ્યતાદીન આદિક ઘણા બોબત્સ શબ્દાેથી પ્રદાર કરવામાં ખાકી રાખી નયોં. એવા તા બીજા 'તત્ત્ર વિચાર' "સાચી અને **ાર્શ સમ≾્યુ**" વિત્રેર કેમામાં ખાસ વિદ્વાનોતેજ ગાલીદાન અતેકવા મનમાન્યાં' આપ્તા 🕽. એક જસ્યુ દાઇન ગાળા દે તા સામાની પશુ ગાળા ખવી પડે એ કથન भिरामर भाषतुं अभ्यस्त सर अन काश्ति छे. अपदेश ते। 'समर्था गृहधञ्जन ' अबा देश ते न अહ्य हरे. અથવા જરૂર હેલ ते अद्भु हरे. એનો વ્યપશેપ કર્ય પાલને મુક્કિઓપે સન્મુખ વિમુખ સવે તે ઉપદેશા આપવામાં ખુકા રાખી નથી પછ ા નુધી ભ્યય° નિવડયા છે. " આપતું દાન અને કાર્ય વરિષ્ઠ ગાનતા ફોતા રાજ્યત્રના પેડે ગયેડા જેવાને પણ વરિષ્ઠ જ્રાબ્દથી નવાજવાનું રાખા " એ વિન તિન स्त्री भारत अर्दा के की से परंतु केवा सु १ की तेने रे शब्द वी नवाकवाने। विवेक র বিবাং লাভন ম বিবাহ প্রথবদা হর্মডান লাল্ডান 'লীয়া অলীযানা' ्रिसेटि देशे और अध्यार्थे। छे. अने श्रीदर्भ ते। समस्ट्या न कार्यभ यथार्हाची-ज्यतिकमः आ शिक्षापत्री चयायी २.९८ સમઝાવ્યા છે આપતુ શાત અને કાર્ય ते। વિવેતિદ્દન વિપરિત ખે યું ભાંડી મું ખુંધાં મું થઈ ગયું છે એટલે વરિષ્ટ શબ્દથી કાસ वित्रां है अनी वित्रात वेणासर अंत्राते करती। आएती ते। ६वे 'शुनिचेत्रप्रवणकिसं ત્રેમ માંમેદ દૃષ્ટિ થઇ ગઇ છે. એટલે વિમુખ ગલેકા જેવાને પણ વહિષ્દ શબ્દથી નવા જો એને શ-મુખ વર્ષિષ્ટ જેશને પણ કનિષ્ઠ શખ્દથી નવાએ એ અનુયુણ છે. આવને હવે તા વાનોજ કર્યા રહ્યાં ? આપ તેા હવે રાજપુત્રના આવેશનાળા બન્યા એટલે ગલેડા क्यांके पद्म विरष्ठ १ क्यांची नवाली ओ ही। छे. ओवा राजपुत्र ते। विवेहिसीनज ्यादम्ुण?: આ श्रीहरिवयनतुः अनुसंधान राभोः आप ते। राक्षपुत्रवत् વિમુખાને શાખા પ્રશાખામાં ખળાત જોડીને પણ વરિષ્ટ શબ્દથી નવાજો છે। પણ તેઓ सिने अनिष्ट 'द्यण्डायांक नवाके छे. भाटे दवे कवादी अभनु नाम, व्या रीते उ-४ क्यार्नी अतिहत्तर छे. दे पडीना पेरेशार्नी इतरता पढेलाक अणता प्रसंभ देवायी शिक्ष अथे। इ. ६वे इत्या पेरेआइनी प्रभर प्रत्युत्तर आपिने.

્રામિતારાયું આપે પુંઠા ઉપર 'દિષ્ધવ હ'પ્રદાયનું મુખપત્ર લખ્યું છે" તે અંદર ત્વામિતારાયું હોપ્રદાયનું મુખપત્ર લખ્યું છે." મહીં ઉષ્ધવ સંપ્રદાયતે તમે સંકૃચિત રાખી શકશા પણ સ્વામિતારાયણ સંપ્રદાયતે સંકૃચિત નહિ રાખી શકા. તેમા તા અનુકૃદ્ધ અને પ્રતિકૃત, શાખા અને પ્રશંખા સવ'નો સમાવેશ ઘશે. " છા. આંળકૃષ્ણાનંદ, આ રીતે વવ° ર∠ અંક ૧૯ ઉપરના પ્રતિકૃત લેખનો અંત લાવ્યા છે. એનો હવે નિરાંતે વિચાર કરીએ,

આ પૈરેપ્રાક્ષ્માં જે વાત કરી છે તેનો કરો! જ પ્રસંગ નથો તથાપિ કરી છે તે તો માસિકની મનમાની ખાટી દીકા માટે અને વૃંતન ખંડાથે ઉદાંગ કૂકાંગ જસાવવા માટે જણાય છે, જેથી પ્રયમ ઉ. સં. અને રવા ના સં. શબ્દના ખરા અયંના જામમાંજી વિમર્શ કરી લઈએ સ્વાસ્વાર વર્ષા મામ્નાયા સંપ્રદાયા ગુરુજમાં આ

हाथ बाह्यने व्यत्वार भेरानत मंत्राहि अहुपहेशने संप्रहाय हते है. वा पहना सं, प्र अने दाय भे त्रेषु अवयवे। छे. दा धातुने भावाधीमां घल प्रत्येष अवादीने युक् आत्रम बरता दाय शण्डनी सिव्धि थाय, जेनी आत्रण स' अने प्राचा भी इंश्से शिक्तां संप्रदाय शल्दनी निष्पत्ति याय है. 'हाथ' शल्दनी 'हान', 'संप् જ્ઞિસર્ગ'નો 'સસ્યક' અને 'પ્ર' ઉપસર્ગનો 'પ્રકૃષ્" . એવા અર્થ છે. ગુરુપર'પરા પ્રાપ્ત હોવાથી સમ્યક અને સવ° દાનોની અપેક્ષાએ અતિ ઉત્કૃષ્ટ દોવાથી પ્રક્ષિવાળું એ ભગવ-મંત્રાદિકનું દાન શિષ્યોને અપાય એ સંપ્રદાય શબ્દનો અર્થ અન્વર્થ છે. અહ ०थुरपत्तिसिध्ध अथ°ना अनुस्धःनथौ 'मण्त्रादीनां श्रीहरेय'त् गुरुशिध्यकसागतम् ही सम्यक् मक्ष बहान सम्प्रदायः स उच्यते । भेवी निरुक्ति प्रवर्ती है. भा प्रक्रि आधुनिक निक प्रथा सनातनी वैदिष्टा के किम्मिन्यहार्थि अवर्थि के नित्मि मानिहाता गुरुनी पर्वावसी केदेश 'स ब्रह्मविचां सर्विचामतिष्ठामचवीय ज्येष्ठपुत्राय माहः अञ्चर्ता तां, पुरावाचा किरे? 'स बाचाय व दो। हेया अवत्यचार्याणां मलावसां बित्यामगवतः? आ रीते लहुधी अश्विष्ध हे. आ अश्वितः अनुसंधानं संभवाने प्र श्रीताभि इम विवस्तते याग मोकवानहमञ्जयम्। विवस्तान मनव माह मनु रिक्षाकवेडमधीत ॥ पर्य पर परामाप्तमिम न राजधीयाः विदुः भार शिवे भेणव्युं छे. आक पुरातन अक्षित्रानु अनुसंधान राभीने 'संप्रदायानुराचेन पौर्वाप स्थः वेदान्तार्थः प्रकाइयते भा शते श्री शहराया श्री शामानुलाया आहि गुरु पर भराने प्रश्राम करीने वेहांताथ नो प्रकास करवाना कही के, आर्था तेओ। विद्यासं प्रदायने प्रवतीवनारी पर पराना संभन्धने प्रथम क से है. लेख જ आ 'रामानुष्य संप्रदाय' 'आ वस्त्रस संप्रदाय' आ रीते संप्रदास शण्द्रशी व्यवहार सन् कनोश्र सुप्रविष्ध प्रविषे हे. आ योगरूट शण्द हे. द्वाय शण्द्रशी કદેલું જે મયવનમંત્રાદિકતું દાન તેતું સં .. હપસમંથી સ્ચવેલું જે સમાચાનપણ તેતે पर श्रद्धा भगवान् शीनारामध्यनी भाजाथी तेमना अरम भक्ती हे के मुसुक्ष छवे। उपर निःस्थार्थं निश्विध हमाना निधिओ। **६**ता ते प्रका सक्ष्य विश्वकरीन सनक्षि नार् माहिके भवाहि सिक्ष वेहाहि संबक्षास्त्री यक्षी समुख्यरीने प्रवतीवेश्व, इत्तरीत्तर, तेमनी शिष्यपर पराक्षे प्राप्त थय प्रखु के अ के आ रीते संक्षेपमा संप्रदास श्रण्टनी अर्थ के केवी वस्तुिवति हे.वार्थी आपणा अतभा पण 'संप्रदायानुसारतः' 'सांप्रदायिकः

३५२ मुक्य निरुक्त चंप्रसंयनुं ६६६१५६ आ अहक हिरिक्षामं 'कृष्णावस्त्रके प्रवेशिय समानित्रक्षः पुनर्ण धरणावस्त्रके प्रवेशिय समानुद्रक्षः पुनर्ण धरणावस्त्रकः प्रवर्गसीतः स अक्षिण्या भृयः प्रकटितसहज्ञानन्द दिव्यस्वस्पस्तं मेने स्यं गुरुषत् तद्यमित मतौ ह्योष्ट्रवः स प्रदायः ॥ आ दीते चंप्रश्चे छे. (अवं अवे। हे हे— भगवान् अहुष्णु यही आंतर्धन अवसरे केमने तत्यान् मन्युं हे अवा हिस्त्रक्ष्यं सम्भ क्यतना ६५६१२थे तेमः आग्रांने अनुसारे हरीयो पृथ्नी ६५१ श्रीरामान्द्रं रूपे अहट थ्या. ते श्रीहृष्णु स्थानान प्रभू इरीयो पृथ्नी ६५१ श्रीसहलनंद हिन्य स्थर्पे

प्रहट थया. पुनः प्रहट शंजिबा तेमके शंधाना अवतारशत भीरामान' स्वाभीने पेताना गुरु तरीहे मान्या. आ देतुयी ते आ अपारीय अपीरध्य-१६व प्रवर्तित हेग्वायी १६व नामयी भनाया.)

આ અથ° કેવળ કરોળકશ્પિત નહિ પશુ સંપ્રદાયના પ્રવત ક 8 પર: ઇપ્ટેટન અગવાન श्री दिर अने तेमना बहुशत अभिप्रायने अध्यनारा मढास्र ती अ प्रश्नन्थे। दारा प्रकाशमां પ્રથમજ હદ્દે થીને મુક્યો છે. વચનામૃત વક્તીલ ૧૮ માં " એક તા આપણા ઉપ્ધવ સંપ્રકાય છે તેની રીતિ જાણી જોઇએ તથા લીક ગુરુષર પરા જાણી જોઇએ-તે કેની રીતે તા ઉષ્ધવ તે રામાન દરવામારુપે હતા ને તે રામાન દરવામાં શ્રીર મહેવને વિધે સ્વયનમાં સાક્ષાલ રામાનુજ્વાર્થથકો વૈષ્ણુવી દક્ષાને પામ્યા, માટે રામાન દસ્વામાના ગુરુ रामातुल्लायां है ने ते रामान'ह स्वामीना शिष्य अभे क्री के केवी रीते भुरू-पर'परा लाख्यी काने कांशारी धन कुणते रक्ष प्रेम क्यु के तेनी रीति लाख्यी का रीते १ १ धाररा प्रदायाधा के के विष्युवी हीक्षाना स्वीकारक प के तेने कव्याववां पूर्वक हीक्षा है के अंदाभन्नाहि अर्नित देएने वैष्युवी-त्रपास्य छण्डदेव विष्युना संभावता सवीत्रुध्य के तेर्न असुक्ष शिष्मीने के दोन अपार्थ के तेर्न अन्यरूपाई के अद्भूष्रभरा प्राध्त थवार भे हे तेने पशु कथावीने अप्रदेश शण्दनी पुर्वीस्त अभिक्ष अध सूचवी हीवे। छे. की अर्ना क्षत्रची पर परा निह कडेनाती डेावाची " आना सुर आ, આ સરતા શરૂ આ ' એમ કહેવાયાંજ શરૂપર પરા કહી શનાય છે. તો ' મારા સુક્ રામાન'દ સ્વયા અને તેમના ગુર રામાનુજાયા ' એમ જસાવીને પર'પરા શબ્દાંથ' મધ્ય સચવી દીધા. વળા રામાનંદ સ્ત્રામાત ઉપ્લવાવતાર કહીને તેમને સુરંપણ સ્વીકારવાથી तेमना नामशी ' डिभ्यंत अभ्यताय ' कीती संभ्रदाय भट्टित पश्च कथावी दीवी, पाछणशी धर्मकृष स्थापननी रीति अमजवानी केही के अ हपरथी पेति अपये ध्याप्रसादण अने રધુનીરજીને મહાદીક્ષા આપીને તેમને વિષે સ્વશિષ્યોની ગુરના સ્થાપન કરી દીક્ષાનું પણ अक्षाव्युं, जीम भूवीत्तर वेध्युवी दीक्षादाता शुरूपर परा अक्षाववा दारा क्षम्य अप्रदाय શખ્રાર્થ સંક્ષેપમાં જ્યાવી દાધા છે.

તે અ'દર સ**ંકુચિત** તેમાં તે " છા. ત્રાવ્યા છે.

મધા ાગલ દાલી

म्मले

-de 3

કથન

त्रने '

વાસવે

44

दे।ते।

ৰ বিবৈ

[ब्वेक्ट

ब्रानां'

हिची-

व**ै** दे।

।।केच

નવાજો

હવે તે

ી ગધેડા

ોહીનજ

अध्यवत्

ध तेओ।

1g 3-8

ા હેવાથી

કાશ

કરી છે° તે જબ્રાવવા ,ા અધેના. કર્માઃ આ

વેલોકાથ° એવા છે કે—કે વિષ્ય! તે આ રામાન દરવામાં અમારા શુરુ છે. તે પોતે વા. શા. આળકુ વ્યાન દજ નાસિકવાળાના આનંદ માટે-साक्षत् अध्यक्षतील अन् अधिने कृष्णुमक्तिने प्रातीयनार छ, 'नाद्धवाऽणवाद मल्यून. ' ओम शीरू व नागरतमा हहें हो होवाथी श्रीरृष्ण्यकी आशुंभात्र पण् न्यून नर् એમ અમે માન એ છાએ. આ રીતે દીક્ષાપ્રદાતા ગુરુ કાંચુ ? આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપ્યા હવે 'તમારા સંપ્રદાય કરો ?' આ પ્રશ્નનો ઉત્તર આપુ છુ — આવા મહાતુભાવ સદ્ધુરે શ્રીરામાન સ્વામા થકી ભાવતી <u>દીક્ષા</u> લીધા પછી મે તેમના સમસ્ત સમાશ્રિત વૈષ્ણ્વાન केड्डिं हे—आपण्डा आ सह्गुर साक्षात् स्वयः अध्यालका के, तेर आपन्ता आ अस्ताय सर्विष्युवसंभत ' स्माध्यवसं प्रदाय' सेवी साथ ह संग्रायी प्रण्यातिन पासे तेर साइ લે વિપ્ર! ભાવું મારું સુકત વચન સંભળીને સવ[®] વૈષ્ણુરાએ તથાસ્તુ (બલુસફ એમ કહ્યું. આવા મહાયમથ સ્ક્યુર શ્રીરામાન દ સ્વામી તે આ પાતાના ધર્મધુર ગરે વિષે આરાપસ કરીતે આંતર્ધાન થઇ ગયા છે. હાલમાં આ ધમ ધુર તેમની આશાને अनुसारे अभना प्रतापथी यथाशकित हुं वहा करी रखी छुं अभारी आ अप्रदाय ले पूर्वान्याय पर परा अपन क्षेष्ठिन श्रीकृष्युना कृषाविशेषवी छत्क्षणने पाम्या छ छ थि ! ૂ જ હામુ તમને આ રીતે અમારા સંપ્રદાય કહ્યો.) આ રીતે સ્વય' ભગવાનેજ પાતા: डिपाण्यानधी डिइन संप्रत्य इण्डाय सनिस्तर सदेतुक क्यों छे. पूरीकन क्यानी नहीं विस्तार स. १० १ अ. १२ थी १६ सधीना यार अध्यायी यहा छत्त सुने जारत केता.

ઉકત અર્થના અનુસ ધાનર્થી৵ જનમ 'મળસ્ત્રાત્રમાં ઉષ્ધવ સંપ્રદાયાથ^થને સ્થવનાલ 'उद्धवाद्य'प्रव'तक': अेवुं भागण अन्त्रथे नाम पशु छे. सव भागणरहात्रमां पशु 'बोद्धवाध्वमवीतंक' 'कृशोध्याध्वस'पाष्टा' 'उद्धयस्वामिसंप्रदाय प्रकाशक'ःश्रीयर्वद नाभा अनत्यों छे. इतिहिश्िक्य अथना अध्यायनी एतिमां श्रीमदुष्यत्रस प्रदायाचार्यः क्तवर शेवु अहिरिने विडेपण् - आध्युं छे. आ अयमां आ अधीतं अतिविस्तार्यो अध्याश्चा वर्षेन हे. अन्तिभितामश्चिमा-किहे कृष्ण त्रध्य हो तमे रे, इयां शापे अञ्चा तमे अमे रे। माटे काढा संप्रदाय हुची रे, आजधकी कहु छुं उदची रे विषय ते रामान्द्रण, भी कृत्य ते बीहरिक्षण आकृष्य आक्ष्यतसं प्रदाय अवतीववानी आजाः दामान द्रवाभीने आपि छे । हभर अभाषे अपहायना हम्ध्वपश्चाने निरूपनारी हिपेहिसात सहड हो.

ઉપરના અપ્રદાયક પ્રયન્ધાની સપ્રમાણ સકવાઓ વાંચતા વિચારતા તાત્પયીર્થ અખાદિત અવિવાદી નીકલે છે કે-શ્રી કૃષ્ણ ભગવાને સ્વધામ યધારવાના સમયે એક્રાંતિક भक्त देश्यवक्रते पेति'ना स्वक्ष स्वभावाहिक्ष्तुं विज्ञान आधीने, तेनी अष्टति करवा पूज्य આચાન પર આપીને, બદરિકાશ્રમમાં માકલ્યા. ત્યાં રદેલા ઉષ્ધત્રજી દુર્વાસાનો શાપ થવાયા પૃથ્વી ઉપર પ્રકૃદ થઇ, શ્રી રામાન દ નામથી વિખ્યાત થયા, તેમને શ્રી રામાનુજાયાયે° वैभ्युवी अक्षांद्रीक्षा व्यापीने स्राप्रदायनी प्रवृति माटे व्यायाय पद व्याप्युः श्री रामान द स्वाभाके भी सहकान दस्वाभीने भागवती महाहीक्षा भागीने तेनी भड़वा प्रवृत्ति हरवा માં આવે પદ : આપ્યું. શા સહજાન દરવામાંએ પાતાના ધમે વ સમાં અયા ખ્યાપે સાદ છ તથા રધુવીરજીને વાસુદેવી મહાદીક્ષાં આપીને આચામ પદ ્રામાપ્યું, આ રીતે એક તા પૂર 8तर शुरुपर परा अने जीकु ते पर पराओ आसे थेते। असवन्य त्राहिकनी अने

(ગતાંકથી ચાલુ)

તદ્ભપયોગી ભક્તિ ધર્મ-ત્રાનાદિકના ઉપદેશ આ બેજ વસ્તુ પ્રતિપાદનમાં આવે છે. ગુરુઓની પૂરે પરા તા પૂર્વપૂર્વથી ચાલુ હોય છે. તેમાં જે કાઈ વ્યક્તિ મહાસમર્થ થાય તેના નામથી તિની પ્રવૃત્તિ વિશેષતઃ થાય, જેમકે પૂર્વ ગુરુક્રમાગત સંપ્રદાયમાં 'રામાનુજ સંપ્રદાય' એવી અદુધા પ્રસિદ્ધિ ચાલે છે. તેમજ આમાં પણ 'ઉદ્ધવસંપ્રદાય' 'સ્ત્રામિનારાયણ સંપ્રદાય' એવી દ્વેષા પ્રસિદ્ધિ સપ્રમાણ ચાલે છે. સંપ્રદાય તા અનાદિસિદ્ધ હાવાથી તેની પરંપર ઠેક <mark>પૈરમાત્</mark>મા લક્ષ્મીતારાયણ પર્યાંત પહેાચે છે. સમસ્ત આચાર્યોએ પર્**માત્મા નારાય**ણનેજ અમારિ અનાદિ ગુરુ તરીકે સ્વીકાર્યો છે. તેવાં પ્રમાણો શાસીય વ્યકૃધા છે.

િંદ એ ઉપરતા ં ાસમાં ઉદ્ધવજી કજ્ઞા તે ઢાણ હતા ? તેર એમનું આપ્યુ આંધાપાયું \ ભાગવતાદિપ્રભન્યસિંહ આ મુજબનું ઉત્કૃષ્ટ છે. પૂર્વ ભવમાં અ<u>ર વસ્તુઓ</u> પૈકી એક વસુ ું હતા. ખીજા ભવમાં ઉદ્ભાજી નામે પ્રસિદ્ધ થયા હતા. એમના પિનાનું નામ ઉપશુ હતું. **શ્રીકૃષ્ણે અંત**ધીન અવસર સમીપે આવેલા તેમને એકલાને બ્રહ્મશાપમાંથી મુક્ત કરીને : ્રુ<mark>માત્રાય'</mark>પદ આપીને બદ^{્રિ}કાશ્રમમાં માેકલ્યા હતા. ત્યાં દુર્વાસાના શાપ થતાં **રામાનંદ** 🚁પંચી પુનઃ પ્રકટયા હતા. જે ઉદ્ધવાવતારભૂત રામાન દસ્વાર્ભિને આ સંપ્રદાયના ઉપાસ્થ ક્રિષ્ટિલ શ્રીકૃષ્ણસ્વરુપ શ્રીસ**હજાન**ંદ સ્લા<u>યોએ પાતાના ગુરુ તરીકે ભરસભામાં</u> સંભાષાને 'ઉદ્ધવ સંપ્રદાય' એવી તેમના નામયી પ્રખ્યાતિ કરી છે. જે ઉદ્ધવજી શ્રીકૃષ્ણના ખાસ ુમંત્રી અને મિત્ર હેાઇને શીકૃષ્ણ તથા ગાેપીએા વચ્ચેના ૨૯૨૫ સંદેશામાં ભાગવતાદિક **્રિવિયે. પ્ર**સિદ્ધિ પામેલા હાઇને આ સંપ્રદાયમાં પણ તેના વિવરણરુપ ઉદ્ધવ**ગીતા સ્નેહ**-**ીતા** આદિક પ્ર[ે]થા મહામુનિઓર્સ્સ ગુંધ્યા છે. જે ઉદ્ધવજીને શ્રીમુખે વચનામૃતાદિ પ્રભુધામાં નિર્દોષ અનન્ય બક્તવર્યાતરીકેની પ્રશંસા પાર.વાર કરી છે એજ સમજવા.

જું આ ઉપરથી વડતાલ વચનામૃત ૧૮ ની અબજી બાપાના મિથ્યા નામે યદ્રા તદ્રા ગાદવી કારેલી રહસ્યાર્થ-પ્રદીપિકા નામની સહસાર્થ ટીકામાં "ઉત્ કહેતાં ઉત્કૃષ્ટ અને ધવ કહતાં સ્વામા તે ઉદ્ધવ કહેવાય, તેના સંપ્રદાય એટલે ઉત્કૃષ્ટ સ્વામા એવા 🔊 સાદ્દાાત ક્રિવામિનારાયણ ભગવાન તેમના સંપ્રદાય તે ઉદ્ધવસંપ્રદાય કહેવાય" આવે અર્થ કર્યો છે તે અને ખર્દ 'અનન્વિત ઉટાંગ હાઇને આપા ઉદ્વસંપ્રદાયાર્થને સત્યાનાશ વાળનારા વિમુખ છે. বিহাণনা জন্মনুষ্ট ও. ম. মারিঙমা স্পার্থপথি আরু আবলা ওছবম সহায शদহার্থ સંબંધી આખા લેખ વાંચા લેવા, એમાં બધા બાળતાનું સવિસ્તર વર્ણન છે. 🤇

દ્ધવે ઉક્ત ઉદ્ધવસં પ્રદાયાર્થની સુદક્તા માટે આપશ્રીની અવસિષ્ટ નવી જુની વાતા વિચારીએ–વર્ષ ૨૬ અંક ૭ પેજ ૧૦૪ ઉપર 'સંપાદ્દશય' એવા સ્વસંપાદિત હેડીંગ નીચે શાખા-પ્રશાખા વિશિષ્ટ અખિલ સંત્સંગસમાજના જાણે પ્રમુખ નિમાયા હોય એવા અભિનિવેશથી .અને સંપ્રદાયાર્થનું ખંડન અને બંડાર્થનું મંડન કરવાના દુરદ્દેશથી નવરે અવસરે લખાએલા લપાડાંખ લેખમાં "વર્તમાન કાળ સંત્સંગમાં...માયાએ લાભ, કામ અને રસાસ્વાદ એ ત્રણ્યનાં દ્વાર આચાર્ય, ત્યાગી અને પ્રેમલા સત્સંગિએન માટે ખુલ્લાં ' મુકી દીધાં છે. જેતે પરિણામે લુંડે લુંડે પક્ષ, સ્વચ્છાંદતા અને આનાચાર

અહિ પણ 9241 संस्त

વિવિ

त्यार्थ[બ ધ लेवा इता : ₹1 -1

धुटु इ इरे न કચાંથી અહૈતી Per- 51. અમાંથ્યાં

સંપ્રદા or El Si id ER 24

લાહાઉડ વ્યાસ્ત 化气焰 40 3

તે. કંમ ચ્યુન[આ ₹4₹°0°8

વાત કર पाछा व

, સ્વામાંચ ં ગ્રાન 🤉

સ્થાપ્યા.

ગુરુંગાની માં નામથી ાય ' એવી સંપ્રદાય ' સ્ટાપા કેંદ્ર દારાયણનેજ

આંક વસુ કેપગુ હતું. મુક્ત કરીતે રાખાનંદ ના ઉપાસ્થ સંભાવાને આગવતાદિક તા સ્નેહ-વચનામૃતાદિ સમજવા. ામે યદા તદા ષ્ટ્રાંચતે ધવાલે

મદાય શબ્દાય ગ જીની વાતો ગિ નીચે શખા-ા અભિનિવેશથી સારે લખાએલા ખને રસાસ્વાદ ખાટે ખુલ્લાં ' સને વ્યાનાચાર

યું કર્યો છે તે

ारे। विभूभ छे.

સુદ્ધિમાં પ્રવેશ કરી જીવાતમાને ભ્રષ્ટ કરે છે. હિંદુત્થાનમાં ધર્મના વાડાઓ ઘણા છે પણ તેમાંએ શાખાપ્રશાખાના વાડાઓ બાંધી બેઠા છે. તેં બાજ સંપ્રદાયમાં દાય અને કિંદુ પરંતુ તેનું આપણેને દુઃખ થાંકું હોય, કારણ કે 'જેટલું દૃર તેટલું દુઃખ પાનુ દૂર' પણ જ્યારે આપણાજ એક દોઠસા વર્ષથી સ્થપાએસા 'ઉદ્ધવસ પ્રદાય'માં શાખાપ્રશાખાઓ મસ્તક મસ્તક ભિન્ન પહે, વિચારા આચારા અને પ્રાર્થનાઓમાં પણ બેદ પહે" દ્રષ્યાદિ વિવિધ વિમુખ વિલયન પ્રસંગ 'ઉદ્ધવસંપ્રદાય' શબ્દના પ્રયાગ બે વર્ષ પહેલાં જ કર્યો છે.

(આ નિંદાપૂર્ણ અપવાદી લેખમાં 'માયાએ લાભ કામ ક્રાધાદિ દાષનાં દ્વારા આચારો! ત્યાગી અને પ્રેમલા હરિલકનો માટે પ્ટલાં મુકા દીધાનું અપવદા છાં તા તમારાં તે દાર બંધ કરી દોલાં છે એની શી ખાત્રી ? બધાં દાર દિરાય ખુલાં મુક્કા દીધાનું પ્રત્યક્ષ निवाय छे. किने परिशामे 'तुष्टे तुष्टे मतिनिज्ञा' से त्यारे भौनिसी भारे पक्ष, स्वन्छे દતા અને અનાચારના પ્રવેશ સંહિમાં થઇ ગયાના અપવાદા છે તે તમારામાં તેના પ્રવેશ શું નથી થયા ? વિવેકથી જોનારને તેા સર્વ કરતાં ડબલ દેખાય છે. સ્વા. ના. સંપ્રદાયને યલ વાડા કહીને વંગાવા છે. તા તે વાડામાં તેમાં છે કે નહિ વાડામાંથી પાડ એક હુટુ ચઇતે નાકું છેક' એ કરિત પ્રમાણે આપતા એ વાડામાંથી હુટાં થઇતે છેકુ દૂર ન સિકના નવા ટ્રસ્ટ બ્રપ્ટ કપ્ટ વાડામાં ગરી ગયા એટલે હવે સ્વવાડાનું દુઃખ તે ક્યાંથી રહે ? બીજા તા સંપ્રદાયવાડામાં પત્રા રહ્યા છે પણ તમાએ તા નવા વાડા તે પરા અદ્ભૈતી સંત્યાસીના રેતાંધા કાદીને તેમાં પ્રવેશ કરી ગયા છે: તેના શા જવાબ સંપ્રદાય निष्टाने आप .. ! अंडक संप्रदायमां वाडाओना भेट तेमक मेस्तह मस्तह मनिभेट अने સ્યાચારા વિસ્તૃરે, વધા પ્રત્યેવામાં અત્યંત એક પાડનારા જે વિમુખવર્યો છે તેમને તેડ સંપ્રદાયમાં શાખાઇત તેમાં વર્રીક સમાવેશ કરવા મથે છે. એ વૈચિત્રય વૈચિત્રભર્યું છે તેને જરા વિચાર . . . : એકલા આપ તા હવે નરકનાં ત્રણ કામ, ફ્રોધ, લાેભ દારાને ભધા કર્રાતે માયાર્થા નુક્ત થઈ ગયા અને શાખાપ્રશાખા વિશિષ્ટ સંપ્રદાય વાડા થકા પણ બહે કર થઈ ગયા અને માયાકૃત પક્ષ સ્વચ્છંદતા અને અનાચારથી નિષ્ટત્ત થઈ ગયા અને વાઇસિંદ િલ્લ લિંગ વિચારા, આચારા અને પ્રાર્થનાથકી પણ છૂટી ગયા એ નાશિકોય અત્રત્ય માટે વ્યવુ સાર્ક છે !!! જેઓ સંપ્રદાયતા પણ પક્ષ છે.ડીતે તમારૂં પાષણ કરે છે 🛣 લ રાભકર્તાને પણ નરકનાં ત્રણ ખુલાં દ્વારવાળા પ્રેમલા કહીને નિંદા છા એ તા ખાય તેવ <u>ખારે એવું</u> મહાસાહસ કહેવાય. તુંઠે તુંકે પક્ષ, સ્વચ્છ**ં**દલા અને અનાચારના **સુદિમાં પ્રવે**શક તા કર્માતુરાત સાહછક છે પણ આપના એકજ તુંડમાં કે મસ્તકમાં પક્ષ, સ્વચ્છંદતા અને અનાચારના છુદ્દિમાં પ્રવેશ થઈ ગયા છે તેનું શું ? અત્યારે વિમુખ પક્ષમાં પડવાશ સ્વચ્છંદના અને અનાચાર તા અનવવિ પ્રવેશ કરી ગયા છે તે કેમ કેખતા નથી . બાજાની વાત કરા છા પણ આપના પહે આચારા અને વિચારા તા વિમુખવત્ થઈ ગયા છે તેને પાછા વળીને જોશાં તાે છવાતમાં બ્રષ્ટ થતા અટકશે. અસ્તુ)

વળી વર્ષ ૧૭ અંક ૬ "તેમાં અગડ્યું કેમ્બુ ?" એવું હેડીંગ દાપીને "શ્રા રામાનંદ , સ્વામીએ પુરુષોત્તમની આતાએ કરી પૃથ્વી ઉપર જન્મ લીધા ને શ્રીકૃં ારાયણે આપેલ ' સાન પ્રવર્તાવ્યું ને તે પ્રવાદ ચાલુ રાખવા પોતાના જ નામધી ' ડફ્રવ સંપ્રદાય" સ્થાપ્યા. શ્રીજીએ પધારીને એ સંપ્રદાયને સુધારી વધારીને સત્સંગ નામ આપ્યું. આં રીતે ઉદ્ધવસંપ્રદાય અને સત્સંગની કંઈક જુદાઈની વાત કરે છે. વળા વર્ષ ૧૯ અંક △ ૧ શા. હરિજી. સામેના સિલપાતી લેખમાં "આપે સ્વામિનારાયણોના સ્વાયય કર્યો હોય સત્સંગ—ઉદ્ધવસંપ્રદાયનું રહસ્ય જાર્યું હોય" આ રીતે સત્સંગ અને ઉત્સં. ને એકાર્ય પર્યાયવાચી વદા છે. વળી વર્ષ ૧૯ અંક ૨ માં શા. હરિજી. સામેન્ સંખેલ સ્વલેખમાં "આ સત્સંગ—ઉદ્ધવસંપ્રદાય શ્રીસ્વામિનારાયણના છે. નથી શ્રીકૃષ્ણચંદ્ધના કે નથી શ્રીરામના" આ રીતે સત્સંગના પર્યાય તરીક ઉદ્ધવસંપ્રદાયને કહીને પણ 'સ્વાનાનો છે પણ શ્રીકૃષ્ણના નથી' એમ કંઈક અવળું પણ અપલપો છો. વળી સુધાના સ્વાનુયાયી તંત્રીએ પણ વર્ષ ૧૮ અંક ૧૧ "ઉ. સં. અતે સ્વાના. પંચ" જેવું હેડીંગ બાંધીને શ્રીરામાન દરવામીએ સ્થાપન કરેલા—ચલાવેલા ઉદ્ધવ સંપ્રદાયને શ્રીસ્વામિનારાયણે ફેલાબ્યો પથને એકમેક તરીક કહે છે. વળા વર્ષ ૧૯ અંક પ "સાચા સત્સંગી" એવું મથાળું બાંધીને "આપણા આ ઉદ્ધવસંપ્રદાય શ્રીસ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં તહેલાં જ અંગીના સમુદાય તે સત્સંત્ર કહેવાય છે" એમ કહીને ઉત્સં, સ્વા. ના સં. અને સત્સંત્ર એ ત્રણયતી એકાર્યતિ કહેલાં જો સ્વાયો સ્વાયો તે છે. અને સ્વાયો સ્વાયો તે કહેલા અને સ્વાયો સ્વાયો તે છે. અને સ્વાયો સ્વાયો તે છે. વળા વર્ષ ૧૯ અંક પ "સાચા સત્સંગી" એવું મથાળું અધાને એકાર્યતિ કહેલાં જો સ્વાયો સ્વાયો તે અને સાચાયો સ્વાયો તે અને સત્યો એ સ્વાયો સ્વાયો તે અને સાચાયો સ્વાયો તે અને સત્યો કહેલાં જો સ્વાયો સ્વાયો તે સાચાયો સ્વાયો કહેલાં જો સ્વાયો સાચાયો સ્વાયો કહેલાં જો સ્વાયો સ્વાયો સ્વાયો સ્વાયો સ્વાયો સાચાયો સ્વાયો સ્વાયો કહેલાં જો સ્વાયો સાચાયો સ્વાયો સ્વાયો સાચાયો સ્વાયો કહેલા છે.

🛆 ઉપરનાં આડાંતેડાં વિચિત્ર વિષમ વાકચાના વિચાર કરતાં 'ઉ. સં. જો અને સ્વા. ના. સં. જુરો' એમ ચાપ્પ્યું કહી શકતા નથી. સત્સંગ અને ઉ. સંતે પર્યાર્થ તરીકે એકમેક કહી છે. રામાન દસ્વામીને શ્રીકૃષ્ણનારાયણે આપેલું ત્રાન પ્રવર્તાવ્યું અને તેના પ્રવાહ ચાલુ રાખા પોતાના જ નામથી ઉ. માં. પ્રવર્તાઓ મામ પણ વિવેચનથી પદા છાં. એટલે ગમ તે દસ્વામી એ ઉદ્દવજીતા અવતાર હતા અને એઘીજ ઉ. સં. નામ રાખ્યું એમ પણ સ્વીકાંગ છે. 'આ સત્સંગ-- ઉદ્ધવસંપ્રદાય સ્વા. ના.ના છે એમ પણ સ્વીકારા છા. સુધારા વધારા કરીતે શ્રીજીએ સત્સંગ નામ આપ્યું એમ લલે ક્ષણસર માના એ ઉપરથી ઉ. સં. અર્થ છે ઉપર જણાવ્યા છે તે જતા કર્યા નથી પણ એતા એજ લેખિત રાખ્યા છે. 'શાકુપણના નથી' એ જે અપલાપ છે તે નકરા બંડાર્થ, ખંડાર્થ, બાપાપંચગંધી છે. 'શ્રીકૃષ્ણતારાયણે આપેલું તાન ઉદ્ધવાવતારે રામાન દસ્ત્રામીએ પ્રવર્તાવ્યું' એમ કહ્યા ઉપરથીજ ઉ. મં. આપાઆપ શ્રીકૃષ્ણના થઈ જ જાય છે. પરંપરાગત જ્ઞાનને જ સંપ્રદાય કહે છે. সানহাবা খ্ৰাহ্ম্য એ মূহ છે અને ઉદ્ધવજી એ શિષ્ય છે. "कहे कृष्य उद्धव छो तमेरे इयां दावि कार्या असे तमे है। साटे वाटी संबदाय नवी रे, आजधकी कह शु उद्भी के", 'इन्ह्र ने कामानस्ट्रका, श्रोहरण ते आ श्राहरिस्वरूप' अभ ભા .વંત.માંગ પ્રાંથ આ મેં દાયને શ્રાષ્ટ્રપદ્ધના, રામાન દસ્વામીના અને સહજાન દસ્વામીના કું છે. શ્રીકૃષ્ણને એક તરફથી ઉદ્ધવછતે ઔદ્ધવ સં**પ્રદાય કાઢવાની આદા આપનારા** અને તાનકાના ગુરુ કરેવા અને બીછ તરક્ષી નેના સંપ્રદાય નથી એમ જલ્પટું એ તા પરસ્પર વિરુદ્ધ અતિવિસિત્ર છે. તમારા જેવા કૃષ્ણદ્રોહી તે**ા 'શ્રીકૃષ્ણતે**। **નર્થા' એમ ઉધડ** કંડ અમતું સ્વત્વ કે મહત્ત્વ કાહી નાખવા મથે છે પણ જેના સંપ્રદાય કહેા છા તે માર્ગમિતારાયણ તા શીકૃષ્ણને સ્વયં સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવ તરીકે સ્વીકારીને તેમનીજ િવિધ નામવાળી રાધાકૃષ્ણાદિ મૃતિંં એ મધ્ય મંદિરે સ્થાપી છે અને તેમનેજ તેતે મંદિરના • વર્કાવટમાં માલીક તરીક માન્યા છે. તેા હવે 'શ્રીકષ્ણતા **નથી 'એ વિમુખ પ્રલામ કર્યા**

કામતા તથી. ઉદાહું શકુત્વ દાખવતારા છે. 'રામાન દસ્વામિતે ભગવાત પુરવાત્તને પૃથ્વી ઉપર જન્મ લેવાની આજ્ઞા કરી, લીકૃષ્ણ નારાયણે રામાન દસ્વામિને જ્ઞાન આપ્યું, તેના પ્રવાહ ચાલ રાખવા રામાર્નાદ સ્વાનામર્યો ઉ. સાં. સ્થાપ્યા, શ્રાહ્યે પધારાત તેમાં સુધારા વધારા કરીને સત્સંગ નાર્મ આપ્યું.' આવી વિચિત્ર વચન વ્યક્તિના વિમર્ વિશેષતઃ કરતાં કંઈક વિચિત્ર વિમુખાર્થ જણાવાની ઝંખના પણ અત્યક્ત રાખી સમઝાય છે—સ્પષ્ટ કહી શક્યા નથી. 'આ સત્સંગ—ઉહવસંપ્રદાય સ્વા.ના.ના છે, ક્ષારુપ્ણના નથી. એમાં શ્રીજીએ સુધારાવધારા કરીને સત્સંગ નામ આપ્યું.' આ વિચિત્ર વચન વ્યક્તિયત સત્સંગ અને ઉ. સં. વચ્ચે અને શ્રીકૃષ્ણ શ્રીદરિ વચ્ચે કંઈક મનમાન્યા તત્ત્વભેદ જણાવાની અપરૃત્તિ છે પેણ સ્કૂટ કહી શકતા નથી. ગાેળગાળ રાખે છે. રાસ્ત્રાય ઉદ્દરસંપ્રદાલાય ઉપય આવે છે અને ક્ષણમાં કરી જાય છે. 'ક્રુ**ળ**' સ્તિત'' એમાં કહ્યા મુવલ્લ આ લા ઇક્સી યુજારી જેમાય છે. 'રામાન દે €. સં. સ્થાપ્યા અને બાહરિએ સ તે સ્વાપ તેવી. • **વિબેટથી વિમુખાર્યા જણાવવાની વૃત્તિ** હોય તે! તે પણ અસંબદ અને કેનીક કેન્ક કે છે. સચ્છબ્દથી એક પરંખ્રહ્મ, બીજા તેમના આશ્રિત સંતે, ત્રીએ તે બન્નેએ કહેલા સહર્મ અને ચાર્યું તે ત્રણ્યનું જેમાં વર્ણન છે એકું સચ્છાઆ, આ ગાર બામતા કંડ્રતા કંચ્છી છે, તેના જે સંગ તેને સત્સંગ કહે છે. આવા અર્ધ તળા જે સસંગ ધાડરિંગ કહી છે तेना भिटिमा श्रीपृथ्ये उद्दवछ प्रत्ये क क राध न मां यात... सत्स् गेन हि द्वत्यः ક્ર<u>સ્યાંદિ શ્લાદાથી સારા કહ્યાં છે. એના અન</u>વાદ વચ<u>ાઅંત્ય</u>ારમાં બ્રામુખ કર્યા છે. અ.વા સત્સંગના ઉપદેશ પ્રવર્તક શ્રીકૃપ્સજ સ્વયં ભગવાત્ છે, તાે 'આ સત્સંગ–ઉદ્ધવસંપ્રદાય શ્રીકૃષ્ણના **નથી' એમ જલ્પ**લું એતા સ્વવાગ વિરુદ્ધ અને સંપ્રદાયનાં સમગ્ર શાસા વિરુદ્ધ હૈય જ છે. ગમે તેવું કુટહ્યું, સુંચહ્યું વંડેલ વિમુખ વાડામાં પ્રવેશાને કરા પરંતુ અમારે એ કહેવું છે કે--'ઉદ્ધવસંપ્રદાયને સંકૃચિત રાખી શકરાા પણ સ્વા. ના. સં.ને સંકૃચિત નિક્રિ રાખી શકા, તેમાં તા અનુકળ પ્રતિકળ, શાખા અને પ્રશાખા સર્વોના સમાવેશ થશે' આ જે વિબેદથી પ્રવાય કર્યો છે તે મત્તો-મત્તવત્ થયેલા સાવ ખેાટા છે. 'ઉ. સં. સ્વા. ના.ના છે? આ વાક્ય જ અમારા કચનને અતિઅનુકૂળ છે. 'શ્રીકૃષ્ણના નયી' એ કચન તા કપાલ-કસ્પિત છે, તેનું વિવેચન ઉ. સં. વર્ષ ૮ અંક ૩-૪ માં ૧૨૧-૧૨૨ પેજ ઉપર આપની અવળાઇના જવાબ પ્રસંગે કર્યું છે. સંકુચિત અને સમાવેશ શબ્દનો શા અર્થ કહેવા માગા છેદું તે તા જણાવતા નથી. એતું કંઇક વિવેચત કર્યું હોત તા સન્મુખ વિમુખ્ય સામાન્ય જનતા સમજી શકત. માના ન માના, હ્યા નીયા માવ કે આલા પાછા થાવ, પણ જ્યાં સંપ્રદાયના આખા ખુલા ઉપાદ્ધાતનું પ્રમાણ છે અને વળા સ્વપ્રમાણ છે તેને માન્યા વિના છાટકા જ નથી. જેને સ્વમુખે ખંડીયા વિમુખ કુસંગી ઉઘાડે છોગે અનેકવાર કહેતા તેને સ્વા. નાડ સંપ્રદાયની શાખા પ્રશાખામાં ઘુસાડવાની આવી લમણાઝીક, માથાકટ. કડાક્રેટ વારેવારે જે તે વાતમાં નિષ્ફળ ક્લેશબહુલ સદાવૈરાનું વધી શા માટે કર્યા કરો છે ? તમને તેઓ શું સારુ ભાધું પરલાકનું બંધાવનારા છે ? વિમુખના પક્ષના પછ હદ વાળા दीधी छे. छे डंड वियार, विवेड है विशान? विवेक अष्टानां सर्वात विनिपात: कि जातमा आ अशियुक्तिने। अभ्यास ते। आपे બહુ કર્યાં કરાવ્યા છે તેને યાદ રાખા. વિવેકની વાતો તો ખુ કરી છે અને કર્યા જાવ છે। પણ તે પરાર્થ છે પણ સ્વાર્થ નયી. AND THE PROPERTY OF THE PROPER

💢 ઉપર પ્રમાણે 'ઉદ્ધવસોપ્રદાય' સખ્દતા સભ્યક્ પ્રકૃષ્ટ અર્થ છે. અને જે દૃદા ઉપર હિંચેર મુખયત્ર' અને અંદર 'સ્વા. ના. સં. મુખયત્ર' લખ્યું છે તે ખન્ને વચ્ચે ઉપંગકવ **પૂર્ણમૃ**શિ: ભાવના અભિત્ર એકમેક સંબન્ધ સમજીને લખ્યું છે. સ્વા. વા. સં. વું પૂર્ણ 🚰 સં. દ્વારાથી પ્રથમ ઉ. સં. અને પછી સ્વા. વા. સં. એવા ઉચ્ચ અભિપ્રાય એમાં રહ્યો છે. રામાનંદ સ્વામી અને સહજાનંદ સ્વામી વચ્ચે ગુર-શિષ્ય ભાવ ઇં!મુખ વર્ણવ્યો 🐉 એ એમાં ગૃઢ રહસ્ય સમાએલું છે. બુલધી એમ ડબલ લખ્યું હશે એવી ભર્મણાને સેવતા હોં તો એ ભારે ભુલ ધાય છે. આ સંપ્રદાયનું અતાધારણ અને જ્વે એવું નામ સંપ્રત દુશ્યનો અધિષ્ઠાતા ઈએટ્રેવ શાહરિએ અને તેમને મહાનુભાવ સમસ્ત વૈષ્ણુર એ મહાસસ્તામાં **રામાન'દ સ્વામી**ના ચોદમાને શુભ દિવસે નક્કી પાંક પાંચ કર્યું છે તેમાં અત્યથા કે ગોધ્યુ **કર્ફવાના ખંડ**ખાર કાર્ટો અચિકાર નથી. 'ઉ. સં. ને સંધ્યત રાખી શક્યા પણ સ્વા. માં સં. ને સંકુચિત નહિ રાખી શકા. તેમાં તા અનુકળ-પ્રતિફળ, શાખાપ્રશામાં સર્વના વિમોણિશ છે' આ જે આપની વામ વચનવ્યક્તિ છે તે જાળે 'ઉ. સં. જીદા અને સ્વા. ના. સં. **જુદા એવા** ઇત્યર્થને સૂચવે છે. (આવા સહસાર્થ પૂર્વ ખાપાપ'યીઓએ રહસ્યાર્થ તરીક જેવ્યું ત્યાં હતા. તેનાજ ગ'લ આપે સુંધ્યા હાય એમ જહાય છે. તેનું ખંડન ઉ.સં. માસિકમાં થઈ ગયું છે જેથી અહીં વિરોષ વિચાર કરના નથી.) સ્વા. ના. સં. તું ખંધારણ જારાધારણ અને આગ્રા-મર્યાદા વિગેરે સચળા સંપ્રદાયાર્થ ઈપ્ટેદર ભગવાન લાંલરિ અને તેમના ર્માહાતમા અનુયાયિએકએ લેખિત નિશ્ચિત પાંક પાયે કરેલા હોતાયી એમાં અનુકૃળ અનુયાયિઓનોજ સમાવેશ થશે પસ દેવી પ્રતિકૃજાના અને અવે માનલી વિમુખ શાખાપ્રશાખાના ભિલકુલ સમાવેશ ચાર્ક શકરા નહિ. પુંછી આવે။ પ્રતિફળ થંએલા અને કૃળ થઇ વિખુટા પડેલા વાલબાઈ, હરસાઈ, ર્યુક્તામદાસ, પ્રકાશપુરી, લાેટીયામંડળ, દરિશંકર, ખાેચાસણવાળા, મણિનગરવાળા વિગરે વિસુખાતે. તેમતા કુત્રાપિ કિંચિત પણ સમાવેશ છે ? ક્યાં રહે છે ? ક્યાં ખાય છે ? ક્યાં પિત્રે છે ? કુર્યો સુવે છે ? શ્રીજીના પ્રસાદભત દેવાદિકનાં દર્શન પણ દુર્લાભ વર્તે છે. બહિર્વાસી જેવી દુર્દશા દુખીતી છે. પુરાવા ઉપરથી કોર્ટ પણ સ્વા. ના. મંદિરામાં નહિ પેસવાના, નહિ સ્ટેવાનો. નહિં ઉપદેશ કરવાના અનાર્ક હુદમ કુર્યો છે. આવી દુઃસ્થિતિમાં તેમાં તેમના સમાવેશ ક્યાં बरशा ? अतुं अंश सन-लान छ ? ते पातेल्र 'अभि अन्ते आदीवाणां संप्रहायना नथी, અહાર છીએ' એમ કાર્ટ સુધી સાત્સાહ કબૂલાત લેખિત આપે છે તા પછી તમારે તેમના સમાવેશતી પ્રયંચ પંચાત કરવાતું કર્યું કારેલું નથી. આપે પણ કાર્પાને વિખુશ પાડેલી शाभाना तथा ' स्थान अष्टा न शामनत दन्ता क्या त्रा नखाः आभा अधा મુજબ સ્થાનભ્રષ્ટ થએલા દેત કેશ અને નખના ચાષ્ટ્રખા અપદ્રષ્ટાંતથી એવું સમયન તા પૂર્વ સેકડા વાર સુધામાં કર્યું છે. છેદીને પૃથક પાડેલી પ્રાળીઓ તા સુકાઇને નષ્ટ બ્રષ્ટ ચાઈ જાય છે, એનું મૂળ દક્ષ સાથે સંધાણ શક્ય નથી, શાખા પ્રશાખા હોય તા મૂળ વૃક્ષ સાથે વળગી રહેલી હોય, વિખુકી પડેલી ન હોય એમ પણ આપ પાછા ઉપપાદન કરા છા. આપનું કથન પરસ્પર વિરુદ્ધ વિકત્થન કરે છે. એક તરકથી પ્રતિકૂળ અને વિખુડી પાડેલી શાખા પ્રશાખા દે સ્થાન ભાષ્ટ દેત દેશ નખની ઉપમા આપા અને ખીજ તરકૃયી તેના સ્વા. ના. સં. માં સમાવેશ કહેા એતાં અતિરાય અજયળી હાસ્યાસ્પદી કહેવાય. આ જોતાં સ્વા. ના. સં. માં પ્રતિકૃષ્ણાને કે આપે વિપરીત છુદ્ધિએ પરિપ્રહેલી વિમુખ શાખા

પ્રશાપ છે. ઉ મરજી રીતે -આપતુ

સંપ્રદા એતા ગીતાએ કહે છે સંપ્રદા

पाशीन छे डांट नगस्ट्य

અ 3ા

અમિત્ર.

सुसीन वेशफ्पं हशील तेसने हें इवे गरे इवे गरे इवेनप्र २० व्यां प्रान्त्व शिषाय

દીમાયું કાઈ પ્રફ આસ્તિક વિસુખવ કાંઈ જ તથા એ

ત્રે અ કીકા કર સુધાને ર્ નિકા હત

નિંદા છે. થાય છે.

ેલ હેપર । ७५५।३५ . નું મૂળ ત્રાય એમાં ત્ વણ દ્યા <u>ાને સેવતા</u> નામ સંપ્ર-ગ્રહાસભામાં થા કે ઓંખ પૂછા સ્વા. તાખા સર્વતા સ્વા. તા. સં. ્ર્યાર્થ તરીકે ખાંડત ઉ.સં. નું બધારણ રે અને તેમના ાનયાયિઓનાજ મેલકલ સમાવેશ બાઈ, હરવાઈ, ગરવાળા વિગેરે ? ક્યાં પિવે છે ! ોમી જેવી દૃદેશા ા નહિ રહેવાના ના સમાવેશ ક્યાં સ પ્રદાયના નથી,

સ પ્રદાવના નવા, દ્રી તમારે તેમના રે વિખુડી પાડેલી આમાં કહ્યા એવું સમયને તો સુકાઇને નષ્ટ બ્રષ્ટ દ્રાખા હોય તો મૃળ ય પાછા ઉપપાદન રૂપી પ્રતિફળ અને આપા અને બીજી દ્રાસ્યાસ્પદી કહેવાય રૂપ્રહેલી વિમુખ શાખા પ્રશાખાના સમાવેશ ન હોય એ ન્યાયસિંદ અને આપના વચનસિંદ અને વિમુખ વચનસિંદ પણ છે. ઉ. સં. તો શ્રીકૃષ્ણાદિ બહુ પૂર્વ પરંપરાથી ભાગવતાદિદ્વારા પ્રવર્તતો હોવાયી એમાં તો મરજી મુજબ પ્રતિકૃળ કે વિમુખ શાખા પ્રશાખાના સમાવેશ કદાચ કરવો હોય તો કાઈ રીતે શક્ય છે, કેમકે એનું ક્ષેત્ર વિશાળ છે. ઘણા મતપશા એમાંથી નીકળ્યા છે. એટલે આપનું જે લેદથી કથન છે તે અત્યંત અવળું સાર્યાત થાય તેમ છે. આપ જે સ્વા. ના. સંપ્રદાયમાં અનુકૃળવત્ પ્રતિકૃળ અને વિમુખ શાખા પ્રશાખાના સમાવેશ કરવા માગા છાં એતા વિપરીત છુદિનું ખુલ્લુ પ્રદર્શન છે. સંપ્રદાય સિદ્ધાં ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવપણે સ્વીકારેલ ગીતાચાર્ય શ્રીકૃષ્ણતા અનુકૃળાને ઉપર્વ ગતિ અને પ્રતિકૃળ વિમુખોને તો અધાગતિ આપવાનું કહે છે તેનું શું સમાધાન કરશા? શ્રીદરિ પણ એમજ બહુધા કહે છે તેની શી ગતિ કરશા? સંપ્રદાયમાં કે અન્યત્ર સર્વત્ર પણ આર્ય અનાર્ય, આસ્તિક નાસ્તિક, સનમુખ વિમુખા સાલ્યામાં કે અન્યત્ર સર્વત્ર પણ આર્ય અનાર્ય, આસ્તિક નાસ્તિક, સનમુખ વિમુખા પાણીની પેઠ સત્સંગ કુએનની સેળભેળ (લેડાળ) કરવાની તો તેમે એપ્પમી તો કહે છે. છે કાંઈ ભાલ્યામાં ઢા કે ઢંગ ઢાળ કે વિષ્ટા માનવામાં સાલે છે તેની પણ શ્રી ગતિ કરશા! દૂધમાં પાણીની પેઠ સત્સંગ કુએનની સેળભેળ (લેડાળ) કરવાની તો તેમે એપ્પમી તો કહે છે. એક કેવિ કથન છે તેને યાદમાં રાખો

हिं। अर्थनी कि विक् लिव विद्या अर्थी अत्यह अलेह दिष्टि हे से अहायनां सर्व એ ત્રા પ્રત્યે દિવ્ય–નિર્યું શુભાવ દાંભિક થઈ ગયા હશે કે જેથી અનુકુળ પ્રતિકુળ, મિત્ર અમિત્ર, આર્ય અનાર્ય, સન્મુખ વિમુખ, બ્લાહ્મણ બાન ચાંડાળ આદિક બધા પરાક્ બેદોને खुंबीने पाक्ष 'अह अझाहिन ' थर्ड पड्या क्ट्रेना पडे, क्रांता अक्टबना (दिशस है अक्टबन् ત્રાપ્પમું ખુલ્લુ દેવાળવું કાઢ્યું કહેવું પડે. અમારા કે માસિકના પ્રસંગમાં આ બાબતની કશીજ જરૂર ન હતી. આતે! જે કાઈ રીતે પ્રતિકૃળ વિમુખાને સાખા પ્રશાખામાં ઘૂસાડીને तेमने प्रात्सादन है प्रात्तेकन आपवानी अर्थाहासवशान् आदन पटी गर्छ क्षाय छे, ते હવે ગમે તેવા સ્નેહી મિત્ર હિતસ્વી કહે તા પણ વેલ્હાના નાડાની પેઠે પકડી રાખી છે તે જીવનપર્યં જોડવાના નથી. આ સંબન્ધના ગોલિંદરામ કૃત દાહાતા **બાચાસણીયા માટે વધ** २० औं १ भी आभी असी है एक स्वे अवुशनमां देता नथी. ' प्रकृतसं व्यवहार विहारिः णिस्तिह सुक्ष विचार नित ग्रहा प्राचः ' आ के थे।गवासिष्ठतुं वाड्य पुँहा ७५२ अहं वर्ष ટીપાયું છે એતા અર્થ તા અન્ય ઇ પણ આપ પાતાને ફાવતી ઉટાંગ બાબતમાં લઇને 🕏 કાઈ પ્રકૃતમાં પ્રતિ કે અનુકુ વિમુખ કે સત્મુખ, કુસંગી કે સત્સંગી, તાસ્તિક **કે** આસ્તિક પ્રાપ્ત થાય તેની સાથે ફાયતા વ્યવહારના વિહારી અર્થદાસવશાત્ થઇને સુખેયી, વિસુખવાડામાં વિદુરવા વાંછતા હૈં તો તેમ યાવદાયુષ કર્યા કરો કે માં અમાર કે સત્સ મહે કાંઈ જવાનું નથી. પરંતુ આ વસ્તુ સંપ્રદાયનિષ્ટ પ્રતિષ્ટિત પ્રામાણિક માટે બીલકુલ્ સાર્ ત્વી એટલું અંત્ય અવસ્થાએ સમઝો તો સારૂં છે. સુરોષ્ઠ કિં **ખહુના.**

આપજીએ જ્યારે ગુરુ થઇને વિના પ્રસંગે વિના પ્રયોજને 'જય ધીહરિ'ની ખાડી કરી ત્યારે અમા શિલ્યોને સુધાની કીકા કરવાના હક પ્રાપ્ત થાય છે. તમા જ્યારે સુધાને મુખપત્ર આદિક નામથી નવાજો છે અને જય શ્રીહરિના મુખપત્રને પુંદા નામથી નિંદો છો. તો હવે અમને પણ સુધા માટે યુંડા નામથી વ્યવહરવાના પ્રકૃત હક પ્રાપ્ત થાય છે. એમ થતાં ભાષા મળતી આવશે.

પ્રથમાર ભર્મા માસિકનું નામ "સત્સંથમુધા" અને "ઉદ્દવસંપ્રદાયની સેવાર્થ હરિનવ-નાએ પ્રગટ થતું માસિક" અને 'નિકાદમ ને' આ શિક્ષાપત્રી બ્લોક અને સંયુક્ત તંત્રીઓ કુશવલા ાથા પ્રેમી મુસાકરે કામદાર તથા સહતંત્રી સાકરલાલ માં આ પ્રકાશન વ્યવ વ્યવસાય પ્રેમી મુસાકરે કામદાર તથા સહતંત્રી સાકરલાલ માં આ પ્રકાશન પ્રકાશન વ્યવસાય એ પોતા હરે એ પુંદા ઉપર લખાયું. 'ગામળ-ને વૃદ્ધ માં' આ માહિત અનુસાર ત્યાં એ યોજનાતા પ્રસ્તુણુગરિષ્ઠ કરી. વર્ષિજી! જે સત્સાંગ રાખદને ઉદ્ધ વસ પ્રદાયના પર્યાય ન્યાર લખાર છે અને વળી 'રામાન દસ્વામીએ ઉદ્ધ વસ પ્રદાય પ્રવર્તાઓ અને શ્રીહરિએ તેમાં ન્યારા લખાર કરીને સત્સંગ નામ આપ્યું એમ કંઈક મનશ્વી વિશેષે કરીને સત્સંગ નામની વરિષ્ઠતાન વદે છે. આ સંપ્રદાયના સિદ્ધાંત મુજબ અને વર્ષિજીના અલિપાય મુજબ અને પૃત્ય શબદો પુંદા ઉપર 'છે. સં. તું મુખપત્ર' એમ લખ્યું તે હત્યા મળતું માથા છે. એટલે અમે જે પુંદા ઉપર 'છે. સં. તું મુખપત્ર' એમ લખ્યું તે હત્યા મળતું માથા એ એ લખ્યું તે હત્યા મળતું માથા એ એ લખ્યું તે હત્યા મળતું માથા એ એ લખાર સંદાતિક સમીચીન છે. એમ ગાદવણી તો સવેષા ઠીક થઈને વધા કહ્યા કર્યા સદાત્રા કર્યા કર્યા

વર્ષ ર માં 'ધમે તાત ધરામ અને ભક્તિને પાષા સચિત માસિક' એનું પુંદા ઉપર ભાર્યું 'ઉદ્દરસં પ્રદાયની સેવાયે' આ જે શિલ્સિમાન્ય મુખ્ય મુદ્દાના શબ્દ હતા તે કાઢી નાંખવાનું આપ દ્રદાપણ બંડીયું થયું. મુકાતાં ચિત્રો બંધ થતાં 'મુંદર માસિક' એમ પુંદા ઉપર આવ્યું અને દાદદ મટીને પ્રકાશન સ્થળ રાજકાટ આવ્યું. ત્રીજા કે ચાથા વર્ષમાં (અમારી, પાંચે એ અંકા ન હોવાયા નક્કો કહી શકતા નથી.) સત્સંગ શબ્દ કે જેને વર્ણિ અમુખ્ય લાનિક વરિષ્ઠ પ્રાણસમાન માને છે તેને કાઢી નાંખીને કેવળ "સુધા" નામ કે જેમાં દ્રિક લાઈ કર્યું જ સ્થત કે ચોરવ નથી એવું બે અક્ષરનું શુન્ય નામ રહ્યું. એમ બન્ને અંદા કે જે સંપ્રદાયમાન્ય સહાન્તિક ગરિષ્ઠ હતા તેને કાઢી નાખવાનું અખતર દ્રહાપણ શપ્યું. આ રીતે સ્થાન ઢંગ ઢાળ અને કામનું કાંઈ ઠેકાલું રહ્યું નહિ. ક્યા વિચારાથી એમ અલ્લું કર્યું હતે તે તે તેઓ એકલાજ બંડપ્રસંગી જાણે.

વર્ષ હ માં 'ધર્મ હાત' ઇત્યાદિ પુરા ઉપર સૈહાંતિક સુંદર લખાતું હતું તેને કારી ' ગાંખાને 'સત્સંગની શૃહિ વૃદ્ધિ અને સંસ્કૃતિને અર્થે પ્રગટ થતું સુધારક પત્ર' એમ ત્યલન્ હાર્પર જવાના સુધારા સુધારક મન્યાએ કર્યો. એજ વર્ષમાં વળી 'પાયતું એકમાત્ર' એ લા શબ્દના સુધારા 'એવાં અન્ય માસિકા નથી' એમ જણાવવા માટે કર્યો. વર્ષ ૧૧ એક ૨ થી પ્રથમ પુંકા ઉપર 'લક્કમાં ક્યાલકા કર્યા કરવાનું કર્યા કર્યા કરવાનું કર્યા માર કરવાનું કર્યા માર કરવાનું કરતા ખેજ અંક ચાલીને ૧૧ થાં બાધ થયો. નવું નાટય બંધ કરવાનું કર્યાલ્યું નથી. પરસ્પર અહબનાવટ કે મંદિરને લારે પડતું હોતું જોઇએ.

વર્ષ ૧૫ ના ૧ અંકથી અંદરના ભાગમાં 'તૃત્તિ વાર કાલુધાર સેં:' આ ' રાત ધર્મ મધર્મા ' આ શ્લોકના અધાં ભાગ વાક્સુધારસથી તૃપ્તિ પામવાના ઉદ્દેશથી દાખલ કર્યો. માસિકના સુધા નામ ઉપર તાન ગયું પણ એતો શીજીનાં વચનામૃતો માટે છે. તમારા જેવાનાં વિષસ પૃક્ત અપવાક્રયો માટે નથી. વર્ષ ૧૫ અંક ૧૧ શી અંદર ભાગમાં 'સત્સંગનાં શૃદ્ધિ ' નાળું મઘાળું કાંડી નાખીને 'સત્સંગમાં શ્રીજીની શૃદ્ધ ઉપાસના અને આતાના ઉપદેશ કરતું એકજ સર્વપક્ષીય પત્ર ' એવું હેંડીંગ કંષ્ઠ ક બંડાથંબાધક અને સ્વપ્રશંસા-સ્વક અને અન્યના અપકર્યસ્વક દાખલ કર્યું. 'શુદ્ધ, એકજ, સર્વપક્ષીય' આં શબ્દા આ અર્થના બાધક છે. આ રીતે ૧૬-૧૭ વર્ષ ચાલતાં ૧૭ ના અંક ૧૦ થી ' પ્રજ્તન સંવ્યવદ્વાર' આ જે હેંડીંગ ચાલું હતું તે બંધ કર્યું. વર્ષ ૧૮ થી 'સર્વપક્ષી રાવ્યું. 'સાને 'સત્યપદ્ધી' કર્યાને 'સત્યપદ્ધી' કર્યાને 'સત્યપદ્ધી' કર્યાને 'સત્યપદ્ધી' કર્યાને 'સત્યપદ્ધી' કર્યાને 'સત્યપદ્ધી કર્યાને 'સત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સત્યપદ્ધી કર્યાને 'સત્યપદ્ધી કર્યાને 'સત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાનો 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાન 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ્ત્યપદ્ધી કર્યાને 'સ

વળી વર્ષ ૨૦ માચી અંક હ પુંકા ઉપર વચ્ચે " સુધા " નામ રાખીને એક બાજી **ચ્યારૂા મર્યાદા** એટું પ્રથમ લખાતે 'ષડંગ સત્સંગમાં રહીતે જ સેવા કરવી, સત્સંગતે અખંડ રાખવા ' એવું અને બીજી બાલ્લુ 'ઉપાસના ભક્તિ એક શ્રીજીમૃર્તિનું જ ધ્યાન અને એક સ્વામિનારાયણ નામનુંજ ભજન કરવું ' એવું લખાણ લખીને નૃતન આડંખર વધારામાં કર્યો છે. પ્રથમ પુંડુ અને અંદરના પુંડા વચ્ચે એ પેજ બીજા વિષયના દાખલ ્રવાનું પણ નૃત્ને ટીખળ કર્યું છે. વર્ષરા અંક ૮ થી વળી બીજા તંત્રી સુમનલાલ પ્ર. શુકલને દાખલ કર્યા છે. આ પહેલાંના તંત્રી સાત વર્ષ રહ્યા. વર્ષ ૨૫ અંક ૨–૩ શી પાતે મિચ્યા કારણ દર્શાંવીને નાસિકના છા. શા. ભાળકૃષ્ણાન દેજી તંત્રી સીધા **થયા. સાથે** આદાતંત્રીનું નામ અડાવ્યું છે તે અનુપયુક્ત છે. ૨૬ વર્ષ પુરાં કરીને અંત્ય અકે આપેલી જાહેરાત મુજબ ૨૭ થી <u>પત્રાત્મક કર્યું</u> અને પ્રથમ યુંદા ઉપર પહેલુંજ 'શાખાં પ્રશામા વિશિષ્ટ અખિલ સત્સંગ સમાજનું પત્ર ' એવું હેય હેડીંગનું ડીંગ મારીતે ભૂધા ભૂડાના તંત્રી અને વિમુખાના પ્રમુખ પ્રચારક બન્યા. એમ થતાં ચારે બાજીથી, અત્યંત અભુગમાં थता अभर प्रदारा थवा बाजा २८ मां अक मुकल बाह्यं अने ३८ मां प्रक्त अक મુજબ ચાલે છે. આ મુષાના દેશ હાળ અને હાનું ઠેકાણા વિનાનું વિવરણ છે. કડીયાના પેઠે અડારેય વાંકાં અગા પાતાનાં છે. અતાં શું માહુ લઇને સર્વા ગપૂર્ય જયશાહિરના सिद्धांतस्यक भुभ पत्रनी वक्ता क्षेत्रा क्षेत्रण थया छे. ये अवराय दाध अनेरि अनेराणी छे. जयशीहरिता मुभ्यत्रमी दीक्ष करवाशी न्यमारे नेत रीएम्ब स्टीर करव त्राय छ ते દાયને સ્થાન નથી. એવી પોતાની ટીકાઓ કરવાજ આવાં અડપલાં અટકચાળાં પથા તથા के ते भामतभां अर्थ अरे छे. भासताने केते रीते भाध अरी हेवानी आहत पडी छे ते હવે પ્રાણાંતે પરાસ્ત થશે એવી સર્વ કાઇની માન્યતા છે. અસ્તુ, ભેંસનાં શીંગડા ભેંસને ભારે પડશે ખીજાને શું ?

 હિરકાઈ ભાવથી કાઇપણ કાર્યના જ્યારે માણસંત અધિકાર મંત્ર છે ત્યારે તેના રાગ રંગ હુંગાં ભારલી જાય છે. તેને અધિકારના ઉન્માદ (૪૬) જરૂર ચટી જાય છે ને પાતા-પણાતું, ધર્મતું ભાન ભુલાવી દે છે. તે અિ . ભલે રાજા હાે કે મહારાજા (અમાંચાર્ય) હો, મહત હો કે કાઢારી હો, કમીડીના પ્રમુખ હો કે સેક્રેટરી અથવા મેમ્ખર હૈા, અને ત્યાગી હો કે મૃહસ્થ હો, પણ તેના પ્રથમના વિચારા આચારા કે ભાવનાઓ ્રિમુંચિકાર આવ્યા પછી કાળક્રમે જરૂર **ખ**દલી જાય છે. એની એ **રહેણી કે કહેણી** રહેતી નથીજ" આ પ્રકારના આપડહાપણભર્યા શબ્દા છે તે આબેલુબ ખંધખેસતા કોંક આવે છે. આમાં પ્રભુતી માયાની ખલિહારીનું ઉદાલ્યળ લઇને માણુસાની મૂર્પાઇની બલિન હારીને જ્યાવા છા તા તેના પ્રવેશ આપમાં નથી થયા તે? સકામ હરકાઈ કાર્યના અવિકારમાં દેાષ હેાય છે. પણ નિષ્કામમાં નથી એમ જાણીતે સંન્યાસી ટ્રસ્ટ આશ્રમના કાર્યમાં જોડાયાની વાત કરા છા. હવે જ્યારે આપ નિષ્કામ હરકાઈ કાર્યના અધિકારમાં પુંચું બ ધાદિ દેાષતે કહેા છેા તાે તેવા દાેપાના પ્રવેશ આપમાં નથી થયાે તે ? સુકામ કે નિષ્કામ હરકાઈ કાર્યોના અવિકાર મળતાં પ્રથમના રાગ ર'ગ્-ઢંગ બદલાઈ જવાના અતે એતા કેક જરૂર ચઢી જવાના અને પાતાપણાનું, ધર્મનું ભાન બુલાઈ જવાના ુર્વિગર દાષાના ઉદ્દલવને એક્સાથે કહેછા તા તેના ઉદ્દલવ આપમાં નથી થયાને ? નાનામાટા તમામ અવિકારીઓને એકજ પંક્તિમાં ગણીને, તેમાં દાઇને પણ બાકી નહિ રાખીને તમા-્રમુમાં અવિકાર મળતાં પ્રથમના વિચારા, આચારા, ભાવનાઓ કાળક્રમે અવશ્ય બદલાઈ જવાના અને રહેણી કહેણીનું પણ કાંઈ ઠેકાણું નહિ રહેવાના મહાદેષ આરોપા છે તા તેના આવેશ આપમાં આવ્યા નયીને ? નાસિકના સત્યાનાશક અલ્પ અધિકારમાં આવ્યા પૂછી પ્રથમના રાગ, રંગ ઢાળ, વિચારા, આચારા, ભાવનાઓ, રહેણી કહેણી વિગેરે બધુજ ુખદલાઈ ગયું છે એમ અહુધા સસસંગ સમાજ કહેવા મંડયો છે અને <u>ફાલક</u>મે કહેરો. કેટલાંને કોતીયાં કરશા કે ટાંચીયાં મારશા કે ડાળા કાઠશા. જ્યારે અલ્પ કુલક અધિકાર મળતાં બધુાજ સ્વભાવા ખદલાઈ થયા છે, તો જો આપે ગરયા પૈકી કાઈ એક આધકાર મળ્યા હાત તા 'कां कि चेहां क कुरते अना केंद्र अनत अधिक्षारने। मेह दे लाल नथी अभ स्वयं માનતા હા પણ એ વાતને ઉદલવામાં કોઈ માલ તથી. માટે એને મનથી નિરશેષ છાડી દઇને પ્રય-મતા રાગ ર'ગ ઢ'ગ આચાર વિચાર ભાવના અને રહેણી કહેણીમાં આવી જાવ એવી આપના અને આપ્યા રાત્ય ગના ભલા આરેની અમારી વધ્યુમાંગી સલાહ અને ચેતવણી સાચી અને સારી . आपश्रीके ते प्रथम वारीयाची के करी वातास जनामह में। स राक हाट मेाटाइ वगेरे બિલ્કું સ્થળ એવા વેષ કાઢયા છે અને છાડ્યા છે. તેા આ નાશિકાયા નધા વેષ કાઢી નાખવામાં લનજાદિ આવરણું નહિ આવે. 'उदरनिधित बहुकृतवेषाः' એમ એક મહાજન આપણા માટે કહે છે. જે ભાડે રાખેલું ઘર છે તે સરકાર ગમે તેવા આકરા કુટિલ કરાળ ં કાયદાએ કરીને રક્ષણું આપતી હાય અને ભારત પણ માલિક સામે બધી જાતની ભું અ ્રિકરતા હાય તા પણ છેવટે મ્યારે ત્યારે ઘર ખાલી કરી આપતું મહે છે એવી કહેરત ્રેત ખાટી પડતી નથી. તેમ નાસિકાય ટ્રસ્ટ આશ્રમની એવીજ સ્થિતિ પૂર્વેથી ચાલ આવે છે. તે સવેળા ચેતો તે સારૂ છે. જે આશ્રમમાં માહ પામીને લોભાઈ બધાઈ જ DI તેતા પ્રથમ વડતાલ ગાદીને સાંપવા માટે પ્રાગજભાઇએ શા. હરિજી. કાઠારી હતા ત

પત્ર લખ્યા અનુપયાગા ઉપર તુટ્યું કર્યા કામનાં એવું દ્રષ્ટ કે નહિ. પાલમ સત્સંગીઓ વિસ્તાર ભય

આ નયાળા

अन्दर कव અમા શ્રેય ? ધ્યસત્ય ગમાં भने अन्य सरम्भा प्रा ગઢપુરવાસી સ્વનિર્ણિત ઉ આવા અતિ અલ્પ પદવાર वस्येना भीव આ સુધાના કરા પ્રસંગળ ચગડાળે ચહ નાથજભાઇન क्षह हानंत ७ अभित सत्स दाय ते। तेभ

છેક <u>છાકરી</u>મ ઉદાહરણુથી

ચર્ચા ચાગાન

अमापने क्रेम

લાગે છે. એ

ભલે લાઉ ક

હવે ત હકીકત હૈય

Mहारं भाराह वरेरे

વેષ કાઢી નાખવામાં

मेम ओड मदाक्त

iાકરા કૃટિલ કરાળ

ાંધી જાતની ભું અ

ાતિ પૃવે'થી ચાર્ત

લેંભાઈ બંધાઈ ગ

ા કાઢારી હતા ત્ય

કે એવી કહેવત

પત્ર લખ્યા હતા. તેની સ્થિતિ સન્યાસીકૃત દુસ્ટની પરતંત્ર કલેશમય અને સંપ્રદાયને અનુપયોગી ભારસ્ય જાણીને સ્વીકારવાની ના લખ્લી. તે પછી તમા વિગરનું તાન તેની ઉપર તુટ્યું છે. એવા બ્રષ્ટ રેઠાળ દુસ્ટ તો દુનીયામાં હજારા છે. તે સંપ્રદાયનિષ્ઠ ત્યાગીને કરા કામનાં નથી. સંપ્રદાયનું શ્રીજીકૃત બધારનું અને ધારાધારનું છે. તે સંપ્રદાયનું શ્રીજીકૃત બધારનું અને હોને માટેનાં ઉઘરાનાં દૃષ્ટિએ દેખ એ તે એવું દૃષ્ટ કાઇપનાં ત્યાગી રાખી શકે નહિ અને તેને માટેનાં ઉઘરાનાં સંપ્રદાયમાં કરી શકે નહિ પાલમપાલ ચાલે છે. અને તેને તમારા શબ્દમાં વેવલા પ્રેમલા ભભાકીયા કહેવાતા સત્સંગીઓ પાયે છે ત્યાં સુધી કીક જન્નાય છે. કહેવાનું ઘણું સારું હોકે આવે છે પણ વિસ્તાર લયથી વિરામ પાયાએ છીએ. આ રીતે અંતિમ પેરેપ્રાફના પ્રતિ ઉત્તર સવિસ્તર આપના આનંદ અને જય માટે અપાયો છે. "આનંદની વાત છે!!!" 'આવા જય શ્રીહરિ' આ મથણાને અને લેખોનો જવાબ ઉપર પ્રયાણ જોના તે તે ત્રીજ સ્થવમાં લેખનો અને લેખોનો

हिल्ला वर्ष २८ अंड २३. पेक १८० नां भील डालमता छेड छेडे "आ डेव **માશ્વર્ય ? ?** એવું લોકાને આશ્વર્ય ઉપજાવવાના ઇરોદાવાળ માહક મથાળે મથાળાતે "સત્સ ગમાં એક સપ્રસિદ્ધ પરમ ભગવદીય નાયજભાઈ જેવોના અક્ષરવાસ માટે સત્સ મની અને અન્ય પણ જાહેર પેપરાએ ઉલ્લેખ કર્યો. ત્યારે "જય પ્રહિરિ"માં તે માટે એક શબ્દ સરખા પૂર્ણ તુ મળ એ કુવું આશ્ચર્ય ? કાઇના અક્ષરવાસ નથી લેવાતા એમ તા નથીજ મહપુરવાસી શેઠ માહન માતીના બહુ વિસ્તારથી લેવાયા હતા. પણ માની શકાય છે કે સ્વનિર્ણિત ઉદ્ધવસં પ્રદાયાન્તર્ગત સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં આ વસ્તુ નહિ આવતી હોય." **આવા અ**તિવિચિત્ર આડાતેડા અર્થ શુન્ય રાષ્ટ્રસંદર્ભવાયા વામ લેખ લખ્યા છે. આટલાં અલ્પ પદવાળા પણ લેખ ૧૮૦ પેજમાં અતે આરંભ કરીને તેમાં પૂર્ણ નહિ કરતાં, વચ્ચેના ખીજા બે પેજમાં પણ અનુસંધાન નહિ લેતાં ૧૮૩ માં છેક છેડે લઇ ગયા છે. મા સુધાના સીધા તંત્રીની યાજનાનું પ્રથમાશ્વર્ય કેલું છે? તે સર્વે એ સમજેલું. જેના કરાા પ્રસંગજ નથી અને લેશ પ્રયોજન કે લાભ નથી એવી નકામી ચર્ચા કરવા ચાગાનુમાં ચગડાળ ચડતું એ આશ્વર્યવર્ય કેમ ન કહેવાય ? પારકા પ્રપાંચપૂર્ણ પંચાનનું પ્રયોજન શું ? નાયજીભાઇના શિપ્યાને રાજી કરવા અને ઉપકરીને અમારે વિધ અભગમા ઉપજારવાની બદ દાનત ભરેલા એ ચાખ્ખા લે<u>ખ લભાડ છે.</u> એની સમીક્ષા શ. પ્રશાખા સેપ્ટ અખિત સત્સંગસમાજ સદમ છહિથી કરે. નાયજભાઇના અક્ષરવાસ ન લોધાના ચર્ચ કરવી દ્રાય તા તેમના અનન્ય એલાએા કરે. નહિ કશામાં તમા વિના પ્રસંગ વિના પ્રયોજને એવી ચર્ચા ચાગાનમાં કરા એ પણ એક આશ્ચર્ય તા ખરંજ. અક્ષરવાસ ન લીધાનું આશ્ચર્ય અ.પતે જેમ થાય છે તેમ સમાચાર ન લીધાની ચર્ચા જહેરપત્રમાં કરા એ અમતે અત્યાદ્ધર્ય લાગે છે. એવી ખાટી ટીકા કરીને તમા શા (કાંદા) કાઢવાના છા. અમારે કાઇને વાંક ચર્ક લલું લુંડું કશુંજ કહેવાની ઈચ્છા ન હાય તથાપિ એવાં આડાંઅવળાં અટકચાળાં કે અડપલાં છેક છાકરીમાં કર્યા કરા છા જેથી કંઇક જવાબરુપે કહેવાની કરજ પડે છે. પ્રભુની માયાના ઉદાહરણથી માણસની મૂર્ખાઇની બલિહારીને આપ કહેા છેા તે બરાબર બંધબેસતી છે.

હવે જ્યારે આપેજ એ ગુલ પાતું ઉદ્દેશું છે તે! આપનેજ આશ્ચર્ય ઉપજાવવા ખરી હકીકત હેય પણ કહેવી પડશે. નાથજીભાઈના શિપ્યોએ અક્ષરવાસના સમાચાર અમતે હે तंत्रीने जील लावे नहि पशु क्य शहरिना संयाध के तंत्री लावे पशु आपवा नाहती દતા પણ બીલકલ આપ્યા નથી. કાંગાતરીનાં કાર્ડ તો બે હજાર છપાર્થો હતાં અને માકલાયો હતા અમ સાંભળવામાં આવેલું. તેમાંથી એક કાર્ડ સરખા પણ અમારા કપર લખવાતા વિવક કર્યા નથી. અમે તા ગામડે હતા, ખહુ દિવસે અવસાન હસમાગાર હાદમા જાગ્યા હતા. જેમ મ્માપની ઉપર નાયજીસાઇના ફાટા સાથે એમની કારકોદીના પેપરા લખી માકલ્યાં તેમ અમારી ઉપર અલ્પ પણ લખી માકલ્યું નથી. તમારે માં, તા પેજના ડળલભાવે રાકડા મુકાવ્યા પછીજ લાંતા લેખા લેવાની સુધામાં સીધી જાહેરાતા છે. એવ અમારા માસિકમાં કર્યું નથી. પટ શિષ્યોએ કંઇક લખી માકલ્યું હોત અને અમાએ ન લીધું हात ते। तमारा क्या पाभंडीता अपवाह सड़ेया पडत, अभे कृते के प्रिकाम्य करिन अने ने तेमना शिष्माने न धार्व आवे ते। वधारानी उपाधिमा प्रीके अने कार्यन આપ કદાપણ પણ કર્યું નથી. નાયજમાઇના જન્મસ્થાન ઉમરાના હરિજાના શાકસભા ભરીતે લખી માકલેલા કરાવ કે ઇપેલ કેરફાર કર્યા વિના આખાજ જય શાહરિના અ'ક ૪ માં લીધા છે. એમાં એક શબ્દ નહિ પણ અનેક સારા સબ્દના ઉદલેખ છે એટલે तमे "तेने भार ने शण्ह सरणा पण न भन " ये ने अपवाह आपी अ હાદ્યતે. સાવ ખાટા દ્વાઇને નાયજભાઇની અનાય મંડળીને ઉપ્કરવાના મદ ઇરોદાવાળા ખાસ છે. વકતાલ મંદિર કમીટી કે જે આખા ત્યાંગી ગૃદી સત્સંગ સમાજની પ્રતિનિધિ મનાય છે नमां अंड संयाधड सामा सभ्य कत्त्रभती डार्करीमां नायकलार्धना अक्षरवासनी अन्तरोह - મન તેમના ખરા ગુણુગાનના દરાવ સર્વાનુંમતે થયા છે અને તે તેમના ચિર જવાઓ ઉપર નાલી પણ આપ્યા છે. પણ તે છાપવામાં આવ્યા જણાતા નથી. કારણ તાંે તેઓ કે ્લા વલાલા ખનેલા તમા જાણા. સુધામાં પુલસ્કેપના સાત આઠ પેજો લાગટ જાંખાં છે ેમાં તેમારેય તા એક પણ રાખ્દ સરખા પાડ્યા જણાતા નથી. ભાષા કહી જમાપે છે: વાલા વાર્ઝ ગાતા પટ શિષ્યે લખેલા ખરેખર છે. "પરમ ભગવન્તિંક અનાદિ મહામુક્ત " અત્યા શાર્ષ કથી લખાએલા લાંબા લેખના લેખકનું નામ તા તમારા દક્ષ્તરમાં આવ્યું હશે ા નમાએ છાપ્યું નથી એ કેલું આશ્રય ? એમાં શું ગુપ્ત રાખવા જેલું ગુંલ ભય કર ત્વું. ન.મ કામ લીધા વિના કાઇના લેખ લેવા નહિ એવા તમારા તાં મુદ્રાલેખ ત્રધાપાને છે. આટલા બધા પેજો સારા ગ્લેજુ કાગળ ઉપર છાપ્યા છે તે શું વિના વિત્તે જાવા છે ? છેવટે કાંઈ નહિ તો માહેકા દ્વારા લવાજમરુપમાં લીધા દેશે. તેમા તા ગાકડીયા હસ્તુબત છે। તે કાઇના **દાકડા પણ છાડા ખરા ? શ્રીહરિનાં તાે કાઇકજ ગ્રાહક** દરા. કાર્ટન ત્યાં તા એ વર્ષ અંકો ગયા પણ માગ્યા છતાં લવાજમ મત્યું નથી એ કેતું આહ્યુર્ય ! અહ્યુરવાસ માટે સત્સંગનાં અને અન્ય પેપરાએ ઉલ્લેખ કર્યો હશે તે પશ તેમના શિષ્યોએ લખી માેકલવા **ઉપરથી કર્યો હશે. એવા ઉદલેખ એક શબ્દ**ા**સરખાે પછ્** અમારા માસિક માટે કર્યો નથી એ કેવું આશ્વર્ય ?

જય શ્રાહરિમાં કાઇએ કાઇના અક્ષરવાસ લખી માકલ્યા હાય તો લેવાય છે અને તેમાં સુધારા વધારા અને સંક્ષેપ પણ કરાય છે. 'ગઠપુરવાસી રોઠ માહન માલીના બહુ વિસ્તારથી લવાયા હતા' એમ એમને ઉદાહરણ તરીક મુક્યને . હાઇભાઇ જેવાનો અક્ષરવાસ કેમ ન લાધા ?' એવા આક્ષેપ પ્રક્ષેપ કરા છે કે પણ કાક અજાયબીઅર્થવાશું આશ્ચર્યજ છે.

ખીજા ઘણાંના અક્ષરવાસા લીધા હરો તેમાંથી ખીજા કાઈનું પણ નામ હોકે નહિ આવનાં **ચંદ્રડાના માેહન માેતીનું નામ અડાવ્યું અને વળી '**બહુ વિસ્તારથી લેવાયા હતા.' એમ પણ ઉધડ લખ્યું એ ઉપરથી એમ**ને માટે કે અ**મારે માટે કંઇક અણુગમા જણાવવાની વૃત્તિ હેાય એમ ભાસે છે. આ બાબત**ની લવરી** કરવાની તમારે કરી જરૂર ન હતી. ખરી હકીકત તો એ છે કે—એ ગઢડાના શેકનો અક્ષરવાસ શીહરિમાં મૂકવા માટે કેમઇએ લખી માકદયા નથી અને છપાયા પસુ નથી. મૂળ<u>ાં નાસ્તિ કૃત: શાખા</u>. છપાયા યાદમાં હાેય તાે વર્ષ અ'ક પેજ જાહેરમાં જણાવશા. ''શ્ર<u>ીદરિ</u>માં વિસ્તારથી લેવાયા છે'' એતો તમને ખાલી ખાડી બ્રમણા સન્નિપાતી કે બતાવે શા થઈ હશે. જે ત કેઇ મિત્ર માસિકમાં વિસ્તારથી ર્લિવાયા હશે તેની ભ્રાંતિ શ્રાહરિમાં પેડી હશે. અમનેતા સર્વ આશ્ચર્ય કરતાં અનવવિસાતિશય લાગે છે. જાલ્મની પેઠે જેમ આવ્યું તેમ જલ્પ્યાજ જાવ છેા.

🔑 "પણ માની શકાય છે કે સ્વનિર્ણિત ઉદ્ધવ સંપ્રદાયાન્તગર્ત સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયમાં આ વસ્તુ આવતી ન હોય " આ જે વસ્તુનું વિનિવેશન છે તે અપ્રકૃત અનુપયુક્ત અર્થશૃત્ય લાઇને અત્યાશ્રયાંપાદક છે. 'સ્વા. ના. સં. એ ઉ. સં. ની અંતર્ગત છે એ સંચાલકાના નિર્ણય છે. સુધાના તંત્રીના તા સ્વા. ના. સં.એ ઉ. સં.ની અંતર્ગત નથી પૃથક્ છે ' એવા નિર્ણય છે. એવા બેદબાવને સ્ચવનારી તમારી એ વચનવ્યક્તિ છે. 'સ્વનિર્ણિત' એ શબ્દ ઉપરથી એવું તાત્પર્ય નીકળે છે. 'અંતર્ગત નયી પણ પૃથક છે' એ અપમાન્યતા તાે બંડીયા **ખંડીયાની** અશાસ્ત્રીય ઉટાંગ છે. પ્રસંગ કરવાથી તેમની વાસના તમારા**માં** વાસિત થઇ ગઈ હશે જેયી એવું વિબેદયી વિલયન કરાે છાં. વળા 'સ્વનિર્ણિત' એ ઉપરથી એવા પણ અપાસય નીકળે છે કે—'સ્વા. ના. સં. એ ઉ. સં.ની અંતર્ગત છે' એ અભિપ્રાય તમારા છે પણ શ્રીજીના નથી' શ્રીજીના શ્રીમુખ રાખ્દા જોનાં એ અભિપ્રાય શ્રીજીના અને તદનના મુક્તોના ખાસ નિર્ણિત છે એ જણાવવા માટેજ આ ક્ષેખમાં એનું વિવરણ સવિસ્તર કરવું પડયું છે. નાથજભાઈ અને તેમના ત્રાતા અપ્રસી શિષ્યો તા બન્નેની અભિનતાર્થ તાને માને છે. તમા તેમને તમારા તે તમાં ભેળવવા મથતા હશે. પણ તે ખને તેમ નધી. तेमना अवयनमां कहे कृष्ण उद्भव छे। तमे रे इया छापे बाध्य अमे तमे रे मार्टे काढी संप्रदाय नवीरे, माजबकी कहु छु उदवीरे ॥ उदव ते रामान्य रूप, ओहरण ते आ बीहरिस्वरूप अधिका थि. नी अडीओ। के ते प्रसंध लहुधा વપરાઈ છે. એટલે એમને તા સ્વનિર્ણિત & સં્ની અંતંગત સ્વાના સંસાં મુખેયા भानी शहाय है, व्याप के प्रतिकृत अने विमुजाने पत्र शाला-प्रशालामा ग्रेशीने स्वा. ના સં. માં સમાવેશ કરવાના નવા ઉઠાવ કર્યો છે તેવા સહાળમાં તા તેઓને બેળવી શકારો નહિ. વિમુખ સ-મુખની ઉધાડે છેાગે સેળબેળ કરવા માગતા ભભાકીયા માસિકમાં તેમના અક્ષરવાસ લેવાયા છે એ ખરી રીતે વિચારીએ તા સંપ્રદાય નિષ્ઠિતાને આશ્વર્યકારક લાગે છે. સુધામાં તા હવે વિમુખાનાજ સંપ્રદાયખાદણીયા લેખા અને અક્ષરવાસા લેવાય છે એમાં નાયજભાઇના અક્ષરવાસ લીધા છે એ શુભ સાભાસ્પદ નથી નાયજભાઇના सविस्तर अक्षरवास बीधायी तमे। तो कार्च में श्रीयासशीया अध्यावत में भंडण આપણું તંત્રમાં આવી ગયું હોય એમ પુલાતા મલકાતા હશા પશું તમારા લભાકીયા સ્વરુપને આનખશિખા તેમના અનુષાયિએ પુરેપુર પ્રથમથી જ સમજી થયેલા છે. (અપૃષ્યું)

થ્ર. શ[ે]. આળકૃષ્ણાનંદજ નાસિકવાળાના આનંદ માટે-

(ગતાંકથી ચાલુ)

જેયા ભળે તેવા બોળા નથી. નાયજીભાઇન "સત્સંગમાં એક મુપ્રસિદ્ધ અને પરમ ભગવદીય" લખા છા તેતા સાચી દાનતથી નહિ પણ તેમના એકાંતિક આશ્રિતાને પાતા તરફ વાળવા માટે ઉપલેક પાખંડ છે. ખુદ નાથજીભાઈ અંત તેમના પટ લેખક શિષ્યો માટે સુધામાં અતામ કે સતામ કે અન્ય નામથી ઘણી કઠોર, કૃત્સિત, તુચ્છ કીકાંઓ સીધી કે આડકતરી ું મુધા કુધા કરી છે અને અનેક ભાળતમાં તેમના વિરુદ્ધના લેખાને સુધામાં સંપૂર્ણ સ્થાન આપીને પણ એવાં અનેક કુલંડો કર્યા છે. તેને તેમના સચેન શિષ્યા બૂલી ગયા નીંદ દેહ્ય. તેમ ના ્રુબીજે વિમુખ ચાળે ચઢી ગયા હેાવાથી ભુલી ગયા હશા પણ અમને તેા એની ખધી યાદ <u>કર</u>ે ્યાનાવાર રહી છે, પણ તમારા તથા તેમના મોરવ રક્ષણ માટે અમે ઉશ્લેખ કરતા નર્યા. ેકારને પણ કંઈ પણ આવું અવળું કલા વિના કદાપિ રહ્યા નથી. અસ્તુ.

દવે જ્યારે આપેજ ડખાર્ગ ગરમેલા પ્રા<u>પદા</u> ઉત્જેષો છે તે સાચેસાયું સંપ્રદાયના હિત માટે સત્ય કહેવું પડશે—જય શ્રીહરિમાં અક્ષરવાસ નિવ લખી માકલવાના કારણબૂત के इंग्डि वैभनस्य रहस्य हरो तेना એક डारण्भूत आपन अर्तिभान नाशिशीयः अस्त्रीछ પ્રત્યક્ષ છો; વચનામૃતનું સર્વોપયાગી પુસ્તક દરાભાર રૂપીયે પણ મળતું ન હતું. આવી અલબ્ય સ્થિતિ જાણીને કા. શા. લ એ મોત્રાર્યથીની આગા લઇને છપાવવાનું શકું કરતાં શીઘનાયી भूभिक्षा विभेरे अनेक सन्य विषयावाणुं के पुरुषक तैयार थ्युं. तेन विश्ववा वृद्धेश्ववानी व्यवस्था શક અર્ક, પ્રેસનાં નાણાં પણ ચુકાર્ક અર્યા, એમ એ અંગેનું સર્વ કાર્ય નિર્વિદ્ય પતી ગયા પછી ઘણું માસે વિદિતતત્ત્વ છતાં ભાવિએ ભુલાવતાં, ખાઝવાતું બીજુ ખીજ જાણું ન મળ્યું है य अभ क्षत्र भूमिश है के वयना भतना विभूष्णुभूत विस्तृत सांप्रहायिक तत्रज्ञानपूर्ण અપૂર્વ લખાએલી હતી તેનું મિથ્યા મિય લઇને મુખ્ય દાઢારીપદના માહ લાલના વેગે અદેલા રાષ્ટ્રવિત વર્ષ દેશારીએ બાળા દેશિક સ્થાનમાં વિરુદ્ધ પ્રચંડ ચળવળ પ્રચ્છત્ત કરી પત્રિણામે સંપ્રદાયના કાર્કપણ અંગણી વિદ્વાન ત્યાંગી કે હરિલાકન કે કારભારીને પણ નહિ પુઝન એક આસાયત્ર શા દરિજી. ઉપર ખુલાસા માટે સહસા તા. ૧<u>૧-૯-૫</u>ર ના દિને લખાવ માકલ્યાન વ્યાર ખુલાસા મામ્યા છે ત્યારે તેની વાટ જોવાની હતી. ત્યાં સુધા તે પત્ર કાઇ आपना लोहें नाई, अंदार पर भारता न कोहेंगे. तथापि अत्र हतापणीया देशहारी आयार्शनि पत्र पूछ्या विना ओड नडव उतरावीने वेत्रथी अभदावादना आयार्थस्थ लते अट पहेांयाडी आज्या. क्षाणा अ आयार्थश्रीओ वांचीने हे अभने अमे हार्ड भटपूर નટખરી કારકારીને વાંચવા આપતાં તેના ગેરલાભ આખા જ લઇને તેમની જાણ બલ એ પત્રની નકલ ઉતારી લઇને, વધુમાં તેની આગળ પાછળ જાણે ઉપાદ્ધાત અને ઉપસં કરતા હાય એમ પાતાનું મનકાવતું, ખળવંત પારિકારુપનું, છુકુ માર્યો જેનું, વિમુખ લખાલુ લખીને તે પત્ર અમદાવાદના મહત કે કમીડી કે બીજા કાઇ ત્યામી મુધી અગ્રેલ જાલ્યુ **બહા? વક્તાલના સમાચા**ર તરીકે સુધા ઉપર સત્વર માેકલી દીધા. સુધાના 🦠 તંત્રી ભનેલા વર્ણીએ ખાનગી સચના મુજબ એકદમ વર્ષ ૨૫ એક ૨૧-૨-5 ે ૨૪૧ **ઉપર અપી માર્યો. આ સં**મધની સલળી વસ્તુસ્થિતિના પુરા જાહાકાર પર મેન

સાહસિંદા જા गयं होय क्या વાઈ ગયા. જે

સ્થા ઉ સંપ્રદાય ખળ વાતાવરણના ₹ ₹ - 9 = - 42 ં આહેકા ઉપર ્રસ્થા જહાયા ગાજળના વિ ્રખુલાસા વિ લાંચાનેજ વિ अवदेशिय क લાંબા કોટ વિતય ચર્ચાસ મસલત મુજ वर्ष २६ व्याः કશ જ ઓળ લખેલા. આ તેમાં પણ કા मत्सरअस्त र સ્વલ્પ સચન સાથે મળ્યા. દેવાની ભલાગ ખુની છેકે તેની તરીક ખીજો : પત્ર હતા. અ **७५२ ता. २** સદિઘામાં છા ત્યારે કંઈક સાંજના આદ વામાં આતાકા

> **સ્વ**વસ્થાય° પાસ તી વસ્તિફ

> આપીશ નહિ અમારી પાસ

a will have the same of the sa

તે પરમ ભગવદીય" પેતા તરફ વાળવા તિરફ વાળવા તિરફ વાળવા તિરફ સાળવા તિરફ સાળવા તિરફ સાળવા તા સાણી કે આડકતરી સાપાણ કે સ્થાન આપીને વા નાંડ દેત્ય. તમે તે તે અને ભાગ તે સામાં માર હતે તે ઉલ્લેખ કરતા નેથી.

સાચેસાયું સંપ્રદાયના ો માકલવાના કારણબૂત ान् नाशिशिया आस्त्रीछ ન હતું. આવી અલબ્ય ानुं शर्व अरतां शीवतायी .ચવા વહેં ચવાની વ્યવસ્થા ि निर्विध पती गया पछी ् भीक लाजे न भवयुं સાંપ્રદાયિક તત્વતાનપૃષ્ ા માહ લાભના વેગે ચહેલા is अलवण प्रयान हरी કારભારીને પણ નહિ પૂછતાં १-- भर ना हिने सभावी L ત્યાં સુધી તે પત્ર કાઇ ક । अ इतावणीया हाहारी अमहावाहना आशार्थस्था ह अभिने अभे हाई भट्या बर्धन तेमनी काख जत એ ઉપાદ્ધાત અને ઉપસં છ શ્રાર્થા જેવું, વિમુખ્ય 4 ક્રાઇ ત્યામી ગૃહી અગ્રેસ શક્લી દીધા. સુધાના े २५ अने ३१-२५% 1 पुरो लाखुकार पर भी

સાહસિંદા જાણે શા, દરિજીને પાછા કે દલકા પાડવાનું અપૂર્વ અચ્છેદ હાલાસ્ત્ર હાથ આવી ગયું હોય એમ આનં દાવેશમાં આવી જઇને આ સહસાં ક્રાંગમાં સવળાજ સત્વર પતંગવત્ સંડા-વાઈ ગયા. જેથી 'સહસાં વિરૂધીત' न कियामिक विकः परमापदां परम्' એમ છેવટે ખન્યું.

આ ઉપરથી બન્ને પુજ્ય ગાદીસ્થાનામાં ઉપ્ર ઉદાપાદ જાહેરમાં જાગ્યા. આખા સંપ્રદાય ખળભર્યો, એમાં કેટલીક એમ તેમ લખાપડી પણ ચાલી. છેવટે ખધાજ વ્યત્ર ્ વાતાવરણના વિવરહારુપની એક પત્રિકા ડેમી ૧૬ પેજમાં શા. હરિછ. તરકથી તા. રર-૧૯-૫૨ ના દિનની જ્યાઇને બદાર પંડી. આ પત્રિકા સુધાના વધારા તરીક પણ ગ્રાહકા ઉપર રવાના કરવાની વ્યવસ્થા સુધાધારીએ કરેલી અને વહેંચવામાં પણ આવેલી. ું એથી. જ્યાપાદના અવધિ રહ્યો નહિ. પત્રિકામાં આતાપત્રના અને 'તેની 'સાથેના સ્થાગળ માછળના વિમુખ લખાશના અને બીજપેશ બધીજ વચ-મધ્ય દે વિગરે બાબતના ખરા ુપાલાસા વિગતવાર સશાસ્ત્ર કરવામાં આવ્યો છે. આં પાલપ્રકાશક અપૂર્વ પત્રિકાને વાંચાનેજ વિશેષત: વ્યંત્ર વ્યથિત હૃદયવાળા, અમદાવાદ સ્થાનમાં અધાય વિષમભાવના સર્જક, કેલેહેકપ્રિય કેપટેમર્તિએ રાષાવેશમાં આવીને પડદાળાળીના પ્રવુબનનું યાપરુપમાં રહીને એક લાંએ કોટિલ્થપૂર્ણ લેખ શા. દરિજી. નીિએ ખી.જુંદગીની ચકાસણીરૂપના વિચિત્ર વિતંય ચર્ચારપદ સહસા સુધા ઉપર સ્વહસ્તાક્ષરથી લંખી માહલ્યો. તે લેખ ખાન**ગ**િ મસલત**ે મુજબ**ુ સુધાના તેકિાનેકતાનું સ્વતંત્ર તંત્રીએ આને દાવેશમાં આવીને વગર વિચાર વર્ષ રફ અંક ર પેજ ૩૦ થાં ૩૩ સુધીમાં છાપ્યા. આમાં લેખકતું નામ, કામાદિકનું કર્યું જ એાળખાં નહિ આપીને અંતમાં "લી. એક સત્સંગી" એવા વંચક શબ્દેશ લખેલા. આ પહેલાં જે આગળપાજીના અનપેક્ષિત લખાસ સાથેના આગાપત્ર હાપેલા તેમાં પણ કાઇનું નામ, ઠામાદિ હતું નહિ. આવા ભયંકર લેખ લખનારા કઈ જાત ભાતના . મત્સરપ્રસ્ત સત્સંગી નામના કુસંગી છે. તેની શાધખાળમાં પડતાં, કાઇ હિતેચ્છું સંતનો સ્વલ્પ સુચનથી રાજકાટ ગુરુકળ પહેલ્યો. તેના ઉત્પાદક શાસ્ત્રીશ્રી અને તંત્રીશ્રી સદ્ભાગ્યે ેસાથે મત્યા. તેમને પ્રસંગાત પુછતાં તેમણે સદ્દિવામાં હાપવા માકલેલું મેટર અને એક છાપી દેવાની ભલામણની ચીરી જુદી વાંચવા આપી. હસ્તાક્ષરના પૂર્ણ પરિચય હેાવાથી લેખક કાર્ય ખુતી છે? તેના ખાત્રી થઈ. આ લખ આગળ પાછળના મનમાન્યા મધ્ય હુના ક્ષપક શબ્દોના વિદેષ તરીક ખીજે આરાપત્ર આચાર્ય પાસે કઠાવવાના દ્રાગ્યવાળા મિય્યાજ લખાણ સાથેતા આજ્ઞાં પત્ર હતો. આતા સુધામાં પ્રથમજ છપાઈ ગયેલા હાવાથી એના નકલની જરૂર ન હતી. એની હયર તા. ૨૪-૯-૫૨ હતી તેની કુકત નોંધ લીધેલી. આ લેખ છાપવાના અતિ આગ્રહ છતાં સદિદ્યામાં શાયલા નહિ, જેથી તેઓ અપે ગરતાં ભેચી ગયા. હું પુસ્તકના કામે મુંભઈ આવેલે ત્યારે કંઈક ગણદારા મળતા સુધામાં આવેલા લેખની ખાત્રી કરવા આપના નાસિક આશ્રમે સાંજના આવ્યા. આપથી ભાવથી મત્યા, ખેદા, વાતચિત અધી થઈ. લેખકતું નામ આપન વામાં આનાકાની કરી. છેવટે ચાખ્ખું કહ્યું કે મેં વચન આપ્યું છે તેથી સાક્ષાત નામી આપીશ નહિ, પછી આપાઓપ ઓળખણ પડી જાય એવાં ઉપલક્ષણા–તમારા મિત્ર છે. અપારી પાસે આવ જાય છે, રહસ્યની વાતા પણ અમદાવાદી કરી જાય છે, અમદાવાદના સ્વરચાર્ય પાસે પણ રંહસ્ય કારભાર કરે છે. નાયજભાઈના પ્રમુખ લેખકાશખ્ય છે. ઉમરેઠના રી વિશ્ક વકીલ છ, તમે પણ તેમને ઓળખા છે। વિગરે અતક કહેલાં. એ ઉપર**ર્યા**

અને ગુરુકળતા અનુસંધાનથી ખાત્રી થઈ હતી. છતાં મને સતાલ ન ચંચા. પછી આપે પ્રેસ જોઇ આવવાનું કહ્યું, હું એક વિદ્યાર્થી સાથે પ્રેસ જોવા ગયા, ફાઇલ ન જોઈ જાય એને મારે એક માણસ પાછળ માકદયો હતા. હું તા પ્રેસ જોઇને ક્રુપાઇટર પાસ ગયા, ત્યાં તો તે દેવયોગે લેખાની ફાઇલને એમતેમ સપ્રયોજન ફેરવતા હતા. આવી તેની ઉપર દિષ્ટિ પડતાં હાથમાં ફાઇલ લઇતે અંદર જોતાં સુધામાં મુદ્રિત ચર્ચલા લેખનું મેટર મળ્યું. તેના મેટા હસ્તાદારના અને પૃથક પૃથક પૈરિમારના ચિર પરિચય દોવાથી લેખકની ખરી આળખાણ અસરાય થઇ મઇ. આ રીતે સસ્વાદીના દંભડાળ કરનારા આપે ફક્ત સચ નામ ન આપ્યું પણ આપપ્રદર્શિત ઉપલક્ષણોથી અને લેખકના સાક્ષાત્ હસ્તાક્ષરથી મને લેખકના નામ, દામ, જાત ભાત આદિકનું પાર્કું ઓળખાણ નાસિકથી અંતરમાં પડી ગયું. એમ થતાં મને બીજ ઉપર વહેમ હતો તે નિજન નિર્દેષ થયો. અને સંપૂર્ણ શહેમ થયો (આ પ્રસંગથી નારિકની દારિદયદશા દેખીને અને સાંભળીને અને અનેક ઉપાધિ જોઈ અને રહસ્ય હકિકત પણ જાણીને અપરાય મન્યુ મચાલક થયો. અને એમ પણ થયું કે આમાં શું કે સ્તરય તત્વ મહત્ત્વ જોઇને સંપ્રદયસ્ય વર્ણી શાસ્ત્રી ભરાયા હરો.)

△ आ - बेभ बेभारती भरी चात में अह नायळलारत अमरें करने महिरमां भानगी કરેલી. તેમણે શિષ્યને દેષકા આપવાની પણ વાત કરવી. તે પછી એક અવસરે વકીલ દેશિસ લાલભાષ્ટ્રને ઘેર જઇને વાત કરેલી, તેમણે પણ આશ્ચર્ય પામીને 'એવું હશે તા ઉપાલ ભ અંધારાં એમ કહેલું. પરંપરાએ અને બીજીપસ રીતે આ આશ્રપૈરૂપ અનુપંધાર્મી રેહેસ્ય વાત જાણતાં, વડતાલ ગાદીના પરમ આશ્રિત શંકને વચનામૃતની સંખ્યાં સંભે**ધમાં આવી** ે હી ખટપટ અઘટિત આચાર્ય સ્થાનમાં કરનારા નામાંકિત ભાઇ ઉપર ધ્રસા સ્વકાય, ા કાય અનુયાયિઓને અતિ અહાગમાં અને સાથર્ય મનાદાખ થયું હતું. એતે જ્યાં વડતાલગાદીને માન્ય વધ્યાસતની સંખ્યા સંબંધમાં અને વચનાસનની બાબુલ તત્વતાનપૂર્વ ભવ્ય બમિકાના સંબન્ધમાં કપટી કૃટિલે એ ઉપાડેલા અિલારિત અવિટિત અનુષયોગી ઉત્ર ઉદાપાદમાં સંપ્રદાયના અમેસર ત્યાગી દરિભક્તાએ ત્રારા સવારા એ સંજન્વી લખાણમાં સહીયો કરી આપવા સુધીના આપ્યો અને કમેવકમે િં: પણ આ ખટપટને ખાેટી સ્તમાદી માન્યતાથી વિગ્રહની અનુપયાંગી અઘટિત ત્યમક્રતા કૃમિકા સાથેનાં વચનામૃત પુસ્તદા વેચવાની અને જે જે મંદિરેથી વર્ણી · મું મુંગાવેલાં તે તે મંદિરે પુન: પાજાં માકલી દેવાની સત્વર મંજુરી આપી દીધી. 🕟 🖟 પ્રસાણે વ્યવસ્થા પણ તુરત થઈ ગઈ અને કાેદએ રકમ ધર્માર્થે આપવાથી એની ટીંમત 😘 ઘટાડી. એમ થતાં મારે કશી પંચાત કરવાની રહી નહિ, વિકરેલા મામલા યથાપૂર્વ િકિકાં આવી ગયા વચ્ચેની ખટપડીયા પ્રપાંચપુતળાએ ખાટા ભુંદા પડ્યા અને મિત્ર ન્યત્વાલા ધર્મને પણ કાળજાં કેવાં કાલુધ્ય ભરેલાં કાલીલ કપટી રાખે છે તેની ખરી ખાતાં 💹 પરિષ્ણામે એ સંબન્ધ છેક છુટી ગયો. 🛮 આ એક ઇતિહાસ અપૂર્વ જાણવા જેવેલ 🦈 છે. તેના આખા ચિતાર " સંપદાયના સુજ્ઞ અનુયાયિઓની જાણ માટે" ં ... દેઊંચથી પત્રિકારુપમાં જાહેર કર્યો હતો. આ રીતના વિતથ ઉપનસ્યમાં પણ એ જારુપુર્વ આપ વર્ણી છ પણ શાસ્ત્રન્ન છે<u>ા; એ જણાવવા માટે</u> આટલેટ ઉદ્દત ઉપાદ્ધ િક તત્ત કરવેલ પડયેલ છે. આ કેતું ગદનગતિ આશ્ચર્ય કે અને કેત્રું ખુની કાવત કે છે કાંઈ બાદ

A એવા ચમતકારી બનાવ એ પૂર્વે પણ એક વખત બન્યા હતા. અમદાયાદમાં રહેતા પુરાણી લક્ષ્મીપ્રસાદદાજીએ તન્વજ્ઞાન સંબન્ધે વિરુદ્ધ એક લેખ સ્વા. ના. દિગ્િ માસિકના વર્ષ ૧ અંક ૧૦માં લખેલા, તેના જોઇતા જવાબ સપ્રમાણ શા, હરિબળદાસછએ ઉંસ. માસિકના વર્ષ પ અંક ૩-૪ માં આપેલા. એ પછી વળી એ પુરાણીના નામથી "વડતાલના શાસ્ત્રી હરિબળદાસજને પડકાર" એવા હેડીંગથી લખાએલાે લેખ સુધા વર્ષ ૧૭ અંક ૧માં ૫ થી ૧૨ પેજ સુધીમાં આવેલા. આમાં એવી આડાઅવળી અપ્રકૃત અર્સાબદ્ધ બગલાડોળ કે પાડાડાળ પાગવાર કરેલી કે જેતી એ બિચારા એકલીયા અનાધાર પરાણીને કરી જ જરૂર ન દુર્તા અને પ્રસંગ પણ ન દુતા અને એવી લેખનસક્તિ પણ એમની ન દુતી. એ લેખ ખરેખર તેમના લખેલા નજ હતા. બીજાએ પડદાબીબીના સ્વાંગમાં રહીને લખેલા હતા. એમને તો ગ્યા હાળીનું નાળાયેર કરેલા. એ લેખના લાંખા જવાબ તત્વત્તાનપૂર્ણ એ શાસ્ત્રીએ ઉ. સં. માસિકના વર્ષ પ અંક ૧૧-૧૨થી "પડકારના પડયા" એવા શીર્ષકથી ૭૪ પેજમાં ચાલુ આપેલા. એ પછી એ પુરાણી અને પડદાબીબી પ્રશાંત થઈ ગયા. આ અને બીજી પહા અમદાવાદી અવાસ્ય ઉપાધિને લીધે તે પુરાણી મુંઝાઈ જઇને એકલા ડડ્સરના મંદિરમાં જઈ રહેલા. એક વખત હ મહુધા ગએલા, પાસે આવેલા ડડ્સર ગામે દર્શન માટે ગએલા. ત્યારે તે પુરાણીએ બધી પુરાણી વાત કરા કે એ લેખ અમુકે લખી આપેલા, એમ નામવાર સત્ય વાત કરી. કાંઈ ઉપા તે થશે તા રક્ષા કરીશું એવી પણ આશા આપીને મારૂં નામ પરાંચે આપેલું અને સુધામાં જપાવાની પ્રેરણા પણ એ મેટાભાઇએ કરેલી એ પુરાણી તત્વ-ત્રાનમાં <u>ભાષાપંચમાં ભત્યા હતા પણ પાછળથી શુદ્ધ શાસ્ત્રીય તત્તત્રાન થતાં પાછા વળી</u> ગયા હતા આ ખટપટ પહા સવેએ સમઝી રાખવા જેવી 'કિમાદ્યર્યમતઃ પર' એવી ખરી ખુની છે. પડદાભીબી તેમ સંતાઈ ગઈ અને પડદા બનેલા બિચારા પુરાણી ઉપર પસ્તાળ પડી. આ કેવું આત્મીયઘાતી કારસ્તાન ?

આવા પ્રપંચ પ્રસંગ કંઇક વિષમ કહીએ તો અસ્થાને નહિ ગણાય અમદાવાદ માદીના આચાય શ્રી કેત્યાંથી હરિબકતો એવી વચનામૃતના સંખ્યા સંબન્ધની પંચાત પ્રસિદ્ધ કે પ્રચ્છળ કરે એ યાગ્ય છે કેમકે એ એમની માન્યતા વિરુદ્ધની વાત હતી, વહતાલ માદીના મનન્ય આશ્રિત મને સમય વસ્તુસ્થિતના પાકા જાણબેદુ અને વળી મારી આગળ "વચનામૃતની સાચી સંખ્યા ૨૬૨ જ અમદાવાદની તમામ જુની લેખી પ્રતામાં છે એમાં પ્રદાન દ સ્વામીનું નાય નથી વધારાને વિષેત્રી નથી, ધાળકામાં એક પ્રેત જુની ખ. કસ્ત્યાન દ સ્વામીનું નાય નથી વધારાને વિષેત્રી નથી, ધાળકામાં એક પ્રેત જુની ખ. કસ્ત્યાન દ સ્વામીનું નાય નથી પ્રતા પ્રમાણ છે." એવી રહસ્ય વાતને પણ કરનારા અને એમજ અનુક માનનારા મનાવનારા એજ લાઈ અમદાવાદના આચાર્ય સ્યાનમાં તેમને ઉપરથી સાર મનાવીને કારભારની કામનાથી કે બીજા કેઇ માનાદિ તુચ્છ કારણથી બધીજ અવળી ખટપટ અટાપટી બધાને અથડાવી મારનારી અનેકવિધ કરે એ ફેવું આશ્ર્ય ? અને કવું તેમનું હળકપટલપું કૃટિલ કાજાનું પરમ લગવદીયના બહાર દ લડાળ દેખાંડે છે તેમને અતરમાં કેવાં વિરોધી તત્વા સમૂળ સંપ્રભાં છે એ બીના આચાર્યાદિ સર્વએ જાણવા સ્તિની છે. તેમાં પણ સુક્લ નાયજી ભાઈના સપ્રભા શિલ્યો ખાસ જાણે તો વધુ સારૂ છે. તેમના ધૂમમ શિલ્યો તથા વડતાલના આચાર્ય શ્રી તથા મુખ્ય કોઠારી વિદાન વર્ણી વિગેર વચલા ધૂમમ શિલ્યો તથા વડતાલના આચાર્ય શ્રી તથા મુખ્ય કોઠારી વિદાન વર્ણી વિગેર વચલા

ખૂરપટીયા ૨૬૨ સંખ્યાનેજ માતે છે અને ભૂમિકાને વખાણ છે અને બીજાને અવભાષે છે છતાં તેઓ મુશ્યાન કર્યા છે છતાં તેઓ અલ્લે અવભાષે છે છતાં તેઓ અલ્લે વર્ષ કેમ ન કહેવાય ? આ તેઓ અલ્લે અને અવલ્લે પ્રયાગ પ્રયાગ પ્રયાગ અલ્લે અલ્લે

અન્તે પુત્રય આચાય સ્થાતામાં વચતામૃતની સંખ્યા અને ભૂમિકાના સંગન્ધમાં હિલાપાલ ઉદ્દત ચાલ્યો, પણ વિશિષ્ટ સભા ભરીને કરોા નિર્ણય લાવ્યા નિર્દ્ધ પત્રિકાના **કા**ઇએ <mark>કેશા જવાત્ર પણ આપ્યા નહિ.</mark> એમને એમ અધ્યુધિ ધુધવાતું કેટલાક મત્સ ચાલ્યા કર્યું . છેવટે સમુમદાવાદના દેશિકના મેહકલવાથી સ. ગા. ગાપાળચરખુદાસજી તથા કા. ભક્તિપ્રિયદાસજી વિગેરે વુંતાલ આવેલા. આચાર્યજી, મુખ્ય કે હી રામસંગ લક્ત તથા કારબારીને મંળલા છેલ્ટે થા. દરિજી. તે મળેલા. વાચચિતને અંતે નકરાર પતાવા પૂરતા એવા તિર્ણય ઉપર આવ્યા 🥻 પાતપાતાને આદીસ્થાને માન્યતા મુજબની સંખ્યાવાળાં વચનામૃતા અર્પે અને સ્વદેશમાં પ્રચાર કરે. એ બાબતમાં કાઇએ વિરુદ્ધ ચર્ચા પ્રસિદ્ધમાં ન કરવી. આવું સમાધાન પ્રસન્ન પોરેલું. એમ બધે વિશ્રહ પતી ગયો હતો. પરંતુ વળી દાલમાં અમદાવાદ ગાદી તરફથી ુનિયીન આદત્તિ ૨૦૧૧ માં છપાઈ છે તેમાં પ્રથમની આદત્તિમાં જે વડત.લ ગાદીમાન્ય રેકર ના સંબન્ધમાં વિરુદ્ધ ચર્ચા કરી હતી અને જે પ્રિય્યા અપવાદી શબ્દોને લીધે ઉત્ર ઉદ્યાપાલ ભૂમિકામાં ઉદ્વાજ્યા હતા એના એજ તકરારી રાજ્દા ' ઋજિમહારાજનાં **ઉદલેખ કરવાની જરૂર** વચતામૃતાની સંખ્યાવિષે કાંઇક વચનામૃતાના સંત્રહકતાંની તથા વચનામૃતાની સંખ્યાના સંબન્ધમાં કાંઈક મતબેદ ચાલે છે. સંપ્રક્રક્તાં સદ્યુરુઓમાં શ્રદ્ભાનંદસ્વામીનું નામ ષણી જીતી પ્રેતામાં છે છતાં તેમનું નામ વડતાલ દેશની અપેલી પ્રતામાંથી નિકળી મયેલું જણાય છે. તેવી રીતે જેતલપુરનાં માંય વચતાપૃત, અમદાવાદનાં પાંચ તથા અશ્લાલીનું ૧ મળી ૧૧ વચનામૃતા પણ જુની પ્રતામાં દાવા હતાં તે દેશમાં હપાએલી પ્રતામાંથી નિક્રવા જવા પામ્યાં છે. જેવીરીતે પ્રે-લાંક મૂળ વચનામૃતામાંથી કેટલાક ભાગ કેટલીક અપેલી પ્રતામાંથી નીકળા ત્રમેલા જસાઇ આવે છે. તેજ પ્રમાણે આ વચતામૃતા નીકળી ગયાં હોય એ અનવા એગ છે." આ રીતના પૈજે પેય ઉપર મથાપૂર્વ રાખ્યા છે. (વલ્લાલની લેખી, અપેલી કાઇપણ પ્રતમાં ૧૧ વધારાનાં વચનામૃતા અને શ્વ. મુનિનું નામ અને વધારાના વિષયા નથી. હતાં કાઠી નાખવાનો દાહાતો જુડા અપવાદ આંચાર્ય આદિક માટાઓત અપાયા ક એજ અપશાયની વાત છે વિવેચન ભ્રામકામાં ભવ્ય છે.) એમ કરીને સમાધાનને સમાવિસ્થાને પહેાચાડયું છે. એની એન તકરાર કાયમી રહી છે. મહેનત વિતથ થઇ મઈ છે. એનુ એન કુટલું-યુંથકું રહ્ सभाधानवाणा जुद्दा इता अने ७५१३नारा जुद्दा इता, केथी ' मूच यूच ६व वम् ·એવું અવળું અનેવા એમ છે. અલ્યાય ધીતા અપ્રવક્તા કર્યો છે.

આ કથા પ્રસંત્રે આ વાત આગળથી એટલા માટે જસાવી છે કે કદાચ ક્રીથી આગતની કંઇક ચર્ચા ચાગાનમાં થાય તા તમાં આ પડદાબીબા ભાઈ અવળા ભાગ ન અને એવી ષંચા કારભારી વિગેરે છે. સુધાને પણ વિવેચનમાં એનું બણી રાખ્યું ન અસખ્યાત છે.

આ પ્રસંગે सुधादारा काहेर ત્રવે રક સ્થા ભરસભામાં કર્યા લાલ રાર્પ્રજભા ચએલા ધર્મવિ विकृष् अध्य લરજીવનદાસજી અદ્યહિત શ્રુષ્ <u>આવં દપ્રસાદ</u>જ અને જ્યાં જ આડાપત્ર હ પયાંગી અને એાટા છે એમ આનાપત્રના 🖟 ઉભય દેશના खे कोने अध પણ ઉપરના

વળી વ બન્ને ધર્માયાં મણીલાલ ભા બાજાણ કરત વિધે તથા શાસ્ત્રી હરિંદ કપાવવાની દેવના દેશના મત્યું છે કરી છે. એ

:]એ. " ચ ાને અવબોધ છે છતાં કેમ ન કહેવાય ? આ નતું ? જો કે એ દૃશા એ અવસરેજ પ્રકૃતિ કાર્યસિદ્ધિ થયા પછી ાવતાં મન તો ચંચ્છા

બ્રમિકાના સંબન્ધમાં नहि पतिशती द्वारंभ માસ ચાલ્યા કર્યો. છેવટે ्लिनित्रियदासक विनेरे કારભારીને મળેલા છેવટ ા તિર્ણય ઉપર આવ્યા તા છાપે અને સ્વદેશમાં आवं सभाधान प्रसन्त **અમદાવાદ ગાદી તરક્**યી के वडत व जाहीभान्य ખપવાદી શખ્ટાને લીધે રાજ્દા ' શ્રીજમદારાજનાં જરૂર જુઆય છે. ામાં કાંઇક અતબેદ ચાલે પ્રતામાં છે છતાં તેમના तेवी रीते केतलपुरनां ા વચનામતા પસ જૂની પાત્ર્યાં છે. જેવીરીતે કેટ-ાંથી નીકળા ગએલા જ્યાર્ક યતવા જોય છે." આ રીતના મપેલી ડાઇપસ પ્રતમાં ૧૧ ા નથી. હતાં કાઢી નાખવાના ; એજ અપશાયની વાત છે થાને પહેાચાડ્યું છે. એની એન त अल ३८७ -युयक रह । 'युव यूव ६व वय

ણાવી છે કે કદાચ કરીથી ખા ભાઈ અવલા ભાગ ન અને એવી પંચાતમાં વડીલાત અને વિશ્કૃતા ન વાપરે વડતાલના આચાર્યથી, કાંદારી, કારણી વિગેર સર્વે વસ્તુતત્વને સમજ ગયા દોવાથી વિગેદ ભાગ લેશે નહિ એ ચાકકસ છે. મુધાને પણ ૨૬૨ સંખ્યા પરંપરાગત સંમાન્ય છે અને તેણીએ ૨૬૨ જ છાપ્યાં છે અને વિવેચનમાં એનું પ્રમાણ લે છે છતાં મુધા કુધા વિગ્રહ વૈર વૈષ્યનંત્ર કરાવામાં કાંઈ ભાળ રાખ્યું નથી. એવી પ્યુની ખડપટા પહાળીળીતા સુધાને પાને પાને અટવાતી અસંખ્યાત છે. કૃડિલ કપડ ખડપડમાં છે કાંઈ ભાળી!

આ પ્રસંગે વિના સમજે ગતાનુગતિન્યાયે વચનામૃતની ઉક્ત પ<u>ૈચા</u>નમાં બી જાપણ ચળવળીયા સુધાદ્વારા જાહેરમાં સળવહવા છે તેમને પણ કંઈક ક્કીએ તે અસ્થાને નહિ મણાય. સુધા વર્ષ રક અક ૧ પેજ ૧૮ ઉપર અમદાવાદના આચાર્ય શ્રીના જન્મમહાત્સવ પ્રસંગે મેગેલી ભરસભામાં કમીડીના સબ્ય મુણીલાલ ભાઈ ભાળાજી, નર્મદાસ કર વિગેરના ભાષણાને અ તે માણક-बाब राष्ट्रिलाध्य आयार्थ श्रीना यशस्त्री डार्थाने कर्युवता हरिकन महिरं प्रवेश हावाम यमें विभयने अपूर्व वर्ष्याने तथी पत्र भारा विभय नरिष्ठ " अने तेथी पत्र भारा વિજય આપણા અમદાવાદ દેશનાં ૨૭૩ વચનામૃત હપર આક્ષિય કરનાર સ મું શાસ્ત્રી हरक्रमनदास्त्रक्रे नवां छपावेस वयनामृतनी भूभिश्रामां के हेटसांह निरुपयांजी अने અલરિત શબ્દો લખેલા તેમાં સુધારા કરી કરી છપાવવાની વડતાલના ધ છું. આચાર્ય શ્રી नार्नद्रप्रसादक महाराज्ये नाता हरी अने तेमनी पासे ते जाजतना भुक्षासी भाग्ये। અને જ્યાં જ્યાં તેમની મારફત વચનામૃત માકલાવ્યાં હાય ત્યાંથી પાર્જી મેમાવી લિચાનું **આગાપત્ર** બહાર પાઝું એ છે" આવા ઉધક ઉચ્ચાર્યો છે. ભૂમિકામાં કથા શબ્દા નિરુ પયાંગી અને અઘટિત છે તે તા કાઇ સભ્ય સાધી શક્યા નથી. ભ્રમિકામાં કરેલા આદ્મેપ ખાટા છે એમ પણ સાબિત કરી રુક્યા નથી. માત્ર્યાં મુજબના ખુલાસા ખરા આપ્યા હતાં. આજ્ઞાપત્રના શા પરિભામ આવ્યા તેતા દિવા જેવા દિવ્ય અનાજ્ઞાપત્ર જેવા છે. સંપ્રદત્યના ઉસવ દેશના તત્વનેઃ ભૂમિકાને કૃષ્કિ છે અને પ્રશંસે છે. એવા પ્રશંસાપત્રા ઘણા આવ્યા છે એને પ્રકાશમાં મુક્ષીને પ્રશંસા કરવા માગતા નથી. આ સમાચાર પસ માણેકલાલે નંદિ મલ ઉપરનાજ પ્રપંચપ્રતિમાએ લખી માકસ્યા જલાય છે.

વળી વર્ષ રેઠ અંક ર પેજ ૪૫ ઉપર વિક્રમ નૃતન વર્ષના મંત્રળ દિને અમદાવાદમાં બન્ને ધર્માચાર્યોના સમેલન પ્રસંગની પ્રવર પરિષદમાં પરસ્પર પ્રશંસાપર્ય વસાયો પ્રવસ્તો વકીલ મણીલાલ ભાળજા વિગેરનાં પ્રવર્તાં અંત્રે માણેકલાલ રાયજીએ રામેતા મુજબ પુરજોશમાં ભાષણ કરતાં "વડતાલયી આપે આદ્માપત્ર બહાર પાડી વચનાબનની ૨૭૩ ની સંખ્યા વિમે તથા તેની તર્યતા રિપે જે અવિત શબ્દો અને તે નિરુપયાંથી શબ્દો અ શું શાસ્ત્રી હિલ્લાના સમે જે અવિત શબ્દો અને તે નિરુપયાંથી શબ્દો અ શું શાસ્ત્રી હિલ્લાના સમા કરી તેમની પાસે જે ખુલાસા માગ્યો છે તેયી આ શ્રીનરતારાયણ દેવના દેશના સમય્ર સંત હરિલ્લોની ઘવાએલી લાગણી તથા પ્રતિષ્ટાને આશ્વાસને મત્યું છે અને તેવા નિડર પગલાથી આપે અખિલ સંપ્રદાયની અભ્યાસી સેવા કરી છે. એટલું જ લ્લા બન્ને દેશ વચ્ચે ઉત્પન્ન થતારું વૈત્રનસ્ય આપે દરે કર્યું કરી છે. એટલું જ લ્લા સંત હરિલકો તરફથી આપને કારિશા ધન્યવાદ અમે આપીએ સ્ત્રી આ મુજબના અતે કાર્યા અન્ય સામને કાર્યા અને માર્ચા સ્ત્રા કરેલા અનુષ્યોથી અઘરિત શબ્દો ઉચ્ચાર્ય છે. આ સલામાં

વાલાલના ધધુ. આ ચાર્ય જી, મુખ્ય કારારી વર્લી યુ. પ્રસુતાન દેછ, કોરારી ખુરાલ ભક્ત પુ. હ્યા. વૈરાગ્યાન દેજી, પુ. દેવકૃણદાસજી, તથા અન્ય પાર્યદા તથા રહસ્ય મંત્રી જ शासाध अधनदास विभेरेनी हाकरी हती. ये सर्वे अहेमानीने इपरना केन्द्री इपयोगी ઘટિત લાગ્યા હશે ! આવા મંગળ પ્રસંત્રે મહાસભામાં એવી વિરૃદ્ધ ચર્ચા કરવી. તે મે ગ્ય છે ? બુમિકાના શબ્દા અનુષ્યામી અને અવૃદિત છે એવું કાઈપણ સભ્યે સમર્થન સભામાં કરી અતાવ્યું છે : માર્ગ્યા ખ્યુલાસા ૧૬ પેજની પત્રિકાયી આપ્યા નથી જાણ્યા ! ૧૯૯૩ તી અમદાવાદી આવૃત્તિમાં વહતાલ સાદીમાન્ય ૨૬૨ વિરુદ્ધ અનુપયાંગી અવટિત શબ્દા પાન ૩૫ ઉપર "વચનામૃતની સંખ્યા" એવું હેડીંગ કરીને લખ્યા છે તેવી વક્તાલવાળા આવાર્યંત્રી ત્યાંગી હરિલકતાની લાગણી અને પ્રતિષ્ટા શું નહિ ઘવાઇ હોય ? એને માટે અમદાવાદવાળાએ અંદમ પણ આશાસન ઉપલેક પણ આપ્યું છે ? નિડર પગલાયી અખિલ સંપ્રાની શી સેવા અખુમાલી શઈ છે ? એથી બન્ને દેશ વેચ્ચે ઉપજેલું વેચનસ્વ હવે દૂર શક ગયું છે ? अभटावाह देशना संत दिशालों तरस्थी अभाजेश द्वाटिशः धन्यवाहने हं से स्थान है इस છે ? બુમિકામાં જ્યાવેલા રાખ્દામાં સુવારા કરીને કરી જ્યાવવાની આશાના કેવા પરિષાક गुन्य अति आश्री ? आ लाफ्य सर्वेत केश्या भवाडी हवाडी सरावी भारनार अभूतान रहाना પ્રુભુતાન દ માટેતા નથી ને ? અસ્તુ. ત્રમે તેમ થયું અને અજાજીયી થાય માણેક્લાલભાઈ ्यद्भां भत्या छे अने भनःसभावान हीड यथुं छे अटले जाव भित्र अभने हवे वधारे કતેવું નથી. સુધામાં ત્રાહેવણીય ધ ભાષા લખી માકેલનાર તા પાત નહિ પસ થીજા કાઇ પ્રપંચ પારાવાર પડદાળાળા-અસ્મદીય પ્રાચીનમિત્ર હાવા જોઇએ આમાં અમને અને બીજાને પશુ અત્યાશ્રય સાથે અપરાષ્ટ્રેએ શાય છે કે વકતાલ ગાદીને માન્ય સત્ય વસ્તુ શકી વિરુદ ્રતને વકતાલવાળા વધાજ સબ્યાે કાન દઇને સાંસળીજ રહ્યા પણ એક પણ સબ્ય એક પણ ગુજ્દ સત્ય થોલી શક્યા નહિ ? રદસ્ય મંત્રીને તેઃ બન્ને બાળુના રદસ્ય જસજ લેવાને! કાવ એટલે એમનાથી તો કશું નજ બાલાય, બાર્ગાલાલભાઈ માપાલાલભાઈ પણ ાલભાઈ વિગેરે ભક્તવરા વડતાલ ગાદીના આશ્રિત સભામાં દાજર દર્શ પણ તેઓ અમદાવાદના રેબાક થયા એટલે મનઃદુર્ખો છતાં એાલાય નિંદિ માર્ષ દોના વિષય નથી. સંપ્રદાયમાં આચાર્ય-લાતા અગ્રવકના કરાજન છે. નૃતન વર્ષના અભિનંદનમાં આવા અભિનિંદનને સ્થાન ન હોતું જેઈએ. સત્રુળાજ અસ્થાનેમાં સ્થાનેને ગાનવાનું દેાય તરિ બાળકાના જેવી રમત ગમત ા સારી **પ્રભુતાનીદી આનેદપ્રસાદી જસાસ્પ**દી થઇ, પ્રેક્ષ્ટિના **પ્રેક્ષ્ણના લાભ અભૃતપૂર્વ** ખત્યા એ સારામાં સારૂ છે. અસ્ત.

વળી વર્ષ ૨૬ અક ૬ પેજ ૯૬ ઉપર' નૈરાબી ' એનું ફું હેડીંગ લગાવીને લોલેલોલ અપત્યાયે ખાસ વચનાં મતા માટેજ " સુધાપત્રમાં આ મા શ્રી આ . પ્ર. માની આશાપત્રિમાં અપવામાં આવી છે તેમાં જહાવ્યું છે કે અમદાવાદ દેશના ત્યાંગી હરિભકતોની લાગણી દખાર્ધ કે તેને માટે આ શીને પુંછતું છે કે વડતાલના ત્યાંગી હરિભકતોની લાગણી દુઃખાર્ધ હો પાયાયો તે તેમને માટે માન્ય હશે ? અત્રે તે દેશના સાદુઓનું એક મંડળ આ દેશમાં અતેલ, તેમણે આ વચના મૃતાનો અહાળો ફેલાવા કરી મુકયા તેને આચાર્ય મદારાજ કે કરશે ? આ વચ અત્રે બહાર પડ્યા પછી સત્યાંગમાં અશિ પ્રદીપ્ત થયો છે. સ્થાનિમ તેમાનપત્રામાં આ કુના પાયા સ્ત્યાંગમાં અશિ પ્રદીપ્ત થયો છે. સ્થાનિમ તેમાનપત્રામાં આ કુના પાયા પછી સત્યાંગમાં અશિ પ્રદીપ્ત થયો છે. સ્થાનિમ

સંપ્રદાય તરફ કેવું વલણ રહે ? અ યુસ્તક વ્યક્તિગત ક્રાઇની પાસે રહી જશે દા અને રહી જવાનાંજ, તેની અસર સા વરત પછી કેવી થશે? ભવિષ્યતી પ્રજાતે આ પ ખ્યાદ્ય પણ ક્યાંથા આવવાના ! એટલ જે વચનામૃતા વ્યક્તિમત રહી જશે તેના ઉપંતન ક્રાઇને ક્રાઈ છત્ર કરવા સંભવ રહે છે. અતે તેમ થતાં તે<u>નું</u> અકલ્યાણ થઇ જશે 👭 જવાયદારી કાર્તા? માટે હવે પછી જ્યારે જ્યારે જે કે.ઈ વચ. તવાં છપાવે તેમણે દેન્ - ભવિષ્યતી આદૃત્તિમાં અને દરેક પુસ્તકતા પહુંલા પૃષ્ઠું ઉપર ગ્યા. ગ્યા. પ. પણ છપાવી ચાપડીમાં ભાધાવવી જોઇએ કે જેથી કાઇને ભાલાવામાં પડવા કે અવળે રસ્તે રહી જુવા સંભવ ન રહે. વચનામૃતના રાખ્દામાં જે જે ફેરફારા આ નવાં વચ. માં કરવા. આવ્યા હોય તેતે જગ્યાએ તેવી ડીકા છપાવવી...તેમાં નવું સંરેહધન શું કરવાનું હ અત્રે તા કચ્છ, મુજરાત, અમદાવાદ, વડતાલ, શ્રાચાસણ, ભાષા અને મહાસભાવાળા દાર **આ નવા વચ. ની બૂમિકા અને સ્વમુખની વાણીમાં ફેરફાર કરવામાં આવેલાે** હોવા'-સત્યંગમાં રાષની લાગણી ફેલાઈએ ને વડતાલના સંતાએ વચનામૃતની ભૂમિકા પ્રમાન નોજ **ઉપદેશ આપવા શરૂ કરતાં તેમના પ્રત્યે મૃષ્યુ ઉ**ત્પન્ન **થઈ" વિગેરે આ** રીતે હ*દ*ાલ ખું દીયા ખળતરા કડિયી બહુ બહાર કાઠી છે. આ ભાઈ તદ્દન અજાણ્યા જ જણાય વચનામૃતમાં ક્યા *શબ્દોના* ફેરફાર કર્યો છે અને બૂમિકામાં શા વાંધા છે તે તો ે અદ્યાપિ કરી શકતો નથી. લાલેલાલ કહેવતે ખરલ્યા જાય છે. વડતાલથી આફ્રિકા ગર્જ મંડળ પ્રત્યે પણ રેલ દ્વેષ ઉતાર્યો છે. વચનામૃતની સો કાર્પીઓ નૈરાબીના મુખ્ય જ મંદિરના પ્રમુખે મંગાવાયી પહેલીજ મેહકવી આપી હતી. તેનાં નાંસાં સુકતે વડતાલ અ... ગયાં હતાં. આ ઉપરાંત મુંખાઇથી તેમજ વડતાલ બુજ વિગેર મંદિરાયા આફ્રિકાવાર્સિંહ હર્ષભર લઈ ગયા છે. એટેશમાં એના બદાવા ફેલાવા થઈ ગયા છે. વસી ખતાવેલા બધા જ सन्भूभ विभूभ पंथवाणा प्रदर्भयी वर्ध गया छे. व्यक्तियत रही कवानी ते। लारे चिना વ્યાપ્ર કરી છે. ભવિષ્યમાં નવી આપતિ નીકળે તેને માટે પૃષ્ટ ભલામણ બંડીયા બહુજ કરી છે પહા માને છે.કેલ ! વહતાલના સંતોએ ભૂમિકા મુજળ ઉપદેશ આપવા શરૂ કરી દીધા अने अवें से सार शावें स्वीशरी सीधा. हवे तो अवन अनासकृत वर्ध नहीं हुए ते। लह સત્સંગીઓ પથક બુમિકાને વાંછે છે. ક્રાઈ પુન: છપાવે પસ ખરા. હવે ખળતરા કરવાયા કાંઈ વચે તેમ નથી. આ શાઇએ નામ આપ્યું નથી પસું તે ભાગાસસવાળા રામભાઈ જેવા વાયભાઈજ ઢોવા એઇએ. પાદાગીબીના સંત્રાહક સુધાના સત્રધારે અસિજન્નામ આપ્યું નથી અને કરેલી, ખાટી ટીકાને સુધામાં સ્થાન આપ્યું છે. થવાનું થઇ મયું છે. હવે તે શ્રીમકાને વાંચી વિયારીને વયાર્થતઃ તત્વિવત્ યાય તા ભધી ઉપાધિ મટી જાય. ભાગાસન વાળાએ સસ્તા સાહિત ગારકત વચતામૃતા છપાવ્યાં છે તે પણ ૨૬૨ જ છપાવ્યાં છે ને એજ સિદાંત એમના ગુરૂએ સ્વીકાર્યો છે તે પછી આવી અવળા અળવળ શિષ્યાને કરવાનું કર્ अधेकन नथी. डेमिनुं अक्टबाल स्वानुं नथी. ઉदादु अप्योतिक यरो. तत्व सम्बन्धा विना ઉતાવભથી ધમયઝાડા તો બહુ કર્યા છે પણ બધા એને ચથા છે. જે ચાગ થવાનું હતું તે **માર્ક મનું છે. હવે ગુપ ભેરા**ી રહેા. સુધાને હળજ દે કે ફેામ્ટ કૃદિ ચઠશા તો પરતાવાના પ્રખર પ્રસંગ આવશે. આ ખુની ખેટી ખટપટના પનિસામ એ આવ્યો કે વક્તાલ ગાદીથકો ચાલું થતું व्यावतं साहित्य प्रधारात भातं वर्ष वर्ष वर्ष स्ति सत्तंत्रीत्रेतं पुस्तका माटे क्षेत्रं मार्थी કરે અને માર્ચું મુલ આપીને સંપાદ આ બધાજ દોષ ઉપરના ખટપેડીયાન શિરે છે.

ં સુધાના તંત્રી શાસ્ત્રી હેાવાચી પાતે તત્વ જાણવા-આચરવા છતા પણ અવળું બાલ્યા વિના રહે એ ઇતિહાસમાંજ નથી. વર્ષ ૨૬ અંક હમાં પેજ ૧૦૪ ઉપરના સંપાદકીય ર્લેખમાંજ—"વચતામૃત માટે પણ ૨૬૨ કે ૨૭૨ મ ટે અન્તે પક્ષા સહીયા કરાવી એક ્રમાર્ચાને બીજા ખેડાં કરવા મથે છે એ પણ અયોગ્ય છે. શ્રીજીએ સમેગામ વચનામૃત કિલાં છે તેમાંથી માટાએ જે તારવી કાઢી આપ્યાં તે યાગ્યજ છે પરંતુ ેાર્ક વધારે માને તેમાં પાપતેા નયીજ. ને તે પણ શીજનાંજ વચતાે છે. આમ સમજી આવડા માટા ઉદા-પાંહ તજી દેવા જોઇએ એવી અમારી વિનંતિ છે." એમ જાતે જરા જલ્પા છે. પાતાને શું માન્ય છે ? તે ખરી રીતે બંધાઇને કહેતા નથી. પોતે રાજકાટમાં ગુજરાતી ટાઇપારી ુખન્તે પક્ષતા સત્સં પીજાતી રાેકડી દશ આદિક ર**કમમાંથી છપાવવાનાે** વિચાર કરતાં અમદાવાદ-વાળા માટે વધારાનાં ૧૧ છાપીતે જીદાં પુસ્તકા આપવાના અપૂર્વ કરાવસુધા વર્ષ ૨૩ અક્ષેક ' 'વચનામૃતનુ પુસ્તક છાપવાની શરૂઆત કરી છે પરંતુ દીલગીરીના વાત છે કે સાસોગમાં ઘણાક પતા અને દરેક પક્ષનું જીદૃ સાહિત્ય! મુખ્ય એ દેશબેદથી એ પ્રકારે વચનાપૃત અમારે જાયવું પડ્યાં એમ સત્સંગની ઈચ્છા જસાય છે." આવા શબ્દામાં જસાવેલા પાંચુ પાંઝળયી માંડીવાળીને વડતાલની આરતિ પ્રમાણે ૨૬૨ જ છાપ્યાં અને કાઇને આપ્યાં ન આપ્યાં એમ પણ અવળું કર્યું. એમ કરીને તેમજ સંગ્રહકર્તા પાંચને જણાવનાર એક ચિત્ર વિચિત્ર મુણને પણ હુંડાના શ્લાદામાં તાે "ચાર સદ્દગુરુઓએ મળાને વચનાબૃતા લખ્યાં" એમ લખીને અમદાવાદવાળાને છેવટે છેક છેતર્યાં છે. આવડા માટા ઉદાપાક ઉદશું ખલ પાતે ુકરે કરાવે એનું કાંઈ નહિ. પણુ બીજાના સાચા ઉદ્યાપાદને પણુ અપેરાગ્ય કહે એ યોગ્ય ુનિક્રિ. જે તમારી અપમાન્યતા મુજબ માનીએ તા પછી સંખ્યા કાઇએ નક્કીજ કરી નથી ્રુંએવા અર્થ આવે. અને તે વિરુપ્ધ વાતને વચતામૃતને નામેજ જે તે ચઢાવી મારે. અસ્તુ. આપે ૨૬૨ માન્ય કરીને તેના પ્રચાર વિચાર અદ્યાપિ કર્યો છે. એટલે અમારે વધારે કહેવાની જરૂર નથી. દેશબેદના પક્ષની વાત કરે છે પણ પાતે કર્યા પક્ષમાં છે તે તો ચાખ્યું કહેતા નથી એ કેવું આશ્વર્ય ? બન્ને દેશના અને વિકુખોના પણ પક્ષપાતી થવા માત્રે જે એમ કરવા જતાં ' થતો શ્રષ્ટ ક્તતા શ્રષ્ટ ! એવી વિશે કુ અવલ્ટા આવે. અવળું એાલવાની अमाहत पड़ी छ ते टक तेम नथी. तमे गुरु यहने बिनति हरी छो तम अमे रिज्य यहने મચું કરીએ છીએ કે પાતે માતેલું, અલાપિ આચરેલું સ્ત્ય છોડીને અવળે રસ્તે ન ચડી અવા દવે થવાનું થઈ મહું છે માટે ચિરાભ્યાસ્ત સત્ય સ્વસ્થાનમાં શીધ સ્ત્રાવી જાવ. अना अल वयनामृत अने अनी अल भूभिशने वांत्री-वियारे अले अल छे.

ં બન્ને પક્ષો સહીયા કરાવે છે ' એવા વાત ઉધક અડાવી છે. તેમાં અમદાવાદના કેટલાક ત્યાગી હરિભક્તાએ છા. કા. તી પ્રભુત પ્રેરભાથી સહીયા મનઃદુઃખની કરીને પાઝળથી સમયામાં લેતા પ્રચાર કાહારીએ પાઝળથી સમયામાં વડતાલ માકતેલી. કાર્તિકા સમયામાં તેના પ્રચાર કાહારીએ કરતાં વડતાલ ગાદી માટે અર્ચાટત અનુપયાગી જસાયાથી અપ્રેસર ત્યાગીઓએ વિરોધ કરતાં વડતાલ ગાદી માટે અર્ચાટત અનુપયાગી જસ્ત્રસર ત્યાગીઓએ કરી હતી. કેરતાં તે કાગળ સંતાડી દીધા હતા. વડતાલવાળા અપ્રેસર ત્યાગીઓએ કરી હતી. પ્રસ્તિ તે કાગળ સંતાડી દીધા હતા. વડતાલવાળા અપ્રેસર ત્યાગીઓએ કરી હતી. પણ ખર્ક તત્વે સમજી જવાયી તેની જસ્રજ પડી નથી. એટલે પ્રસિધ્ધિમ, મુખ્ય પૂર્વ તત્વે સમજી જવાયી તેની જસ્ત્રજ પડી નથી. એટલે પ્રસિધ્ધિમ, મુખ્ય પર્વ તત્વે સમજી જ્યારા અનિશ્રિત સિદ્ધાંતવાળા કલા કાર્ય પણ પાણીમાં હાય રાખન સ્થાના મુજબ દુધમાં અને પાણીમાં હાય રાખન ક્

સેળબેળીયા અડુક્ક હશે તે અસત્ય થ વચનામૃત કહ્યાં છે વ્યક્તિયી આપના બીજાને ખાટે રસ્ત પરમ ભગવદીય ' તેમને તમાર કથ આવે છે તે જ કરી. તુમારાંજ કરી. તુમારાંજ કરવી પડે છે. મ

> હવે " સુધ્ વિશુખ રહેવાના થઇ શકે નહિ. કે અંત્ય અપલાપ સુધાની શુદ્ધ ની સર્વતાવિસુખા મ પરષ્ઠદ્ધા એ કાષ્ટ્ર સર્વતાનુખ કહી કરવા તૈયાર થય દે' એના ંતું ત્યારે ગાલીપ્રદાન પુંદ્ર કરવાનું રહ

> સુધા સતં વિભાગન પછું સત્સંગે વિસુખ સુધામાં ભાલ્યા વિસુખા કે તેવ વિસુખા અને દ સુધાને પાને પ શુભ શાભાસ્પદ વિસુખ વાછ ત્ર એ બાબત નિ પશ્ચિયા અને ધ પશ્ચિયા અને ધ

ાળું ખાદયા સં પાદકીય કરાવી એક ્ વચનામૃત વધારે માને માટા ઉદ્યા-છે. પાતાને 1 ટાક્યોથી अभागहात्ताह-ધાવર્ષ ૨૪ વાત છે કે त्री ले प्रधारे ાં જણાવેલા ાદને આપ્યાં ।वनार ओक **તે** લખ્યાં" :શુંખલ પાતે કહે એ યેાગ્ય જ કરી નથી મારે. અસ્તુ-હારે કહેવાની તા ચાખ્યાં ં થવા માત્રે n° એાલવાની શિષ્ય શકતે

અમદાવાદના :ખની કરીને ાર કાઠારીએ ेजिले विराध **५**री स्ती. ્ર પ્રસિધ્ધિમ शे ते। प्रअथः दे હાથ રાખના

ર∌તેન ચઢી

આવી જાવ

सेणभेणीया अधुक्रद्धुशया सिष्धांतश्च्य तभारा केवाच्ये सही न करी है।य तथी के सत्य હશે તે અસત્ય થશે નહિ સાચે દેવળ ઘંટ વાગરો એવી કહેવત છે. ' શ્રીજીએ અમોગામ વચનામૃત કર્ણા છે તેમાંથી માટાએ જે તારવી કાઢી ઓપ્યાં તે ચોંગ્ય હ " આ વચને-વ્યક્તિથી આપના આંતર અપ્રિભાય તા ૨૬૨ તાજ વ્યક્ત થાય છે. અર્થદાસત્વનશાત બીજાને ખાટે રસ્તે છેતરા છા. એવી કુટિલતા ન કરવી જોઇએ. જેને ' સત્સંગમાં સુપ્રસિદ્ધ પરમ ભગવદીય ' કહેા છેા તે અને તેમના શિષ્યા ૨૬૨ જ નેજ સત્ય માને છે તેમને તમાર કથન તથ્ય મનારો ? જેમ આવે તેમ ભરાયા કરા છા તેના શો પરિસ્તામ भावे छे ते करा कावे। ता भरा ? उपर मुकप्प अधी सायी हशकत प्रसक्ताप्रसक्त કરી, તમારાંજ અર્ધા ga-તાફાના અને ખલ-ડીખના અને અટપટાં અટકચાળાં છે તે સન્યુમ વિમુખ અખિલને આડો આવે છે અને તેને ઉચામી માખવાની મુધા મહેતત કરવી પડે છે. માટે હવે એવું ન કરા એવી વિનસ વિનિત છે. હવે બાકોની બાબત કહીએ.

હવે " સુધા સત્સંગના અધા વિભાગને સન્સુખ રહે છે ત્યારે જય શહેરિએ અધાયી विभुष्ण रहेवाती तिख्न डियों हाय तेम कखाय है. यहा अने परवाल से आध्या विभूष યાઈ શકે નહિ. એતા સર્વવ્યાપક અને સર્વતા મુખજ છે. યા ખાળકૃષ્ણાન દ ? આ જ અત્ય અપલાય અપ્રકૃત અસંબહ અનુપયુકત વૈદાતતત્ત્વમાં અત: પ્રવેશ કરીને પેંચુ અને મુધાની શુદ્ધ નીતિ રીતિ ભાતિને પણ ભુલી જઇને કર્યો છે તેના પ્રતિઉત્તરે ઉત્તમ આપીએ-सर्वतिविमुणा भाटे डेवी भुषा भहेनत ले छे से सेंड लाखुवा करेनी आयत अपनी भरध्यक्ष के डाएथी विभुष्य थर्छ शड़े निहं के वास्य एपरथी निगंबित थाय छे. सुनाने સર્વતાનુખ કહીને સર્વ વિમુખામાં ત્યાપક કહી એટલે જય શ્રાહરિને પણ સર્વતાવિમુખ કરવા તૈયાર થયા છા. આતા 'ચાર કાટવાળને દંકે' એ કહેવત જેવું કે 'ઉલટા બાધ અડાવર્તા दें भेना न्युं हिलंडे हहेवाय हवे ते। शेष कार्पेन प्रायत में के क्युं हे 'हतील भूटे ત્યારે ગાલીપ્રદાન કરે એ રામભાઇએ તમારે માટે ખાસ જોડી કાટેલી કહેવત જેવું કરીને પુંર કરવાનું રહ્યું. કશું પ્રમાણ કે યુક્તિ તા મળેજ નહિ.

સુધા સત્સંગમાન્ય સ્વમાન્ય વિશુદ્ધ વિભાગને સન્મુખ ન રહેનાં વિમુખમાન્ય અશુદ્ધ વિભાગન પણ સન્મુખ રહે છે એ એના ખરા વિમુખ ભાવને સાબીત કરી આપે છે. સમય સત્સંગ વિમુખ કરેલા વિભાગને સન્મુખ રહેનારા પણ વિમુખજ કહેવાય એમ તા આપ અહુંઘા સુધામાં એાલ્યા છા. એટલે સત્સંગે વિમુખ કરેલા અને તેવા વિભાગને સન્મુખ રહેનારા સંગી વિમુખા કે તેવાં માસિંકાથકી જય શ્રીદરિએ વિમુખ રહેવાના નિર્ણય કર્યો છે તે ખરાખર છે. વિમુખા અને તૃતસંગીએ થકી પણ વિમુખ રહેવાની જાહેરાના તા પડદાળીબી બન્યા વિના મુધાને પાને પાને પ્રત્યક્ષ દર્શન દે છે. એટલે જય શ્રીહરિ એમ રહે એ સ્વમાન્યતા મુંજળ શુંભ શાભાસ્પદ છે. સુધાએજ એ પત્રા (સ્વા. ના. પ્રકાશ તથા સ્વા ના. દિગ્વિજય) ને વિમુખ વાજંત્ર બાલ દરાવ્યાં છે એટલે એનાથી તા સુધા તથા જય શ્રીદરિ વિમુખ છે એ બાબત નિર્વિવાદ છે. હવે તમે જેને સંપ્રદાયનાં કહેતા હતા એની સ્થિતિ પણ સંપ્રદાયની ્રિયા અને ધારાધારણ અને મર્યાદાને મુક્ષીને બાહ્ય વિમુખ જેવ સેળલેળીયા કે લભાકિયા ે મંડાળાયા થઈ જાય અને ખંડાર્યના મંડન અને સંપ્રદાયાર્થા, ખંડનપર થઇ જાય ત્યારે ે ાથકો વિમુખ રહેવાના નિર્ણય જય શાહરિએ અકામેપણ કરવાજ પડે. એમાંજ એની શુલ શોલા સંપ્રદાયસિંદયર્થ છે. એટલે શ્રદ્ધાં સભ્ય આપે જે નિર્ણય કરી અપ્યા એ સર્વથા યેડમ હાઇને જય શ્રીદરિ દર્વસર સ્વીકારી લે છે. એથી એને જરા પણ દુઃખ લાગ્યું નથી. આપ જેવું છે તેવુંજ સ્વમુખે કહે છે એ ખુભ ખુશી થવા જેવું છે. કાઈ, असिंह विभुभ ते। डेल प्रयक्त विभुभ ते। डेल तस्त्र मी विभुभाषश विभुभ रहेवाने। के निखंब ह्यों छे ते अभारी द्रष्टिंग अने आपनी प्राचीन द्रष्टिंग अने सुधानी नीति रीति ભાતિએ ખરાબર શુદ્ધ છે સુધાએ જે વિમુખ વિભાગતે પચ સન્મુખ રહેવાના નિસ્ધ કર્યો छे ते ते। नवीन नीति हिद्शवाणा वांडार्य भांडार्य है। धने सतरां हेय छे. क्य शहरिओ के अधा विभुभ विभागधरी विरुद्ध रहेवाती तिल्प भ डेमी छे ते ते। आपनी पूर्वाती नीति अने हिंद ने अनुसरीन देवायी सर्वे के संभाव सभायान अध्यान संप्रशयस्त्रिक के सुधा क्यारे सत्त गना जुधा विलागने सन्मुण रहे छ ते। अडवा क्य शहि बंदा विमुण રહેવાના ક્રેમ નિર્ભુય કરે છે ! શું એ વિભાગમાં જય શહિર નથી આવતું ! વિભાગ તા ગુર્બદાયને આભારી છે એ આપ કર્યો નથી જાણતા ?

ું આ ભાગુષ્ય વિમુખપ્રસંગમાં વેદાંતવેલ વ્યલ અને પરવાલ અને તો અનેતા સર્વ ત્ર્યાપકતા ભાતે સર્વતામુખતાને ઉટાંમ અદ્યવાની કંઈપસ્જર ન હતી. p.એમને શુપ્ધને તા સાથ ત્યારાજ રાખવાનાં હતા. પર પ્રદ્રા તો એક જ વસ્તુ સર્વોપરી ધ્યેય ફોવાંથી એની ચર્ચાને તથાન નથી: , હાલ રાજ્દથી તે પ્રકૃતિ, શુંખ્ય જીવાતમાં મુક્ત, ધામ અંદિક અનેક વસ્તુઓ નિદેશેલી હોવાથી વિવાદાસ્પદ છે. ગમે તે વિવક્ષિત હોય પરંતુ ઉ. સં. સિધ્ધાંત ર્લાલ અને પરલાલનો સ્વરુષ સ્વભાવાદિ સર્વ પ્રકારથી અત્યંત બેદ ચાખ્યો માન્યા છે. એની એકતા અદ્દેત મતવત્ માની શકાય; તેમ: નથી ુ પર ઘણની સર્વવ્યાપકતા અને सर्वतीभुभता स्वरूपतः स्वीक्षरी छे, देभेद्दे 'महान्त' विभुमात्मान'' ' महते। महीयान ' આ धुतिमां કહ્યા મુજબ તે અનંત વિંભુ પદાર્થ છે. પરખ્રહ્ય થણા બીજો દ્રાઈપણ સ્વસ્પથી વિલુ નથી. વાલ શબ્દથી: મમે તેને ત્યા પણ તે પરાધાલથી પૃથક અવર દેવાયી એની સ્વરુપાદિ સર્વ પ્રકારથી ં પ્રારચ્ચિત્રનાતા સ્વીકારવી પહે છે. એટલે પરપ્રદાની વ્યાપકતા અને સર્વતામુખતાની અપેક્ષાએ પ્રદાની વ્યાપકતા અને સર્વતા-યુંખતામાં ગોંચુતા સ્વીકારવી પડે. એટલે અમુક **ધર્મથી** કહેવી પડે. આ વસ્તૃતા જ્ઞાતા આપ શાસ્ત્રીજી થઇને બન્નેને સમાન ભાવમાં મુકા છે။ તે નકરા બંડ વિમુખાર્થ ખારાસણીયાં હેય છે. તેઓ અમુક સામાન્ય સાધુ વ્યક્તિમાં સ્વ્ય બ્રહ્મ ભાવને ઉટાંગ ગાદવીને બન્નેના સહાપાસના માટે વિમુખ શક્તે પણ મુધા મહેનત તનતાક કરી રહ્યા છે. જેનું તમાએ સ્કલ્સધા ખેડન સુધાને પાને કર્યું છે. તેના અંતે સચિવ સાર્યી ખત્યા જણાવ છા. અથવા અંદ્રેતી સંત્યાસી સ્થાપિત ટ્રસ્ટ આશ્રમના અલ્પ અધિકારદાયયી એવા અદ્વેતી નવા સંસ્કાર વાસિત થયા હાય તા તમા જાણા. હાલમાં આપથી ગુણાતીત સાનમંડળના તીવ તંત્રી અન્યા છે એટલે હાલ શબ્દથી તદાદી વિમુખાતે, ર ઇ કરવા એમને જ કહેવાની અંતર ઇચ્છા હોય એ સહજ છે. એ વાદ તા કહિપ્ર ઉડાંગ હોઈને હેલ છે એવા ચાખ્ખાં નિર્ણય થઈ ગયા છે. અહીં તેના વિત્રેચનની 🥀 નથી. ત્રક્ષ પરશ્રહ્મને ફ્રારખા કહેનારાને દુષ્ટ મતવાળા અતિપાપી દર્શનાયોગ્ય મે લાયા ૧૩માં કહ્યા છે.

લાત અને પરં લાઇ એ કે છેયી વિમુખ થઇ શકે નહિ, કેમકે તેઓ જે કાઈ ન્યૃનાધિક સિતિએ અંત્રાપક સર્વાતેમુંખ છે. જે સર્વાત્ર્યાપક સર્વાતામુંમ હોય તેને કેના થકી વ્યતિરિક્ત ક્વાય ? તે તો સદા સર્વમાં રહ્યા હોય. એટલે એ આપનું કથન બરાબર છે. પરંતુ લાઇ અને પરલાઇ થકી વિમુખ રહેનારા તો કાર્ટિશઃ નાસ્તિકા છે. તેમાં પણ પરંલાએને પડ્યા મુકીને કે મોણ મણીને કે અનપેલિત માનીને મનમાન્યા લાઇને (અલર કે મુક્ત)ને અવિક કથનારા ભજનારા પણ સિંહસારા વિમુખા મેત્યાસણવાળા બાપાવાળા જેવા હાય. 'વગાફ્યાલા શે गांचिक्ट ' 'विमुखा य क्લ લે પણ એવાં વચન પણ છે. આ તો પરંલાઇ થકી અને સંપ્રદાય થકી સર્વાતાવિમુખ કહેવાય. બલે સુધા સર્વન સન્મુખ રહે કે વિમુખ રહે એનું કાંઈ નહિ પણ વિમુખ સન્મુખના ભડાળ કરીને બભાકિયું તો થયું છે. વારેવારે અવળું બોલીને શી ખાટ કાઢવાના છે ?

કેને સવીતા વિમુખ કે સર્વતા સન્મુખ કહેવાય ? અને કેને સત્સંગી ? કુલ હી કહેવાય ? અને કેને પ્રતિકૃષ કે અનુકૃષ કહેવાય ? અને કેને મૂળટ્લની શાખા પ્રશાખા કે વિખુતી માડેલી શાખા કહેવાય ? અને કેને સ્થાનબ્રષ્ટ દેત કેશ નખની **ઉપમા અપાય ! અને કેનો**ં **સંગ કરવે**। ન કરવે ! એ બધા વિભાગ તે આપેજ સુધાને પાને પાને ચોપ્રભાચમ વિસ્તારથી વર્લ્યું એ. એનું દ્વે દિગ્ દર્શન સકલ સમાજને કરાવીએ સુધા વર્ષ ૧૮ અંક ૧ મા અમદાવાદના સાની (બાયાપાયા) દશર**યલાલના ચર્ચાપત્રના જ**વાબરુપે તે વખતના તંત્રીએ " અમા તા જેવા શાસ્ત્રી યજ્ઞપુરુષદાસ तेवाજ કડીવાળા શાસ્ત્રી મુક્તિજીવનદાસજ વિગેરને અને જેવા શા. યદાના શિષ્મો સાધુ અને હરિભકતા તેવાજ આમના પણ સાધુઓ અને તેમને માનનારા હરિભકતા તથા તેમની સાથે સહકાર ધરાવતી કહેવાતી સત્સંગ મહારાજાને માનીએ છીએ એમાં અમારે અંગત રામ દ્વા જેવું કાંઈ પણ છેજ નહિ પરંતુ અમારા એકજ અચળ : સિધ્ધાંત છે કે-શ્રીજીએ ભાંધેલી એ ગાદી અને તેની સાથે સંકળાએલા ત્યાન્ય ગીઓ તથા ગહસ્થા તથા શાસો તથા મંદિરા તેમનેજ અમે સત્સંગ કહીએ 🐇 खीं न तेमा रहेशानक सत्साची कहीकी अंकि लाडाना लेखा स्वा ने ने ने સત્સગથી વિમુખ છે એમ માનીએ ઇએ. પછી તે સ્વા. ના. ને ભજતા હાય કે ન દ્વારા આ અમારી દું કો દર્ષિ કેટલાકને લાગરો પણ અમે એવાજ અમારા સિદ્ધાન ભાષેલા છે તે. અચળ છે માટે સર્વા પત્થે સરખા વૃત્તિ રાખી વિમુખન**િ**પ ક્તિમાં લ સુધા 🥍 ઉત્તરી શકે તેમ નથી...સત્સંગમાં જીદા જીદા પક્ષા માડવાનું પાપ કરવું ો કરતાં એક શિજીના પક્ષ રાખવા એમાંજ કલ્યાણ છે. વધારે સમજ્ય આવતા અંકમાં આપીરાં " આવા ચાખ્યા શબ્દા લખીને અચળ સિધ્ધાંત જણાવ્યા છે.

આ પછી બીજા અંકમાં તંત્રીજીના વતી વધારે સમઝણ "સારી અને સાચી સમજણ" એવા મથાળાથી આપત્રીએ આત્યતિક આપી છે—" અબજીવાપાને તેમના કેટલાક શિલ્યો જેનો અવતાર માને છે ને કેટલાક અનાદિ સુક્ત માને છે. તેમાં ત્રીજીના અવતાર હેવા એ આતિ સાહસ છે…' દવે તો આચાર્ય બગડી ગયા છે તે સાધુએ સાથે બગડી ગયા છે કેત આવાર પક્ષના છે તેજ પવિત્ર છે? આવી કે કાપવાળી, કહેશ કરાવનારી અને જીવનું ભગાડનારી છે. એજ

પ્રમાણે જુઓ અક્ષર પુરુષોત્તમવાળ એ તેમને પાતાના સંપ્રદાય ચલવવા દ્વાય તા હાલના મામામાં દીન્દ્સ્તાન રેઢું હોત્ર છે તે સડુ કાઈ મનમાન્યા પથા ચલાવી શંક છે, પણ સંસંગમાં ખીજાઓને તિરસ્કારવા કે તેમની સાથે કલેશ કરવા એ સારૂ નહિ... ચ્વામિનારાયણ શબ્દનો નિભાગ કરીને તેમાં અક્ષરપુરુષે તમ અર્થ બેસારે છે એતા ્રિકેરિક રીતે વિરુદ્ધ છે ને શ્રીછના તથા સ્વામીના પણ **દ્રોહ** કરનાફેજ આચરણ છે. એટલુંજ નહિ પણ એ 'અક્ષર પુરુપાતમાં શબ્દ 'સ્વામિનારાયણ ' શંબદના તદ્દન વિનાશક છે પણ કાઈ રીતે હેલુ નથી. જેમ હિંદુસ્તાનના વિનાશક પાકીસ્તાન શબ્દ જે તેજ પ્રમાણેજ છે એમાં કાઈપણ સંશય નથી...અલરવાળાને પણ શ્રીજીના ક સ્વામીના રાજપા મેળવવાની જરૂર નથી. પશુ પોતાની પૂજ્યતા મત અને રાગ પાયવાની જરૂર દેખાય છે આ બધા દુરાગ્રહ કહેવાય એમાં સત્યતા અને શુધ્ધિ હોતી નયી... અમારા સિષ્ધાંત પ્રમાણે મુ. સ્વામી કે ગા. સ્વામી જેવા દેવ પણ જો સત્સંગની મર્યાદામાંથી બદાર પડે તા અમે તેને સ્વા. ના.ના સાધુ પણ ન માનીએ...અને શ્રીજીની પ્રતિમાંએ પશુ જેને સત્સંગની રીતમાં ન હોય ને બહાર હોય તે৷ તેને શ્રીજીની પ્રતિમા ત્તરીક ન માનીએ તા ખીજાની વાત જ ક્યાં રહી ? દાંત, કેશ કે નખ શરીર સાથે વિળગ્યા હાય ત્યાં મુધીજ તેઓ શુક છે પણ જ્યારે શરીરથી જીદા પછ્યા सारे अभे तेवा वढांक्षा होय ते। पत्र त्याच्य छ ने अपनित्र छे शाङ पत् શિક્ષાપત્રીમાં એમજ કહે છે. (શિ. ૬૨)…કરે ઉપરતી બાબત ધ્યાનમાં લેતાં ^{હા}વિમુખ[ા] શુક્રિતી વ્યાખ્યા પણ સ્પષ્ટ થઇ આવે છે કે " જે જેનાથી વિસ્તક તે વિમુખ" જારાવાં "જે જેના દોહી તે વિમુખ" આવે અર્થ મળે છે. એથી જે જેનાથી લ્લુદા મુખ્ય જો તે તેનાથી વિરુષ્ધ ન હોક કે દ્રોદ કરતા ન હોય તે તેનાથી વિમુખ ન હિવાય, આપણા સત્સગમાંથી પ્રથમથીજ નિકળતા આવે છે. જેણે ત્રાદી સાથે વિરાધ મેં છે તે ગાદીના દ્રોહી થયા છે તે 'વિમુખ' કર્યો છે. એવા ત્યાગીએક કે આચાર્ય માં હાય તેની સાથે બીજા ત્યાગીઓ કે આચાર્યો પક્તિ વ્યવહાર રાખના નથી. લાવા વ્યવહાર ગૃહસ્થામાં હોતા નથી. કારણ કે તેઓતા આશ્રિત **છે માટે** જેના તેઓ भात्रित भाष तेना तेंगा सत्संशी मणाय ने भीमानी अपेक्षाचे विश्वाणना सत्संशी જાય એટલે ગૃહરથા પાતાના ગુરુઓ સાથેજ ચયાતા હાવાથી પૃથક વિમુખ કરવાની ત્રુર પડલી નથી. એ પ્રમાણે તેમની સાથે સંભાવવાળાં મહિરા અને પુસ્તાકા વિગેરે સમજ લેવાં.....અક્ષરપંચીએા શ્રીજીની ઉપાસના જે અદ્ભેત છે તેને અક્ષર પુરુષાતમ કહી યુગલ ઉપાસના પ્રવર્તાવે ને તે માટે સત્સંગના ભાગલા પાડે તે કીક ત્રી& ત્યારે ભાષાપંચીએા ભાષાની છળીઓ મંદિરમાં પધરાવવા લાખોના મીલ્કત કાર્ટે 33 તે સાચા સાધુઓ સત્સંગીઓને જેલમાં નંખાવે, આચાર્ય સામે ભંડ જગાવે તે મહાસભાને નામે સત્સંગમાં ભંડખારીના જ ધંધા કરે તે દીક નહિ કાઇ ત્યાગીના માંચાર્ય અદ્વિષ્કાર કરે તે તેને કે આચાર્યને સમજાવી સત્સંગમાં પછા લેના પણ તેને સુંવળું પ્રાત્સાલન સ્માપુરું નહિ. કદાચ આચાર્ય ન માને તેર, ને નિકળનાર પવિત્ર માણસ દ 🧣 તા તેને દેહનિર્વાંહ માટે સગવા કરી આપવી પશુ તે સાધુ બનાવે ને જગ્યા બાંધે 🐔 જ્યાંમાના ભાલિક અને આવા અવળા આશ્રય આપવા ન જોઇએ. મેયા

આશ્રુષ અ તાત્પર્ય કે હાલમાં એ આપાપાં સત્સ ગતે સત્સ ગતી

<u>કેલાભિક</u> તે. તેમાં ભાસ જાઉં ચાપ્પ્રભાર

व्यध्य ।

હાય તે હાય પર આપનાર એ<u>! પરે:</u> સ્વતંત્રપ કલ્યાબ વેષ્ક્રમ્ય કરીએ, દાયી દ

> જ **નર્થ** કરતારા કામના ્રેપણ સ

^{14일} <u>의</u> (메리 번(일

અંગાને પાતાને કરી તે

શાસ્ત્ર, હૃદય,

Hola

ાચરણ છે. હતેન તદ્દન

ો હાલના છે. પણ

હ્તાન શબ્દ શ્રીજીના કે ગ પોપવાની તી નથી...

ાં સત્સંગતી અને ત્રીજીની જીની પ્રતિમા શે**રીર** સાથે

ब्रुहा भड़्या. अश्राद्ध भएव

ં લિમુખ' તે વિમુખ" જેનાથી જાદા

થી વિમુખ ન સાથે વિરાધ

lt કે આચાર્ય રાખતા નથી.

क्ष्मा तेना

ાના સત્સંગી મુખ કરવાની

અને પુસ્તકા

છે તેને અક્ષર ાપાડે તે ઠીક

ા પાંડ તે અંક

ાંડ જગાવે તે . કાઇ ત્યાગીના

ા લેવા પણ તેને ાર પવિત્ર મા**લુસ**

તે જગ્યા ભાંધે. કુ જોઇએ. એથા આયુષ આપનાર અને લેનાર હવેનું ભુંડુ થાય છે તે સત્સંગના ભાગલા પડી જાય છે. તાતપર્ય કે ગુમે તેવી મુશ્કેલી સહી લેવી પણ સત્સંગના ભાગલા ન પાડવા..., હાલમાં એક સત્યંગીતા ગામમાં ચાર પ્રકારતા (ર) દેવના (ર) કું જવિહારીના (૩). આપાપથી તે (૪) અસરપંથી સ્વા. ના.ના સાધુઓ કરવા આવે છે, શું આ સત્સંગનો કુંજેતા નથી ? એક સ્વા ના.નીજ મર્યાદા મુજબ સહુ વર્તતા હોય તો સત્સંગની કેવી એકના રહે તે રાભે પણ ખરૂ કહીએ છીએ કે માટા માટા હોય પણ દેલાભિમાન માટે જ સત્સંગના ભાગલા પાડે છે તે સત્સંગીઓએ સમજનું જોઇએ તે તેમાં મદદ ન આપની જોઇએ" દ્વાદિ બહુ બાબતા છે. (આ લેખ બધાજ બાહોએ ખાસ વાંચવા વિચારવા જેવાં છે. આમાં વિમુખ સન્મુખની વ્યાપથા અને વિભાગ ચાંચવા ચર્ચવામાં આવ્યો છે.

વર્ષ ૧૭ અંક ૮ " કેટલાક સત્સંગની મવાદામાંથી સ્વતંત્રપણે છુટા રહીને સત્સંત્રની હ વૃધ્ધિ કહે છે તે આવી વૃદ્ધિ મામેલ સત્સ મના અગા કહે છે. પરંતુ જે અને है। येते ते। अर्थाहाओं है। ये, विकार वगरनुं है। ये ने अभे भी के अत्से ग तेने शिष्ठक ति હોય પણ તેને વિખી નાખનાર ન દેાય. જે મર્યાદામાં નથી તે અંગી જે સપસંગ તેને પ્રાયલ આપનારું ક્યાંયીજ થઇ શકે કે તેતા વિકાર કહેવાય ને એવા વિકૃત અંગનું તા તાલકાળા એ પરેશન થવું જ ઘટે, જેથી બીજાં અંગા વિકૃત થતાં બચે સત્તંગની મર્યાદા તાડીને જ સ્વતંત્રપણે વર્તતું એ સત્સંગના સેવા નથી તે તેમાં શ્રીજીના રાજપા કે આત્માનું કલ્યાણ નથી... યીજીમદારાજે કહેા કે માટાએ કહેા, આપણને સત્સંગમાં દેશમર્યાદા વેષમર્યાદા અને સ્માચારમર્યાદા ભાંધી આપા છે તેમાંથી એક પણ મર્યાદાના લાપ કરીએ, બદલાવીને સ્વતંત્ર રહીએ હો યીજના રાજ્યા મળવાના નથીજ. જેઓ દેશમર્યા દાયી દૂર પડી સત્સંગને હિજાબિજા કરશે તેઓ તા ક્યારેય પણ પ્રભુના પદને પામવાના જ નથી. તીર્થમાં વાર્વાર સ્નાન કરનાગ પાપી પત્રિત્ર શારો પણ તીર્થ ભદાર સ્નાન કરતારા પતિત્ર પણ પતિત્ર નિંદ જ રહે...સ્પ્રસંગ બહારતા ગમે તેવા શુદ્ધ હોય તાેએ શા કામના ? શીજી એ છે "શું તેમને સત્સંગમાં માટેરા કરશું !" ગમે તેવા સારા હોય ્રીલુ સત્સંગ બહાર ગએલા કે રહેલાથી સત્સંગતું શ્રેય થવાનુંજ નહિ ¹⁷ પ્રયાદિ (આમાં વિમુખા એ સત્સંગનું અંગ નથી. એમનું તા તતકાળ આપરેશન કરવું જોઇએ એમ अध्य भ्रहे छे.।

વર્ષ ૧૯ અંક ૫ "સાચા સત્સંગી" એવું હેડીંગ કરીતે "સ્વા. ના. સં.માં રહેલાં છે. અંગાના સમુદાય તે "સત્સંગ" કહેવાય છે તે તેમાં રહેલા આચાર્યો ત્યાગીઓ અને ગૃહીઓ પાતાને "સત્સંગી" માતે છે અને તે બગાબર છે... શીહરિએ આ સંપ્રદાયમાં છ અંગ સ્થાપને કરી તેને "સત્સંગ" કહીતે તે સત્સંગતેજ પાતાનું સ્વસ્લ્પ કહેલ છે, જેમાં દેવ, આચાર્ય શાસ્ત્ર, મંદિરા, ત્યાગીઓ અને સત્સંગિઓ એ અનુક્રમે મસ્તક, નાસિકા, તંત્ર તથા મુખ, હૃદય, ઉદર અને હાથ તથા પગ એ અંગા કહેલાં છે. આપણે આવા કાઇ એક અંગરપં કૃષ્ણિ ભગવાનસ્ય સત્સંગમાં હૃષ્ઠિએ એવું જો આપણને યથાર્ય તાન થાય તો આપણ 'મુખાના સ્વસ્લ્પના ભગવાનના ભક્તોના, ભગવાનની આગ્રાસ્લ્પ ધર્મના ત્યારા સાસ્ત્રોના નિત્ય સંબન્ધ રહે (જેવા અંગાને તથા

ખેગીતે હોય તેવા તેવી આપણે તેમાંમાં કાંઇનાં અવગુણ એઇને વિખુડા થવા કે વિદ્વેષ કરવા વિચાર પણ નજ કરી શાંડીએ ને તેવા થયા તેજ સાચેદ સત્સાગી કહેવાયળ (આ લેખ અતિમાં ભરેલો અર્વે એ સમજના જેવા છે) (આમાં સર્સામ ગઠતો ખેરી અર્ધ કહીતે તે થકી ભરૂ ચર્ચેલાએતિ સંગ ને રાખનો એમ કહે છે.)

ંસુધા વર્ષ ૧૭ અ'ક દ " તેમાં બગડ્યું કાસ !" એવું હેડીંગ કરીને "આપણા આ "સત્સંગ" પણ એવાજ છે. જેમાં રહેવા શ્રીજીએ આતુરતા ખતાવી અને કહ્યું કું મજન્મ લેવાનું કાંકપિણ નિમિત્ત કાઢીને આ સત્સંગના મધ્યમાં જન્મ લેવા છે" વળા આ સંપ્રદાય માર્ગ-પ્રવાહ શ્રીજીએ પાતેજ ચલાવેલા છે. ધર્મકળ એનું મૂળ છે. તે આચાર્ય ત્યાગી સત્સંગી, દેવ, શાસ્ત્ર, અને મંદિરા એ છ અંગાના પરસ્પર મુંચાએલા સમુદા જે આ સંપ્રદાયમાં રહેતાર આરમેદિતન સાધન ચાર્ડ કરશે તો પણ તેને શ્રીજ અચારી ધરો ચારે સંગૂલમાંથી હશે. પૈડી અનેક વર્લ કરશે તો પછ તેનું બચન-ત્રીજના સંગીપને પામન-શ્રીજીની પ્રસન્નતા મેળવવી મુખ્કેલ છે. લાંદ અનિમાં પડ્યું પડ્યું જ અનિના મુખ્ય મેળવી શકે છે. સત્સંગ શ્રીજને સ્વરુપ છે તેમાં પડિના કાઇપણ વખત મીજના મુખ ખેળવી शहरा अपनि हमें तेम समन्तानिक हरत पर अहा पड़ीने नहि अस सर्वना अवस्थ बंधने अंत्रभाने अभास्तरी अंताच्या देशे तेने श्रीक पत्र नहि सुधारी शह के अंत्रस्य સમુજવાનું છે... મત્સ ગમાંથી જેઓ બહાર પડવા છે ને પડે છે તેઓમાંથી કાલ સમજવારી આત્માના હિતને માટે ખદાર પડ્યા છે ! પોતપાતાના હદય તપાસી જાશે તા અવશ્ય જાણાશ ક રાઈપણ પ્રકારના અભિમાનથી જ બહાર પૈંચા છીએ ને હતા પણ તેનેજ પારિએ છીએ... માટે આપણે જ ભગલા ઇ.એ પણ સત્સંગ નથી ભગલ્યો... ખહાર નીકળાંલ દ્રાય તો પણ સત્સંગના તા ગુણ જ લેવા પણ અવગુણ તો લેવા જ નહિ ને સામાવાડીયા થવં વહિ..." આમાં તા છે જ નહિ. ને જે એવા છે તે તો બહાર જ નીકળી ગયા છે." એમ માનવું એ તા નરી ખાલીશતા જ છે. ખહાર નિકળવાથી બ્રીજીએ પ્રવર્તીવેલાં દેશાદિક આઠેય સાધનાના યાગ પણ રહેતા જ નથી." પ્રસાદિ. (આ લેખ બહાર નીકળા ગએલા બાગાસરાયા બાપલીયા વિગેર અધાએ અંદરય વાંચવા જેવા છે.)

વર્ષ ૧૭ માં ૧૧ "પક્ષ અને પક્ષપાત" એવું હેડીંગ લગાવીને "આ પત્રના જવામ એકલા એ ભાઇને જ નહિ પશુ સર્વ સત્સંગીઓને ઉપયોગી હોવાથી ખાસ તંત્રી-સ્થાનેથી જ લખવા જરૂર પડી છે. અમદાવાદથી એક ભાઇએ સુધાના વ્યવસ્થાપક ઉપર વિવેક, પ્રેમ અને ઉપદેશવાળા ડીક્ડીટ લાંભા પત્ર લખ્યા છે તેમાં પાતે પાતાના મત દર્શાવે છે, જે મત વચનામતમાં શીછ મહારાજે વખાડી કાઢ્યો છે તે એ ભાઈના ખ્યાલમાં નહિ હોય...પણ વિમુખના પક્ષ કાઢ્યો નથી અને જે વિમુખના પક્ષ રાખતા હશે તે આ જન્મ અથવા ખીજે જન્મે જરૂર વિમુખ થશે..." આ સંસારમાં કેટલાક યવનસરખા છવ હોય તે એમ કહે છે જે મંગાઇનું પાણી તે બીજું પાણી એ બેય સરખાં જગાય છે" વિગેરે એમ કુષ્ટ મતવાળા જે છવ છે તે કહે છે " માટે માટા પુરુષ શાસમાં કહેલા વિધિ નિષેધ સત્ય છે જેમ હંડી લખી આપે છે તેમ માટા પુરુષની આશાએ કરીને જે વર્ષ પાળે તેનું જ કલ્યાલ્યુ થાય છે તે માટા પુરુષના વચનના જેને વિશ્વાપત્રી તેને નાસ્તિક જાલ્યુલા તે મહાપાપિ જાલ્યુલા તે તેને ચંડાળ જાણીને એને

કાઈ પ્રકારે સંગ રાખવા નહિ વચ ગ. મ. ક...વળી શ્રીજીમહારાજે બધા સાધુએનને સરખા કહે તેને પણ વિમુખ કહેલ છે. એવાં કારણાથી આપણે િમુખના પદ્મ રાખવા ન જોઇએ. જેયી આપણે વિમુખ ન થઇએ યવન સરખા ન થઇએ દુષ્ટમતવાળા ન યઇએ, નાસ્તિક ન થઇએ, મહાપાદપષ્ટ ન થઇએ ને ચંડાળ જેવા ન થઇએ...તમે કહો છો " સ્વા. ના. ના મહિમા કહેતા હોય ને ધર્માદિક સંબન્ધી લખાણા આપતા હોવ "એ સાગુ પણ જો તેઓ સત્સંગની મયૌદામાં હોય તાજ તેના મુખની કથા, વાર્તા, લખાસ વિગેરે વાંચી સાંભળી શકાય. ને જે મર્યાદા ખલાર ગયા હોય તા તેનું વાંચવા સાંભળવાયી ઉપરતાં શ્રીજીએ કહેલાં બધાં વિશયજ્ઞા આપણને લાગુ પડે. જેઓ મર્યાદા ભહાર નિકળેલા હોય તેઓ સ્વા. ના. ના અત્રે તેવા મહિમા કહેતા હોય તાપણ તેના પ્રસંગયી આપણે આ જન્મે કે બીજે જન્મે જરૂર તેતા જેવા મર્યાદા અહાર થઇએ... મર્યાદામાં રહેલા ત્યાગીઓ તથા તેમને મારતારા દરિબકેલના જે પક્ષ રાખવા તે મહારાજે ⁴⁶ **નિયમ નિશ્ચય અને પક્ષ** " એ પ્રમાણે મોડાના સાધનમાં ગર્ધો છે. પણ જેએક સત્સંગ બહાર નીકળેલા હોય તેવાઓના જે પક્ષ તેતા પક્ષપાત કહેલા છે... શ્રીમુખે કહે છે કે-" પક્ષપાતે કરીને આ છવનું જેવું બહું થાય છે તેવું બીજા કાઈ પાપે કરીને થતું નથી " ઇત્યાદિ. / આ લેખ-સુઘાના તંત્રી વર્ણીજીએ ખાસ વાંચવા વિમર્શવા જેવા છે, જેવી વિમુખના પક્ષ અને પદાપાત કરવાનું મોડી વાળવાનું ભાન આવે) (આમાં વિમુખના પક્ષ નહિ રાખવાના મુદ્દે લાવ્યા છે)

આ ઉપરાંત ઉપરાક્ત જેવા જ ઘણા લેખેર બાચાસન બાંડ વિરુદ્ધ સુધામાં આવ્યા છે. વર્ષ ૧૦ અંક ૮ મેજ ૫ ઉપર "સુધા શ્રીજીની આજ્ઞામાં રહેનાર સત્સંગીમત્ત્રના સાથી રહેશે પણ વિમુખ કે કુસંગીને સાથ નહિ આપે? એમ વિમુખને સાથ નહિ આપવાની પ્રતિજ્ઞા લીધી છે. (હવે કેમનું કરે છે) વર્ષ ૧૨ અંક ૧ અમદાવાદમાં મણેલી પરિષદની ચર્ચાને પ્રસંત્રે વર્ષાએ સારા લેખ ખંડ વિરુદ્ધ લખ્યા છે. અને સ્વા ના નામમાં એક નહિ કરવા વિષે ખલું સારી ચર્ચા કરી છે. વર્ષ ૧૪ અ કે ૧૦ "શ્રીછના સસંગી બધુઓ સાવચેત '!" એવા હેડીંગથી બાચાસભીયા વિમુખા વિષે ચાંખખી ચર્ચા કરી છે. વર્ષ ૧૧ અંક ૧૨ "ખુહો પત્ર" એવા મથાળાથી બોસાસણુયાં, વિરુદ્ધે લેખ <u>ખાસ વાંચવા લાયક છે. વર્ષ ૧૨ અંક ૩ મોંગાસામાં ભાગસંસીવાએ ભોટો સંયાધીનો છે</u> ઢાંગ કરીને ચાડીમાં સંઘરેલા સાકરના ગાંગઘ અને હારમાં બાંધી રાખેલી ચંદનની ગાડીઓ કાડમાના દાંગની ચર્ચા કરી છે. વર્ષ ૧૩ અંક ૩ "સમાધીના દાંગ ઉધાડા પડયા" એ શિર્ષ કથી બાચાસણીયા જે સમાધી કે પરચાના દોંગ કરે છે તેનું ઉદ્ધારન સપ્રમાસ કર્યું છે. એવાજ દાંત્રનું એક ચિત્ર ગાંડળમાં સમાધીમાં હલવઈની દુકાનની છાપવાળા પેંડા કાઢવાનું વર્ષ ૧૩ અંક ૪ માં અધ્યું છે. વર્ષ ૧૩ અંક ૫ પેજ રહ ઉપર "શું એવી અથા થશે ?" એવું હેડીંગ કરીને સંપ્રદાયના આશ્રિત ત્યાંગી ગૃહીઓએ વિમુખ કરેલાના ક્ષાંસર્ગ નિક્રિ રાખવાની અને તેમના સ્થાનામાં નિક્ષ જવાતી બન્ને અયાર્થીની સક્ક આસાર્ ત્રિકા કાલ્વાની ઇમ્છા જાણાવી છે વર્ષ ૧૩ અંક ૫ 'બાયાસણીયાના યમતકારા' વિષે **ોહ ચિત્ર ચર્ચા કરી છે. ૧૩–૭ માં "** બાચાસણખંડ સમાચાર સાર "ે આવાં મથાળાયી

્રિયાસલુવાળા ઉપર કરેલા બારસદ કાર્ટ કેસના સલળા વિમુખ સમાચારા પાંચ પેજોમાં લીધા. છે. ૧૪−૧−૩ માં તથા ૯ માં "અહાર પુરુષાત્તમ મીમાંસા" એવા મથાળાથી અહાર પુરુષાત્તમની ઉપાસના સાવ ખાટી દેગવે છે. ૧૪–૯ માં "કપાલ કરિયત વાતના આસા" અ મુશાળાથી ખાત્રાસણીયા અક્ષરી ઉપાસનાનું ખંડન કહું છે. વળી "ચર્ચાપત્રના જવાખ ્રેએ. મથાળાથી ખાચાસણાયા વિશ્ધન ચર્ચા કરી છે. ૧૪-૧૨ " ચર્ચાપત્રના જવામ એવું હેડીંગ દીપીને નૈરાખીમાં રહેતા કરમસદના પા. રામભાઈના પત્રના જવાબ સ બારાસણીયા માન્યતાનું ખંડન કરવાં સ્વાદ નાગ નામના કરાવા ખાટા અર્થનું ખાં કહ્યું છે. વર્ષ ૧૧ અક ૧૨ માં " જાહેર ચેતવણી" એવા રિષેકથી ખાચાસણવાળ विभुभ तरीं काहेर इरीने ते थड़ा चेतता रहेवानी भूषर आधी छै. वर्ध १८ आंड " વદતો વ્યાધાત" આ મથાળાથી વિમુખાના પરસ્પર વિરુધ્ધ વાંટાનું વિવરણ કર્યું वर्ष १४ अ इ २ " साधुकी। ते। साधुविष्यांक शाली अने स्थानक्ष्ट्र न थाय" હિડિગથી એાચાસણ ખંડ મંદિરામાં છે. સ્વામી ગા. સ્વામી આદિક સાધુની અધ્યેય પૂર્વ પધરાવીને શ્રીકરિ કે શ્રીકૃષ્ણાદિકની મૃતિંગોની પેઠે જરીયાની વસ્ત્રી મુગટ કટક ूमारिक राजवेष धरावे छ तेनी विरुद्ध तीव ट्रीका करी छे. १८-१२ " ओक्ताने। अप એવા મથાળાથી ખોંચાસણવાળા ભાષાવાળાં વિગેરે ખાલો માટે કડુ કટાક્ષ ગંભીર કર્ય ૨૯-૧ "અડકલના ઉદલાસ" આ મયાળાથી ખાવાસધીયા બાલા વિરુદ્ધ દ.ખાએલા सर्वे में वांचवा केवा छे. वर्ष २१ मां ५१० "धर्ष्टवना द्रीह अने विभुभतः !!! ૧૧ "શ્રીજીના દ્રોહ અને ચાખ્ખા વિમુખતા!!!" વર્ષ ૨૨ અ કર "હહદેવના દ્રોહ વિમુખતા" આવા મથાળાથી વર્ણા એજ ખાયાસણ વિમુખપંથ માટે લેખો લખ્યા છે. એમણેજ અવશ્ય વાચનીય છે. ઇત્યાદિ અનેક લેખા વિમુખ વિરુદ્ધના વર્ણોજીએ તથ તંત્રીએ અને બીજાઓએ લખ્યા છે. પ્રસંગ પ્રસંગ હું કો ટ્યકો અને વક કંક અને છેટેથી - અડપલાં કે અટકચાળાં અનેક કરવાંમાં કસર રાખી નથી. એમની આગળ અમારા જેવ કરા હિસામજ નથી બારસદ વાલુકા કારમાં કૃદિયત અક્ષરનિષ્ઠ ભાચાસણવાળા ઉપર મ क िसके इसमां बादिम्म तेमना विकर्त केटव साहित्य में पाई बर्त तेना हरता पश्च सुधाना હિંગુઓ ત્રિગુઓ સંપાલું છે. સુધાને પુરાવામાં મુક્ષ્યું નું હતું પાંચ સાથાસાથ સંવળી ! સમારા આપી હતી ત્યા ખાબત નેરાખીના એક ભાઇએ વર્ષ ૨૮ માંક કર્મા " क्ष्मितिम् अविद् अहिय दिवस आर्मेल कता है वयारे भागासवानी हपासना विक त सम्भु होय !! अवा शिष्मा श्रुणहा सम्मा है अतो अनुवाह प्रश्न कार्त જ સંપાદકીય છે. એટલે વિરુદ્ધતાના દાવ અમને એકલાને આપી શકાય તેમ નથી. ુ ગુર્મકત્માંથી માટી માટી બાબતા લીધી હશે. પણ મુધાકરે તેા છીણી ઝાણી બધીન अनियनीते समूण शोधी आहीते , लाहेरमां, स्विवेयन कथावी छे. हवे का प्रस ्ताः सुधाने, साधी सुधी, रीते आगण यहावीशुः

તા મુધાન માધા મુધા રાત આપણ વિભાગને સન્મુખ રહે છે. અને જય શ્રી હતે "મુધા સત્યાં આપ વિખ પંડિત 'પ્રશસ્તિએ વિભાગથી વિનિર્ણય વિમુખ, રહે છે" એ જે આપ વિખ પંડિત 'પ્રશસ્તિએ વિભાગથી વિનિર્ણય તમારે સમારે અવેને સ્વીકાર્ય મુસંગત રહેશે 'અલવાકય ન ચલતિ' એવી વળા 'બ્રાકરિ પણ જુની પ્રણાલકાને નહિ ભલવા માટે સત્સંગની' મર્યાદ એ વળા 'બ્રાકરિ પણ જુની પ્રણાલકાને નહિ ભલવા માટે સત્સંગની' મર્યાદ એ અતુસારે થ જવાબ છે. આ ત્રણેય સવેં તે સ્મા અતામ કે અવશેષ રહે

લેખા આપ પણ ચાલુજ છે. વિના રહે છે સંચાલ કાં ચાલકા ત્રિમુણી એમ નામાં ચર્ચાના જ વ્યવહાર ક આપને તા તથા ૪ મ

નારા લી.

હિયા કહેલું પડ બીજા કાેક વિપરીત ર જેવું વર્ન ત્યારે તેને ખાસ હદ્દે તત્વ છે ક વર્ષ્યુન કર્ વિશ્વન કર્

ાવજ્ઞાન ક ચાડીક સ પણ એવે

॥ भाय येकीमां ા મધાળાથી અભૂર यातीना द्यासी!" अ यथीपत्रंता क्यांभ प्रशंपत्रने। कवाभ पत्रनाः क्याभ के चारा अर्थन भं ંથી ખાયામણવાળા વર્ષ ૧૮ અક हिन विचर्छ हम नक्ष्म म थाय " प्राधनी अध्येय भूति વસ્ત્રી મુગટ કટક म क्रिश्तानी अवस કટાક્ષ ગંબીર કર્યો વિરુદ્ધ દ્રામાએલા તે વિમુખત !!! " ર "ઇષ્ટદેવના દ્રોહ ્લેખો લખ્યા છે. ાના વર્ણીજીએ તથ वह उंड अते छेरेथी माश्रा भागारा केवा યાસહાવાળા ઉપર મો ા કરતાં પણ સુધાના મારાસાય સંયળી સ २८ अंड उसी ાની ઉપાસના વિસ્ भनुवाह पश्च काते

છે. અને જય શ્રીક ભાગેથી વિનિષ્ધું મ ન અલિત' એવી સ'ગની' 'મર્યાદાઓ દ સ્થાપે છે." આ

શકાય તેમ નથી.

મીણી મેલી ખેલીન

छ. दव का प्रसा

-અનુસારે અમારે માટે એજ બરાબર છે. આ રીતે "આ કેવું આશ્ચર્ય !" એ ત્રીજ લેખના જવાલ છે. આ પ્રકારે "આનંદની વાત છે!!" "આવા જય શહિર" "આ કેવું આશ્ચર" આ ત્રણેય લેખના જવાએ આપશી અને આપના પદ્ધપાતી સન્મુખ, વિમુખ, અર્ધદંગ્ધ સર્વને આનંદ, જય અને આશ્ચર્ય માટે શાઓ. હવે પાછળથી પ્રક્ષાર્થું મકરણ અનામ કે સનામ કે અન્ય નામ કે અન્યથા નામથી ચલાવ્યું છે તેના જવાબ આપવાના અવશેષ રહે છે તે અવકાશે અપાશે.

લેખકના નામની તીત્ર તાલાવેલી અને ઉતાવળ શા માટે? લેખક તરિકનું નામ તો આપ પછું લેખને મંત્રેજ આપા છે. અમે પછું એ પ્રમાણે વિચાર રાખેલા. લેખ તા અપૂર્ણ માલું છે. આપ ઉતાવળાયા થઇ ગયા, ધીરજ ધારી શક્યા નહિ, લેખક સ્વનામ આપ્યા વિના-રહે નહિ એમ પણું બાણા છા. આપશી જે ચર્ચા કરે છા તે સંચાલકાને સમુદ્દેશને છે. સંચાલકાના નામા પણું બીહરિના પ્રથમ પેજ ઉપર અમેજ આપ્યાં છે. આપ પણું સંચાલકા જ તેત્રી રહ્યાં હોત' 'જય શીહરિના સંચાલક ગુરુઓને' 'સંચાલકા જગતની ત્રિગ્રંથી વિભૂતિસમાં વિદાન અને સમર્ચ છે' 'તે શીહરિજીવનના, શીમૃષ્ણસ્વરુપના દાસ' એમ નામાબિધાનને આપજ કરા છા. એટલે નામના નિર્દેશ તો આપે જ બહુધા કર્યો છે. ચર્ચાના જવાબમાં 'અમોએ' 'અમને' 'અમારે' એવા શબ્દો લખીને સ્વકીય નામથી અવહાર કર્યો છે. જવાબ આપનાર એથી ત્રીજો નથી. એટલે નામને તો જાણા છો. પરંતુ આપને તો બે પૈકી એકનેજ કહેવા છે. તેનું નામાબિધાન આપેજ વર્ષ રહે અંક રે મીં તથા જે માં એવાર ચાપ્પખું કહી દીધું, એટલે કરવું શું ? હવે વિગ્ર ધંની વાણી વૃથા ન યાવ એમ જાણીને એમજ અંગીકાર કર્યું છે. આપને આનંદ, જય અને આશ્રર્ય ઉપજાવનારા લી. ભવદીય શાસ્ત્રી હરિજીવનદાસ. વડતાલ.

સમગ્ર સુજ્ઞ સત્સંગિ સમાજને વિનંતિ--

ઉપરના લેખમાં અમારે કંઇપણ વિષમ કહેવાની ઇચ્છા ન હોય તથાપિ નાસિકીયાં અલગારી બા. એવા પ્રસંગા અટપટા આડાઅવળા જાણીજોઇને લાવી મુકે છે કે જેવી કંઇક કહેવું પડ્યું છે તે લમા કરવી. આમાં પ્રસંગાનુપ્રસંગાત બાચાસણવાળા કે બાપાવાળા કે બીજ કાઇને કંઇક કહેવું પડ્યું છે તે તો બલ્ફીંજીને અત્ય અવસ્થાએ અકાંડ ઉપજેલી વિપરીત સુદિના પ્રદર્શન માટે છે. પણ ખાસ ઉદ્દેશથી નથી. એક વ્યક્તિ સંપ્રદાય બાલ જેવું વર્તન કરે અને એવા પ્રચાર કરે અને સંપ્રદાયનિષ્ઠ સર્વાન દબાવ્યા, દબાવ્યા કરે ત્યારે તેને કંઇક સત્ય હિત કહેવું જોઇએ એ દિષ્ટિએ સર્વ સુજનાના વર્તા અમે કહ્યું છે પણ ખાસ ઉદ્દેશથી નહિ. જે કે આમાં બહુવિધ ચર્ચા છે પરંતુ આ સંપ્રદાયતું શું સહાન્તિક તત્વ છે! અને ધારા ધારણ બ'ધારણ અને મર્યાદા શી છે? તેનું પણ પ્રસંગાત પૂર્ણ વર્ણન કર્યું છે, એથીજ લેખ લાંબા થયો છે તે લમાને યાગ્ય છે. પૂન્ય વર્ણીજને જે વિષમ કહ્યું છે તે પણ ખાસ ઇરાદાપૂર્વકનું નથી પરંતુ તેમને ઉપજેલી વિપરીત મિતનું વિદ્યાન કરાવીને પાછા વાળીને પ્રથમવત્ સંપ્રદાયનિષ્ઠ થઈ રહે એવા શુભાશયથી છે. થાડીક સ્થના આરંભમાં જ આપી છે, તા ગ્રાહકાએ ધીરજ રાખવી. માસિકના ઉદેશ પણ એવાજ જણાવ્યો છે. શિવ લવતુ.

શ્રી સ્વામિનારાયણા વિજયતેતરામ્ !

મોહવ સંપ્રદાયના સમસ્ત સત્ય સમાશિતાએ સદા જમનીય વિજેનીય ''સ્વામિનારાયલ" મહા નામ મંત્રના "સમુત્કથ" અને તેના શાસીનુંસારી શુંહ "અથ" અને તેથી વિરુદ્ધ કરાતા અશુદ્ધ ખંડાથેનું "ખંડન" અને તે મંગળ નામના વિરુદ્ધ અર્થ કરનારા લેભાગુ હરેકાઇને લુંહ્યે પણ ''જય સ્વામિનારાયણ" કહેવામાં કે શ્રીલવામાં ઇષ્ટદેવ શ્રીહરિના "મહાદ્રોહ"

Dun porlant

આ ઉદ્ધવાવતાર શ્રી રામાન દસ્વામિપ્રવર્તિત સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય પ્રષ્ટદેવ સંભળવાન શ્રીદરિતું અસાધારણ મંગળ નામ 'સ્વામિનારાયણ' છે. આ ગુખ્ય નામથી તેમની ભક્તિ ઉપાસના સંપ્રદાયમાં મુખ્ય પ્રવર્ત છે. દીક્ષિત અખિલ અનુવાયિઓને અહિતર कपवा अक्या भारे आर्क घडक्षर नाम भंत्रना दीक्षाद्या आयार्थे अपदेश आपेवी એમ पंछ स. प्र. ४ अ/ ४६/श्ते। देव भी पुणाक्षरं ततो मन्त्रं जेप्त समित्र सर्वथा े आवा शब्दमां विधान छे. (शुक्र शब्द सं प्यामां सीधा छे.) का सवैभिरी नामने। प्रथाम सर्व सन्छान्त्रामा तथा व्यवहारमा पर्व विशेषतः प्रवर्ते छ मुण्य अर्थ अत्स निक्वन प्र. १ को १ हो। १२ ' स एप साक्षाद्भगवान् स्वा मिनारायणारव्यया । प्रसिद्धोऽस्ति (ते आ साक्षात् श्रीमृष्यु अस्रवान् स्वाभिनारायण नामधा पृथ्वी छपर प्रसिद्ध थवा छ) स. प्र. २ अ. २ अ. २४ मेरी हरे ं सेष नारायणमुनिः सहजानन्दनामकः िस्वामिनारायणारव्यक्ष स्वाम्यारव्यक्ष विराजते ' (ते अभारा युरुषी नारायश्रुभृति, सहकानंद, स्वाभिनारायर्श्व अने स्वाभी नामधी विराक्त छ) स प्र. ५ अ. ६८ श्ली: १७ 'हरिक्रणोा धनक्यामा नीलकण्डश्च स स्मृतः। स्वामी च सहजानन्दः स्वामिनारायणस्तथा ' (क्षत्रपानी શ્રીહરિનાં હરિકૃષ્ણ ઘનશ્યામ નીલકંદ સ્વામીિસહળનંદ સ્વામિનારાયણ સ્માદિક સ્મનેક શુભ નામા છે) આ રીતે આ પ્રથમાં અનેક પ્રયોગો છે. વચ. ગઢડા પ્રાંખક મો 'ત્રમે તેવા પાપી હાય તે અંતસમે જો તેને 'સ્વામિનારાયણ' એવા નામનું ઉચ્ચારણ થાય તેા તે સર્વ પાપથકી છુટીને વ્યદ્ધમોહોલનેવિયે નિવાસ કરે ' એવે! મહિમા વર્ણવવાપૂર્વક તથા લાયા ૧૮ માં 'શ્રીજમહારાજ સવે' હરિલકતને 'જય સ્વામિનારાયણ' કહીને હસતાથકા પાતાને ઉતારે પધાર્થા એમ સ્વામિનારાયણ સંજ્ઞાના પ્રયોગ છે. अष्टीतरशतनाभा<u>त्मक कृतभाषण</u> स्तोत्रभां स्त्री १२ नाम ४८ 'स्वामिनारायणः स्वामी' આ રીતે છે. સહસ્ત્રનામાત્મક સર્વમંગલસ્તાત્રમાં શ્લેદ ૭૩ નામ ૩૯૪ 'स्वामिनारायणो' આ રીતે છે. શિક્ષાપત્રી શ્લા. ૧૦૮ ની શતાન દમુનિકૃત ટીકામાં અંતે 'યઃ साक्षा-द्भगवान्..श्रीस्वामिनारायणः' (साक्षात् अगवान् क्षराक्षरपर श्रीवृष्ण् अगवान् स्वाभि 😃 નારાયણ નામથી પ્રકટ થયા) આ રીતે આ દિવ્ય નામ સંપ્રદાયમાં સલળાં સંસ્કૃત પ્રાકૃત શાસ્ત્રોમાં તેના અદ્ભુત મહિમાનુવાદ સાથે વર્તે છે. આ સંપ્રદાયમાં કલ્યાબુકારી આ નામથી જપ લજનની પ્રવૃત્તિ રામાન દસ્વામીના ચોદમાના શુલ દિનથી કરો છે એમ સં પ્ર. ૨ અ ્ ૯ શ્લો. ૪૬ ઉપરથી તથા હરિલીલામૃતગ્રંથના કળશ પ વિશ્રામ 3 ની ' जे स्वामिनारायण नाम लेहो ' ध्रुशाहि ४५ थी ५७ सुधीनी चे।पाध्रेमी हिंगरेथी નિ.લત થાય છે. એટલે સ. ૧૮૫૮ના માગશર શુદી ૧૩ એ રામાર્નાદસ્વામી સ્વધામ

અતિ પ્રખ્યાત પૂજ્ય નામમાં સ્વામી અને નારાયણ એ બે રાજ્ટાના અપૂર્વ સન્નિવેશ છે. આ રાજ્ટા પ્રાચીન શાસ્ત્રોમાં બહુધા જીદા જીદા આવે છે તેને સાથે જોડવાથી 'સ્વામિનારાયણ' કે 'નારાયણસ્વામી' એવું એક નામ એકજ વ્યક્તિનું વાચક સખેથી થઈ શકે છે. જેમ હિર અને કૃષ્ણ એ બન્ને નામો સાથે જોડવાથી ' હરિકૃષ્ણ ' કે 'કૃષ્ણ હરિ' એવું બીજાં નામ થાય છે. જેમ હિર અને નારાયણ આ બે નામને સાથે મફ્વાથી હરિનારાયણ નામ કહેવાય છે. તેમજ કૃષ્ણનારાયણ, વાસુદેવનારાયણ આદિક નામો આવે છે તેમ. એ ઉપરથી એ નામ શબ્દકાયથી કૃષ્ણવ્યવહારથી બહારનું કે અન્ય હ્લાંડમાંથી ' અન્ય ભાષામાંથી નવીનજ કરપી શાધી કાઢ્યું છે એમ નહિ પરંતુ પ્રાચીન શાસોમાં પણ એ નામ ઉપલબ્ધ થાય છે.

આ સંપ્રદાયની ગુરુપર પરામાં પ્રાચાર્ય તરીક શ્રીહરિએ સ્વીકારેલા મીરામાનુજાવાર્યે रभेंबा शरुबागतिगद्यना आध्यमां 'श्रीमन्नारायण स्वामिन्' इत्यादे। मन्त्रान्तरे च तत् द्रष्टव्यम् ' आवुं वाक्ष्य अभीने नारायक्ष अने स्वाभी शब्दना सह समन्धवाले। भंत्र है।वातुं पशु क्योव्युं छे. आ भंत्र 'श्रीमन्नारायणः स्वामी दासस्त्वमिस तस्य वै" (ભારદાજસ હિતાના પરિશિષ્ટ ભાગના અ. ૨ શ્લે. ૪૦) એજ દ્રાવા જોઇએ. 🔑 આ રાબ્દાે હિત્ય કપિત્ય (યુંબડુ કાર્ડું) ની પેડે નરથંક સંતામાત્ર નહિ પણ અર્યાવાળા હેલાથી એના અથી પણ અન્વર્ય તે તે સ્થળ પ્રાચીનાએ કરેલા મળી આવે છે, यासुनभुनिकृतं क्ताेश्रस्तना १० श्कीक्षभांना 'स्टामिन' शण्दना तेना आध्यमां-'पर्ति विश्व-स्यात्मेश्वरं 'करणाधिपाधिपः' 'प्रधानक्षेत्रक्षपतिः' 'पति पतीनां' 'पप भूतपति-रेष भूतपालः' र्रत्यादि श्रातिका संभीने 'समस्त क्षणतना पतिरूप' अन्यर्थ अग्रेप દાયિક કર્યો છે. પતિ ક શ્વર અધિપતિ તિયામક તાથ સ્વામી આદિક શબ્દો એવાજ अर्थ भी अहुधा दिवाय छे. नारायण ित्ययि न सुष्यति वैदिकः कः अहिरोजरलनाः ११ श्लीका लाष्यमां तथा परंत्रह्म पृद्धे नारायणः भा भीतालाध्यना अभेह धात वाडयनी टीडामां नारायास शब्दना सर्थ सप्रमाख डायी छे. विष्युनामसदस्र स्तात्रमा आवेबा नारायका नामना तात्विक अर्थ तेना पराश्रशकार्यके लाप्यम नारायकाय विषहें 'नारायणः पर ब्रह्म' 'एका ह वे नारायण आसीत् अर्थ दिच्या देव एका नारायणः धत्याहि श्रात्मा अभीते, "केनी क्षयं नथी ते नर उहेवाय, मेटले स्वरूप स्वलावधी के नित्य वस्तुओ। येतन अयेतन ते नर डिहेवाय, तेना के अभूहे। ते नार **इहे**राय, ते नार अथन-आश्रय क्रेमने छे, એटले नारने। व्यापक्षप आश्रय करी रहेला अथवा ते नारना अथवन-आश्रय, એટલે तेना अंतरात्मापने आधारभूत ते नारायन કહેવાય, અર્થાત 'ચિદચિદાત્મક સર્વ' વિશ્વમાં અંદર બહાર અન્માપણ વ્યાપી રહેવા' એવા अव्यवार्थ करवास् अविशेष छे. आ अर्थना संभर्यन साहे अन्तर्वहित्र तत्सर्व व्याप्य नारायणः स्थितः आ श्रीत निरुक्ति प्रभाश तरीके परिग्रही छे. अभे करीने वेद वेदात વિગેર શાસામાં પરાત્પર સર્વોપરી વસ્તુનું ભવ બ્રહ્માદિ અન્ય સમસ્ત અવર મૃતિઓાયડી નિર્દાત્ર કરનાર અસાધારણ (ખરી રીતે બાળમાં લઈ જઈ શકાય નહિ) નામે નારાયણ હ

એમ નક્કી કર્યું છે આયી તે બન્ને ગુરુદાના મુખ્ય અર્થો શાસ્ત્રાધારે ચોક્કસ કર્યા છે. બન્ને શબ્દોને આગળ કે પાછળ સાથે લઇએ તો પણ અર્થ તો એનોએજ મળતો લેવાય પણ જુદા નહિ. એટલે જેમ શબ્દ તદ્દન નવીન નિક્ટિતમ અર્થ પણ તદ્દન નવીન નહિ.

ઉપરાક્ત અર્થના અનુસંધાનવાળા સ્વામી, નારાયણ, આ બન્ને શબ્દો મૂળ પરંધ્રહ્ય ું પ્રસ્માત્મા અવતારીમાં તથા તેમના અતત્ય અવતારબૂત રામ કૃષ્ણાદિકને વિષે સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્રાએ બહુધા વાનયાં છે. અને એના અર્થી પણ એના એજ શાસ્ત્રાનુસારી સંત્રહ્યા છે. खुओ-'श्रीकृष्णे। यः परंब्रह्म…नारायणश्च भगवान्' (स. प्र. १ अ. ३४⁾ 'नारायणे। वासुदेवः (प्र. १ अ. ५६) 'नारायण' वासुदेव' (प्र. ३ अ. २८) 'ज़ेयो नारायणः' 'द्विभुजः स सदा स्वामी' (प्र ३ अ. २८ 'सहि नारायणः स्वामी' (प्र. ४ अ ४६) 'साक्षात् नारायणः प्रभुः' (प्र. ४ अ. ७२) 'इत्यं नारायणादेव साक्षात् श्रीपुरुपातमात्' (પ્ર. ૫ અ. ૫૩) વચનામૃતમાં -'અને પુરુવાત્તમ નારાયણ તે સર્વના સ્વામી છે' (પ્ર. ૨૧) 'તેમ એ નારાયણ પાતાને એશ્વર્પ કરીને સર્વોપરી વર્તે છે...નારાયણ જેવા તાે એક નારાયણ જ છે' (લાયા ૧૩, 'તથા ભગવાનના જે પણાક અવતાર થયા છે તેને એમ જાણીએ ્છીએ જે એ સર્વે ≈વતાર તે નારાયસ્ત્રના જ છે...તેની ઉપર દિગ્યમૂર્તિ એવા જે શ્રી. નારાયણ પુરુષાત્તમ…તે નારાયણનાં દર્શન કરે છે' (લા. ૧૪) 'તમે તા નારાયણ છા માટે અમતે તમારું ધામ દેખાડા ત્યારે અક્ષરધામ દેખાડ્યું" (લો. ૧૮) 'અને લગવાન સર્વના स्वाभी छे' (भष्य १८) 'नारायणपरा चेदाः' (वरव्र) 'भाठे सव् क्रियाना प्रवर्तावनारा અને તે સર્વતા સ્વામી એક જ ભગવાન છે' (અંત્ય ૩૯) શિક્ષાપત્રીમાં '**શ્રીમગ્રા**રાયળ समृत्या', इत्विक्षिसुधासिन्धुना उपाह्यातमां-'श्रीकृष्णा भगवास्तंत्र सदा स्यामी विराजते...नारायणा वासुदेवः', धून्य 'नारायण ६२ श्रीमनारायण ६२' र्र्ट्याहि. जेल ુરવામા અને નારાયસ શબ્દ અવતારભૂત ભગવાન શહિરિમાં વાપયાં છે. અને એના અર્થ पश् अने। अल शिधा छे,

ચા સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવને વિષે અસાધાર ભાજનીય જપનીય નામ તરી આ સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય ઇષ્ટદેવને વિષે અસાધાર ભાજનીય જપનીય નામ તરી નક્કાં કરેલા આ ઝન્દો અર્થાનુસ ધાન વિનાના તો ક્રિય કપિત્ય જેવા નજ હોય, એન નક્કાં કરેલા આ ઝન્દો અર્થાનુસ સિંદ કરેલા હોવા ભેઇએ જે નામથી નિરંતર ભાજન સ્મર અર્થો પણ શાસ્ત્રાનુસ ભાજને સ્મર ભાજને કરે તેના કરતાં અર્થ ભાજને સમાન સાતા કરતાં અર્થ ભાજને કરે તેના કરતાં અર્થ ભાજને કરે તેના કરતાં અર્થ ભાજને સમાન સાતા કરતાં અર્થ કરાદ વિશેષ આવે છે એ બાજને કરે તેના કરતાં અર્થ ભાજના કરતાં અર્થ માર્ય અધિકતા જણાવી કૃત પણ આધક થાય છે. અમા માના દાતા કરતાં અર્થ પણ ઉટાંગ રીતિએ નહિ પણ શો એટલે અર્થ ભાજનો ભાઇએ 'અમુક શાબ્દરના એ અર્થ પણ ઉટાંગ રીતિએ નહિ પણ શો સિંદિ સમાન સાત્રા ભાજનો ભાઇએ 'અમુક શાબ્દરના અમુક અર્થ થાય' એતા વ્યાકરણ, ગામના કર, વિવરણ, (ડીકા વિગેરે) વ્યવહાર (ગ્રહોનો) વિગેરેયો તિશ્રિત કરાય છે. આમત્રા કર, વિવરણ, (ડીકા વિગેરે) વ્યવહાર (ગ્રહોનો) વિગેરેયો તિશ્રિત કરાય છે. આમત્રા અર્થ સત્ય ત્રિજીવનની આખી ડીકા બીજા કાઇ અલ્પયુત નહિ પણ જે શિહિરના સહ કોઇને શિજીએ પાતાના કાગળપત્રા લખવા, શાસ્ત્રાનું લખન શાધન કરતું, વિગેરે સમુ હોઇને શિજીએ પાતાના કાગળપત્રા લખવા, શાસ્ત્રાનું લખન શાધન કરતું, વિગેરે સમુ સેવામાં નિર્યોજેલા હતાં અને જેમની શ્રીમુખે પારાવાર, પ્રશસા કરી છે એવા બહુ સિંદામાં નિર્યોજેલા હતાં અને જેમની શ્રીમુખે પારાવાર, પ્રશસા કરી છે એવા બહુ વિદ્વા શ્રહાનું કરેલી ડીકાની પ્રમા

भारे "आः समक्ष के राजीने कं स्या मुख पतद्धी इ प्रमाधुकृत स्थले क्यों बेसे. ४६-समास था-

अनुसारे '
स्वाभी ः
स्वाभी ः
स्वाभी ः
स्वाभी ः
स्वाभी ः
स्वाभी स्था
तथा आ
संपादन
नारायण

क्यां क्रोहर

avid &

થયું કે— પણુ એક શ્રીહારે દિ

विशेष अ ७५२थी --इत है। इंग्डें आरधु शिर कर्ष भ गद सं. १८८

વીરાચાર્ય ,આવે એ

અર્થ'વિસ્

ારે ચાહ્રસ કર્યા છે. । अक् भणता क्षेत्राय શ તદ્દન નેવીન નહિ. તે શબ્દા મૂળ પરંભ્રહ્મ हिस्ते विधे संप्रदायनां સ્ત્રાનસારી સંત્રહ્યા છે. । थ. ३४' 'नारायणा <) 'क्रेया नारायणः' तमी'(प्र. ४ अ ४६) आत्थीप्रयोत्तमात्' ામી છે' (ત્ર ૨૧) 'તેમ જેવા તા એક નારાયણ छ तेने अभ जाशीओ हिज्यभूति अवा के थी. ો તેા નારાયણ છે। માટે ા 'અને ભગવાન સર્વના ार्व हियाना प्रवर्तावनारा पत्रीमां 'श्रीमन्नारायण बारतेत्र सदा स्वार्भ ।यथ हरें र्रायाहि अ ાં છે. અને એના અર

शिय कपनीय नाम तरी
केवा नक हेएय, केव निरंतर अकन रमरे के अर्थ कार्या वि इस्तिश्व आवे के बा श्वासिकता कर्यावी श्वसिकता कर्यावी श्वासिकता कर्यावी श्वासिकता कर्यावी श्वासिकता क्षासिकता कर्यावी श्वासिकता कर्यावी श्वसिकता कर्यावी श्वासिकता करिकता कर्यावी માટે "આમાં મનઃકરિયત અર્થ કાઈ કરી નથી પણ પ્રયક્તી શતાન દ મહામુનિના મુખયકી સમક્ષ જે અર્થ સાંભલ્યા હતા તે યથાર્થ રહે અને વિપરીત થઈ જાય નહિ એવી કાળજી राभौने अर्थों के." अमें आर अर्थाल 'अभिप्रायानुसारेण शतानन्दमहामुनेः । कर्तुः-रस मुखाद्योऽर्थः समक्षं संभ्रता मया ॥ स यथाविश्वस्तिष्ठेन्न यायाद्विपरीतनाम् । पतद्र्य श्रमाऽसी मे पाण्डित्यक्षतये न च॥" आ रीते पेते कथावे छे आवी પ્રમાણભૂત હેતુ નામની સાર્થક ટીકામાં સ્વામી અને નારાયણ નામતા અર્થ અન્વર્થ બહુ સ્થળે કર્યો છે. સ્વામિનારાયણ નામના સમાસ સાથે સાર્યક અર્ય સ પ્ર. ર અ. ૨૪ 🛆 શ્લા. ૪૬ની ડીકામાં નીચે પ્રમાણે કર્યો છે. મનધાર્યો નહિ પણ અપેક્ષિત અર્થને અનુસારેજ સમાસ થાય છે. સ્વામિશબ્દાર્થ અને નારાવાસશબ્દાર્થ ભિત્રલિત્ર વ્યક્તિમાં નહિ, वर्षे क्रीक्षण हेपास्य प्रिध्टेव श्रीहरिनेविधे बटाववानाः है।वासी क्रिकामी क्रांता नारायणः स्वाम-नारायणः' स्थेते। अभेधारम सभास (स चाता कर्मधारयः स्थेते। व्याक्षरक्षमां संकृते क्यीं छ) જ્યાં એક્જ ્વ્યક્તિમાં ખન્ને શબ્દા ઘટાવવાના હાય છે ત્યાં કર્મધારય સમાસ કરવામાં આવે છે, જેમક 'નીલાત્પલ' (નીલ એવું કમળ તે નીલાત્પલ કહેવાય) સમાસને अनुसारे 'स्वायी-सक्लेखय संपन्नः, बारायणः नराणां समुद्देश नारं, तदयनं निवासस्यानं वस्य स नारायणः अन्तर्यामीत्यर्थः अने। अर्थ ध्येष्ठि, आ कोतां सक्ष्ण अश्वियं संपन्त ते સ્વામી અને સર્વાની અંદર બહાર વ્યાપીને રહેલા અંતર્યામી તે 'નારાયણ' એવા અવ-, यवार्थः थयोः नारायायः शण्टने। अवस्वार्थः 'अन्तर्यामी' स्रेवे। ४थे ते 'वे। प्रन्तर्यामितया रियतः' આ શિક્ષાપત્રીવચનને અનુમુખ છે. એમ કરીને પ્રાચીન શાસ્ત્રાએ તથા આચાર્યીએ બન્ને રાબ્દના જે અર્થી કર્યા છે તેની સાથે મેળવાને એકાર્યતા संपादन ३री छे. 'स्वामि इाच्दः पतिपर्धायः, नरस्य नराकृनेर्धर्म'स्यापत्यं पुमान् नारायणः स चासौ स च' अवे। पतिरूपः शील्वे अर्थः ' स व पतिः स्यादकुते,।भयः ' આ વચતને અનુસરતા કર્યા છે પણ સમાસતા અંતા એજ રાખ્યા છે. આ ઉપરથી સીનિશ્ચિત મુકું કે—સ્વામિશબ્દથી બીજી વ્યક્તિ અને નારાયણ શબ્દથી બીજી વ્યક્તિ નહિ પણ એકજ વ્યક્તિ ધર્મનંદન બ્રીહરિકૃષ્ણ છે. એમ બન્ને શબ્દાને મુખ્ય રાખાને એક શ્રીદારે વિષેજ રમ્ય રીતિએ ઘટાવ્યા છે.

આ ડીકામાં ડીકાકાર ગુંકાન દે એવું અનુસંધાન આપ્યું છે : સ્વાામી ક્રાબ્દના વિશેષ અર્થ ક્ષારધુવીરાચાર્યકૃત સર્વમંગલ જનમંગલ સ્તાવની ડીકા ચંકી જાલ્યુંને આ ઉપરથી નક્કી થાય છે કે સર્વમંગલ જનમંગલ સ્તાવન કે જે વિકાળદર્શી રાતાન દંશનિ કૃત હાંઇને સત્સંગિજીવનમાંથી ઉપધારેલાં (૧-૮-૧૦૦૦) નામરુપ છે તેની ઉપર ક્ષારધુવીરાચાર્ય ડીકા કરેલી છે. જનમંગલની ડીકાનું નામ ભાવાર્થ પ્રકાશિકા અને સર્વમ ગલની ડીકાનું નામ ભાવપ્રેપોધિની છે. આ ડીકાનું પુસ્તક આધુનિક નહિ પર્સ સં. ૧૮૯૦માં શુકાન દંમુનિના હસ્તાક્ષરથી લખાએલું ખદુ જાનું છે. શુકાન દં અને રધુન વીરાચાર્ય ખન્ને સમસમયી અને સહસમાગમી હોવાથી ખન્નેની ડીકાનો અર્થ એક મળતાજ આવે એ પહ્ય સહજ છે.

સર્વામંગળમાં ' स्वामी ब्रह्म परब्रह्म ' એમ પ્રથમ નંબરે સંબીજ મુકેલા સ્વામી નામના અર્ચાવસ્તર તેની ટીકામાં પ્રથમાચાર્યે આ રીતે કર્યો છે-'स्वं - એશ્વર્ય જેમનું છે તે સ્વામી

अपर प्रभाश स्वाभि शण्दनी अने नाराया शण्दनी जाही जाही अर्थ हरवाभां आव्यो हे. आने अनुसारे अन्ने स्ताप्तनी शिक्षा स्वाभिनाराया संसुक्त नामने। अर्थ आ रीत हथी ७—"एक एव हरिः खामिशव्दवाच्योऽस्ति सर्वधा" जात्मदास्य हरेः स्वाम्यम् 'स्वत्वमा-मिन सज्ञात' स्वामित्वं ब्रह्मणि भिवतम् 'स्वामित्तं परमेदास्य 'स्वमेवेकः खामी सकळजगतामित्यापि हरें 'जयलेकः खामी' हिसाहि शास्त्र वयनिते अनुसारे सहण अध्ये संपन्न होवायी स्वाभी अने 'अन्तर्वाहृश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः' 'अन्तर्यः म्यम्तः' 'अन्तर्यामी च सर्वेद्यां आ वयने।ने अनुसारे सर्वानी आहर अहार आस्थापण्डे व्यापी रहेवा हेवायी नारायण् अने ते अन्ते भणीने 'अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानां सर्वात्मा' (सर्वं अने।मां आत्मापण्डे प्रवेश हरीन शासन हरनारा) 'शास्त्रत्यं मित्रवा विश्वतः । ह्रेयः स्वतन्त्र हेशार्रता' आ वयने।ने अनुसारे सर्वानी आहर आत्मापण्डे प्रविष्ट यहने सर्वं कने।ने नियमन हरनारा हेवाथी 'स्वाभिनारायण्ड्' अवा सार्थे हत्यापी हिवायी 'स्वाभिनारायण्डं अने नारायण्डं नामया हिवायी 'स्वाभिनारायण्डं अने नारायण्डं नामया हिवायी 'स्वाभिनारायण्डं अने नारायण्डं नामयी सर्वान्तर्यः पृष्टं, अने अन्ने मणीने 'स्वाभिनारायण्डं अने अर्थे नाम अर्थेवत् थयुः 'कडायहात्मह समग्र विश्वमा आत्माएने व्यापीनारायण्डं अने नारायण्डं नामयी सर्वान्तर्यः समग्र विश्वमा आत्माएने व्यापीने

स्वेच्छानुसारे नियमन इरनारा' अवा आभा नामने। लावार्थ शास्त्रानुगिधी धर्येः राज्यतुं રાષ્ટ્ર પ્રત્યે નિય'તાપર્શ છે પર્શ કાઈની અંદર આત્માપણે પ્રવેશ કરવા પૂર્વ કનું નહિ પર્શ ઉપલેક અલ્પ છે. આકારાદિકનું ત્યાપકપા છે પણ તે જડ હોવાર્યા નિયમનપૂર્વકનું નથી, અમર્યું અર્ધાશુન્ય છે. પરમાતમા પરમ ઇશ્વરમાં તા તે બન્નેનાથી વિલક્ષણ પ્રકારનું नियामकपञ्च अने व्यापकपञ्च होवायी भरी रीते એક परमात्मा परमेश्वरतेल स्वामिनारापञ् નામથી નિરુપી શકાય આવા ઉત્કૃષ્ટ અર્થાનુસંધાનવાળું નામ પરમાત્મા સીવાય બીજા કાંઇનું પણ હાઇ શકે નહિ. આ રીતે સ્વામી તથા નારાયણ શબ્દ કરતાં પણ 'સ્વયમિનારાયણ' નામમાં અર્થનું મૌરવ ઘણું આવતું હોવાથી એ નામથી ઇષ્ટરેવ ધરિરેના નિર્દેશ કર્યો છે અને જપ अलनमां से नामथी प्रवृत्ति अरी छे ते अत्यत ((पेरेपी ((क्तेमेलम छे 'अमन्त्रें अक्षरं नान्ति...योजकस्तत्र दुर्लभः' अभ छे. आ नाम धर्भपूत्र श्रीहरिने विपेशियरूढे) जालानं, તામના અવયવ અર્થ જણાવવામાં આવે એને ચાગુ કહે છે અને એવા અર્થાનુસંધાનથી એક મુખ્ય વ્યક્તિમાં સમુદાય શક્તિને ઘટાવે તેને રેવ્લ કહે છે. પંકજ શબ્દની પેઠે लख्यं. सत्संत्रिक्यननी टीडानी पेंडे क जन्ने स्त्रीत्रीनी टीडामां स्ने नामना खामी चाता नारायणः' એવે: अर्थानुसारी सभास કરવામાં આવ્યો છે. સ. પ્ર. ર અ. ૨૮ શ્લા, ૧૬ 'श्रीस्त्रामिनारायणः' आ राष्ट्रिनी अथ तेनी जील टीझ लावप्रलाधिनीमां 'सर्वे पां निरुपाधिकः स्वामी नारायणः' आ रीते अर्थो छे अलिप्राय अ छे हे સર્વ કાઇના નિરુપાધિક (જેના કાઇ ઉપરી સ્વામી નથી) સ્વામી એવા નારાયણ તે સ્વામિનારાયણ કહેવાય. આમાં પણ ઉપર મુજબ જ કર્મધારય સમાસ સ્ટ્યવ્યા છે. 'स्वामी नारायणो इप्रवा' (स. प्र. ३ अ १६) 'इत्य' नारायणः स्वामी' (प्र. ४ अ. ५४ थ्योः २२) 'सिंह नारायणः स्वामी' (प्र. ४ अ. ४६ थ्योः ३४) 'जय स्वामिश्रारायणं (अ. ३. २५, १७) 'स्वामी नारायणः सोऽयं नित्यं हिंदै मयेक्यते (६ वा. सुधासिंध तरंश १२२) मा रीते स्वामि शब्दने आते विशक्त्यन्त પૃથક પણ નારાયણ શબ્દ સાથે રાખ્યો છે. કાઈ સ્થળ બન્ને સખ્દા પૃથક પણ છે પર ત અર્થ તો એના એજ સંગત સંદર છે જેમ આવા પ્રથક પ્રયોગમાં બીજો અર્થ થાય નહિ तेम स्वा ना नाममा पक्ष अवला अर्थ थाय नहि अ सिदांत वात छे. अपर मुक्य સ્વામી અને નારાયભ પાબદના અર્થ બહુ ઉપયોગી ઉત્તમ હોવાયી સંપ્રદાયના વચના भूताहि शक्तोमां में ने शब्दायी नद्धा व्यवदार येवी कथाय है लानी स्तात्री था હરિજ્યનદાસકત અને રાતવાદ સાથે ક અપાંકને વખાર પામ છે તેમાં કપરતા સલાય અર્થ

ઉપર પ્રમાણે આ સર્વાપરી સંપ્રદાયમાં ઉપાસ્ય ઇપ્ટેટન તરીકે અભિમાનેલા શ્રીહરિના અસાધારણ જપનીય ભજનીય મંગળ સ્વામિનારાયણ નામના શાસ્ત્રતાસારી સંપ્રદાયાતુસારી અન્વર્થ અર્થ મહાજનાએ નક્કી કર્યો છે. આવા રાજ્યસિપ્ધ મહત્તમમાન્ય નિશ્ચિત અર્થને પણ સાવ ઉડાવી દર્શને કોઇ વિમુખપ્રમુખોએ " સ્વામી એટલે મુણાલીતાન દે સાધ અને તારાયણ એટલે શિજમહારાજ એમ સ્વામિનારાયણ નામ શ્રું છે. જેમ રાધા અને કૃષ્ણ લક્ષ્મી અને નારાયણ એમ સ્વામિનારાયણ નામ શ્રું છે. એમ રાધા અને કૃષ્ણ લક્ષ્મી અને નારાયણ એમ સ્વામિનારાયણ નામ શ્રું છે. એમ વ્યક્તિ ધર્મતનમ

સવિવેચન છે.

Most 30 p

ભગવાન કહે. અખંડિત સ્વાં ના. નામ હતું તેને ખંડિત કરીને તેમાં સ્ત્રામી રાખ્યી બિજિ જાપાસ્ય તૃચ્છ વ્યક્તિ મુણાતીતાનંદ સાંધુને ઘુમાડી દીધા. મુણાતીતાનંદ તાં પ્રત્યક્ષરંત્રમ હોવાયી ભજનમાં તે પહેલું જોઇએ એવા તેમના પાપાશય તે પહેલું જોઇએ એવા તેમના પાપાશય તે પ્રત્યક્ષરંત્રમ હોવાયી ભજનમાં તે પહેલું જોઇએ એવા તેમના પાપાશય તે સ્યાય છે મુખ્ય અક્ષરના ભજનમાં સ્વા ના. નું ભજન આવી જાય છે એટલે સ્વા ના. ના લુકા ભજનની જરૂર નથી એમ પણ જદ્દે છે. અટલે આમાં ભગવાન ક્રાંહરિ તો ગોલું ભને લુકા ભજનની જરૂર નથી એમ પણ જદ્દે છે. અટલે આમાં ભગવાન ક્રાંહરે તો ગોલું ભને છે. અને માટે અક્ષરપૂર્ણતામે સ્વામીશ્રીજી આદિક શબ્દો પણ ખનાવડી (જે કાઈ એએ મેને માટે અક્ષરપૂર્ણતામે સ્વામીશ્રીજી આદિક શબ્દો પણ ખનાવડી (જે કાઈ એએ માટે અક્ષરપૂર્ણ તેમનું ભજન સ્વામાં કે ક્યાર તો કે કતાનથી કરે કરાવે છે છતાં એટલેથી નહિ અટકતાં મુખ્ય સ્ટિન પણ જોરશારથી એકતાનથી કરે કરાવે છે છતાં એટલેથી નહિ અટકતાં મુખ્ય સ્ટિન પણ જોરશારથી એકતાનથી કરે કરાવે છે છતાં એટલેથી નહિ અટકતાં મુખ્ય સ્ટિન પણ જોરશારથી એકતાનથી કરે કરાવે છે છતાં એટલેથી નહિ અટકતાં મુખ્ય સ્ટિન પણ એક છેતરવાના છત્ર છળ પ્રયંચ કર્યો કહેવાય. 'વિમેત્વસ્ત્યુલાફ શે માં પ્રતિસ્થાતે (વેદ પણ એવા ભય રાખે છે કે આ અલ્યુલન અર્થના માર્થ કરીને કે પ્રતિસ્થાતે તે સાલ્યત્ર સંપ્રદાયવાળાને આડાં આવે પણ મુખા વિમુખાન તા અત્રાય નહિ એટલે અમે તેવા મનમાન્યા સમાસ અને ઉટાંગ અર્થ કરે. અસ્તુ. આ અન્ય મત્ય મત્યા સાલ્યાથાં સાથે કરી સંપ્રદાય નથી એટલે જ તથ્ય હહેવાનુ છે.

આવા અસદર્ય ખાનગીમાં રાખ્યા નથી પણ શાસ્ત્રશક્રા અાત્રદેશો અપ્રમાણ લાયડ વાતમાં યથા તથા ગાઠની કાઢેલા જોવામાં આવે છે. પ્ર કૃતી ચેલ્પડીના પ્ર. પ વાત ૪૨૭ *સ્વામિએ <u>કર્ણ જે</u> મંદારાજે શિક્ષાપત્રીમાં અવિદ્વાન વાત કેકાઈ રાખી નથી. ત્યારે હિરિ-શંકરભાઈએ પૂછ્યું જે અવિદાન વાત કાઈ નધી ત્યારે મૂળ અલ્લરનું પ્રગટપણું શિલા-પત્રીમાં શી રીતે છે તે કહેા ? ત્યારે સ્વામી કહે એ વાત શિક્ષાપત્રીમાં લખી છે પણ અતિમુક્ષ્મપણે લખી છે એટલે કાર્કના સમત્રવામાં આવતી નથી...અને અક્ષરનું તા શિસાયત્રીના ૧૯૯ તે ૧૧૦ શ્લાકમાં પ્રાંતેષાદન કર્યું છે. ભગવાન રાષાજીએ યુક્ત હોય त्यारे राधारुष्य केवे नामे लाखवा ने अध्माशीरूष के बदमी तेखे युक्त हाय त्यारे बदमी-્રુનારાયસ્યુ એવા નામે જાજુવા. અને અર્જુને યુક્ત હાય ત્યારે નરનારાયસ્ય એવા નામે क्त्राचा. अने अगलदाहिक्ता येत्रे करीने अवे अवे नामे क्रेडेनाय छे. अटेसे वर्तिभान કાળે પણ એમજ કહેવાય છે. કહેતાં સ્વામી જે અક્ષર અને નારાયણ જે મહારાજ એમ સ્વામિનારાયણ નામ છે, એમ સમક્યા સાર્ જિપર રાધાદિકનાં દર્ણન દાયાં છે ... માટે એમ લખવાતા હેતુ એ છે જેમ રાધાકૃષ્ણ કહેવાય છે તેમજ સ્વામિનારાયણ કહેવાય છે. કહેતાં મહારાજે પાતાના મુખ્ય ભક્ત જે અનાદિ અક્ષર તેમના નામ સાથે પાતાનું પ્રતિપાદન કર્યું છે પૂર્ણ કાઈ એ સમઝતા નથી...(અક્ષરપુરુપાતમ એવું નામજ કાઈ પ્રથમાં નથી. કિં ખદુના- બ્રાહ્મિતાં સહસ નામાં છે તેમાં પણ નથી) એટલા સારૂં એવા ભક્ત અને ભગવાનને વિધે ભેદ ન સમક્રવા એમે કહીં છે (શ્લેદ ૧૧૩)...કહેતાં એવા અથે સહિત જે સ્વામિ नारायेखनी अस्तित के ते सर्वत हरवी"

्रिशामी आ रीते अवणा अधम अधी अने ह हरीने श्रीशनी अपरभूति रूप मुख्य अब शिक्षामतीना तत्त्वपर रहस्य स्थाहाने साव अहनी भारवानी धूर्त पृष्टता वापरी हे

શિક્ષાપત્રી ઉપર ગા Aरी छे, केने सांक याम अहीने टीडार्न વળી આની ઉપર હ हेथ छे. अर्जरानव નહિ હેાવાયી મન: प्रयन्धभांथी नास्ति **५री अने तेने** स्वा करी से इवं विश्व સલામાં દિચિત समजार्र ज्यू तेव !ભકત અને ભગવા B214 (34m) श तेमां नामभेद्धी है अभ क्षेत्राचे। अस भेंद्र निर्दे सम्अनार કલા છે. ઉપાસ-શિક્ષા પત્રીમાંથા 3 માટા વિષે અતાનર विभुभयतस्य वाप ઉપાસ્ય મીહરિ સાં આપણે પણ અક્ષર કર્યો કે મૃતિમાન આ છ પ્રકરણની નડીયાદના વકીલ **१** २ ३ २ ६ ती नथी. 🕩 વળા સિલ્ફાં वात २४ " प्रकृति -અમે છીએ એમ ५०० ते अक्षरने " આ પ્રગટ મૂળ સહિત નિશ્રય છે લક્ષ્મીનારાયણ ને ભજન કરાવ્યું છે

> મુક્તના સ્વામી અમારાં નામ ક

F

नि तेमां स्वाभी . ગુણાતીતાન દ भने। यापाश्य હલે સ્ત્રા, ના, નો हिता गांख अने स्य प्राप्य दशक्या गवरी (के डार्स मने तेमनं अल्पन અટકતાં મુખ્ય પૂરી છે. આ વા ध्यस्यथनाहेदो माः नार्थं डरीने मा भी विभुभाग ता કરે. અસ્તુ. આ ા કહેવાન છે. ોનો અપ્રમાણ લાયડ १. अ. ५ वात ४२७ નથી. ત્યારે દરિ ં પ્રગટપર્જ શિક્ષા-માં લખી છે પણ ..અને અક્ષરનું તે ाधारा स्थाप सुकत है।य त हाय त्यारे सक्भी-॥सम्बन्धः भेवा नामे એટલે વર્ત માન-મતે નારાયણ જે यस राधारिकनां दर्शत क्षेत्रवाय छ तेमव ભક્ત જે અનાદિ કાઈ એ સમઝત ाड्नान्श्रीकरिनां सक्स ायानने विषे लेड सहित के स्वामि

> अपरभूति रूप मुर्णे धृतीषृष्टता वापरी

શિક્ષાપત્રી ઉપર પ્રાથકર્તા શતાનં દમુનિએ જ અર્થદીપિકા નામની મહાટીકા શાસ્ત્રાનુસારી કરી છે, જેને સાંભળીને શ્રીજીએ 'અમારા સધળા અભિપ્રાય આમાં ખરાખર :આવ્યા છે' એમ કહીને ટીકાની પ્રશંસા શતાનંદમૂનિ સાથે કરેલી સત્સીંગજીવનમાં જ સુવ્યક્ત છે. વળી આની ઉપર ભાષ્ય પણ સડીક આચાર્યકૃત છે. અર્થ માટે જ ભાષ્ય ડીકાએ કરવાની હાય છે. ગુજરાતુવાદ પણ થયા છે. દાઇમાં આવા સાવ વિરુદ્ધ અર્થ કરવામાં આવ્યા તિક કાવાયી મન:કૃદિયત બનાવડી વિમુખ દેરે છે. શિક્ષાયત્રી જેવા મુખ્ય માન્ય પ્રામાણિક પ્રયત્વમાંથી નાસ્તિક કુટકપટ યુક્તિ પ્રયક્તિથી નિરક્ષર અક્ષરની મનઃકલ્પિત ગાઠવણી ગામહી કરી અને તેને સ્વા. ના. નામમાંના સ્વામિશબ્દાર્યમાં અડાવી દોધાની અધ-ઉન્મત અવળાઈ करी में इनुं निधित छे ? आ अर्थ अर्थ अर्थ म अर्थामां शाले तेने। छे पंछा पंडिताती -भ्रामा कियत भूल शेले तेवा नथी । अर्थमा हिवारात्रि केटहुं अतर सगीते समजार्ध लाय तेव रुपष्ट छे. शण्ह क हेपालहरियत छे, अर्थनी ते। वात क अयां छे ? લાકત અને ભગવાનમાં બેદ ન સમજવા! આ પણ કેવી શાસ્ત્રવિરુધ્ધ વાત ૧૧૭ શ્લાકથી बर्गित विपन्ती कादी के समय अर्थ ते। के प्रथम राधारुका आहिक स्वरूपी क्यों तेमां नामभेद्यी भेह न समक्ते। "अते। शुध्व छे, ' लक्त अने अभवानने। भेह नथी " એપ કરેવાના પ્રસંત્ર જ નથી. એ પ્રકરણ તાં પરલદાના નિરુપણ પર છે. ભક્ત ભગવાનમાં र्शेद निंद समझनाराने ता दाया १३ मां शिद्धिको दृष्ट्रभतवाणा अने अति पापिष्ड दर्शनायात्र કલા છે. ઉપાસન તા ભક્ત અને ભગવાનના બેદયી જ પ્રવર્ત છે 'આવા અર્ય શિક્ષાપત્રીમાંથી કાઇ સમજતા નથી, અમે એકલા જ સમજીએ છીએ ' એમ બીજ બધા માટા વિષે અજ્ઞાનરુપ મહાદાષ અને તુચ્છ પાતાવિષે જ્ઞાનરુપ મહાગુહા મનાવાની પહા વિચિત્ર વિમુખ્યતુરાઇ વાપરી છે. આવી કુકલ્પના કરવાના પાપાશય એટલા જ છે કે એમ કરાવાને ઉપાસ્ય મીહિર સાથે અનુપાસ્ય કલ્પિત અક્ષરની ઉપાસના ધુસાડી દેવી અને એની પાઇળ આપણે પણ અક્ષરના અવતાર કે મુકત તરીકે દાખલ ચઇને પૂજાઇ ખાવું. આ તે અર્થ કર્યો કે મૂર્તિમાન અનર્થ ? આવા અર્થ કરતારાને સંપ્રદાયના કહેવા કે સં. ખહાર વિમુખ ? આ છ પ્રકરણની કરિયત વાતુ છપાઈ ત્યારે છપાવનારાને વાલી વૃદ્ધ મુખ્ય કાઠારીએ. નડીયાદના વકાલ મારફત નાેટીસ આપીને અપ્રમાસ્યુ દેરાવી છે એટલે વિરાધમા વધુ કહેવાની જરૂર રહેતી નથી. મુખ્ય ગ્રંથા આગળ વાતુનું પ્રામાણ્ય હાઇ શક નહિ

V વળા સિધ્ધાંતસાગર નામની ચાપડીમાં ઉપરાક્ત સિધ્ધાન્તાન્તર ઉપજાવી કાઢ્યો છે. વાત ૨૪ "પ્રકૃતિ થકા પર જે નરનારાયણ તથા વાસુદેવનારાયણ તથા કૃષ્ણનારાયણ તેજ અમે છીએ એમ જ્યારે કહેતા હાદ છે ત્યારે એમ સમજી જે નર તથા વાસુદેવ તથા કૃષ્ણ તે અક્ષરને ઠેકાલે છે તે નારાયણ તે પુરુષાત્તમને ઠેકાલે છે " વાત ૨૫ " આ પ્રગટ મળ અક્ષર જે મળજ ને અમે પ્રગટ પુરુષોત્તમ એ બેયના જેને યથાર્ય મહિમા-સિત નિશ્ચ છે તેને જ પુરા સત્સંગી કહીએ. કારણ કે—જેમ રાધાકૃષ્ણ ને જેમ લક્ષ્મીનારાયણ ને જેમ નરનારાયણ કહેવાય છે તેમ તેઓએ પાતાના ભકતે સહિત પાતાનું ભજને કરોવ્યું છે તેમજ અમે પણ આ પ્રગટ મળ અક્ષર મૃતિમાન ને અસપ્ય અક્ષર-મકતના સ્વામી છે તે એ સ્વામી ને અમે નારાયણ એમ અમારા ભક્તે સહિત આમારાં નામ છે તે જે એમ જાણીને ભજન કરે તેને જ અમે પુરા ભક્ત કહીએ

છીએ...અતે તમે સર્વેએ અમતે પુરુષોત્તમ જર્યા છે તે આ મુલ્છને મૂળ અક્ષર ભરયા છે તે તે બેય નામસહિત આ સ્વામિનારાયણ નામ છે એમ સમઝીતે તમે લજત કરા છા...તમ સ્વામિનારાયણ ભજન તા કરે છે પણ સ્વામી જે ઓ મૂળ અક્ષર તે સહિત મહારાજે પાતાનું ભજન કરાવ્યું છે એમ નવ્યમે તો તેને બહાવાની પ્રાપ્તિ ન થાય તે તે પુરા ભક્ત ન કહેવાય " વિમેરે

આ વાત કેટલી ખધી વિરાધી વંડેલ અમસિષ્ધાંતવાળી છે તે ઉપરના સ્વા. ના. શબ્દા-ર્યાતા વિમર્શથી સુદ્રોને વિદિત ઘરા. ખીજા અત્યધિક માટા સતાનંદ મુકતાનંદ ત્રાપાલાનંદાદિ માધ્યો નહિ પણ એક જ ગુણાતીતાન દ સામાન્ય સાધને મૂળ અક્ષર ઠરાવીને તેનું ્રથી છ સાથે ભજન કરાત્રા કેવી ધૂર્ત અવિદા વાપરી છે તે આ ન્યુલ્ય નમુના ઉપરથી જાણારા ત્રીજીને નરનારાયભુ વાસુદેવનારાયભુ કુબ્યુનારાયભ કુલા દાય ત્યારે ત્વર વાસુદેવ કુમ્પ્ય શબ્દથી મૂળ અક્ષર મુ, સ્વામીને સમજવા આવા અપસિદાંત કાલ્યો છે. જેમ વાંધાકુષ્યા લક્ષ્મીનારાયબ, નરનારાયબાદિ શબ્દા પરેક્ષ પ્રત્યક્ષ શાસામાં છે તેમ અક્ષરપુરુષોત્તમ સખદ જ કાઇ શાસમાં નથી કેવળ ઉદાંગ છે. જનમ મળસ્તાત્રના માર્યસા 'श्रीहरणाः श्रीवासुदेवो नरनारायणः प्रमुः' अभ त्रवेष श्र-१थी मेः श्रीदेशने क નિરુપ્યા છે અને એના અર્થ પણ ટીકામાં એવા સંગત કર્યો છે. આવા શ્રીહરિયર પ્રસિદ્ધ શબ્દોને પણ શ્રીહરિ આગળ તા અતિ તુંચ્છ નિરંક્ષર અક્ષરમાં લઇ જ્વાના इ:सिद्धांत इर'त अदया छे. वणा वधारामां क्वामा सन्द के के आस विपारम किरहेव શ્રીજીમાંજ સર્વમંગળમાં આવેલમાં જ સહેતક વપરાયા છે તેને તેની સાયળ વર્માના અનુપાસ્ય અનિષ્ટરેવ કલ્પિત મૂળ અક્ષર ગુ. સ્વામીમાં ઘસડી જઈ, તેનું ેત્રીજી સાથે ભુજન કરવાનું ઉડાંગ ટરાવીને, એવું બુકું સહ ભજન કરનારાને જ પૂર્યું લક્ત અને ર્નાહ કર્રનારાને અપૂર્ણ ભારત ઉધા સમત્રવાના પણ દાસિદ્રાંત દાખલ કર્યો છે. માર્મા વધા પડતા દુષ્ટ સિદ્ધાંત એ છે કે —'આ બધી વાતા શ્રીજીએ કરેલી' એમ એમને સાથે સંયવા ભાર આરાપી દીધા છે. ત્રીજીની વાતાતા વચનામૃત સત્ય ત્રિજીવન વિત્રેરમાં ભાજ મુખ્ય રૂપમાં વ્યક્ત શસ્ત્રીય છે તેમાં એવું કશું તુલ નથી, તો આવી વે ડેલ વોતો હથાન્યો ક્યાંથી ! નિરક્ષરમાંથી લાવ્યા હાય તા ભેષા ખેસતું આવે. આ ચાપડી તા અક્ષર અંદાર શ્રીજ પૂળ સિદ્ધાંત થકી ભુદા કે અવળા સિદ્ધતિના સાગરસ્ય છે. આ ચાપડી **છેપા**ઇ ત્યારે જ આતી અપ્રમાણતાના ઉદાપાદ ખદુજ ઉત્ર સારાય સમાજમાં ચએલા પેપરામાં પસ પ્રસિદ્ધ થયા હતા. એડલે અધિક કહેવાની જરૂર નથી. જ્યાં સવળું જ કસ્પિત હેલ્ય ત્યાં સાચું કશું જ ન દ્વાય.

ે વળા પ્ર. ર ની વાત ૨૭૮ માં 'સ राघया युतो क्षेयः' ઇત્યાદિ શિક્ષાપત્રીના ૧૯ થી ૧૧૨ શ્લોકા લખીને ઉપરના અર્ધને મળતા ખંડીયા છું હો ભાવાર્થ મેહની કાઢયા છે. 'એ એકાંતિક ધર્મનાં ખીજ મુક્યાં છે. તેમાં કહ્યું જે રાધાજીએ મુકત શ્રીકૃષ્ય હોય ત્યારે રાધાકૃષ્ણ એવે નામે જાણવા, તેમજ આજ પણ મહારાજે પાતાના ભક્તે સહિત પાતાનું ભજન સ્વામિનારાયણ એવે નામે કરાવ્યું છે ઇત્યારિ બીજ મુક્યાં છે તેનાં ઝાડ થશે ત્યારે સીના જાણવામાં આવશે" આ વાલનાં સ્વા. નામના વિપરીત અર્થ કરવાના માટાળા ગર્ણ વાલ્યા છે. મુખ્ય સ્વામિશબ્દને અન્ય

1

તુવ્છમાં લઇ જવાથી એકાંતિક ધર્મનાં નહિ પણ અનૈકાંતિક અધર્મનાં બીજ ટેરે છે. રાધા લક્ષ્મી તા પરલક્ષ કૃષ્ણનારાયણની પદાંત્રનાઓ સર્વે ધરી અખેડસાહચર્યવાળી સર્વશાસ્ત્ર-: પ્રાંતપાદિત હોઇને શ્રીજીએ સ્વશાંઝમાં મુખ્યપણે પ્રાતેપાદન કરેલી છે. નર અને નારાયણ .એવા ખેરપે પરાંધ્યસજ અવતર્યા છે એવું પણ શ્રીહરિ મુખ વચન છે. એટલે એમનું જે સાહિત્ય કહેવું તેતા શાસ્ત્રપ્રતિપાદિત અત્યંત યે.ગ્ય છે. અક્ષરાદિક મુકતાને તે જગન્માતા યહેલ્ક્રી રાધાલક્ષ્મીના પરિચારક તરીક પ્રતિપાદન કર્યો છે. જેમ રાધાએ સહિત કૃષ્ણ તે રાધાકૃષ્ણ કહેવાય એવા ઉઘાડા શબ્દો છે તેમ સ્વામિએ સહિત નારાયછા તે સ્વામિનારાયછા એવા ઉદ્યાદ્ય શબ્દો કાઈપણ સ્થળે શ્રીમુખના છે જ નહિ. જેમ પર વાસ શ્રીકૃષ્ણની પત્ની એકજ રાધા લક્ષ્મી છે તેમ સ્વામી તેમ એકલા ગુણાતીતાનંદજ છે એવું પણ વાક્ય કુત્રાપિ નથી. એથી પણ અધિક માટા ગાપાળાન દાદિ અતક હતા. આથી ઉપરના અર્થ ભંડીયા ખુંણીયા વિમુખીઓજ આપાઆપ દેરે છે. બીજમાયી ઝાડ થવાનું ભેતિષ્ય તાે ભારે ભાષ્યું, તે પ્રમાણે વ્યાજમાથી ઋડ થયાં પણ તે સંબીજ ઝાડ હલાહલ ફ્રેરનાં નક્કી કરીને સંપ્રદાયયુસ્તાએ સમૂળ ખાદીને બહાર જ કાઢી નાંખ્યાં છે. પ્ય મા. ના કર્યા મુજબ એાપરેશન કરી નાખ્યું છે. પ્યુદ્ધ શિક્ષાપત્રીના પણ કેવા બંડીયા કપાલકલ્પિત અર્થી કરે છે એના આ પુરતા પુરાવા ચાખ્બો છે. શિક્ષાપત્રીના અવળા અર્થી કરનારા જાગા ભકતને મુજરાનંદ નામના નંદ સહ્લેએ ધમકાવ્યા હતા અવા વાત પ્ર. ૩ ની વાત ૧૨૬ માં જણાયા છે, એટલે એ વાત ભુતી જણાય છે.

જેમ સ્વા. ના. નામમાં સ્વામિ શબ્દના અવલા અર્થ ગાઠવી કારવા તેમ મુખ્ય નામ હિન્કુિષ્ણમાં પણ અવલા અર્થ સમજાવવાની પણ દુર્ણુ ધ્ધ વાપરી જણાય છે. પ્ર. ર ની ચાપડીની પ્ર. ર વાત કુક "મહારાજ પાતાના અક્ષર વામ સાતા આહિ પ્રધાર્યો છે તે ભન્નેના સ્વરુપના દેઠ નિશ્ચ કરાવવા એજ પ્રયોજન સાર્ક અમાને રાખ્યા છે. મનજીલાઇએ પુષ્ટ્યું જે બે સ્વરુપની નિષ્ઠા કરાવવી છે ત્યારે મહારાજે હરિકૃષ્ણ મહારાજ એકની જ મૃતિ કેમ પધરાવી છે? તે તેવી વાત પણ કેમ કરી નથી ? એટલે સ્વાયા કર્ક મહારાજ તા પ્રથમથી જ વાસદવનારાયણના એ ખૃતિઓ મહારામાં પણ પ્રથમ બારડી તે હાલ તે એરડા વાસદેવનારાયણના નામથી જ એળખાય છે વડતાલમાં પણ પ્રથમ બારડી તે નર—નારાયણની એ મૃતિઓ પધરાવી હતી. પણ મહારાજના એ કિષ્યાના હજી કાર્ય સમજત નથી કરી પૂર્ણ જે વાસદેવનારાયણ એટલે શું કે સ્વામી કર્ક પાસુદેવ એટલે અક્ષર અને નારાયણ એટલે પુરુષાત્તમ એમ મહારાજે તો અફ્ષરપુરુષાત્તમની બે મૃતિ એ પધરાવી હતી. તે અત્યાર સમજત નથી મુતિ એમ પધરાવી હતી. તે અત્યાર સમજત નથી મુતિ એમ મહારાજ પોતાનો સિધ્ધાંત પ્રવર્તાવશે ત્યારે સોના જાણવામાં આવશે. પણ તે દિવસે તમે નિ હો " વિગેરે.

્રિયા ગપ્યાપ્ટકમાં તા શ્રીજીએ છે એક લગવાન પાતાના જ ભજનીય સ્વરુપના દર નિશ્વય કરવાનો કલો છે એની સાથે મૂળ નિરક્ષર અક્ષરના પણ કરિપત બીજો આધક નિશ્વય ઘરાડી દેવાની પૃષ્ટતા કરી છે. પુષ્ઠનારે તો પૂર્ણ પ્રસાધી પુષ્યું છે કે ત્યારે બે સ્વરુપતી નિષ્દા કરવાના શ્રીજીના અભિપ્રાય શુભ હતો તો વસ્તાલમાં હરિકૃષ્ણ નામની એકલી જ મૃતિ પંધરાવી અને સાથે અક્ષરની કેમ ન પંધરાવી ક અને તેવી વાત પણ શાસ્ત્રમાં દેમ કરી નથી ? આના દિશ્વિત ઉત્તર નહિ આપી સકવાથી આહે a '. અપ્રકૃત અસંબદ્ધ ભાલાં મારીતે પરાંચે પુરુ કર્યું છે. વાસુદેવના**રાયસ્**ની ખે મૂર્તિએક ગઢ ામાં પ્રથમ પધગાન્યાનું કહીને વાસુદેવ શબ્દના પણ અવળા અર્થ ' અક્ષર ' કરીને અહારપુરુષોત્તમની બૂર્તિએક પધરાવવાનું ગડકામાં પહેલવહેલું ઉઠાંય ગાટની કાઠ્યું. ગઢામાં મૂર્તિ પ્લરાસી તેનું વિવેચન સ. પ્ર. > અ. ૩૨ શ્લો. ૪૪ માં છે. અર્થ એવા છે કે પ્રભુ શીહરિએ અલ્લયમજાના દરભારમાં ઉત્તમ મંદિર વિષે **રાધ્વકા**-પા <u>રામેલ્ય</u>ીતી યતિમા સારોજ વાસુદેવ શ્રીકૃષ્ણ સગવદર્યાની સ્ત્રાપના પશાવિધ કરી. આ શ્રી ગધારૃષ્ણ પ્રતિષ્કા વિધિમાં મેટા ઉત્સવ પહેલું કર્યાં. આમાં તે રાધા અને કૃષ્ણ એ બે નામના બે જ મૃતિઓની स्थापना आवे छे. सुद्ध इन्छने क वासुद्देवनास्थल नामयी इला छे. क्रेम इन्द्रिक्त नाम 😵 तेम. आ अन्ते २७हेर केडक व्यक्तिने इरेनार छे पुष्ठ जिन्त लिन्त व्यक्तिरे नदि. वासुदेव शक्द पत्न कल्यभंगल सर्वभंभलम् परमात्मा श्रद्धिपर खींचा है अर्थ पर शिक्षामां अभक्य क्षेत्रे के अन्त्रहर पान अभनी आयणक पुरवामां आविते। जामां निष्टा અક્ષરતા **ગાંધપણ કર્યા છે ?** કર્યા ક્ષરાક્ષરાતીત વાસદેવ અને કર્યા કરિપત તુચ્છ અક્ષર **ે** દિવસ सति क्टर्स क्लाइ अंतर जासीतं छे. चटनायमां पत्र प्रथम भारती तले नरनारायन्युनी में भृति हैं। प्रशासी हती ते अक्षरपुरुक्षेत्रभने अभवार, भाटे हती पहलु महाराजनी के सिध्यांत निद्ध समग्रीने पाछण्यी दरिङ्ग्यूनी ओड्डी स्त्रीन व्यतावमां प्रधरानी श्रीया सेवा आ वायड वालीता हुराश्य अभन्त्रय छे, अटले प्रथम वस्तासवल् प्रवसच्या त्यारे ते। भडा- 🛆 सकता अक्षिप्राय बता ते हाम समक्षा नहि अने पालणयी हेरवी नामीने अहरी હ-િકુષ્ણું નામની મૂર્તિ, પધરાત્રા દીધી. એટલે આમાં ઇલ્છનેલ અભિપ્રાય ન હતા એવેલ દ્રસારાય દેખીતા છે. એ રીતે આ વાત પણ બનાવડીજ છે. વળા આ સિપ્લાંત અત્યારે સમગ્રાતા નથા પણ મહારાજ પાતાના શિષ્ધાંત વિમુખદારા પ્રવર્તાવશે ત્યારે સૌને ન્યસ્વામાં आवशे मेम इरीने के मत्यारे विभुणाले महारपुरुयात्यमनी अवला अध प्रवृत्तिः स्वामि गरायकामदोदी सामापारीया सं प्रहायदोदी हरी छ तेतु एख भविष्य लामी नांच्या केवी જું માટે શાયા ઉપદ વાપરી છે. આ આખી વાતના દુરભિપ્રાય એવા નીકળા આવે છે કે કે મહારાજ કે આસાધીએ અત્યાર શુધીમાં જે હરિકૃષ્ણાદિકની પ્રતિમાં મા યધરાવી છે તેમાં बाइनी। जुर अक्षित्राच न इते। अभने। अक्षिप्राय ते। व डीयाओ के वहार विभूष थर्डी असिद् हर्यो छ अल्य दता अहाराजना शुम्ब अविधायने पश्च बोमेरयी उत्त अहन સાર્યો છે એ આ ઉદાંત્ર વાત ઉપરથી સમજાય છે. વડતાલમાં હિસ્બ્યુની એકથી મૃતિ ભકતાના ધ્યાન આરાધન માટે પધરાવી પણ સાથે મન:ક્રિયત મૂળ અક્ષર ગુ. સ્વામી નહિ દોવાથી રાવતું આવ્યું નહિ. એમ આ નિલ વાત ઉપરથી સમસાય છે. આ ચાલડીએ તો વળા નવીનજ એક ખેડીયા ખુંણીયા અર્થ પ્રકાશમાં આવ્યો છે. જ્યારે નરનારાયલ વાસ્ટેવ-નારાયણાદિક શબ્દામાં એવા અપસિદાંત અડાવ્યા ત્યારે હરિકૃષ્ણ નાગમાં પણ હરિ એટલે અક્ષર અને નારાયત્રપૂર્વિ નામમાં મુનિ એટલે અક્ષર અને સહજાત દસ્વામી નામમાં સ્વામી मेटवे अधिर अप पत्र भूभ राज ने सममावानी इरिलप्राय दशे भरा अख अव्यक्त રાખ્યા છે. આ રીતે ચીજનાં બીજ ઘણાં નામાના અવળા અર્થી શાસનાનુર ધાન વિના ઉત્તેય ગાહેલ્યા છે તેના લખતા પાર આવે તેમ નથી. આતા દિગૃદર્શન કરાવ્યું છે.

way J

સહેવા ? અવા અહાવ કર્યા

પ્રસંગાત કહ

ચાષણ પામી

નારાયણ' અ

રાખ્યા નથી

६६श अने

લાડીલા∖ (

<u>શ્રીજીમહારા</u>

વસ્વામિના

મળ અક્ષ

સ્વાસી

हिनअविहि

तथा धरो

तथा का

નામના 🤞

ત્રાનના :

સાક્ષર થ

क्रिप्रक्री.

विञेर २

શાસ્ત્રા :

શુક્ષ 🗝

ખ્રક્ષાં ગયા આવું પણ

> તરી` પદવ

> > ह्या^द

ાર્થી સ્થાડા સમસ્તી બે ^{*} ' અક્ષર ' લી કાલ્યું. અર્જ એવા સમેશ્વરીની કૃષ્ણ પ્રતિષ્ઠદ મૃતિ એ તહ িয়াল বাস गुडिनारे नदि અધ્ય પાર તમાં તિલ્હા क्षर १ हिचन તરનારાયળની દારાજના એ ું દીધી એવા यारे ते। भहा- 🛆 ખીતે એકલી ન હતા એવા ध्वांत अत्यारे હોતે જસવામાં પ્રવૃત્તિ: સ્વામિન ! નાંખ્યા જેવી આવે છે કે રાવી છે જ તેમાં જ ार विभूभ यह D देवे: अर्डनं-ो केश्री भूते ગુ. સ્વામી નહિ ॥ वेषितीये ते। ાારા**ય**ણ વાસુદેવ-પણ દ્વરિ એટલે ! નામમાં સ્વામી भस्य अव्यक्त तानुस्रधान विना ારાજ્ય છે. 🖃

भा ते। जूनी जाहम वातानी अवणार्ध देश हवे नवी व देश वातानी पशु अवणार्ध પ્રસંગાત કહીએ. બાયાસણ પંચના પ્રધાન પુરુષ યગ્નપુરુષદાસ કે જે સંપ્રદાયયકી ભરણ પાયણ પામીને શાસ્ત્રાના જ્યાંત્યાં અભ્યાસ કરીને શાસ્ત્રી બન્યાં છે તેમણે પણું સ્વામિન નારાયણ' આ મંગળ નામના અમંગળ અતિવિરુદ્ધ અર્થ કરવામાં લેશપણ શરમ કે સંકાય રાખ્યા નથી. ગુણાતીત જ્ઞાનના વાજંત્રતુલ્ય સ્વામિનારાયણ પ્રકાશ નામના માસિકના हिदेश अने तेने। भंड अर्थ समजाववा प्रथम आर'समां अड लेप-"श्रील्डस्वामीना લાડીલા (એક્લા ઉપાસ્ય શ્રીજી નહિ) અક્ષરપુરુષાત્તમાપાસક રા. ખેંગારજી ભાઈ... આપે શ્રીજમહારાજ અને સ્વામિના અદ્ભુત મહિમાના પ્રકાશ કરવા સાર્ (એકલા શ્રીજ નહિ) "स्वाभिनारायेण प्रशास्य नामन् भाविक लहार पाडी क्षेत्रवाभिनारायेण प्रकाश मेटले स्वाभी મૂળ અક્ષર ગુલાતીતાન દ સ્વામી અને 'નારાયલું' એટલે પૃછ્ પુરુષાત્તમે સહિળ તે દે સ્વાસી તેમના પ્રકાશ-જ્ઞાન તેના દિગ્વિજય આખા બ્રહ્માંડમાં થાય અને દિનેપ્રતિદિન ઉપાસનાતા હૈકા વાર્ગ એટલા સાર જે આ છાયું કાલ્યા તકેકી કર્યું છે? तथा बच्चा सभासे थशे... अने आप हुएर शिळमहाराज अने स्वामा ने समतक महाराज તથા નગા ભગત (એકલા શ્રીજી નહિ) રાજી થશે" આ રીતે લખ્યા છે. આમાં સ્વા. નાં. जामना शास्त्रीय महत्तममान्य भरा अर्थाना अनर्थ अन्वीय ध्यो छे. निरक्षराः अक्षर-શાનના અભાવે કે શાસના શાનના અભાવે અર્થતા અનર્થ કરે એ ડીક છે પહ્યું આવા સાક્ષર થઇને અનથ કરે તે બીલકુલ દીક કહેવાય નહિ. નિરક્ષર સાક્ષરમાં ભેદતા હાવા જોઇએ. શું આ શાસ્ત્રીએ સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્રા શિક્ષાપત્રી સત્સંગિજીવન જનમંગલ સર્વમંગલ વિગેર સડીક અદ્યાપિ નહિજ જોયાં હોય કે નહિ વાંચ્યાં, સાંભળ્યાં હોય ? ભણેલાને તા શાસ્ત્રા આડાં કરવાંજ જોઇએ. એક પણ આડું કર્યું જણાતું નથી. સંપ્રદાયના શાસ્ત્રાના શુદ્ધ અર્થી જાણવા છતાં પણ અવળા અર્થી હૃદ ઉપરાંત કરીને ભાળા લાકાને અવળ માર્ગ ચડાવવાથી લેશ પણ આત્મકલ્યાણ કે લાકકલ્યાણ કદાપિ છે ખૂર્ક ? આને વિદ્વત્તાના અંતરાયા કહેવા ? કે અવિદ્વત્તાના કહેવા ? સંપ્રદાયના કાઈપણ શાસ્ત્રમાં જે અર્થના ગ'લ પણ નથી એવા ઉટાંગ વિમુખ અર્થ આવા સાલર શાસ્ત્રી મૂર્ખ માધક કરપી કાઢે અને વળા જગતને જણાવવા ઉધાડા ખહાર પડે એ અત્યંત અપશાધની અને શ્રીજના અનન્ય આશ્રિતાને રાષ દ્વપુજાવનારી વાત છે. જયનીય ભજનીય સ્વા. ના. 'નામના ઉટાંગ અર્થ કરવાથી આપ્યાં ષ્યભાંડમાં દિગ્વિજય નહિ પણ ધિક્વિજય થયા અને દિનપ્રતિદિન વિમુખતાના ડેકા વાગી भया तेनी अंधि भणर रही ? 'नास्ति नष्टे विचार: એમ છે. क्वायहार व्यक्तिओ આવું અવળું જલ્પાય ખર[ે] ? અસ્તુ, ખંધુંજ ઉટાંગ ઉભાંગડ કરપી કાઢયું છે તેા નામ્પ્રેદ પણ ઉટાંગ અર્થ કરે એ શાલિતું છે.

Must , purp

वणी अभदावादना केंद्रां योभनवाव है के क्यतमां गिर्शतना प्रोहेसर तरीं प्रसिद्ध थया दता अने स्वाभिनारायण अट्ड धारी भेटा दता तमेले पण् पद्मीना हिशा उपयोग सारा निह्न हरता भायासण् भालपंथमां प्रवेशीने 'गतानुगतिको लेको न लेकः पारमार्थिकः' એ लेडि इंदेवते स्वा. ना. प्र. ना वर्ष १ अंड १ पान ६ उपर 'स्वाभिनारायण्' अवा हेडींग्यी એક लेंभ मासिङनी भिष्या भदता माटे प्रेराहने ''गुज़ातीतानंद स्वाभी अने आदि नारायणु पुरुषात्तम

શીઝમહારાજ એ ભાગે નામાને એક બીજાની સાથે લખતા જસ્વામિન નારાયજી" એવા અમાધ મંત્ર થયા. તા. સ્પી અમાર્ધ મંત્રના પ્રકાશ કરવા માટે 'સ્વામિતારાયણ પ્રકાશ' નામતા માસિકને જિલ્લો અમા છે જેઓવા અવળા શખ્દા લખ્યા છે. આ માટામાઇની સ્વા ના. અટકતા બાગાસન બંડપંપમાં પ્રવેશ્યા પહેલાં અને માસિકના જન્મ પહેલાં બહુ પૂર્વેથી કહી ત્યારે શું આવે! અર્ધ તે સમજામા હતા ? તે સમયમાં અમદાવાદ ગાદી તળે કવિવર બ્રહ્માનંદ મહાનુભાવાનંદ આદિક સ્વામિઓનાં નામ શું નહિ સાંભળ્યાં દાય! કાઈ મુરુ પણ નહિ કર્યા હાય! મેરિ? પણ નહિ સ્થા હાય ! સંપ્રદાયનું કાઈ શાસ્ત્ર નહિ વાંચ્યું સાંભલ્યું હાય ! મુ. સ્વામી જેવાં કે તેથી પ્રસ ખુ માટા નંદ સ્વામીઓ તા શ્રીજી સાથેના સહઆર્વાધ હતા તેમાંથી કાઇપન સ્વામી જું કરવા ના નામમાંના સ્વામિ શબ્દથા ન કહેવાય અને એકલા શું સવામાન હવાય એવ એક્ટ્રેશ બંડીયું હાન તે વખતે હતું ? કે મંડપંચમાં ભત્યા પછી પેર્ફ ? જ્યાં ના ्षण्यारी मंत्र ते। असावारम् अभागत अंड हिपास्य एष्ट्रिय शिक्टरिनांक के असे समहासनी ે સગરત રુચ્હાઓએ નિર્ણય અહિયા છે. તેમાં સ્વામિ શબ્દથી બીજી અનુષાસ્ય અલા અહિતા નવી ગાઠવસ કરીને બન્નેના સદ ભજનના ભાંડાળ દરાવ્યા એથી 'સ્વા ના એ અમાવ મંત્ર થયા કે માધ (નિષ્ફળ) થયા ? તેનું પણ કંઈ ભાન રહ્યું ? જો કે સ્વા નો या अहा महाम्मीय नाममंत्र छ परंतु स्वामि शब्द हे के भास ध्येय श्राक्तमा के अवस ने भरे सर्व में भूगमां सर्वीक संबद्धांत्र्या है तेने जील अध्येष तुंच्छ व्यक्तिमां बहाव्यायी માલજ મનાવી દોધા તેનું કંઈ ભાન રહ્યું ? જે સત્યાર્થના અનુસધાનથી પડેસરી સામમાં ન सहा कपवा अदितीय शिष्ट भाटे क तेमना महापुरुषेकि सरास्त्र नेहिन्ये। छ तेमा न ભાગ પાડી દ્વેતપક્ષ કંદેપવાચી પડકારી નીંદ રહેતાં માલ જ કરી દીધા કહેવાય 🖮 રીતે અમાલતે માલ કરનારા ભાઇએ દેવું ગંભત ગણ્યું હશે ? શ્રીજીએ તા સસાંગિજીવન માલ અમેલ કરાવ્યા છે તે કુસ ગવરાત ન ગમ્યા તે લગ પણ તેની સામે ખંડભાવથી મીજા अक्षरपुरुषात्तमयत्त्रि नामना अवडा विनानां भाडां केवा भाष अथ गुष्या स्पीना अपनी भागे बढ़ी गया तेनुं डांई सान रहीं ? अभनेत अभनेत अभनिक्ति तो अभनित नाले हे लागे यथ आवा लागेल अभेत अतिष्ठित आवं अशासीय अधामाधिक मातान લખાય ખરૂ ? 🚈 ભાઇને 🐪 પ્રસ્તપર પસ કહે તો શા જવાંજ આપે 📜 પાતાને 🛪 तरभ्यी स्वा. ना. सं प्रदायना साया सारा अनुवायी तरीहे बहेवरावे अने जीक तरस्या તેના સર્વ અર્થને અનર્થ કરીને બધી સમાવડીયા કે સામાવાડીયા હરીક જુદી જ અહ પ્રવૃત્તિ કરાય છે માટે જ એમને આ તથા કહેવાના પ્રસંગ આવે છે. આવા પ્રતિષ્દિતી આવાં ઇષ્ટદેવદોહી ખળડી ખળામાં ધૃત ધર્તી ત્રારા ભળવું જોયએ નહિ એ ખરેખરી વાત 💘

નહિ પણ એકલા ગુ સ્વામીના પોતાના પણ આવી દં . એટલે સ્વા. ના. સંપ્રદાયમાં એ વ્યક્તિઓનો સંમાવેશ સાદસી કરી દોધા અર્થાન્વરને 'તનર્થાન્વર તો બહું સારા કર્યો પણ તે સંપ્રદાયશી દેવરામાં જ સાંભે એવા બંડીયા છે સ્વા. ના. રાબ્દના અવળા અર્થ કરવાનું આપ કહાપણતા ઘણા વિમુખાએ કર્યું છે પણ આવું અપૂર્વ દેવલ હાપણ તો આ તંત્રીએજ કર્યું જણાય છે. અસ્તુ અમે તેવા ઉલાંગડ ઉડાંગ ઉલાઇ અર્થ કરી ગાળા અને માસિકદ્વારા ૪મ ઓને બાપણી તેને કાઈ ના કહેનું નથી પણ આવા અપ્રામાણિક અર્થાન્વરાનો શુધ્વ સ્વા. ના. સં. સથે કરી સંબન્ધ નથી એટલુંજ તત્વ કહેવા સમજવાનું છે. ભારુ તે ભારુ જ કહેવાસે. સ્લ્યમેવ જયાંત

ઉપર પ્રમાણે બીજા નિર્પાણદાસ રિમેરે વસ્તા વિમુખ લેખદાએ કરાં. ના. પ્રકારામાં કે બીજે ભાલ સ્થયે અન્દર્શને નિર્માના ચચાન્યાં.' આ લેવ્ક ન્યાયે જેમ તેમ અત્યંત અવળું લખવા કે વવવા મંડ્યા છે, 'પણ રોહાજી પડ્યા' એનો જેમ દેવણે સૂત્રે તપાસ કર્યો નહિ તેમ દેવને સત્યનો તપાસ કરવા રજ્ઞા નથી. લેહેલેલ્લ ન્યાયે જેતે લેભાગુએમ હાંકમાં જાય છે. આ વાત મુણાતીતાનું દરવામી પુરતી અટક્તી નથી પરંતુ પશ્ચાત પર પરા ચાલી છે. ભક્ત માંચીને પણ 'અત્રા સ્વામી' એમ દરાવ્યું છે તે પછી તેના રજ્છાદ રિષ્યને પણ 'સ્વામી' દરાવ્યા છે. તે પછીના યુત્રસ્ત્રામી, નિર્મુ હસ્ત્રામી, જોમારવામી એમ દરાવીને તેમનું પણ શ્રીજસાયે સહ ભજન એરતે.રથી ઉચાદ પ્રચંડ ચલવ્યું છે, એમાં પણ તાન તેન નારાયણ શ્રીહરિ માટે બીલકુલ નથી પણ ઉપરના મિચ્યા સ્વામીએમ માટેજ. આ કેવા વિતાયાદ અને અવચંડાઇ છે તે જોઈ દયો. છે કાંઈ કદેવાનું !

अ इपास्य रिष्टरेव श्रीक्रमें ते। हास्ते केवी होरकाप भावी आपी तथी तेम अभारतपात्र પ્રાળ-વામાં પણ એનું લખ્યું નથી તેમે શીજના સહ્વર કાઈ મુક્તાએ 'અમુક એક્જ સ્તામા શ્રોજના સાયુક્ત નામમાં સ્ત્રામિ કુલ્દથી સંબોધ શે આવી સત્ય ગૃહ સ્થિતિ દોવા પતાં જ્યારે એકલા મું સ્વામી સામાન્ય ત્ર્યકિતના સેવા હક પરાંણે મેહવાય ત્યારે તેથા मारा मुल्लाना दे। देवा ६६ अवस्य बेहवाएक. अभा अस्मी नेहनशी किवाय जाले કરો સદય તો નવીજ, તેમાં પ્રથમનો એનો હક રાયાન દ સ્વાયીના હેલ સદ, દેમક જેમને भीका स्वाभवमांक स्वाभि रेज्हियी नहवा संवीध्या है. 'त्रीकृत्वाभी मांकायां विराके असे असे असे हैं अने वर्ष के बीकरा यह दिसाहाता है होने बीकर्स केमने अह पर परामा नर्ग है अने रेमके भीटने पेतानी पूज्य बाहोंने बेतायों है जन वर्ग डिध्यवायतार क्रमना नामधी अंग्रहामनं 'डिध्यन अंग्रहाय' मेर्न सार्यं । नाम श्रीक्रमेक ભારસભામાં નક્કો કર્યું છે. આ સલળી વિસાળ સદ્ભેય દરિએ વિચારીએ તા પ્રથમ દુક માખો રામાનંદસ્વામીના સંભવિત સમન્વિત સર્વને લાગે છે. એટલ ત્યામાં કહેતાં રામાનંદ અને નારાયમ કહેતાં સહખાનંદ, એમ મળાને સ્વા ના, નામ થયું, જાનોનું સહ ભારત પાય સાંભવિત છે. કેમી ચીછાને દક્ષિણુક વર્રીક વેમને પ્રથમ સ્મૃતિમાં શીધા છે. ખીજે વા લક ધમાવ શી ભાગ મિના કાયદેસરના લાગે, કેમકે તેમને પાતાની પૂર્વ યાદીએ स्थापन हमा है अने देखने नधी बता धर्मधुर तापवामां जावी है, अने बीलामे तथा સંકતાએ તેમના મહિયા પાતા જેવા મંચમાં ગાયા છે. ગીજ નંબરે મુકતાનંદ સ્વામિના હા જાામ લાગે, કારણ કેરાયાન દેરવાપીના વિખ્યામાં મહેસર ૧૫૬ વિદાન વાર્દીક માદીલામક હતા અને

ભગવાન શ્રીહરિ પછુ તેમને ગુરુ તરીકે માનતા હતા અને નવ મહિના સુધી તેમની આશામાં અનુક ન્દેલા અને તેમના મહિમા પણ વચનામૃતાદિ જેવા ય્રસિધ્ધ પુસ્તકમાં પણ શ્રીમુખે બહુ ંગાયો: વે અને સ્વામી નામથી પણ બદુધા શ્રીમુખે સંબોધ્યા છે એ પછી ટતાનંદ મૃદર્ષિ કે જેમને. ત્રિકાળનું ત્રાન આપીને જેમની પાસે સત્સંગિજીવન મહાશ્રંથ કરાવ્યો અને તેમાંયાં જનમંત્રળ સર્વામ ગળ સ્તાત્રના સમુદ્ધાર કરાવ્યા અને જેમનાં વિશેષ વખાસ શ્રાંથમાં જ લખામાં છે તેમના दं ते। भास आगे. आ पंजी नेप्टिंड मुंड्हानंह श्रह्मयारी हे के श्रीष्टना सहाय सहयर દોષ્ટને શિજના સવળા સેવા સજનારા હતા અને જેમતું નામ પણ મૂળજી મળતું હતું अने જેમની શ્રીજીએ ગ્રાંથમાં ત્રણી પ્રસાસા કરી છે. अने 'भुणान' स्थाने સહજાત દેવી જોડ' પણ કહેવાય છે એમના ૬૬ ખરા લાગે. એક જુતામદી વર્સી કવિએ તો 'મૂળ અક્ષરતો મળજી વ્યક્તઆરી રે લાલે એમ પન્ ગાયું છે એટલે એ દક એમના અવશ્ય લાગે જ. मा पद्धी भेषाजारीह भ्यापी ह केयते प्राष्ट्रिके चन्ते हेशना नंदाह भेरिया हमी हता अने એ ચાર્ગિસજ હતા અં ે અનેત લેએ અપૂર્વ મહિમા તથા પરચા નિષ્કુળાન દ મહ મુનિએ यहाँ त्ये। छे अने प्रभने भूग नाहर गरीहे आननाराती संभ्या पस भूह जुनायह याताथ अग्रहाशह अगरिक देशमां अर्ल्सिक छ अने अनी पाता जनागढीअल पद ब्लेडी કાઢી છે 'પ્રવૃ સાથે પ્રસ્ટાર, ખરા ભક્ત તે નામ ખુટાલ' એવું વાક્ય પસુ અભિત્ય જ s ાંદર છે. એ દાષ્ટ્રેબ જેન્દ્રએ તે અમના લક તે ખાસ નિર્વિદ્યાદ લાત્રે તેવા છે. त्त्वण नित्यान दृश्यामी के के प्रतिकाक है। होते क्रमनी पासे श्रीहरी हथा करावता हना અને જ્યાં ત્યા પહિતા સાથે શાસ્ત્રાર્થ કરીને દિશ્ચિલ્ય સંપ્રદાયના ખેળવતા હતા. અને क्रेमनां नभास पशु श्रीमुणे डरेवां के क्रेमना देड डीड बागु थाय. केल रीते खळानंद स्वामी है के हिंपिर हो। ने अने इतिताओं इति श्रीदिने सहा सुप्रसम हरनारा हता અને અમદાવાદ માદી તથે તેમનું પ્રથમ નામ ચાલે છે. લાગાન દ નામ પણ અનુપ્રાથ છે. તેમના હક સારા લાગે. એ પછી શુકાન દસ્વાગી કે જે શ્રાહિતા સહયર હાઇને મં પ્રદાયતા લેખન શાધનમાં નિયુકત હતા અને જેમનાં જમાણુ શ્રીમુખે વચ્ચામતમાં अमी है. अमेरी 65 तो स्थतः वात्रे में रीते क्येम्ने अंधिक माहर्श सहगुर साधुनरीक ઉચ્ચ પદવી આપી હોવ અને શીમુખ પ્રશંસા કરી હોય એવા નિષ્કુલાનંદ અદ્ભુતાનંદ अक्षरान ह आहि हते। पेल ६३ लागे क्ये यू. स्वामी जाना मदता यह व दता ते अहुनुतानं हे भाजराना अने अदारानं ह वडतावना अहंत हता आ माल म्याद् तह भवी धारी स्वाभीय ने। ६३ वार्न नेम सवने साधारण ह લાગતાં સર્વ કાઇએ એક ગુરુ સ્વામી તો માત્યા હાયજ તેમાં જ્યારે એક હિપ્પમાળ સ્વા. ના. નામમાં સ્વામિશબ્દથી પાતાના ગુર ગુ. સ્વામીને દરાવીને જ में भावे अने श्रीक्षसाये तेमनी स्तिमा यथरायीने सड लक्न इरावे, ता जीक मंजी મુકતાન દસ્વાયીને. તા ત્રીજી ગાપાળાન દને તા ચાથી નિત્યોન દજીને 🤃 ભાજી મહળી મનમાન્યા ખીજા હરેકાઇને સ્વા ના નામમાં સ્વામિ સંબદ્ધ हरावीने त्रीभावे अने अति स्था वित्रनी हे धातुनी पधरावीने सहलालन हरावे ते। स्वा. न નામની અને તેમના સંપ્રદાયની અને સંપ્રદાયના ખે ધારેશની કેવી અવદશા થાય ? સંપ્રદાયજ અ वह यांच जाय अने जुंहा जुंहा पढेंच वांडा यह कार्य अने अने किलिल मार्ड क्ष्य न स्वा. नानं नाम पेखु एहनाम निर्यं इ अनुयं ३ यह जाय अने शाली पेखु लडु ल

નારાય કહેવાત ભલે વ નામમ તેમના બનાવ

યનાઇ

તેનાં ન

સુણા કરવા નહિ:

> વેકું ઠું નંદ, અક્ષા કર્યું કાર્યા ભાગ

સ્વા^ર મુક્ત એક છે.

સુ^ખ સાર્ર રસડ

<u>દાસ</u> થઈ કરી: પણ શ્રીમુખે બહુ ह महिषे हे के मने ाभार्थी कल्पम अल સખામાં છે તેમના !! सहाय सहयर १९७ मणत् . हत् अने सहजानं हती ता 'भूण अक्षरते। अवश्य क्षाने %. ા કર્યા હતા અને ્યાન દ મહ મુનિએ श भट व्यनामद शिलेक अस क्लेडी । पश्च अभित्यं कड सह वात्रे तेवे। छे. ध्या अस्तिता दता मेजवता हता. अने अ रीते अझानंह प्रसम करनारा हत्य માર્ગ અનુગ્રહ્યું છે. તા સહચર દાઇને शिया वस्तामतमा सहगुर साधुनराह લાન દ અદ્ભુતાન દ ा अंक के कार ते दता अग भूछी विते सामारखः ६५ र जेड़ विध्यम अम

તેમની અ:શામા

भीने हरानीने वर्त वि, ते। शिक्त भंडणी नित्यान द्रं े वे मां स्वाभि शक्दियी , इरावे ता स्वा. ना

थाय ? सं अद्दावक अध

जनिम यह व्याप अ

िसानी पशु अबु अ

દશા તુ-છ થઈ જાય. ફજેતાના પાર ન રહે. જેમ જેને ફાવે તેમ કરવાના અવિકાર મનસ્વી મનાઇ ગયા એટલે કાર્વ તેમ ગાઠવણી કરે એમાં કાઇન ના કહેવાતા હક તા નથી જ. 'એાલે તુનાં એક વેંચાય" એના જેવી વાત વામ આવી પડી કાઇ સ્વામી એટલે મુ**ં સ્**વામી અને બારાયણ એટલે નારાયભુછ , મહારાજ તે સ્વામિનારાયણ કહેવાય એમ પણ ગાહેવે કાઇ આધુનિક કહેવાતા ભાષાઓને અકાવે તેા પણ ચાલે, કેમકે પાછળ ચલવનારી પાખંડી મંડળી તા હાયજ ભલે બીજે સ્થળ સ્વામી શબ્દના અવળા અર્થ મનમાન્યા કરે, પણ સ્વા. ના. આ એક ષડક્ષર નામમંત્રમાંના સ્વ.મિ રાખદના અવળા અર્થ ન કરે તા બહુ સારૂ. જો કે શ્રીજીએ કે તેમના મુક્તાએ એવા <u>શીક્કો કે</u>ાઇને મારી આપેલા નહિ હેાવાયી બધી ગેહવણી પ્રાપ્ય ભનાવડી વિમુખ દેરે છે તથાપિ એકલા મુ. સ્વામીના જ શિષ્યા આવે ઉભાંત્રડ ધર્તીંગ ક્રમાંથી ક્યારે દેવી રીતે ખુકુ વર્ષે દાલમાં એહવી લાગ્યા એ વિચારણીય વિશ્મયનીય વાત છે. સ્વાં. ના નામની પ્રવૃત્તિ તે! ૧૮૫૮થી થઈ છે એમ બધા જ સ્વીકારે છે. આ વખતે ગુખાતીતાન દેજી તો ભાદા ગામમાં ગૃહસ્ય મૂળજી નામથી ખેતી કરાવતા હતા શે (દેદ માં સાધુ થતા ગુજાતીતાન દ તામ ઋષા મહું એટલે , આઠ વર્ષ પછી એ નામના भूनि धन्या ता आ पहेंसा अभनी दृष्टिओ स्वाभी राज्द निर्द्यक पड़ी रहेसा है के क्रिक भीलभां, वपराओं शे ! કે श्रीलमांक वपारमें तो में पण એક विधार ઉपर आवीने नक्डी કરવા જેવું છે. યડક્ષરમાંથી એ અક્ષરોતે બીજી કેનિષ્ઠ વ્યક્તિમાં લઈ જાય તો પડક્ષર મંત્ર રહે નહિએ પણ વિચારવા જેવું છે. જો ધામને આપેલા 'ગુણાતીત' વિશેષભુમાત્રથી 'ગુણાતીતાનંદ' अभ उरते हाय ता, धामने ता अच्युत अक्षर अह्भुत अविनाशी श्रह्म नित्य शिक्षां વૈકું આદિક અનેક વિશેષણા અપાએલાં છે, એ ઉપરથી અચ્યુતાનંદ અક્ષરાનંદ, અદ્ભુતા-નંદ, નિત્યાનંદ, શ્રદ્ધાનંદ, અવિનાશાનંદ, ગાલાકાનંદ, વૈકુંઢાનંદ આદિક સુનિઓ પણ મૂળ અક્ષર કે તેના અવતારા સુર્ખેથી ઠેરે. ઘરના ઠરાવ ગાઠવવાના હોય ત્યાં ના કહેનારનું કર્યું ચાલે નહિ. ગુ. સ્વામી નામે ગુંચાએલી પ્ર. ૧ વાત ૩૪૭ 'સુસલમાન કાઈથી વટલાય નહિ તેમ વિમુખને કાઇ વાતના વિચાર નથી.' એમ જે ભવિષ્ય ભાખ્યું છે તે ખરાખર મળતું આવે છે. આ વાત આટલેથી અટકતી નથી, એક મુ સ્વામીની અને તેમની મંડળીની મિચ્યા મહત્તા માટે સંપ્રદાયના અધિષ્ઠાતા આચાર્યી, મુકતાનંદ, ગાયાળાનંદ, શુકાનંદ, હાલાનંદ, મહાનુભાવાનંદ આદિક મુખ્ય સતાને જે કાર્ક એક મિથ્યા દેશ એડાવીને ઉતારી પાડવાની પાડાખારતા વાતે વાતે વાપરેલી જોવામાં આવે છે. કલ્પિત વાતુની મોટાઈ મનાવા માટે સંપ્રદાયના શિક્ષાપત્રી સત્સં મિજીવન, વચનામૃત વિત્રેર મુખ્ય માન્ય પ્રથાને પણ દાષારાપણ કરીને ઉતારી પાડવાની પાડાખારતા વાપરી છે.

ઉપરની બાબતને બદુજ મળતી આ પણ એક વાત પ્રસંગાત જસાવી દીધા જેવી સારી છે. આ ચર્ચા કાંઈ ખાનગી રહી.નથી. બારસદ કાર્ટમાં પણ સ્વા. ના. નામના અર્થની રસપ્રદ ચર્યા વાદીપ્રતિવાદી તરફથી મંડનખંડનાત્મક ખુજ ચર્ચાઈ હતી. શાં. હરિછવન-દાસની જુખાનીમાં સ્વા.ના. નામના અર્થ પૂર્વોકન શાસ્ત્રપ્રણાલિકાએ સમાસ સાથે સપ્રમાણ यह जिया दता. आ ज्यु तत्व जालुवा छता पल शास्त्राक्त शुर्ध अर्थने पल छाटे। हे प्रीटे! કરીને પાતાનો ખંડીયા અર્થ સા<u>ભીત કરવાને</u> દુરાગ્રહ દુરંત ન્યાય કાર્ટમાં પણ કરવામાં **આવેલા. પ્ર. ન**ે. ૧ ના લેણા સાંધીઓ એવા અવળા અર્થ કરવા મહેલા પણ શાસ્ત્રાધાર (ગત અક ૧૦ પોર્ન ૧૬ પછીથી ચાલુ)

પુઝતાં, તે નહિ મળવાથી છેવટે થાયાને જે તે મારા મારા માર્ય શીખવાડેલા' એમ सत्य वात हरीने निवृत्त यभवा छेपटे अ न र ना हा अक्थिय भारत शासी-तरीह साक्षीमां सात्साक आवेशाः तेमले सरत्यासशीमां भेवा भंडार्थ समझाववा पेरा ह "अक्षर युरुवात्तम अदेव अमे स्वामिनारायक हिल्ले छी छै. स्वामी नारावक अदेवे अक्षर-पुरुषेतिम. अक्षर अटले मुखातीतान ह अने पुरुषेतिम अटले श्रीक्रमहाराज में पेशह १४ જ સ્વામિતારાયભ શબ્દતા હું એવા અર્થ કરું છું દ - સ્વામી એટલે અક્ષર એને નારાયભુ अटबे पुरुवात्तम...... अहरने स्वाभी कहीं वे ता पुरुवात्तमना महिमा वर्ष छे. हे वो क्यांभी अन्द नारायज्ञेन बाबारीने तो नारायज्ञेना अहिमा नक्षर केवा क्या स्वाभी अटवे नियंता नारायम् सम्भ नथी तेम निर्मुख नथी नारायखन स्वाभी ्राक्ट त्यारी शहाय नित्रि." आया अनना हिरायना शब्दा हिंदड आराज्या छ किया भी सक्द्यी तो अह शाहिरिनेक भूम्यपेखे प्रथम ने लहे खर्व में अन्तर्भा सानिक कृषा छे. नारायक्षते निय तायायक स्वापि कर्ष्ट समारीते र तमना अहमाया क्रमाया सर्व अभी विधारी क्षणाव्या छ को अक्षरने निय तावायक स्वाभि शब्द संभारीय हैत नारामधना महिमा न वसता हबटा धरी काम छे. नारामधने स्वाध-निमु स्पेप वस्ता स्तमांक निश्पा है अटले संगुल्-निभू ज् नथी अभ अहेवाय निह नारायखेने स्वाम श्रुण्ट समारी शहाय निहें के ड्रेटबुं लेंचु विश्वेष प्रवापन छे ते क्रीम हथे। ! कानु नामक ચાષ્મ્મા માંક વિમુખભવિ આ ભધીજ ભાગત ખહુ વિષરીત એક છે. સાવ ઉસાંગડ છે.)

🛆 इबट तथासमां स्ता. ना. शक्टने। समास पुछत्। प्रथम 'स्वामी च नारायणक स्वामिनारायणः' अंभ ६-६ संभास क्ष्मीं ६-६सभासमां ते। शामक्ष कृष्णका रामकृष्णी अनी चेठे स्वाणिनारायणी अभ दिवयनान्त प्रयोग थवे। कोटओ, अवे। प्रयोग ते। हार्थ े स्थंक जेवामां आवता नथीं हस्यामिनारायणः केवे। ओह वयनांत प्रयोग जेवामा अपनि छे. आपी शंका करता तेने पड़ी मुशीने, समाहार हन्द समास क्ली. तेमी ती क्रिक्ट्साव वर्ता नपुंसक वि त्र थवाना व्याक्ररश्नियम हे।वार्ण 'पाणिपाटन्' श्रिती के 'स्वामिनारायणम्' अभ न्युंसङ विज यतां अति म् प्रत्यय वागवे। व्यक्ति स्व પ્રયોગ તો સંપ્રદાયમાં ઉપલબ્ધ નથી. આવી આશંકા આવતાં વળી તેને પણ પડી મુક્કીને 'राघया सहितः कृष्णः राघाकृष्णः' अनी पेडे मध्यमपदिशापी समास अरवा सामा આવા સમાસતા સાંપ્રદાયિક આધાર મામતાં તે નહિ મળવાથી તેને પણ પડી મુક્યો પ્રવે છેક યાકોને ન છુટક સત્સ ગિજીવનની હેતુડીકામાં તથા સર્વ મ ગળડીકામાં કહેલા स्वामी चास नारायणः स्वामिनारायणः अभ अभेधार्य सभास स्वीअरवी प्रथी. सभास स्वीअर्थी એટલે અર્થ પણ સ્વીકારાઇ ગયા. એટલે સ્વામિ શબ્દના 'અક્ષર' એને અથ ઉદ્યાન કૂરાંગ કરેલા છાડીજ દેવા પડયા. છેવંટ 'આવા અર્થ સંપ્રદાયનાં કાર્કપણ શાસામાદનથાં' આવા અર્થ મારા ગુરુ 'પ્રંત ૧ શાસ્ત્રીએ મતે શિખવાડેલા' એમ સાચેસાએ કરીતે હ્કુટી પડયા. ચોમેરથી પકડાય ત્યારે સાચુ ખાલ્યા વિના ચાલે નહિ. જોડું કર્યા સુધી નિવ ઉલેટ તપાસમાં ટકી શક્યા નહિ. ખાટા જીકા પાછા પડી. મયા

ચ્યા વધી બાબતની સત્યતા તેમના ખુદ અનુયાયી બનેલાને માનવા સમજાવવા માટે તે શાસ્ત્રી ' જાળાતીના શખ્ટોના સગ્રહ આ રીતના છે પ્રથમ ગોંડળ અક્ષર માંદિરતા प्रतिष्टा सन्ये अदेशी अं अतरीमां 'स्वामिनारायणा नीलकण्ठा नारायणा हरिः। हरिकृष्णश्च सहजानन्दःकृष्णे। इत् में हृदि " आ अत्संशिष्टवनना भाडातम्यमां આવેલા મંગલશ્લાક આરંભમાં દાખલ કરેલા તે સંબન્ધી પ્રશ્ન પ્રસંગાત પૂછતાં, જવાનમાં સ્માવાં વાકવા નીકળેલાં-પેરા ૪૪-૪૫ કે કાતરીમાં જણાવેલા કલેહકના 'સ્વામિનારાયણા ' સીવાયના **ખધાય રાખ્દા એકજ અર્થ**ના છે. સ્વામીનારાયણ બે રાખ્દા હાય તા દ્વિચન વપરાય પાક તેવું તથી, કારણ કે તે શબદ દ્વનદ્વ સમાહારમાં વપરાએલા. દ્વનદ્વસમાસ વિરાય નામના પણ થઈ શકે છે. તે માટે વ્યાકઃ ણના આવાર જોયા સિવાય કહી શકું નહિ. ત્યા સ્વામિનારાયભ શબ્દ લખ્યા છે તે શ્રાહ્મદારાજ માટે લખ્યા છે... નીલકંઠ અદ એકજ છે. દરિકૃષ્ણ નારાયણ તે શબ્દ એકજ છે. સમાસથી થએ તા નથી વચ્ચ ન મંગલાયરણ (અના એજ શ્લોક છે) શ્રીજીમહારાજ માટે લખ્યું છે ત્યાં સ્વા. તા. લખ્યા छे ते श्रीक्रमहाराज भाटे संभेव छे जयारे समाहार ६-६ समास हाय त्यारे छेवटे 'भ्' પ્રત્યય લાગે છે એવું કંઈ નથી. કૌમુદી ભણેલા છું. સમાહાર દુન્દ્રમાં છેવટે મુ પ્રત્ય ન લાગ્યા હાય તેવા દાખલા આપી શકું નહિ. પેરા પ્રવ 'સત્સાં જવન નીચે સસ્કૃતમાં કીકા લખી છે તેનો ચાપડી વડતાલ તરફથી છુટા પાનમાં છવા છે તે આઠ વર્ષથી મારા જાણવામાં આવી છે. તેનું પારાયણ કરીએ છીએ. પારાયણમાં જ્લાક વાંચીએ છીએ. હત ટીકા સમજાવતા નથી પણ શંકા પડે કાઈ વખતે જોઇએ. તે હેત્રદાકા શુકાન દમુનિએ લખેલ છે. શકાર્ન દ શ્રીજ્યહારાજના વખતમાં થઈ ગયા અને હેત્કીકા સર્વમાન્ય ગણાય છે... પેરા હક "જાય કરવાને અંત્ર સ્વામિનારાયણ આપે છે, સ્વામાં એટલે અક્ષર ગુણ-तीतान ह अने नारायम अटल पुरुषेत्रम पे.ते... पेरा ८४ " स्वामिनारायण अवह सत्स श्र-જીવને પા રે મા રેજ કલા જેક માં છે ત્યાં સ્વામિનારાયલ એટલ ક્ષીજમહારાજને કલા છે. ત્રીજમહારાજતે પહેલાં આચાર પદે સ્થાપ્યા ત્યારે પહેલવહેલા અન્દ સ્થામિનારાયછ મેં 124 માં વપરાયા ત્યારથી શ્રીજીમહારાજ માટે સ્વા, ના શક્ક વપરાયા છે. પ્ર. ર कि र स्था १६ मा स्वा ता अमेरले शिलमहाराक अवे क अर्थ शाय छ अने તેમના એકલા માટે વપરાયા છે. જનમ મહ સ્તાત્રમાં સ્વા ના રાજ્દ એકલા બાજમહારાજ मारे वंपराया छ तथा सर्व में महास्तालमा करवानी के सह नाम छ त्या पर महाराज्य માટે વધરાયા છે, સત્ય ગિ-માહાતમ પાન ૩૩ ત્યાં સ્વા ના સબદ એકલા શ્રી અલારાજ માટે વપરાયો છે. સ્વામી એટલે ગુણાનીતાન દ અને નારાયણ એટલે શોજમહારાજ એવા અર્થ થઈ શકે તેવી રીતે સત્સ **મિજીવનમાં** એકેય જુગાએ વપરાએલા નથી. પેરા ૯૫ ' તેમજ વચનામૃતમાં સ્વા. ના વાબદ એકલા શ્રીજમહારાજ માટે જ કરમરાએલા છે. હેલુકાકામાં સ્વા. ના, શબ્દના સમાસ છાડ્યા છે. સ્વામિ શબ્દના માં બધા એમાં તેમાં ન મને તેથી તેવા નારાયણ આ समासन क्रम्भारमा ३६ छ ६वे ६ ३६ छ . ३-स्वा ना ते समादार ६-६ नयी. સમાહારદન્દ્ર શાળેદ નાન્ય દે ભતિ અને એક વચનાન્તમાં આવે છે. પેરા ૯૬ ("સ્વામિનારાયશ कारती स्था भारा अदेव प्रमान स्वामी स्ति ताराया काहा शुण्हा के तेयु

અતાવવાના કાર્ગ સંપ્રદાયના પ્રાંથ નથી. વચનામૃત ઉપરથી તે એ જીદા રાખ્દા છે એન સાળીત શાય તેમ છે. સ્વામી અને નારાયણ એ શબ્દો જીદા છે એનું કાઇ વચના-એમ સાળીત શાય તેમ છે. સ્વામી અને નારાયણ એ શબ્દો જીદા છે એનું કાઇ વચના-મૃતમાં કહ્યું છે કે કેમ ? તે મને યાદ આવતું નથી. પેરા બન્ન "સ્વામી એટલે અસર અને નારાયણ એટલે બ્રાજ્યહારાજ એ સ્વામિનારાયણના અર્થ છે અનું હું પ્ર. ૧ પાસેથી સામિલા." આ રીતે જીળાનીમાં શબ્દો શાસ્ત્રીય સારા છે.

△ વ્યા ઉપરથી સર્વાને સત્ય સમજારો કે સ્વા. ના. નામની અંકરના સ્વામિ શબ્દ વ્યવર આવુષાસ્થ મુખાતીતાનં દેના વાચક નિંદ, પણ ઉપાસ્થ પરમાતમાં શ્રાંહરિના મુખ્ય વાચક છે. આવુષાસ્થ મુખાતીતાનં દેના વાચક નિંદ, પણ ઉપાસ્થ પરમાતમાં શ્રાંહરિના મુખ્ય વાચક છે. પણ તે કરે શાસ્ત્રીએ શિષ્ય શાસ્ત્રીને અવેદા અર્થ તો અતેક કૃત્ર બુક્તિથી શાપ્ત્રાહેલા પ્રાણ તે ભણેલા હોવાથી શાસ્ત્રીય ભાગત સ્વીકારી મેં 'શાસ્ત્ર વિના ખાલે તે સરવે પણ તે ભણેલા હોવાથી શાસ્ત્રીય ભાગત સ્વીકારી માં. 'શાસ્ત્ર વિના ખાલે તે સરવે પણ જાઇએ.' પ્ર. ૩ વાત ૧૦૦માં 'અકેલા પાતાનો હૈયોના ઉદાવ કામ ન આવે, સાસ્ત્ર પણ જાઇએ.' પ્ર. ૩ વાત ૧૦૦માં 'અકેલા પાતાનો હૈયોના ઉદાવ કામ ન આવે, સાસ્ત્ર પણ જાઇએ.' પ્ર. ૩ વાત ૧૦૦ ''કાવથી પાતાનો હૈયોના ઉદાવ કામ ન આવે, સાસ્ત્ર પણ જાઇએ.' પ્ર. ૩ વાત ૧૦૦ ''જેનું દશ જણ પ્રમાણ કરે તે ખરા કહેવાય નાસ્તિકનો પંચ જેતું છે' પ્ર. ૩ વાત પછ ''જેનું દશ જણ પ્રમાણ કરે તે ખરા કહેવાય પણ એકનું કશું પ્રમાણ નિંદ'' એમ મુ. સ્વામી પણ શાસ્ત્રની અને શાસ્ત્ર પ્રમાણકની પણ એકનું કશું પ્રમાણ નિંદ'' એમ મુ. સ્વામી પણ શાસ્ત્રની અને શાસ્ત્ર પ્રમાણ કરી પણ એકનું કશું પ્રમાણ નિંદ'' એમ મુ. સ્વામી પણ શાસ્ત્રની સાસ્ત્ર તો તેના અનુયાયિઓને જરૂર જાણાવે છે. ઉપરનાં અક્ષરપંચા શાસ્ત્રીના વાકયોને વિચાર તો તેના અનુયાયિઓને જરૂર જાણાવે છે. ઉપરનાં અક્ષરપંચી શાસ્ત્રીના વાકયોને વિચાર કર્યા સુધી ઉદ્યે શે કરવાનો રહેતા નથી. અધાર કર્યા સુધી ઉદ્યે છે કર્યા કર્યા કરી ઉદ્યારા કર્યા કરવાનો રહેતા નથી. અધાર કર્યા સુધી ઉદ્યારા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા કર્યા સ્ત્રામાના કર્યા સ્વામ કરવાનો રહેતા નથી. અધાર કર્યા સુધી ઉદ્યારા કર્યા કર્યા સુધા કરવાનો સ્ત્રો કરતા નથી.

આ તા સાક્ષીઓની વાત થઈ. પરંતુ વિવાદિ ભાખતના ન્યાય દાટે દેવા નિર્ણ આપ્યા છે એ પણ ખાસ જાણુવાની જરૂર છે. કાર્ટ પણ શાસ્ત્રાનુસારે એવા જ નિર્ણય આપ્યા છે. આ તેમના ગુજરાતીમાં રાખ્દા-પેરા ૧૦૨ 'સંસ્થા માને છે અને પ્રચાર ક 🕏 तेम 'स्वामिनाराथखु' अंदेवे श्रीळमदाराज એકલા જ એવા અર્થ નથી પણ એન અર્થ 'સ્વામી' અને 'નારાયણ' એટલે કે 'અક્ષર' અને 'પુરુષાત્તમ' અથવા 'ગુણાતીતાનું અને 'શ્રીજીમહારાજ' એવા છે એમ પ્રતિવાદીઓએ શાધી કાટયું છે. પ્ર. ૧ ના કેટલ સાક્ષીઓ જ્યારે છે કે—તેઓ પ્ર. ન-રના પરિચયમાં આવ્યા પછી ઉપર अर्थ काञ्चता थया है. प्र न ओड आवे। अर्थ क्षायी अभेक बहुवाय हे सर्थ અને ધ્યાન ધરવા તેમણે ભગવાનનું દૈતપક સ્થાપ્યું છે. આ સંભવમાં ર૮૦ (શ્રીઝરવરપદાસ) કબુલ કરે છે કે - આ સબદ (સ્વા તા.) સત્ય ત્રિજવત, સવન સ્તાત્રમાં શ્રી અમહારાજ એકલા જ માટે વપરાએલ છે. (પરા ૯૪) સધુમાં તે કળુલ ક के देवामिनारायातु र शण्डता प्रभातीनात है अते श्रीक्रमहाराष्ट्र भेवा अर्थ सत् જીવનમાં કયાય કરી શકાય એમ નથી. અને तमती जुलातीना परार ए જ્યાય છે કે - બે વ્યક્તિઓના સમાવશની આ રીતને ટેકા આપી શકાય नशी. इहाय तेमनाथी वधारे निं तो तेमना क्रेट्साल विद्वान अपने पवित्र भाष ७५ वर्षाथी वदार सभयभां के डिस्सी न शहया ते वस्तु प्रतिवादीकी रीत भाषी राड्या की विचित्र है. सी १८६० सुधी हाई अक्षरपुरवाम કશું જાણવું ન 67' આ પ્રમાણે નિર્ણય આપ્યા છે. 64 કશું બાડી રહેવું નથી ું ગુંધનિત મૂળ અક્ષર કરાવવા માટે ત્યાય કાર્ટમાં માટા ખારીસ્ટરા રાષ્ટ્રીને ખાડી દલીલા અને ઉડાંત્ર કૃડાંગ પુરાવા પાસુ ઉપલેક ઉસા કર્યા અને એને સાહ

લુકા રાખ્કા છ રેતું કાઇ વચતા-રેટલે અક્ષર અને કું પ્રત્યાસેથી

વામિ શબ્દ અવર મુખ્ય વાચક છે. તથી શીખતાડેલા ત ૧૦૦માં 'એકલા ત ૨૦૦૧ 'કાકથી .કાંચળીયા પંચ તે કરે તે ખરા કહેવાય તમા આવાયિઓને તેના અનુયાયિઓને દ્યા હ્લેચશે ?

ધી ઉલેચરો [?] । दृश्ये देवे। निर्ध तरे अवे। ल निर्धे । छ अते प्रयार ह ાર્થ નથી પણ એ भथवा भ्रशातीतानी). પ્ર. ૧ ના કેટલા વ્યા પછી ઉપર × इहेबाय है सिश આ સંબ ધમા त्य शिक्यन, सप्र सहसा ते उपाय स એવાં અર્થ સત્ય जुनानीना परोह है ત આપી શકાય अने पवित्र अध स्त्र प्रतिवाहीओ। ात् अक्षरत्र अग्राम् ખાડી રહેતું નથી आरीस्री राष्ट्रीते अते अते भार

ખર્ચી કર્યો પછ કશુંજે પ્રમાણ નહિ દાવાથી તેમાં કશુંજ વલ્સું નિહ, ફાળટ મહિત થહિત જજમેન્ટમાં (૯૮) ' મંધાને લાગે વળગે છે ત્યાં સુધી તેમાં કયાંય મુણાતાનાનું કે સ્વામી અક્ષર ધામના અવતાર હતા એમ કહેવામાં આવ્યું નથી. જો એમ હોય તા પછી બીજા ઘણા સાધુઓ ગુ. સ્વામીના માભાના હોવાનો દાવો કરે (અમે બધાજ મૂળ અલરા છીએ એમ) આંક ૨૮૦ (શીજીસ્વરુપદાસ) પેરા પર અને દવાંચતાં જણાય છે કે–પ્રતિવાદી નં ૧ ના શાંીને એ વસ્તુ છાદી દેવી પઉદી અથવા તેને એ ટેકા આપી શકેલા નહિ (પ્રમાણ વિના ઉદાંગ તે ક્યાં સુધી નબે)

નીચેની બીજ વસ્તુઓ કુમુલ કરવામાં આવે છે. (આંક ૨૮૦ ના પેરા ૧૨૨– ૧૨૫) (૧) શ્રીજીમહારાજ ધામમાં ગયાં તે પહેલાં તેમએ પાતાના સાધુએ અને મનુષાયએકને ગાપાલાન દ સ્વામીની આજ્ઞાં મુજબ વર્તવા આજ્ઞાં કરેલી હું સ્ ંગ્રાં પ અ. ૧૫) (૨) તે વખતે શીજમહારાજે સત્કાંગના મુખ્ય સાધ્યોને બાલાવેલા (स. प्र. प मा १८) अने तेमां गुलातीतानंह न हता (सर्वापरी महत्ता होय તા તેમના આશામાં વર્તવાની આશા કરી હોય અને અંતર્ધાન સમયે તેમને ખાસ બાલાવ્યા હોય) (3) હરિલીલા મૃતમાં ચાર સાધુઓ સત્સે ગના સ્ત ભરૂપે જણાવેલા છે. (કળશ હ વિશ્રામ ૭૪) તેમાં ગુ. સ્વામીનું નામ નુધી (મૂળ અક્ષરપણાના મહત્તા મુખ્ય હોય તો તેમનેજ માટેરા કર્યો હાય) (૪) શ્રીજમહારાજ અમક સાધ્યઓને આદર્શ સાધ્યઓ કેહ્યા છે અને વધુમાં તેમને અનુસરવા જેવાવ્યું છે અને એમાં પણ ગુ, કરવામીનું નામ નથી (વચ અત્ય ૨૮) જો રા. સ્વામીનું શ્રીજમહારાજથી અનિજ ન બરતું અગત્યતું સ્થાન હોત તો હું ધારૂં કું કે-ઉપર જણાવેલી હકીકતામાં તે વિષે જણાવવામાં આવ્યું હોત. આ વસ્તુના આટલયાજ અંત આવતા નથી,કારહ કે પાતાની સાથે જન્મેલા સક્તાના આળખ (હું પૂર્વ અમુક હતા એમ) કાઇએ પંજ ન — જાણવી એવી આડ્યા ક્ષાઇનહારાજે કરેલી (સ. પ્ર. ર અ. ૩૨) અતે જે હકીકત —લોકાએ નહી જાણવી એમ ભયવાને ઈ-છા રાખેલી અને કરાવેલ તે હકાકત પ્રતિવાન - દીઓ કેમ ઉકલી શક્યા એ વિનિત્ર છે (એમની અત્યંત અવળાઈ ખોટી છે) મારે તે ्राध्य अर सवास साथै निरुषत छ डे-वंडतास स'स्था ઉपरनी भान्यताने अर्दुसेरे છે કે વહિં! અથવા સ્થાપકે તેવા ઉપદેશ કરેલા કે નહિ ? (એમાંનું કશુંજે લખ્યું નથી એ ચાક્રસ છે અને યુ. સ્વામીના ધામમાં ગયા પછી ઘણાં વરસા સુધી કાઇને એવા કંઇજ વિચાર નહોતા (બહુ પાછળથી તુત ઉભુ કર્યું છે.) (૧૦૦) 'નર ભાવિક ભક્ત હતા અને ગુણાતીતાન દ પણ ભાવિક ભક્ત હતા. અને ું આધારે પ્રતિવાદીઓ નરનારાયણમાંના નરતે ઠેકાણે ગુણાતીતાન દતે મુકે છે એમ મને લાંગે 🧾 છે. એ વિચાર કદાચ સારા હાય અર્થવા વધારે ઉમદા હાય તા પણ સંથાના પ્રમાણ सिवाय इंडिक देरेदार हरी शहाय /निष्ड (प्रमाण विनान अध जाड़ क छ) ध्रमाहि ુઆં રીતના કાર્ટના ચુકાદા ચાખ્ખાચમ છે. 'મુલ' નાસ્તિ કુતઃ શાખા' એમ છે. ત્રાજી સાયેના જે મુકતા હતા તેતા બદરીકાશ્રમતાસી મરીચ્યાદિક મહિવેઓ હતા. એજ દેશસાનો શાપથા અહીં અવતરીને સાધુ થઇને રહ્યા હતા. એટલે મૂળ અક્ષરના દાવા કરવાને કાઈન પણ 65 તથી વળા '6' અમુક પશ્ચિ હતા એ વાત પણ પૂર્વની જાણવાની ઇષ્ટ્રદેવ મના કરી હતી (પ્ર. ર અ. કર)

જ સ. પ્ર. 3 એ. હ માં ૪૨૬ સાધુઓની નાપ્રોતા નિર્દેશ કર્યો છે તેમાં પહ્યુ ગુ.સ્વાયીનું नाम नथी. व्या हिपरेथी तेमनी विवयन देवी अधना महता हैरी वे अभाध आवे है. ખાહિ ત્રણમાં અને નહિ તેરમાં અને નહિ હ પનના મેલમાં એલમાં મોટ કર્ત હડહડત જાર્ફ ધર્તીંગ પક્ષપાતી પરદ્રોહી ગાંમડી ગાંધી કાર્યું છે. હિંગાર હોમ દર્યો જેવી વાત છે.-'હું મૂળ અક્ષર હું અને સ્વાં ના નામમાં સ્વામી નામથી મને જાણવા' એમ ગુસ્વામીએ _____કદાપિ કહ્યું નયી અને જ્યાં માટા માટાઓની સબિધિ હતી ત્યાં તેવા ખોટા ધર્તીઅને ું સ્થાન ન હતું. આતા તેમનું ખારું નામ લઇને પાથાત્ય પાતાને મોટો થઇ પડવાના अध्य विभएलाडा है के बस्तुता स्व के तेने स्वाभी हरावा जाय के में हैं हैती लिंधी अवगया है के स्वाना नामनाक हिंदिन्यों अद वर्ष अवतरी आव्या है स्वामी रायह है के स्वा ना ना मुख्याय देशने जीक अधा नामाना थीकरूप के तेते जीक કૃતિષ્ઠ પામરમાં લઈ મયા ત્યારે વર વિનાની જાત, કે એકડા વિનાના માડા કે પ્રાપ્ત વિનાના पिंड केवी अवहता याप वार्य अल निह हरे वियार, ते समन्ने निह संबंधा सार अने कर्त है, जीक जमी जाजतमा जुदा तड वाडा है जमाडा पाउसा हता अवह स्वा न ______ે નામમાં પણ જોદા વાડા કે તડ માંડ્યું. સાલ ખાવા માંડાના અને ગીત શાવા વીરાના એવી વ્યભિયારી વાત કહેવાય. આવી એક્ટર્શી ખૂબીયા પક્ષમાતી વેઠેલ વાતને સંપ્રદાય નિષ્ઠ સહન કરી શકે ખરા કે કાર્ટના સુકાદા ચાખ્ખા થઇ ગયા છે અને સપ્રદાયન કરા પ્રમાણ યાત્ર્ય નથી છતાં પણ 'મીયાં પાર્થા તાય ટાંગ હચી' એના જેવી અવળાંક અનાપ કરે છે. વેણાની નાડાની પેઠે પડયા તાય પણ પકડેલું નાડું છોડતા નથી. હવે તેઈ નાગો પાદશાહથી આવા' એના જેવી નાગઇ કરવા માંડી છે. બધા જ વિમુખા પંડિતે વ્યન _ લેખકા થઈ પડયા છે, એટલે પંચતા હાથમાં પણ વાત રહી નથી. જેમ જેને ફાવે તેમ अराया अयरका हरे छे. पातान जाधन यह है परस्पर विरोध आपरो खेनी आप परवे ે કે શરમ રહી નથી. 'ધન્ય છે મારા ધર્શાને જેમ હાંક એમ ચાર્યું નથા' એવી અવદેશા छे. 'नास्ति नष्टे विचारः' अभ छ स्वा नाः संप्रधायना अहेवराववा भये छ तथा अहेव પડે છે. લોકાને છેતરવા પુરતા રાખેલા સ્વા. ના નામને જ મુક્ષી દે તો કર્યું કાઇ કહેશ નહિ △ Guरना @टांग अर्थभां शिक्षापत्री सत्संगिळवन वयनाभृतते। अभार्खन्या निर्विवाह वात छे. के ओ मु. स्वाभीना भारा नामे पाष्णनाओं पातानी के भिका માટાઇ મૂર્ખ મંડળામાં મનાવા માટે જેમ તેમ જીદી જીદી વાલ ગાઠવી કાઢી છે. તેના — પ્રાંમાણ્ય પ્રથમથી સંપ્રદાયે કે દાર્ટ પણ સ્વીકાર્યું નથી. એમાં બીજસ્વરુપદાસની **લુગાનીના** શુખદાની નોંધ લંઇને જણાવ્યું છ કે -(૧) પ્રતિવાદી ન - ૧ મુ સ્વામની વાતાને વચન મત જેવીજ ગણે છે અને બાયાસણના સાધુઓ પારાયણ કરે છે તેમાં આ વાસવામાં આવે છે. (ઓ. ૨૬૮) તેમાં કેટલીક વાતા કે જે શ્રાજમહારાજ કર્ હતું તેની વિરુદ્ધની હતી તેમાંની કેટલીક વાંચે છે અને બાંકીની નકારે છે. (રામામ્યાદિ અવતારાને જીવાદિ તુચ્છ પદે ઉતારી પાકનારી વાતા કાર્ટમાં વકીલો એ વ વાવેલી કરારે એ સાસ્ત્રીએ એવી વિરુદ વાતાને અમે વાંચતા નથા એમ કહેલું) એટલે દવે ઉપરની ઉટાંગ વાનમાં કે.ઈ પ્રમાણ નથી એ નક્કી થાય છે. પ્રમાણ વિનાની વાતને માનનારા તો મહામુર્ખો જ કહેવાય. સર્વનું ઓષધ છે પણ મૂર્ખાઓનું નથી એવી અબિયુક્તિ છે તે યથાર્થ છે.

હપરની ઉટાંગ ખાખતમાં છા. સા. ખાળકૃષ્ણાનંદ છે કે જે અત્યારે અર્થવસાત્ તદનુયાયી જેવા ખતી ગયા છે તેમણે તથા તેમના તંત્રી વિગેરેએ પૂર્વે તિફિરાધી ઘણા લેખા સુધામાં લખ્યા છે તેની કાંઇક બ્રંખી કરાવીએ—વર્ષ ૧૦ અંક ૮ છા. શા. બા.એ "બ્રીજી સાથે ખીજી ભેળવીએ તે જરૂર કલેશ કરાવે મોલતો માર્ગ બતાવનારા ગુરુએને બધા સમર્થ જ હોય તે શિષ્યોને અતિવહાલા પણ હોયજ. તેના ઉતારાના શિજી સાથે કરીએ તે જરૂર હોદ પડ ને કલેશ શાય માટે હાહાઓએ સમજીને એમન થવા દેવું" એવા અનિકાય પહેલવહેલો આપ્યો છે. વર્ષ ૧૧ અંક ૧ અમદાવાદમાં મળેલી પચિદની અસીને પ્રસંતે બંદ વિરુધ્ય લખેલા લેખમાં સ્વા. ના. નામમાં બેદ નીદ કર્શવાવી અવે કરી છે. વર્ષ ૧૮ અંક ૯ "કપોળકિયત વાતના ખુલાસો" એવા મથાળાયા સંત્ર મામમાં ૧૯ મિતારાયણ પોતે શ્રીસહજાનંદ સ્વામીજ હતા. શ્રીરામાનંદસ્વામી સ્વધાન ત્યુ બે બહા તુરતજ સ્વા. ના. નામનું ભજન શ્રીજીમહારાજેજ શરૂ કરાવ્યું છે. તે લખતે સત્સામાં સદ્યુન ગુણાતીતાનંદ સ્વામી હતાજું નહિ" એમ 'મૂળં નાસ્તિ કુતા શાખતે કહે છે.

વળા તૈરાખીથી લખેલા કરમસદતા પા રામમાઈના પત્રના જવામમાં વર્ષ ૧૪ અંક ૧૨ "રાધા-કૃષ્ણુ અને લક્ષ્માં-નારાયણ . તરે જોડ છે તેમ સ્વામિનારાયણ એવી બે વ્યક્તિની જોડ નથી. એતા 'સ્વામિનારાણ' એવી એકજ નામની એકજ વ્યક્તિ છે. બધાં મંદિયા તે આખા સંપ્રદાયમાં ધૂત્ય ભજન અને ધ્યાન તા એક સહજાન દ સ્વામિનું જ 'સ્ત્તામિ નારાયણ" એ એક નામથી છે. પણ તેમાં બે નામની સુલ કરવાની નથી,...જેઓ 'સ્વામિનારાયણ' એ એક નામથી છે તામ કહે છે તે સમઝે છે.... તેને અમે સત્સંગ ભહાર કહીએ એક નામમાં ઉપાસ્ય ઈપ્ટરેવ શ્રીહરિના જૂપનીય સ્વા ના નામમાં

વળી વર્ષ ૧૮ મેક છ "એકતાતા મવાન" એવા મચાળાથી તેવીએ લખેલા પૂર્વાદ સંખ્યાં "મતે મસરપુર્ભાતમની પૂર્વા ઉપાસના જે તદ્દન મરાાસાય મચામ્ય મને મન કરિપત ઉસી કરવામાં આવેલ છે. જે સનાતન વૈદિક સ્વા ના સંપ્ર-દાયમાં દૂધણુરુષ્પ છે તે સસ્ય મમાં રહેવી જેઇએ નહિ જો શ્રીજના કહેવા પ્રમાણે મ્યાસ દાયમાં દૂધણુરુષ્પ છે તે સસ્ય મમાં રહેવી જેઇએ નહિ જો શ્રીજના કહેવા પ્રમાણે મ્યાસ મામ મહાવામાં આવે તો મહિરતું શરીર તો માન્યા પણ છે અને તે ભાષાપંચીઓની માન્યતા પ્રમાણે અસરથી પર છે, તો "આતમાં પર માત્માની" ઉપાસના—પૂજ કેમ ન પ્રવર્તાવવી ! અને શાસમાં જાવવા "બહા પરદ્યદ્વાની" વર્ષાત્તમ કહેલાં છે તે તેજ વ્યક્ષ છે તો "પુરુષ પુરુષોત્તમ" અથવા "બહા પરદ્યદ્વાની" કપાસના કેમ ન પ્રવર્તાવી ! પણ એ બહું કેવળ સ્વયનઃકરિયત, અશાસ્ત્રીય તે અમા કહેવાય, વળા સંસ્ય મમાં તેવી રીત નથી. સસ્ય મમાં તે બે ચરસની અને એકજ નામકપવાળા 'સ્વાબિનારાયણ'નીજ પ્રુપ્યપણે ઉપાસના—પૂજ રાખેલી છે. તે એ તામ કે સ્પમાં ભેષણીની ' આ પુરુષ પુરુષોત્તમ) કરપના કરવામાં પણ કૃષ્ણ ઉપાસના પ્રવર્તાની તે આ લોકમાં મસા શ્રી કહેવા તામ કરવામાં પણ કૃષ્ણ ઉપાસના પ્રવર્તાની તે આ લોકમાં મસા ક્રમ શરીરધારી અસર, આતમા, મહાપુરુષ પ્રધાન મિની તે આ લોકમાં મસા ક્રમ શરીરધારી અસર, આતમા, મહાપુરુષ પ્રધાન

પુરુષ અને તત્વાનાં સ્વરૂપત ઉપાસના કેમ પ્રવર્તાની શકાય ? જુદા સંપ્રદાય થાય તેમાં ગમે તે ચાલે પણ સત્સાંગમાં તા વિરુધ્ધ રીત ન પ્રવર્તાની જોઇએ" ઇત્યાદિ (આ ગમે તે ચાલે પણ સત્સાંગમાં તા વિરુધ્ધ રીત ન પ્રવર્તાની જોઇએ" ઇત્યાદિ (આ લેખમાં શાસ્ત્રીય યુક્તિપર્યાક્તથી અક્ષરપદ્મીની અપમાન્યતા અને સ્વા. ના. નામના મેન્ય

કરાતા અર્થનું સહેતુક ખંડન અપૂર્વ કર્યું છે.

વળી વર્ષ ૧૮ અંક ૮ "કુસંગીયકી રહ્યા માટે ભગવાનની પ્રાર્થના" એવું હેડીંગ વળી વર્ષ ૧૮ અંક ૮ "કુસંગીયકી રહ્યા માટે ભગવાનની પ્રાર્થના" એવું હેડીંગ એક તે જો અસરપંચીના સંગ થાય તો "સ્વામિનારાયણ" નામના બે વિભાગ કરી 'શ્રીજી સ્વામી' 'અક્ષર પુરુષોત્તમ' એવા તેના ખાડા અર્થ સમજાવી સાર ચરણની કરી 'શ્રીજી સ્વામી' 'અક્ષર પુરુષોત્તમ' એવા તેના ખાડા અર્થ સર્વાપી ઉપાયનાયડી યુગલ હપાસનામાં જોડીને હોજમદારાજના કોઈ, કરાર્વ ને શુલ સર્વાપી ઓને ક્યાંગી લૂપ્યુ કરે" (આમાં સ્વા. ના નામના ખાડા અર્થ કરનારા અદ્યરપંચીઓને ક્યાંગી

શાળ દ્રોહી કહે છે.)

ા દ્રષ્ટ ૧૨ અંક ૨ ''ઈપ્ટરેવના દ્રોહ અને વિમુખતા'' એવા હેડીંગથી વ્યા ગા મા.

ા દ્રષ્ટ ૧૨ અંક ૨ ''ઈપ્ટરેવના દ્રોહ અને વિમુખતા'' એવા હેડીંગથી વ્યા ગા મા.

એ લખેલા મનનીય લેખના છેવટના માર્મિક તત્વ રાજેદા—"હવે જે સ્વા ના. તે ભગવાત આતે, કહે, તે પૂજે હતાં તે જેવા બીજા કાઈ અદ્દારમુકત કે ગુરુને પણ કરેલાં તે તેનના મતવાળા આતિયાપી છે માટે એમનાં દર્શન પણ ન કરેલાં તે તેનના પણ ન રાખવા… આપણે કપાલકલ્પિત વ્યાસ્ત્ર પાર્કને આશરે દે કપાલકલ્પિત વિમુખ પણ ન રાખવા… આપણે કપાલકલ્પત વ્યાસ્ત્ર પાર્કને આશરે દે કપાલકલ્પત વિમુખ માર્ગ અદ્દારમાં મેળવવા જાયું તે કપાંચી મળશે દે આ વચતા રાગ દ્રેષ કે ઈપ્યાંના નથી માર્ગ અદ્દારમાં મેળવવા જાયું તે કપાસના પ્રવર્તાવનારા અદ્દારપંચી અને આપાય દ્રાંતે દરાવીને કપાલ કલ્પિત તેની સહ ઉપાસના પ્રવર્તાવનારા અદ્દારપંચી અને આપાય દ્રાંતે દર્શને કપાલ નહિ કરવાની ભલી લહામણ કરે છે! દ્રષ્ટ મતવાળા અતિપાપી દરાવીને તેમનાં દર્શન પણ નહિ કરવાની ભલી લહામણ કરે છે!

વળી વર્ષ ૧૮ એક ર વળા જીઓ તમા છે તે કીક છે, પુરુષાત્તમ કહે તે કીક છે, પુરુષાત્તમ કહે પછી ભનેતા સમત્વય કરી એક અક્ષરપુરુષાત્તમ અને નારાયણ એમ) પુરુષાત્તમ કહે તે કીક છે, પુરુષાત્તમ કહે તે કીક છે, પુરુષાત્તમ અર્થ છે સારે છે એતા દરેક રીતે વિરુદ્ધ છે. તે શ્રીજના તમા કહે તે શ્રીજના એ અક્ષર પુરુષાત્તમ અર્થ છે સારે એ એ અક્ષર તમા કાર્યા કાર

अपदश्रतया लियड ति से शित संगत नियरण इरीओ- अक्षरात्परतः परः या श्रत हिन दश्रतार्थनं अपेक्षित संगत नियरण इरीओ- अक्षरात्परतः परः आ श्रत अने धस्तात्वरपर्ताताऽहमक्षराद्यि चात्तमः आ श्रीता वाक्यनं अनुसंधानं वेता अने 'क्षरास्थरपर क्षीडणा एवं स्वयं' (शि. शि. शि.) अक्षरपर पुरुषात्तमते अने अप्रदास्थरपरः क्षीडणा एवं स्वयं' (शि. शि. श्रीक अनुसंधानं वेता पुरेषात्तमते अव अक्षरपर क्षीडणा अप्राप्त अपेक्षात्रमते अप्रदेश करें अप्रदेश

₹3/

ે હેડીં**ગ** વિભાગ ચરણવી કતાધળ કસંગી

ય તેગાં (આ ' … ઃ

ગા ંબા. ભગવાત ते इंभ्रन તેમના વિમુખ હીતાં નથી નુમાવાડીયા તપામ ર્યાને 61 83 3) ાતે પ્રાજીને 3 312 3. वाम् अभ) ते शिष्टने। की अभिर ेशर रीते ા એમાં કર્ત રતો ઉપત્સના માટે સત્સંગના ीयः यवनना

टः विश्व श्रुति नृश्वधान क्षेतां चोत्तम जेहे, ग्रे पुरुषेत्तमने श्रीकृष्णः विश्व स्थातमं विश्व स्थातमं विश्व

પર શબ્દને કાઢી નાંખવાનું કુભંડ કરીને ('અક્ષર પુરુષોત્તમ' ઉટાંગ નામને પ્રામાણિક ઠરાવવા ુભ ચિં. તી એક આવૃત્તિમાં પરે)શબ્દ કાઢી નાંખવાનું પણ કાવનું ખાનગી કર્યું છે) ખન્તેની અદ્ભેતતા જ્ણાવીને અન્તેનું સદ ભજન ખાસ કરાવવા આ 'અક્ષર પુરુષોત્તમ' શબ્દ 🦟 ^{(ઉ}ટાંગ ખડીયેા ગેષ્ઠવી કાઢયેા છે. આ બાબત કેર્સ્ટ પુરુ 'પ્ર. ને એક એવા **અર્થ કર્યાં**થી એમજ ક્લેયાય કે ભજવા અને ધ્યાન ધરવા તેમણે ભગવાનનું દ્વેતપર્સ સ્થાપ્યું છે' આવા શહે રાબ્દામાં જણાવી છે. જો અ. પુ નામમાં કંઈપણ તાત્પર્ય દ્વાય તાં શ્રીજીનાં ૧૦૮ અને ૧૦૦૦ નામાં છે તેમાં એવું નામ કેમ ન હ્રાય ? નથી એ ઉપરથીજે એ નામ ઉટાંગ કલ્પી કાઢેલું તુચ્છ અનુપયુકત છે એમ સાખીત થાય છે. આ અ. પું શબ્દ રાખીને મનમાન્યા વંડેલ વહીવટ ભૂદા ચલવ્યા હાત તા કાંઈ, નદિ, પરાંત એવા 🚾 કાર્ય 🥃 કરવામિનારાયછા શબદ કે જેના વિભાગ થઇ શકેજ નહિ, એક શ્રીજીનાજ વાગક અસાધા-રેષ્યું અપ્યંડ છે તેમાં 'સ્વામી એટલે અક્ષર મું સ્વામી અને 'નારાયણ એટલે પુરુષોત્તમ अवै। अ's भं डार्थ भणात्कारथी धुसाउवा भया छे ते ते। हरेक रीते विवृध्ध छे अभ विश्वी छन्। વદવ છે તે યથાય છે. સ્વા જના ખામતા એવા અવલા અર્ધ કરવાના ન હતા એમ કહેવાનું તાત્પર્ય છે. બીજે સ્થળ અંગે તેમ કરા પણ સ્વા. ના. શબ્દ કે જે ઉપાસ્ય કેપ્ટિલ એક શ્રીહરિના અખેડ વાચક છે તેના સામાવાડીએક બીજો 'અ. પું.' શબ્દ ^{જી}ટાંગ ઉભા કર્યો છે તે તા સ્વા. ના. શબ્દના તદન વિનાશ માટે છે એમ વર્ણીજ ક**ે** છે તે પણ યથાસ્થિત છે. એ તા હરીક સામાવાડીયા શબ્દ થયા. વહીવટ વિ. માં 'સ્વાના.' યાને અક્ષર પુરુષોત્તમ ' એમ સ્વા. ના. શબ્દની પાછળ અ. પુ. શબ્દને અડાવિને તેમાંજ પરમ તાતપર્યને ચાપ્પું જણાવીને સ્વા. તા. નામને ગોણ ગણે છે. જો સ્વા. ના. નામમાં પરમ તાતપર્થ સાચા મનથી માન્યું હોય તેા તેની સામે 'અ. પૂ.' અવર નામનું અડાવવાની કશી જરૂર નહિ. એટલે તાનતા અ. પુ. નામમાં 🧓 પણ સ્વા. 'ના નામમાં 🕏 નથી એ પાછળના વિમુખ પ્રચારથી પરિપૂર્ણ પ્રતીત શાય છે. એટલેથી અરક્યાં નથી, સ્વા.ં ના.' નામનાં વિનાશક વિમખાએ અ. પૂ. દાસ, અ. પૂ. ઉપાસક, ખૂળ અક્ષર **ધ્લમ્પેડળ, ગુલાતી**તનાનમંડળ, અક્ષરમંદિર, ગુલાતીતખાત્ર, ગુલાતીતખ્રજ્ઞનાન, સ્વામી શ્રીજી, ઇત્યાદિ અનેક ઉટાંગ રાજ્સે સામાગાડીયા કે સમાવડીયા હારબંધ ખાડા કરી દીધો છે. અને એમ કરીને પાતાના પંચની કે તાડ વાડાની સાવ જુદાઈ જણાવી દીધી છે. કાર્ટ પણ 'પાતાના પંચને સંસ્થા તરીક ઓળખાવે છે. સત્સંગને બદલે ગુહા**તીતજ્ઞાનમંડળ** મુકવ માં આવે છે. કુકત ગુણાલીતાન દમાં માન્યતો વાળાઓનેજ મોક્ષ મળે. આ માન્યતા તદ્દન બદી છે આ રીતે ચાખ્ખા શબ્દમાં સામાવાડીયાયણ જસાવ્યું છે.

"માર્યા અને મહાદેવને બને નહિ' (એવા વિરોધા હિંદુસ્થાનમાં પૂર્વે પણ અનેક બના છે) 'મીયાં નમે સ્થાયમતા સર્પને અને હિંદુ નમે ઉગતા સર્પને' એવી જીતી કહેવત છે. હાલમાં નવી કહેવત 'હિંદુસ્તાન પાકિસ્તાન' નીપજી છે. તાતપર્યાર્થ તો એટલેક જ છે. એમને 'કાંઈ ભાભતમાં ભને નહિ. સાહજીક વિરોધ આત્ય'તિક હરીફ સાહસિક હોય છે. જેમ પાકીસ્તાન એ કારસ્તાની વિજાતીય હાઇને જીદા પડીને હિંદુસ્તાન સાથે કદો વિરોધ વિવેક વિચાર વિનાના કાયમી કર્યો કરે છે તેમ અ. પુ.વાળા પૃષ્યુ કારસ્તાની વિમુખ હોઇ સ્વા ના નામ સાદિક સર્વાર્થ સાથે કટી વિરોધ વિવેક વિચાર વિનાનો કર્યો કરે છે 'એ (ગત વર્ષના આંક ૧૨ પાન તે - ૨૪ પછીથી ચાલુ)ે

A किम हिंदुस्तानीओं साथ आश्रास्तानीकानि के कि लाभतमा भगतापस नयी, देख अप लाया, मान्यता, सिर्दात, दिया आहित संयणा भागतमा , दिया रात्रि केट्रं म तर के सेम રવા ના સંપ્રદાય સાથે અક્ષરમં યીઓને એકથે ભાગતમાં અળતાપણ નથી અધી અ A जा जातमा अत्यत अतर छेन्दित पश दूपरायमरी हरिशाधिए कांडे अतमिनि के अभ કહેવાના રહસ્યાર્થ છે. 'તદ્દન વિનાશક છે પત્ર કાઈ રીતે હતુ નથી' એમ છેવટનું निष्यु निवेहन अरीने स्वाना अव्हाने का पु अव्ह अशीक पृष्टि के अपकार अस्ति। नेपी પણ સ્વાતા, શબ્દને તદન સર્વારી વિનાસ કરનારા છે એમ ચાખ્ખ, ખુલ્લું અને પર જો 🛆 છે 'તે શ્રીજીતા તથા સ્વામીતાપલ દોહ કરતાર જ આચરલ છે' આ વાંક્યો 🙀 विवश्य करवा थे। य साह छे. स्वा: नामना तहन भारे। व्यर्थ अरवास्य उल्लेख આવર્ય છે. તે ઇલ્ડેટર શાજતા અતે મુરું મું સ્વામીના પહેં મહાવેહતું છે અને ्रित्यरभ्या श्रील है स्वामी राल याय निह पश्च अत्यंत हुराल याय े लेम होति राजा न होया तेने शाली दर्शव ते राजाने। दोबी इंदेवाय तेम अनुपास्य ग्र. भुनिने स्वार ना અખેડ તામમાંના સ્વામી શબ્દથી દેરાવા જાય તે તે સ્વા. ના ના પાકા કોહીજ કરે ગુ. મુનિ તા શ્રીહરિના પરમાપાસક સ્વ હાવાથી એમને એવા સ્વામી થવાની વાત પ્રસન્ત नक है। ये अरे के पेश अवाने दीही के भाने के आ आ रीते श्रीलना अने श સ્વામીના મહાદ્રીહી હાઇને મહાપરાધી કરતા હાય એવા વિમુખાના સંસર્ય નવ પ્રકારનો ઉાઇ રીતે ન રાખવા એ સિદ્ધાંત મુદ્દાના સંપ્રદાયના જુના છે. મુસલમાન જેમ હિદ્દમત અસ્પૃત્રય અભાષ્ય અદશ્ય મનાય છે તેમ આ દ્રોહી વિમુખા સન્મુખાન અસ્પૃશ્ય અભાષ્ અદુશ્ય છે. એવા અવળા અર્થ કરનારાને 'જય સ્વામિનારાયઅ' કહેવા કે ત્રીલવા તે પણ મરાપરાધ અપરિહાય જ છે. આ બધા ભાવાર્ય વર્ણી છતે કહેવાના છે. તે બહુવાર पूर्वे व्यवत अव्यक्त हत्री छे. कंकी शब्दीना भाषा अधी हरता हाय तेवा या भी अभीना ર્સં કરવા એવું પણ શાસ્ત્ર છે. 'એમાં કાઇપણ સંશય નથી' એમે લખીને @ परती विशेषी आयत निर्ही टिहानाथी संशय धरवा केवेशक नथी स्थाम हहता भारे

વધુ કહે છે 'તે કેટલેક દિવસે સૌતે જણાઈ આવશે' એમ ભવિષ્ય ભાષ્યું હતું તે દવે સૌતે પ્રત્યક્ષ જ્યાઇ આવ્યું છે. લેશ સંશય રહ્યો નથી. "એ તા દરેક રીતે વિસ્ધ્વ છે.' એમ લખીતે સ્વા. ના. શબ્દના વિભાગ કરી તેમાં આ પુ. અર્થ બેસારે છે તે એકરીતે નહિ પણ પ્રત્યેક રીતે વિરુધ્ધ જણાવીને વિરાધની હદ વાળી દીધી છે. પાકિસ્તાન એ એક મુસલમાનાનું બહુધા વસવાટનું કબજા બાગવટાનું અત્યારે નવું રાજ્ય છે તેમાં જેમ હિંદસ્તાનીઓને કંઇજ સ્થાન નથી. તેમ બાજા બાય સણ પંચમાં સ્વા. ના સંપ્રદાયસુરતાને કંઈપણ સ્થાન નથી, અનર્થનું અગાર છે એમ પણ અવમાધવાનું તાત્પર્ય છે. પાડીસ્તાનમાં અર્થવશાત આવરણમાં આવી અએલા હિંદુસ્તાનીએ હિજરત કરીને સ્વદેશ હિંદુસ્તાનમાં આવીને સુખીયા થાય છે તેમ કાઈ કારણકાર બાચાસભામાં ભરાઈ પડેલા સંપ્રદાયનિષ્ઠા પાછા સંપ્રદાયમાં આવી જરો ત્યારેજ ઐિલક પારલોકિક શ્રીયત પામનારા છે એવા પણ દત્યર્થ દર્શાંતથી નીક્ષ્મ છે વર્ષાથી બહિમું ખેતેલા ભાગાસમુવાળા માટે જેટલાં અર્થી કાડવા હાય તેટલા સારી રીતે નીકળી શકે એવે આખેલું અ મળતું આવેં એતું. વિજાતીયું, પાકીસ્તાની. અપદ્રષ્ટાંત અર્થગંબીર બહુ વિચારીને ગાતી :: કાઢ્યું છે તે બહુ પ્રશ્રાંસાને પાંત્ર છે. જેને ખાટે નામે પામર પંચ હઠાડ્યા છે તે મુંરું મું સ્વામાં પ્રાથમ મુખ્ય નીક સાપડીમાં પ્રાપ્ય વાત ૩૪૭ " મુસલમાન કાઇથી વ્યવસાય નહિ તેમ વિમુખને કાઈ વાતના વિચાર નથી " એમ વિમુખાને મુસલમાનાના કૃતિક દર્શતથી વિચારશુન્ય કહે છે તે આગેલબ મળતું થાય છે ગુરુતું આખેલું ભ્રવિષ્ય સાર્ય પડ્યું છે. જુનાગઢના ખુને ભવિષ્યવેતા પ્રાદ્યાજાતિ સાધુ વર્ષ્કીએ યુવન જાતિનું स्वानुक्षित विकातीय विद्वीत ह्यांत आभीने निराधनी हह वाणी ही थे केरी हिने અમારે કંઈ વિશેષ કહેવાનું રહેતું નથી કંગમ કાંઈ કહેં છે? તેતા એક્ટેશ અત્યલ્ય છે. આ વિરોધના જવાબ અક્ષરપંચીએક અદાપિ આપી શક્યા નથી એ પણ જણવા જેવી આવાત છે. 'અક્ષરપ'થી' સંતાપના ઉપરના વર્ણીએજ પ્રખ્યાત કરી છે. સ્વાર્કતા નામના अवला अर्थ अर्थ है अ जालतमा जीक पर दला से भाग विरोधी केले सम्बद्ध ति सुधाने पाने अन्य इसने दे छे विस्तार लग्यी विवयन अस्तान्यी

જેઓ હ દુસ્તાન પાકિસ્તાનન ફિટ્ટ એપદ્રશાંતથી સ્વા ના સંપ્રદાય અને અકારમ ચ वस्यो आत्य तिक अधिक सार्कणक विरोध हिवारात्रि करेली कारेरसारकारकेर कारावता हता मिल कर कि कि मिल कि में हैं जिल कि कर कि महिल के कि પાર્શસ્તાનિ ભની અમાં દેશ એમ અક્ષરપ યોએને સ પ્રદાયની શાખા પ્રશાખા તરીકે વણીને ભાંડાળ કરવા તૈયાર થયા છે. એ કેવું આશ્ચર્ય કે પાંકીસ્તાન હિંદસ્તાનની એક્તા ભાનવા જેવું કે પાકાસ્તાનીને હિંદુસ્તાની માનવા જેવું વિસ્ત માંચરણ કર્મ ન કહેવાય ! જે વિરોધા દરાજ્યા છે તે તેમને છાડ્યા નથી, ઉલટા વધાર્યા છે, તો પછી તેમને દિ દુ-સ્તાની કહેવાયજ મહિ વસ્તિ કહેવાન પૂર્વ કહેવાક ગયા છે. હવે વધારે કહેવાનથી, वाव साहित्य असने संपादन करी आप्यु छ, केथी असना असे अन्यत असी छीजे क्षेत्र प्रशाय क्षेत्रप्रशामिक हरेसा क्या ना मोधना क्यान क्यान हर्वहरू न क्रार्टिंग हुने आपा प्रायमिक केरिया मेल्ट ना मनार अवणा अर्थ ने हिन हर ने क्रार्टिक क के बाज्यानासम्बंध नेरनासम्बद्ध केव्यानाराम्य विष्यानाराम्यादि अवार विष्यानाराम्यादि ।

स्याभी ते स्यामितारायख् भे खेवे। अत्यात अवला अर्थ इरवाने। अभने। हुराश्य छे. क्यारे अवे। अर्थ आव्ये। अटेबे 'नारायणानां स्वामी स्वामिनारायणः' अवे। सभास अवे। પડે જો કે એવા ઉટાંમ અર્થ અક્ષરપાંચીઓને પણ પરમ પ્રમુન્ન છે પણ તેમને સ્વામી શબ્દથી મુ. સ્વામીને મોકરિ સાથે ઉપાસ્ય તરીકે લેવાના વિમુખાશ્રય હોવાથી નારાયણ राज्द श्रीहिरिमां राज्ये। छ, क्यारे जापाप याओं से तेमनी वाता, तेनी प्रस्तावना, र. ६. રીકા વિગેરમાં અલરપંશીમાન્ય અર્થનું ખુબ ખંડન યુક્તિ પ્રયુક્તિથી ઉવારું કરીને સ્વામી શબ્દને શ્રીહરિમાં ઘટાવીને પરમાત્માના અસાધારણ વાચક નારાયણ શબ્દને જ भीजां अपूर (१९४ मुझ्त हे अपतार आहिंह। मां धटावानी विमुणाशय हराविये छे. मान्य શાસ્ત્રા અને માન્ય સદ્યુરુઓએ કરેલા શાસ્ત્રીય સંગત અર્થની દર્હિએ દેખીએ તે અલ્પયુત અર્ધાદ્રગ્ય બન્ને સ<u>હેરદરે</u>ો શાસ્ત્રા અને સફગુસ્કૃત અર્થીના પાકા પ્રતારક પાક્યા છે એમ इदी के क्षेत्रां अस्य पत्र असत्य नथी.

वियनाभते हिपर रहस्यार्थभहीपिका नामनी सहसार्थस पूर्ण व्यवतारहो गाउँ -शतुंदीका अधारिने अदार पडतां अन्ते आवार्योत्रे अप्रतायता अग्रेसरानी अनुमतिया काहेरमां अदिवधार सहारख क्यों छे. प्र. ८ वय. नी शिक्षामां 'अने क्यांभी ओटर्स नियंता-वायक छ, ने स्वतंत्र अभागवान होय तेने स्वाभी क्रहेवाय, ते भूण अक्षरादि सर्वे अवतारे (राममृष्याहि अधा अवताराने मूल ाराहि वर्भमां मेखुवाने पापावय के) तथा મુકતા તેમના સ્વામી છે. માટે સ્વામિનારાયણ એવું શ્રીજીનું મુખ્ય નામ છે' આ રીતે ઉધા ઉટાંચ ટીપ્યું છે. મધ્ય ૩૧ ની ર-હ ટીકામાં તથા બાપાય થી વાતાના પ્રથમ ભાગની વાત ૧૯-૧૫-૨) વિત્રેરમાં સાવ નીચે ન ત્રરે શ્રીકૃષ્ણ, (જેમને શ્રીજીએ સંપ્રકાય સિંહોર્ટ ૧૯-૧૫-૧૦૦ ાવનરના હાવ નાવ ન વર <u>ગાકવ્ય,</u> (જનવ વાઝન પ્રત્યોત્તમ માન્ય કર્યો નારાયણ. ઉપાર્ય કંપ્રદેવ સર્વે પરી અવનારી અક્ષરધાની પરાત્પર પર થંદ્રા ભગવાન પુરુષોત્તમ માન્ય छ) तथी पर महाडाल, (के अवर कर तत्व छे. कर अकरन करापण लान नहि हेावाय चेतु बहरे छ) तेथी पर नरनारायण (केमने पर'खल पुरुषात्तम अनतारी अक्षरवार्य अदेव भव के बीक अवतारता पर्य भूग तरीक कवा छे। तथी पर वासहेव धहा, (जेम भग पर अवा अवतात्री सर्वापरी तरीह स्वीडामा छ) तथी पर भण अक्षरातह मुड्ड (મૂળ અક્ષરાની કારીઓ કહીને તેના મુકતાને લુદા કહેવાના લંકાશય છે) તેથી પર જ अक्षर (रुप्ने अध्यरभ यात्री सर्छ प्रथा छ ते) तथा पर अझितिक, तथा पर परभ अझिति तथी यह अगाहि असा (इक्त अन्यापा अने तथने हिपासनारी में प्रणी) अने तथी श्रीक महाराष्ट्र आ रीत सर्यास्त्रियिक करोणअस्पत हरिक ताराम नावले બીજા ભાગની વાર્તો છે "મામળ શકુ ગેએલા મુવતારાથી આજના મુકત લેવા ? છે. (રામ કૃષ્ણાદિ અવતારા કરતાં પણ અબજબાયા અને એમના મંડળીને સવોપરી तारी भनावाना पाणश्य पाडा है) वार्ता ११७ परोहा शास्त्रभा अवताराहिक्रना भ કલો દેવા પશુ તેમને આજના મુકતમાં દર્શન નથી (ગીતા, ભાગવત, રામાયણા beat रामा भ्यादि अन्ताराना महिमाने भाटा इरीने तेमना करता पद्ध अण्डामापा तमनी संज्ञानी सवीपरी महता इहेवाना आसर आराष छ) वार्ता अहर ज्ञाल अ તા કેટલાક માલામાંથી (જવેકાટી) આવ્યા છે તે કેટલાક આવાંથી પુર છે, મન તેમાંથી આત્મા છે અને કેટલાક પ્રલક્ષિશીમાંથી આવ્યા છે. (રામા લ્યાદિ કાર્ય

જે આવતાર પરના ૧૯૩ . 'રામકંષ્ણ કાઈ પણ પરના અનેક શાસ્ત્રશ કૃષ્ણાદિ અવતા અક્ષરાદિક મુક આ અપદષ્ટિથી કૃષ્ણનારાયણ વ સત્સં ગિજીવનની ચાર્યે કરેલા સપ્ર 9 DE 19 **પરમેશ્વર** કરાવીને એકલાનજ પદ કે સમસ્ત આસ્તિક अवाहि त्रक भट्टे અવમાધમ છે. અ

भंत्र है के दीक्षा आसीत्' 'अथ । अन्तर्विद्या स અનુસંધાન લઇને. 'झेया नारायणः' (સત્સં ગિછવન) 'તે નારાયશ છે' 'તથા सव भवतार नार નારાયણનાં દર્શન त्यारे अक्षरधाम हे (શિક્ષાપત્રી) 'શ્રીક (દ. વા. સધાસિંધ અતુસંધાન લઇને 'ર પર લેવા માટે 'ઢ વિષેજ લટાવ્યા છે. धारख वार्यक है। है ખીજ જવાદિ તુચ્ય વેરિના અપરિદ્યા

कारायण शक्य क

ાશ્ય છે. જ્યારે ા સમાસ કરવા તેમને સ્વામી ાર્યા નારાયજી તાવના, રે. હે. હધાકું કરીને યાજી શબ્દને જ ોર્ટ્યા છે. માન્ય પાક્યા છે એમ

તારકોર્ક લાસ્ત્ર-सनी अनुभतिथी ग अटबे नियंताn અક્ષરાદિ સર્વે[°] पापाश्चम छे । तथा नाम छे' आ शित प्रथम लाजनी वात र संप्रदाय सिद्धांते न् युरुवीत्तम मान्या ા ભાન નહિ હાવાથી रवतारी: अक्षरवाभी हेव थहा, (क्यते क् अक्षरान् भुक्ते छ) तथी पर भूष भर परम अंशतिक ्जी। अने तथा भ - 154 3 LA ભા મુકત પણ મહ ं उणीने सर्वे भरी अव विताराहिक्ना महि अन्त, राभाषशाहिक पञ्च अल्डियामा अ ्र १८ क्षीओ अवप पर के प्रभाग रामाध्यादि हार

ज्यातार परनी नेथी पुश अपर जवादिका है अब इत्वानी आधुर अस्प्राय छे। वाली-ં ૧૯૩ 'રામકૃષ્ણાદિ અવતાર કર્લા હોય તે મુકતને કહ્યા છે એમ બંઘવું 🤌 (રામકૃષ્ણાંદિ કાઈ પણ પરતા નહિં પણ કાઈ મકતાના અવતાર કહેવાના પાપાસથ છે) કાં ઇત્યાહિ अने शास्त्रशत्र अवतारहोटी विश्व वायर वाताना भयद्वर भरार भेणवती राभ કૃષ્ણાદિ અવતારાના જીવ ઇશ્વર કે બહુતાં ઉપરના ત્રણ મુક્ત વર્ગમાં નહિ પણ પાશ્ચાત્ય 🚉 અક્ષરાદિક મુકતામાં સમાવેશ કરવાના આંમુર આગ્ય દેખીતા તરી આવે છે. આ અપદ્ધિથી ખાપાપંચીઓના અસદાશય વિશદ થયા કે—'લલ્મીનારાયણ નવરનારાયણ" કૃ' અનારાયભુ વાસુદેવનારાયભુ અમાદિક સર્વ નારાયણોના સ્વાંમી તે સ્વાં મનારાયભુ છે'. સત્સં ગિજીવનની ટીકામાં શકાનંદ મુનિએ તથી જનમંગળ સર્વમંગળની ટીકામાં રહ્યુવીરાનં યાર્ય કરેલા સપ્રમાણ સંગત અર્થયા આ અત્યંત અવળ અર્થ મહાસાદસા સર્વ જાઓ વિરુદ્ધ છે. આ બાદ મેં ડળીના દુષિતાશય દરંત છે કે - શ્રીહેરિને સર્વથી પર જુદા તદન ખેરમેશ્વર, કરાવીતે, તેમના એકાંતિક, પરમ એકાંતિક અને અનાદિ મુક્તે તરીક જ્યાતાંતું એકલાનુંજ પદ રાખીતે, અક્ષર પંચીમાત્ય મૂળ અક્ષરાદિ મુકતા અને સર્વશાસ્ત્રપ્રતિપાદ્ય સમસ્ત આસ્તિકમાન્ય રામકુષ્યાદિ સમય અવતારાતે અક્ષત્રાદિ ખુકતા ચંકીપછે સાવ નીચે જ્યાંદિ તુચ્છ પદે ઉતારી પાડીને પાતાને સવેશ્વરા અવતારી અનાવીને પૂજાઈ આવાનો અધમાધમ છે. આ પ્રસંગે કહેવાનું મનતા ખહું થાય છે પણ અપ્રકૃત થતું દાવાથી કહેતા નથી

नारायल २००६ है के संप्रदायना ज्ञानवृद्धीय नारायणाय विद्यहें (विष्टुभायत्री भंत्र है के दीक्षामां आपवानी नक्षी हथीं छे) 'नारायण: परंब्रह्म' 'एका 'ह व नारायण आसीत्' 'अथ दिव्या देव एका नारायण के हिसाहि अत्येक शामाओती अतिया अने 'अन्तर्विहेश्च तत्सर्व' व्याप्य नारायणः स्थितः' आ नारायश्च नामनी श्रीत निरुध्तित् अनुसंधान बधने, तेमक 'श्रीक्रण्यायः परंब्रह्म ...नारायणश्च मगवान' 'नारायणं वासुदेवं' 'झेयो नारायणः' 'साक्षात् नारायणप्रभुः' 'इत्य'नारायणदेव साक्षात् श्रीपुरुषे।चमात् (સત્સ મિજીવન) 'તેમ નારાયણ પાતાન એક્યુર્ય' કરીને સ્વેર્યપરી વર્તે છે. નારાયણ જેવા તા એક નારાયણ છે' 'તથા ભગવાનના ઘણાક જે અવનાર થયા છે તેને એમ જાણીએ છીએ જે એ સર્વ અવતાર નારાયણના છે...તેની હપર દિવ્યમૃતિ એવા જે શ્રી તારાયણ પુરુષાતમે...તે નારાયણનાં દર્શન કરે છે' 'તમા તા નારાયણ છા માટે અમને તમારું અક્ષર ધામ દેખાડા त्यारे अक्षरधाम हेभाउपु ' 'नारायणपरा बेदाः ' (वंशतावत) 'श्रीमञ्जारायणस्मृत्या' (शिक्षापत्री) 'श्रीहष्णा भगवांस्तत्र सदा स्वामी विराजते...नारायणा वासुदेव: ' (હ. વા. સુધાસિધ) 'નારાયણ હરે શ્રીમનારાયણ હરે' (ધૃન્ય) ઇત્યાદિ સાંપ્રદાયિક શાસ્ત્રોને अनुसंधान बर्धने 'स्वामिदारायणः' आ नामने। संगत अर्थ इरवां धर्मभुत्र अभवान् श्रीडिरिन पर क्षेत्रा भा? 'स्वामी चास्मे नारायणः' अवे। अभिवारम सभास अरीने ओड श्रीदरि વિષેજ ઘટાવ્યા છે. આ જપનીય ભજનીય નામ કે જે પરાત્પર પરમાતમાનું મુખ્ય અસા-ધારણ વાર્યક હ્યાપ્રને ભવ વ્યક્સાદિ સર્વાં ધરી નિવૃત્તિ કરનાર સર્વામાન્ય સર્વાંપરી છે તેને ખીજી જ્વાદિ તુંચ્છ વ્યક્તિમાં લઈ જવાના દ્રાશય દર્શાવ્યો છે તે તદ્દન સામુર હોઇને િર્દારના અપરિહાંય અપરાધતુલ્ય છે 🛆 એક स्वामी શબ્દ અવરમાં લીધા તા ખીનીએ नारायण १००६ अवरमे। बीधा, अभ इरीने आणा खामिनारायण १००६। ये के एड

માન્ય હતા તેને ઉડાવી દઇને છપૈયાવામી ધર્મપુત્રને તા નનામાં નકામાજ કરી દીધા. ' અહ છુરી દશા લાવ્યા છે. ' कि तेन न इंत पार्प चेरे आरे आरोप એનો કલો પ્રમાણે તાત્વિક અર્થ ના પ્રત્યક્ષ એ રાખ કર્યો કહેવામાં આવે. અર્થ ના પ્રત્યક્ષ એ રાખ કર્યો કહેવામાં આવે. અર્થ ના અર્થના અન્ય કરીને છતર શે. જે પ્રતિ સ્વાર નામના તો છું કે પણ શાસ્ત્રોના પ્રત્યેક પદ વાક્યોના અવળા અર્થી કરવામાં આ બે અપ્રસરા જાહેરમાં પંડાએલા છે અને તેની પાછળ બીજા પણ પ્રચ્છનો પુષ્યું છે. એમના એ પ્રમાણ ધંધા પછી પડયા છે.

બાપાપ થી તા બહુલા અલહા અગહા અનલક દોવાથી એવા ઉટાંગ અર્થ કરે એ બહુ દેમકોને પાત ન કદેવાય. પરંતુ બ. બાળકૃષ્ણાન દજ કે જે પાત નસ્ત્રી પ્રકાશક એ તેમલે પહું બાપાપ થીએ હવો એવા જે અવેલા અર્થ કેમી છે. કોતા તેમના લકો સાતાપથી વ્રાપ્યા હોય કે બાપાપ થી હતો તે શસ્ત્રી શિષ્યા હોય, સત્ય તા તેઓ રહસ્યમાં ભારે એક તરકથી સ્વામિ શબ્દને વાતવેલા અર્થ કરનારા અક્ષરપ થીને ખારાવાર નિદ છે કે-બાજ તરકથી પોતે નારાયજ શબ્દના અર્થ કરનારા અક્ષરપ થીને અનસર છે. માં કર્યું આશ્ર્ય કે બધી બાબતમાં આપાપ થીને પારાવાર પરિવદ છે, પછું મુખ્ય નારાય નામના અન્યો અર્થ કરવામાં ક્યાંથી સહોદર સહભાગી થયા કે એ કાઇને સમઝાઈ નથી.

हवे अभन भान प्रसंभात जिल्ली में सुधा १-५-३६ना अंडमा नित्य विवास એવા शार्ष हथी अभेका तत्विनाशक क्षेत्रना अंतर्भा "तथा पातानुं नारायकुर्स्वामी प्राम ં ન આપનાં 'સ્વામિનારાયલ' નામ રચી ભક્તાને ભજન કરવા આપ્યું, તે સ્પાત પાક ે સભામાંથી ઉઠતી વખતે 'જય સ્વામિનારાયહા' કહી શિખવ્યું આમ કરવાના હેતુ અમને એમ દિખાય છ ક — નારાયણસ્વાની' નામ રાખવાથી એક સાધુ સન્યાસીના દેખાવ थाय अने डेवण नार्थिण नाम राभवाधी ेता नारायण चला इद्वेवांय अतिका અંતર્ભાવ થઈ જાય. માટે પાતાની અધિકતા વતાવવા સાર સંવે નારાવણીના સ્વાસી તરીકે "સ્વામિનારાયહા" એવું નામ રાખ્યું અને એ વામનું સંજો કરાવીને પ્રવર્તાવ્યું. માટે શ્રીજીને સર્વોષરી અને અવતારી માનવા જોઇએ? અાવ નિવર વિચાર વિરક્ષિત વાક્ષ્મા લખ્યાં છે. સુધાના તેમના તંત્રીએ પણ દેખાંદેખાંદ વાક્ષ વર્ષ ૧૮ અં ારુમાં ' . તી (ગુણાતીતાનંદ સાધુ) અને નારાયલું (સંદ્રમાને દે) એ अक्षरपं विभान्य @टांग अथ ना भंडन प्रसंग्यी 'अने। अर्थ ता पातेल समन्त्रें कि णीज लक्षा अवतारा नारायक छे अने आ अवतार ते। सर्वना स्वांभी छे भाटे अभिन्त નામ "સ્વામિનારાયણ" એમ સદ્યુરુઓએ પણ સમજાવ્યું છે તે અમે સમજવામાંજ થી છતું સવોપરીપણ રહી શકે છે. પણ બે કરવાથી સવોપરીપણ રહેતું નવી" એવા અપવાકયા વહીંજીના વાકયાને અનુસરતાં લખ્યાં છે.

'આ ઓહવ સંપ્રદાયના ઉપાસ્ય ઈપ્ટદેવ શ્રીહરનું અસાધારણ નામ જપનીયું સ્વાર્ નો. છે અને તે પાતેજ રચી ભકતોને ભજન કરવા આપ્યું અને 'જય સ્વામિનારાયણ' કહીને શિખન્યું અને તેના અપાર મહિમા કહ્યો' એ બધી બાબતમાં કાઈ ઓશિતને વિવાદ કે વિશય જરાય નથી, પરંતુ તાનવહોએ એ નામના જે અર્થ સપ્રમાસ સસ્યેગત ભાષ્યમાં કરેલા ઉપર જસાવ્યા છે તે જોતાં વર્ણીએ શાસ્ત્રના તાતા પ્રકાશક પ્રચારક શાધક લેખક થઇને મિય્યા મહિમાને મિયે સ્વા. ના. નામના જે અર્થ કર્યો તે અજ્ઞાનવિલસ્તિ હાે હાે સાવ ઉટાંગ છે. જેમ શિક્ષાપત્રીમાં સહ જાન કરવામાં ન ે એક શ્રીહરિનેજ निरुष्या छ 'हरिक्रणो हरिः कृष्ण' (स. प्र. २ अ. २४ । इतिकृष्ण ! कृष्ण ! स्वामिन् हरे! नारायण!' (प्र. २ अ. २८) 'स्वामिनारायणा नीलकण्टा नारा-यणा हरिः' (स. मा. २५. ४) એમાં જેમ स्वाभिनाशयण, नाशयण, हरि, કृष्ण, दिकृष्ण र्धत्यादि नामे। शे श्रीहरिनेन निरूप्या छे तेमन 'स हि नारायणः स्वामी' (प्र. ४ अ. ४६) 'इत्यं नारायणः स्वामी' (प्र ४ अ ५४) 'हरे नारायण स्वासिन्' (अ. १ अ. ३६) 'स्वामी नारायणी दृष्टवा' (अ ३ अ. ६६) 'जय स्वामिन्नारायण' (प्र. ३ अ. १७) 'स्वामी नारायुण: साऽयं नित्यं हृदि मयेध्यते' હ. વા. સુધાસિંધુ તરંગ ૧૨૨ ' એમ 'નારાયણ સ્વામી કે સ્વામી નારાયણ' પ્રથક શબ્દથી એક મહિરિનેજ નિરૂપ્યા છે. વર્ણાજીની પેઠે કરોા ભેદ પાડ્યા નથી .. आ वयते। 'श्रीमन्नारायण स्वामिन्' आ श्रीराभानुलेक्त भन्त्रांतरते भणतां छे, बेटले 'નારાયક્ષુ' સ્વામી' નામ' રાખવાથી એક સાધુ સંત્યાસીનો દેખાવ **યાય**ે માટે સ્વાં, ના નામ રાખ્યું છે. એવા ભયનું કારણ નથીક જે ભય ? પ્રાયકર્તા , શતાન દાદિક અદ્દર્શનો એ રાખ્યા નથી તેવા ખાટા ભય રાખવાની તેમને એકલાને શી જરૂર ! સાર્ધ સંત્યારીઓ ્રેનારાયમ સ્વામી કહે છે તે પાતાના ભતને નહિ પરંતુ પાતાના ઇષ્ટરેવ સ્વામી પરે થસ नारायश्रेने तेते प्रसान समृतिमाँ से छे. भीना - देहि। तेमने 'नारायश्रस्वाभी' हहे छे मेना पर अवाक अर्थ के क्रम आपसे हार्थने क्य स्व मिनारायस रही के हे जीको आपयाने जय स्वामिनारायख इहे तेम. क्षाया १८ मां श्रीक्रमे क्य स्वामिनारायहा इत्या છે પણ જેમાં ભીજાં વસનામતામાં જય-સસ્થિદાન દુ કલા છે તેમ મૂળ ઉપાસનીય परसातमा नासम्बाने अवा कि चीति बाताने असे अहेत ते ही न मधाम असे चात पाताने तिम क्या के ओह बाजी ता पत क्यी करात नयी अर्थ वेश ओहत है नारायश्र शब्दने व्यात्रण भ्रष्टीने त्यामी शब्दने भाषण मुख्यामा व्यावे ता पुरु स्या ना अन्ता के अब दस्वामी जेवा नारायक स्थापिक के नारायक स्थापिक के अरपाम मान्या है पस अंदी अमेरा नदि से मुण्य मुद्दों सायवधार्मी अन्य है पर्याती पेर्द नारायस अक्टर डार्क होती होती क्या अन्य अवरभा बीचा नयी अभ तम अद्यावीने स्वार नाट विमेल राज्या है

हैं रणे तिरंतिश निर्म राज्यारी जा नारायण पणा करेवा छ तेना जातलीव प्रश्निक्त मार्ट स्वान तो नाम राज्य छ जेनी भीतित पण करण नयी कारण के साक्षापायण स्वयम (प्र. १ के १७) चरा प्रत्या उच्चा नयनपथि नारायण एक हैं प्रत्ये प्रत्ये उच्चा नयनपथि नारायण (प्र. १ के १०) नारायण एक वर्ष प्र. १ के १०) नारायण नारायण (प्र. १ के १०) नारायण स्वयमेव गीत (प्र. १ के १०) नारायण नरजारणनामधेयम् नारायणे परमयेव मुद्दा सरन्तं (प्र. १ के १०) नारायणे नरजारणनामधेयम् नारायणे परमयेव मुद्दा सरन्तं (प्र. १ के १०) नारायणे नरजारणनामधेयम् कर्मात् कर्मात् नारायणे हिर्म (कर्मात् कर्मात् कर्मात्

શ્રીજીના સર્વાપરી અવતારીપણાના મહિમા સમજાવવા એમ કરતા હાય તા તેમ પણ નથી. મૂળ અનાદિ પરાત્પર પરમાત્માનુંજ વાચક અસાધારણ મંગળ જપનીય નામ 'નારાયણ' હોવાથી તે નામથીજ શ્રીજીને નિરુપવાચી તેમના સર્વાધિક મહિમા આવે છે. माटेक श्रीहरिने अवतारी तरीह निरूपवाने भास प्रसंगे पशु मत्सा कृमें वराहं... भृतपुरुवपुर्व नीमि नारायणं त्वाम् (प्र 3 व्य १७) स्मेम देवण नारायण् नामथी ल निक्रिया छे. नारायणानां स्वामी से व्यधिकरुष् (नारायण् शल्ह्यी अन्य व्यक्ति अने સ્વામિ શબ્દથી ખીજી વ્યક્તિ) કરવાથી તો શ્રીજીની અવિકતા આવતી નથી પણ બન્ને રાષ્ટ્રાને સમાનાધિકરણ (એક શ્રીદરિના જ આશ્રયવાળા) ગંખવાથી મનમાની અધિકતા આવે છે. શાસ્ત્રીય સંભવતી અધિકતા આવે એ ઈચ્છવા યોગ્ય છે પણ અશાસ્ત્રીય અસંભ-वित @टांगे अधिकताथी करो। अर्थ नथी वर्णा 'नारायणानां स्वामी' ओवे। अशास्त्रीय উল্লিড শর্থ sea পরা 'यन ग्रायजाऽस्तः स्वयम्' (प्र. : अ ४२) 'नारायणायतार तं' (अ. १ अ. 3) 'नारायणायतारोऽत्र हरिरस्ति गुरुहिं नः' (अ. ४ अ. ३५) अते। અર્થ અત્યંત વિપરીત થશે કેમંક આમાં તા જેને વર્ણી સેવક ચાકર કરાવા મથે છે તે नारायखने क अवतारी भूण परात्पर कखाववा धूर्व । श्रीक्रने तेमना अनन्य अवतार तरिष्ठि निक्रिया है, नारायखु सण्द्वी भूग परमात्माने ह्या अने तेना अन-सं अवतःर तरीके शं. जेने स्था ता पण अपतारीने ता वस्तिक सेवक किंकर स्थाना अवता है।वायी श्रीक पु नाराय्ह्ना भेर्वक १८.६२शे. ये स्मन्यं स्मन्दर सावशे ते विसारी कोशे. स्मन्तार व्यवतारीतुं स्वरूपधी केंड्य भानता होय ते। इरो। अनुध न आवे. परंतु वर्जुनि ते भानतुं નથી. એ વાક્યોના ખીજો બંડીયા અર્થ થઈ શકે તેમ નથી.

નારાયણ શબ્દ તો વેદ વેદાંતવેદ અનાદિ જગહાતી પરમાતમાનાજ મુખ્ય વાચક નારાયણ શબ્દ તો વેદ વેદાંતવેદ અનાદિ જગહાતી પરમાતમાનાજ મુખ્ય વાચક અસાધારણ અન-યસાયો છે. તેમના રામ કૃષ્ણાદિ અવતારો પણ અન-યતાવ દોવાથી અસાધારણ અન-યસાયો છે. તેમના રામ કૃષ્ણાદિ અવતારો પણ અન્યતાવ દોવાથી તેમનામાં પણ નારાયણ શબ્દનો પ્રેયોએ તેને શ્રે મારાયણ લગ્ના કહેવાય દોધા છે અર્થ તો અને એન્ સર્ચ પડાઓ છે. એન્ તેનો મહે નામથી નિંદ શક્યો તેમાં અતાવાત શબ્દ અને સમા લખ્યા છે પણ તેમના મહે નામથી નિંદ શક્યો તેમાં અતાવાત શબ્દ અને અન્ય લખાના શબ્દો અને તેનો મચકુ મેળવતા લદ્યાં નથી પણ એમની માન્યતા અને અન્ય લખાના શબ્દો અને તેનો મચકુ મેળવતા લદ્યાં અભાગાયણ વાસાયણ વાસાયો તેમાં સ્થાપા જાણવા આદિકને કહેવાનો અભાગાય જાણવા છે એને સ્પણતા અનુયાયો તેમીએ બીજા એવા અવતારો સર્વાને સ્થાપી છે માટે સ્વામિનારાયણ નામ છે. આ વાકચરી કરી છે તે આ અવતારતો સર્વના સ્વાપી છે માટે સ્વામિનારાયણ અને આ વાકચરી કરી છે તેના અવતારતો સર્વના સ્વાપી છે માટે સ્વામિનારાયણ અને સ્વાપી એ માટે સ્વામિનારાયણ અને સ્વાપી એ અને સ્વાપી છે. આ અર્થ પણ ઉધર જયાવી દેવ એનો એવે સમજાવવાના અભિપ્રાય નિધત થાય છે. આ અર્થ પણ ઉધર જયાવી દેવ તેને સમજાવવાના આભિપ્રાય નિધત થાય છે. આ અર્થ પણ ઉધર જયાવી દેવ તેને સમજાવવાના આભિપ્રાય નિધત થાય છે. આ અર્થ પણ ઉધર જયાવી દેવ તેને સમજાવવાના આભિપ્રાય નિધત થાય છે. આ અર્થ પણ ઉધર જયાવી દેવ તેને સમજાવવાના આભિપ્રાય સાથે એ સદ્યુરઓએ કર્યો નથી, એ હપર જયાવી દેવ તેને સમજાવવાના સ્વાપી છે.

(अर्जन शहरितेक नरनारायक, धर्मीनारायक, वासुदेवनारायक, क्षेत्रनारायक, व्याप्त क्षेत्रनारायक, व्याप्त क्षेत्रनारायक, वराटनारायक माहिक मंत्रक महिक मंत्रक व्याप्त क्षेत्रक वर्षा के निर्माण क्षेत्रक (प्राप्त क्षेत्रक क्षेत्र

.ह्याय ते। तेभ જપનીય નામ હેમા આવે છે. कर्म वराहं... ાયણ નામથી જ ન્ય વ્યક્તિ અને નથી પણ ખન્ને नभानी अविक्ता શાસ્ત્રીય અમંભ-એવા અશાસ્ત્રીય 'नारायणाचतारं ્ર અ. ૩૫) એના માવા મથે છે તે अनन्य अवतार अनन्यः अवतःर रता है।वायी श्रीक ો જોશે. અવતાર । वस्ति ते भावतं

તાન મુખ્ય વાચક તિન્યતિ હોવાથી કર્મો છે. અવતાર-કપર સપ્રમાણ કહી કર્મા કહેતાં તામથી તિર્દેશ કરી કર્મા સદમ્યા આદિકને કહેતાના આવાતી તારાસ્થ આ વાકમથી કરી શરાપણ કરી અર્થ મહાની દીધ છે. વર્ષા કૃષ્યત્નારાયણ વર્ષા કૃષ્યત્નારાયણ દ્વારાયયમ પ્રમા

THE STATE OF THE PARTY OF

MAN AT AS

नरनारायणरूपः (प्र. र अ. ४४) 'नारायणऋपिरितिः नी निश्चयाऽस्येव चिते जानीत बद्रीपति (प्र. ४ अ. ४०) 'नारायखं नरवाता दिकपुक तनुधारी' (आरती) 'लक्ष्मीनारायणात्मकः' (सर्वभंगण) 'लक्ष्मीनाराचणं अजेत्' (अ. ५ अ. ५१) 'द्वर्धा ब्रह्मतेजःस्थं लक्ष्मीनारायणं इदि' (प्र. १ अ १४) 'यस्तु श्री द्वारिकाचीदे। लक्ष्मीः नारायणः स हि। मेदोऽत्र नेय विजेयः सत्ये हि वचन मम (प्रे ४ अ. २७ 'राई स्वये स मगवान् .. नातो होता तयाभि दा' (प्र. ४ व्य. ३२) श्रीमधारायणस्मृत्या' (शिक्षापत्री) 'सर्वपरे। या हावनारी...श्रीलङ्गीनारायणमीडे तमहं त्वाम् 🖔 (अर्थित्याने ६ वेथी) 'कृष्की नाग्यको हरिः' (लनभंभक्ष) 'नारायकाऽक्षरे घाम्मि चासुदेवी व्यराजत' (अ. भ अ. ५3) ध्यादि 'जगृहे पौरुपं रूपं' 'चतन्नातायताराणां निघानं बीजमुचमम्' (भाग २५: १ अ. ३) आमा अवा मुक्त शहरित एक स्यामि सर्व अरमेश्वर भूत्वादी पुरुषाकृति' (प्र. 3 अ. ४3) अमे वैराट नारायलुपन अस हायथी निकृषा છે. આ અર્થ 'નાંભિ ઉડીરે રુપાળી, ઘારા બેર્સ સાં આસતે વળી' આ મુદ્ધી પહ્યું પ્રદેશીઓ છે. મહામ દિરામાં સ્થાપેલી કતરનારાયભુક લક્ષ્મીનારાયળ ક્યાસકળનારાયણ કૃષ્ણનારાયણ -આદિક મૃતિઓને પ્રશ્ર અક્ષરધામાધિપતિપણ કહેવા પૂર્વ કે તેમની સાથે શાહરિના તત્વા अलेह अहुशः वर्ष वर्षे थे. 'नरनारायंश अले स्वामिनारायं छ' अने ते ते आंभी સાંપ્રદાયિક ઉપાદ્ધાત છે. કિ ખહુના નરનારાયલ લક્ષ્મીનારાયલ નામથી સંપ્રદાયના સંઘળો वहीवर छ. 'नरनारायल ता अभारा हृदयभी प्रगट निराक छे (प्रयताभूत) सम प्रक अभुभे कर्तुं छे. कृष्णुनारायश्चने ते। छपं स्य छिट्टवं अवतारी बहेवापूर्वं हे तेमना स्थवतार તરીક શ્રીહિન્તિ નિરુપવાના ચાખ્ખા અભિપ્રાય પદેપદે છે. આ સઘળા સવિચાર વિવેક કરતાં શ્રીદરિના પણ આ નારાયણામાં અંતસીવ અંબાપાઆપ શ્રાપ્ટ જાય છે. ં શ્રીદરિનો विष्णुनारायणुना अनन्य अवतार तरीं निरूपेक्षा हेत्यायी नारायणुमां के तेमना तहनन्ये અવતારામાં અતભીવ થાય એતા વધારે સાર સંગત સપ્રમાણ છે. અંતર્ભીવ થઇ જવાયી અન્યતિ લય કાર્પ્ય શાસ્ત્ર સદ્યુર્ઓએ રાખ્યા નથી તે એકલા વર્ણએ રાખવાની જર્ર शी ! वेहाँत तो सर्व शण्दीयी सर्वश्रीरी ओर्ड परमात्मानेक उत्तम वान्य डर्ड छें अवी अभिप्राययीक श्रीहरिने सहस्र नामयी निरुप्ता छे. आ दृष्टिओ पर्व नारायकाना स्वाभी ते ' સ્વામિનારાયણ' એવા અર્થ કાઈ રીતે **પ**ટિત નિર્વા જેના સ્વામી તરીકે વર્ણી કહેવા ભાષ છે તે નારાયણોને પણ સર્વસ્વામાં તરીક શ્રાહરિએજ નિરુપ્યા છે. લેલે નરનારાયણાદિકને શ્રીદેરિના અવતાર તરીકે માના તા પણ તત્ત્વથી અભિન્ન હોવાથી એવા અત્યંત અવળા અર્થ કાઈ રીતે સંગત સંમત નથી.

ि लदुनाम्भीळ लधी लालताने अने प्रभाषाने पखु लाला पर करीने वर्जी के लदु भान आपेवा शिक्षापत्रीना इंद्रयस्थानरूप मध्य लागनुं प्रभाख सध्ये तो अव यशे. लदु भान आपेवा शिक्षापत्रीना इंद्रयस्थानरूप मध्य लागनुं प्रभाख सध्ये तो अव यशे. लदु भान आपेवा युत्ते झेवी राघाकृष्ण इति ब्रमुः । सिक्मण्या रमयोपेते छक्मीनारायणः सिहिर्ग झेवीऽ कुनिन युक्तोऽसी नरनारायणः प्रमुः' आ रीते अत्याभी सर्विश सर्वक्रिमेनारायणे प्रमुः' आ रीते अत्याभी सर्विश सर्वक्रिमेनारायणे अव द्वापाये अक्षा होय त्यारे सिहिर्ग राधाकृष्णे कुनियाये अक्षा होय त्यारे सिहिर्ग कुनियाये स्वक्ष्ये स्वस्था स्वस्था कुनियाये स्वस्था स्वस्

(वर्ष १ अके २२ थान उर पढ़ीधी बाल)

मेही होया न सर्च था अभ શ્રીકૃષ્ણના શ્રીકૃષ્ણનારાયભુ નગનાગયણ લહ્યીનાગયભ આદિક સ્વરુપામાં તત્વથી બીલકુલ બેદ નહિ જાણવાનું શુદ શબ્દોમાં કહે છે. આટહું જ સ્પુટાર્થ વાક્ય લક્ષ્મે તા 'બીજા નારાયણોના સ્વાયી તે સ્વામિનારાયણ' એવા ઉત્શેખલ ખળ અર્થ કરીને જે અવતાર અવતારી વચ્ચે આત્ય તિક વાસ્ત્રવિક સ્વામિસેવક બેદની કુકરપના કરી છે તેને કિ ચિત પણ સ્થાન રહેતું નથી. શિક્ષાપત્રીમાં કહેલી આ અબેદની વાત સ. પ્રર આ દળ ના ૯૬ થી ૯૮ સુધીના શ્લોકામાં પણ કરી છે બીજા પ્રબન્ધોમાં પણ એમજ છે.

लेभ सर्वशास्त्रविरुद्ध अर्थ हथे। तेम समास प्रख् व्याहरश विरुद्ध हथे। छे 'अभुड सन्दिने। अभुड अर्थ थाय' अमां व्याहरश्ज प्रथम प्रमाश छे. 'नाराणानां स्वामी' अवि। अधि तत्पुरुष समास हरतां 'नाराणणस्वामी' अमुक थाय प्रश्च 'स्वामिनारायण' अभुन थाय, हारश्च है अवा समासमी स्वामि शर्णंती पूर्व निपात थाय अेतुं २५४ व्याहरश्च सूत्र नथी आपला विज्ञानवृष्टी। व्याहरश्चना नियमने जालता है।वाथी अविन समास छिंश नदि हरतां हमेंधारय हथे। छे ते व्याहरश्चना नियमयी अविरुद्ध छे अने अर्थाधी ते। अस्यत अविरुद्ध छेल. 'महाजना येन गतः सापण्या' से प्रमाश वर्तनुं लोक्षेत्रे.

બીજી ખાસ બાબત સમજવા જેવી એ છે કે - 'નાગ્યસ્ય' એ યે<u>ણ્યેસ્ટ</u> સંજ્ઞા છે ते એક भूण पर धाल पुरुषे।त्तम विष्श्वनीक असाधारल छे ते संज्ञा की अपर लव धालाहिङ्मां सेवाथ ते। 'नारायन) अभ नडान्क रहे पश (शहार थाय नहि. पुरुषे।त्ममां सध्ये ते।क 'नारायण' એમ ભાકાર थाय 'पूर्वपदात्संद्वाया#गः' એવા ज्याहरलते। नियम छे. आ કારણથી અનન્યગામી એ શબ્દના પ્રયોગ જ્યારે ભવ બ્રહ્માદિક ઇશ્વરેલમાં શઇ શક નહિ તા પછી બીજા અવર છવ મુક્તાદિકમાં ન થાય એમાં કહેવું જ શું ? આ ખાસ કારણથી પણ એ અબ્દના પ્રયોગ પરંબાદ્ધ પુરુષાત્તમ અને તેમના અનન્યતત્ત્વ રામકૃષ્ણાદિ અવતારા સીવાય બીજામાં થઇ શકે નહિ જ્યારે નારાયણ શબ્દના અવસ્પર અર્થ લીધા ત્યારે તેના વેદાદિ શાસોએ અને મહાસદ્યુરુઓએ કરેલા મુદાતા સર્વાન્તર્યાપિપણારુપ અર્થ અને તદયવાળ નારાયજા નામ પણ તેમાં ખરી રીતે સંભવે નહિ એ પણ વિચારવા જેવું છે જે પર પ્રદારત કે તેમનું સાક્ષાત્ અવતારત્વ ન લઇએ તા અવરને ખરી ઇન્ટે નારાયણ નામથી કહેવાય નહિ એ સપ્રમાણ છે. એમ અવરમાં નારાયભ શંબદને લેવાનાં અંતક અિસાર્ય વિરોધા આવે છે. આ વ્યાકરણના નિયમતે વર્ણીજી જાણતા દરે કે નાંદ ? એ માટ માટે સવાલ વિદ્વન્મતે આવે છે. અક્ષરપથીએ સ્વા ના નામમાં પ્રથમ દ્વન્દ્ર સમાસ અને પછી સમાદાર દ્વન્દ્વ સમાસ કરવા જતાં, તેમ થવામાં વ્યાકરણના નિયમ પુછતાં કાર્ટમાં પાછા પડ્યા હતા તેમ વર્ણી શાસ્ત્રીને પણ પાછુ પડવાના આ પ્રખર પ્રસંગ છે. સમાસતા અપેક્ષિત અર્થને અનુસારે થાય એ શાસ્ત્રીજથી અજાર્યું ન હોતું જોકએ. બાપાપંથના પ્રવર્ત કા તો અભણ હોવાથી સ્વસ્છંદી સમાસ કે અર્થ કરે એ નવાઇની વાત નહિ, परंतु व्याक्तराना विज्ञाता अध्यापक अर्थंत शास्त्री यहने ओवा समास के अर्थं करे ते અત્યર્થ નવાઇની વાત કહેવાય. આતે। 'येशां प्रकाशस्त्रिम्सं हि तेषां' (જેની આગળ પ્રકાશ જોઇએ તેની આગળ જ અંધકાર) એના જેવું અવળું થયું. આ વાક્ય સ્વલેખમાં સામાને અડાવ્યું છે તે પાતે સમજ્યા હોત તા ઘર્ષ્ટ સાર્ટ

🏷 આ સ્થળે આટલા વિશેષ ૧ત.સ જાણવા જેવા છે-ભગવાનનાં નામાે અનંત છે, તેમાં વ્યાપક અવ્યાપક એવા બદ' 🤫 પ્રકાર છે, ભગવાનના મુખ્ય કર્મને કહેનારાં જે નામા ते अध्यापक अने श्वरूपतः ज्यापित प्रतिपादनारां के नामा ते व्यापक करेवाय छे. અગ્યાપક નામાની અપેક્ષાએ વ્યાપક નામાનું શ્રેષ્ઠપહું ' नारायणाय विद्यहे, वासुदेवाय धीमहि, तन्ने। विष्णुः प्रचीद्यात्' आ आयत्रीभंत्रभां नारायश् वास्तरेय अने विष्णु **આ ત્રણ ત્યાપક નામાના નિર્દેશથી સિંહ થાય છે.** ત્રણેય નામના અર્થ ' દ્યાપક' એવા ચાય છે. આ ત્રણ નામામાં જે વિષ્ણુ નામ છે તે કક્ત વ્યાપ્તિને કહે છે, એમાં વ્યાપ્તિના પ્રકાર કહ્યો નથી, વ્યાપ્તિના પ્રકાર તા સર્વાધારપણ આંતવ્યાપ્તિરુપ માન્યા છે. ' ક્રમાં વ્યાપે છે' એ પદાર્થ પણ વિષ્ણુ શબ્દ રાખ્ય નથી. પરંતુ અમુકમાં વ્યાપે છે' એમ **અધ્યાહારથી લેવા પડે છે** કુકત સ્વરુપમાત્ર પ્રતિપન્ત થાય છે પણ ગુણુવાળ પશું પ્રાપ્ત થતું નથી. એમ હોવાથી વિષ્ણુમંત્રમાં અર્થની પુષ્કળતા નથી વાસુદેવ નંત્ર પણ ઉમાં વ્યાપે છે' એ વ્યાપ્ય પદાર્થ તો અધ્યાદારથી ગમ્ય છે. પણ વાસ્કેલ ૨૦૬થી ગમ્ય નથી. એ આવા મુખ્યાળા છે' એના લાભ માટે તેા 'મगवते वासुदेवाय' એમ સાથે ભગવ-જીન્દતા પ્રયાગ કરવા પડે છે. એમ હાવાથી વાસુદેવ મંત્રમાં અર્થાના પુષ્કળતા જો કંચ્મે તેવી નથી : નારાયણમંત્રમાં તા નાર શબ્દથીજ 'કમાં વ્યાપે છે' એ વ્યાપ્ય પદાર્થ (ચિદચિત્સમુદાય) 🤇 ઉત્રાહ્મ કહ્યા છે. કેવી રીતે વ્યાપે છે એના પ્રકાર પણ 'तार। अयनं यस्य अभ अदुवीि व्युत्पत्तियी अतः प्रवेश करीते धारकपशे व्याप्तिरूप क्या છે. એમ વ્યાપ્ય વ્યાપક બન્ને પદાર્થા નારાયણ સંદામાં આવી જાય છે એને વિષ્ણુ વાસુદેવ શબ્દની પેઠે વ્યાપ્ય પદાર્થના અધ્યાહારથી અપેક્ષા પડતી નથી. આ રાતે વિષ્ણુ વાસુદેવ રાષ્ટ્રદર્કાતાં પણ નારાયણ નામમાં અર્થની પુષ્કળતા છે. વળી વિષ્ણુગાયત્રી भंत्रभां नारायण नाम पहेलुं भुक्षुं थे. स प्र. ४ अ. २३ मां 'नारायण वासुदेव' विष्णुं એમ આચમન વિધિમાં ત્રણ નામાનું સ્મરણ કરવાનું કહ્યું છે. એમાં પણ નારાયણ ં નામ પ્રથમ છે. આ કારઅથી નારાયએ નામની નિરતિશય શ્રેષ્ટતા સામીત થાય છે.

भाषा भास अरख्यीक श्रुति-स्मृतिमां क्यारका परमात्मीना नारायख्य नामयी भुण्य निर्देश अने स्वीपरी मिंहमा उद्दीवानि मुडतं हे अत्यादरथी आयो छे. 'नारायणपरा वेदाः' (माग. २) स्व वेदा नारायख्य छे अभ सर्व वेदि माने छे. वेदमां के नारायख्यानुवाड आणा छे ते संव परिवृद्धा वडे वेदा डाख्य छे है तो नारायख्य भेम स्पष्ट डे छे छे. 'पत्य सर्व मृतान्तरात्माऽपहतपाप्मा दिन्यो सर्व डारख्य जो मुडतं है डे छे. 'पत्य सर्व मृतान्तरात्माऽपहतपाप्मा दिन्यो वेद्य पक्ता नारायख्य (सु-बा. उ.) आ श्रुति नारायख्य के सर्वान्तरात्माऽपहतपाप्मा दिन्यो स्व पक्ता नारायख्य (सु-बा. उ.) आ श्रुति नारायख्य के सर्वान्तरात्माऽपहतपाप्मा दिन्यो अभि आदितीय देवतायख्य स्था छुड भा उपरथी अप खद्धादि देवतान्तर थेटी छुड भाउनाइ परमात्मानुं असाधारख्य नामध्य नारायख्य छे अभ निश्चित याय छे. आ नाम वेदनी सर्व शामाओमां परश्चकानुं महाप्रसिद्ध छे. शिवादिक शण्दी आवे छे ते तो स्थीतिक देवति सामान्य शण्दी छे. तेना प्रयोग योगार्थनी पुष्कणताने लोचे नारायख्य विषेक मुण्य वृत्तिया तेते श्रुति स्भृतिमां क्ये छे. वजा आ नामनी निरुत्ति 'अन्तर्वदिक्ष तत्स्व द्याप्य नारायणः स्थितः' आ श्रुतिओ क इरी छे. 'सर्व' वस्तुओमां व्यापक र

એવા અર્થ છે. નારાયણ એટલે 'નારાયણ નામવાળા છે' એવા અર્થ જાણવા. 'तत्त्वमेका महायागी हरिनीरायणः परः' (भार. द्यां. मा.) એમ नासक्ष्नेक मुख्य हिपास्य प्राप्य परम तत्त्वतरीक्ष निरूपे हे 'आले।ड्य सर्वशास्त्राणि विचार्य च युनःपुनः । इन्हेंकं सुनिष्यवं ध्येया नारायणः सदा' (ग. पु.) अभ सर्वःशस्त्राता साराधंतरीह ओड नारायणुनुं क ध्यान डरवानुं डहे छे. 'नारायणात्परा देवा न भूना न मियाप्यति। एतद्रहस्यं वेदानां पुराणानां च सत्तमम् (वाराहे) अभ नागरुख्तः पारभ्यते वेह पुराखाहि सर्व शास्त्राता रदस्यतरीह डहे छे. आपा नारा इति प्रोक्त आणा वै नरस्तवः। ता यदस्यायन पूर्व तेन नारायणः स्मृतं (मनुः) केम सहारण् तारायल् नामना निर्देश हमें हे 'नारायणः पराऽव्यकाद्णडमव्यक सम्मयम् । अण्डाद्बह्या सम्भवत्तेन सृष्टमिदं जगत्' (लदस्पितः) अभ नारायण्तं पारभ्य हैं छे. 'ध्याविज्ञारायणं देवं स्नानादिषु च कर्मसु' (दुझः) એम સ્તાનિ દિલ્લ કાર્યમાં નારાયણનુંજ ધ્યાત કરવાનું સહેતુક કહે છે 'શેડન્યં દેવં परस्वेन वद्नत्यज्ञानमाहिताः । नारावणाञ्चगन्नाथाते वै पापण्डिनः स्मृताः (कृ. पु.) એમ નારાયલ્યુથકા બીજા દેવને પરપણે કહેનારાને પાખંડીનરીક કહે છે. 'नमा नारायणायेति मन्त्रः सर्वार्थसाधकः । कि तस्य दानेः कि तीर्थः कि तथाभिः किमध्यरैः । या नित्यं ध्यायते देवं नारायणमनन्यधीः । ये नृशंसा दुरातमानः यापाचार्रतास्तथा । तेऽपि यान्ति पर स्थानं नारायणपरायणाः 'आचारहीना धि... किं तस्य नाराण्णराच्द्रमात्रता चिमुक्तपापा चिरातेऽच्युतां गतिम्'्भार. आनु । એમ नारायथ नाम भंत्रनी धर्भाहि सर्वार्थ साध्वता वदी छे. 'नारायणसमा देवा न भूतो त भविष्यति' (भार शां.) अभ नाराथखुनुं परादनरपञ्जं કહે છે. ભાગ-૨ક ૬ માં આવેલા અજામિલાપાખ્યાનમાં નારાયણનું પારમ્ય અને તેમના નામના મહિમા નિર્સાતશય નિરુપ્યા છે. શિક્ષાપત્રી સત્સંગિજીવન જનમે ગળ સર્વમ ગળ વિત્રેરમાં જગતકર્તા પરમાત્માના નિર્દેશ નારાયણ નામથી કરવાપૂર્વક તેમના અનવિધ મહિમા કહ્યો છે તે ઉપરના લેખમાં જયાવ્યું છે આવા મહામહિમાવાળા नारायणु शब्दनेक थील अवर अव ध्यर मुझ्ताहिस्स सर्घ कवाय भरे। ? से सुर शास्त्रवेताओं मे वियारी जोतुं. 'वांये पूर्व निव हरे वियार ते समन्ने निव सववा सार' मेम है.

હવે સારી અને સાચી સમજ્યાના ઈજારા લઇ ખેઠેલા શાસ્ત્રો વર્ણી છ ઉપરના સાંપ્ર દાયિક શાસ્ત્રાર્થ પૂર્વાપરના અનુસંધાનથી વાંચા વિચારી જોશે તો નારાયચાના સ્વાસી હે સ્વામિનારાયથું એવા સમાસ અને અર્થ કર્યો છે તે તદન અશાસ્ત્રીય ઉદાંગ સ્વયં સમછ શકરો સર્વાધિક મહિમા લાવવા એવા અર્થ કરતા હોય તો શું તેઓ અધિક મહિયા સમજતા ન દતા ! અને તેમએ કરેલા શાસ્ત્રીય અર્થથી અધિક મહિમા આવતા ન હતો જેથી એમને એમએ કરેલા અર્થમાં ઉધડ આપ ડહાપણની જરૂર પડી. વળી એક લેખ જેથી એમને એમએ કરેલા અર્થમાં ઉધડ આપ ડહાપણની જરૂર પડી. વળી એક લેખ હૈતાદ્દે મર્વ મુચાર્તિ' એમ લખીને અહ્વરપંથીઓની કડક ડીકા કરી છે તો સ્વા. તા નામમાં આવેલા બન્ને શબ્દોને એક શ્રીહરિમાં ઘટાવારૂપ અદ્દેતને છાડીને દૂત કરવા મ એ તે શ્રું આજબી છે ! અક્ષરપંથીને બે વિભાગ કરવાની ઉદ્ધાપીને ના કહે છે એ એ તે શ્રું આજબી છે ! અક્ષરપંથીને બે વિભાગ કરવાની ઉદ્ધાપીને ના કહે છે એ यधां प्रहस्ते के शे क्या प्रहस्ते के शिष्ट के श

નામા છે

पण् विय

छे। उता न

हे।त ते।

इंदेव पडे

વળ અહ્યરમ ર્ય અશાસ્ત્રીય જણાવ્યું કે વળી સુધા લેખમાં અ ગયું છે) સાસ્ત્રો અ સ્વા. ના કસંગી વિક પંચીઓ, પ શકે છે. કેક અન્ય સ્થળ બન્તેના સગ્

ાર્થ જાણવા. નાગયણનેજ ो विचार्थ च સર્વ શાસ્ત્રાના हिंदान भूते। राहे) अभ वा नारा इति ध्रत' (मन्ः) त्रद प्रदूषस्यक्त એમ નાસમણન दक्षः । अभ 'येऽन्यं देवं ंदनः स्मृताः^{*} શુતરાક કહે છે. कें कि तपाभिः ला इरात्मानः चारहीना≖पि... गतिम'्भारः 'नारायणसमा હતું પરાત્વર પણું ાં નારાયણનું ત્રી - સત્યં ગિજીવન नाभधी करवाप्य के ા મહામહિમાવાળા ाय भरे। ? ओ सुक ાયળા સાર' એમ છે. ाळ डपरने। सांप्र-शयकीताः स्वाभी व લ્ટાંગ સ્વયં સમજી મા અધિક મહિમા ા આવતા ન હતા ! ્વળા એક લેખમાં શ છે તા સ્વા. ના शिने दूत करवा अधा ો ના કહે છે અને मक्षयां केव स्वयं छ

्रें भीक्तुं-दिश्लिसमृतं san प विश्वाभ ३ भां 'जे स्वामिनारायण नाम लेही, तेनां बधां पातक बाळी देशे... पडक्षरी मंत्र महासमर्थ, जेथी थशे सिद्ध समस्त अर्थ... पडक्षरो छे पट शास्त्र सार तेता उतारे भवसिन्धु पार' ध्रिया'६ अधिक अधिक કહ્યો છે તે ષડક્ષરી રહેવાથી આવે ? કે તેમાંથી 'નારાયણ' આ ચાર અક્ષરા અવરમાં લઇ જવાથી આવે? ચાર અક્ષરા અવરમાં ઘટાવે તા પહલારી રહે કે ન રહે? એના પણ વર્ણીજ એકાંતે સદ્દ્રહ્મિદિયી વિચાર કરશે. વળી વર્ણીદીક્ષામાં 'नारायणाय दिवाहे' અક ગાયત્રીમાંત્ર આપવાના કહીને તેના જપ કરવાના કહ્યો છે તેના હવે કેવા અવળા અર્થ કરશે? વળી વૈષ્ણવી દીક્ષાના અગભૃત 'નારાયણ મૃનિ' એવું નામ ગુરુ રામાન દેજીએ વર્ણીન્દ્રને ધરાવ્યું છે અને ઐ નામયા બહુધા વ્યવહાર પ્રાંથામાં પ્રવત્યાં છે તેના પણ 'નારાયણાનાં ુ મુનિ' એવા અવળા અર્થ કરવા પડશે. 'શ્રીનારાયણ સર્વકારણ સદા' એમ દ્રેમાન દર્મન નારાયણનેજ સર્વ કારણ કહે છે. 'શ્રીનારાયણ દિવ્યમૃતિ' એમ મુકતાન દ મુનિવર 'ધાર્ટ પ્રભુ'પદમાં ગાય છે. વળી વચનામૃતમાં આપણે તા 'શ્રીકૃષ્ણનારાયણના દાસ છીએ' : પ્ર. ૭૪) 'એવી રીતે નારાયભુના સાધમ્યં પણાને પામ્યા એવા જે મુક્ત અને ન રાયણ તેને વિષે કેમ બેઠ સાજવા... તેમ એ નારાયર્જી પાતાને ઐશ્વર્યે કરીને સર્વોપરી વર્તે છે...નારાયણને પ્રસન્ન કરવાને અર્થે રાત દિવસ ઉજાયરા કરીએ છીએ...નારાયણ જેવા તા એક નારાયણજ છે (લે. १३) '<mark>नारायणपरा वेदाः</mark>' (व२० २) 'नारायखान' ६ वर्षी नारायख्हास आहि वर्षी साधुनां નામાં છે' એ સર્વેના અવળા અર્થ નહિ કરવા પડે ! શાસ્ત્રી યએલા વર્ણીએ કિંપ્સત पञ्ज विशार क्यों छ ! 'बुध्येः फलमनाग्रह' अभ सर्वने समज्जवे छ पञ् पीने आग्रद છેાડતા નથી. વળી બીજે સ્થળે ગમે તેતું મનસ્વી કુટાયું ચુંચાયુ અવળા અર્થનું કર્યું હોત તા કાઈ નહિ એક સ્વા. ના. નામમાં કરવાનું ન હતુ તે કર્યું છે તેયીજ વિષમ કહેલ પડે છે.

વળી "તત્યવિચાર" લેખમાં 'यत्सारमृतं तदुपासनीय' એક વાકય લખીને અક્ષરપંથી અને ભ્રાપાપંથી ઘડી પણ સારનું શ્રહણ કરવાનું જણાવ્યું છે તે આવું જ અશાસ્ત્રીય ઉદાંગજ દરોને ? વળી એક લેખમાં 'રાત્ય તજને એક પગલું પણ આગળ નિદ જવાનું જણાવ્યું છે' આતો એક નિદ પણ હળનો પગલા શતે હજને આગળ ચાલ્યા ગયા છે તેનું શું? વળી મુધાના ૧-૨-૪૫ના અંકમાં 'સારી અને જોક્રી સમઝરુ" આ મચાળાથી લખેલા લેખમાં અક્ષરપંથીએાની સદીક દીકા કરી છે. (એનું મૂળ અને વિવેચન ઉપર આવી ગયું છે) એમાં પાકીસતાનના કૃષિત દર્શાંતથી કરેલી દીકા જો કે સ્વા. ના. સંપ્રદાયનાં શાસ્ત્રો અને શાસ્ત્રોની દિષ્ટિએ સાવ સાચી અને સારી છે, પરંતુ વર્ણાજીએ પણ સ્વા. ના નામના બે વિભાગ કરવારુપ અત્યંત અવળા અર્થ કરેલી હોવાથી જેની દીકા કસંગી વિમુખ વિદ્રોહી પાકિસ્તાની આદિક કૃત્યિત શબ્દોથી બહુધા કરી છે, તે અક્ષર-પંથીઓ, પણ વર્ણીની ઉલાડી દીકા એનાએજ પ્રતિખનદી અપશબ્દોથી સારી રીતે કરી 'રાકે છે. કેવી હારી તે હતી દીકા એનાએજ પ્રતિખનદી અપશબ્દોથી સારી રીતે કરી 'રાકે છે. કેવી હતી તે હતી કરી 'સ્વામિનારાયણ' એ અખંડ શબ્દમાં બીલકુલ નિદ્ધ પણ અન્ય સ્થળે આવતા નારાયણ શબ્દને અવરમાં લઇને શ્રીહરિને તેના સ્વામી કહે, પછી ખન્તેનો સમન્વય કરીને (અમે જેમ અક્ષરપુરુષાત્તમ દીપીએ છીએ તેમ) એક 'નારાયણ સ્વામી' નામ કહે તે કંઇક અપરા દીક છે, પણ સ્વા. ના. શબ્દનો વિસાગ (નારાયણ સ્વામી' નામ કહે તે કંઇક અપરા દીક છે, પણ સ્વા. ના. શબ્દનો વિસાગ (નારાયણ સ્વામી' નામ કહે તે કંઇક અપરા દીક છે, પણ સ્વા. ના. શબ્દનો વિસાગ (નારાયણ

એટને અમૃક જુદા અને એના સ્વામી અમૃક જુદા) કરીને 'સ્વામિનારાયયું' અર્થ મેસાડે છે એ તો દરેક રીતે વિરુદ્ધ છે અને શીજીના તથા તાસ્વરૂપ નારાયયુંાના પચુ કોહ કરનારંજ આચરણ છે. એટલું જ નહિ પશુ એવા શબ્દાર્થ સ્વાં. ખાં. નાં ખરા શબ્દાર્થના તાદન વિનાશક છે પશુ કાઈ રીતે હેતુ નથીજ. જેમ હિંદુસ્તાનના વિનાશક પાકિસ્તાન શબ્દ છે તે પ્રમાણેજ છે એમાં કાઇપશુ સંશય નથી તે કેટલેક દિવસે સૌને જણાઈ આવશે" આ રીતે કરી શકે છે વર્શ્વિએ કર્યો એવા અર્થ ભાષાપાંચીઓએ પશુ કર્યો છે અને વળી સ્વામી શબ્દથી અક્ષર ગુણાતીતાનંદને દરાવનારા અક્ષરપંચીઓની પચ્ચુ પુષ્કળ ખાદણી કરી છે તો ભાષાપાંચીની પશ્ચુ અક્ષરપંચીઓ કડક ટીકા સખેયી કરી શકે તેમ છે. દીકા કરવાના સાગ તો સારા આદ્યો છે. પરંતુ બન્ને 'દોળી એ ધાર્યા' કે 'મેરી ત્રી ચૂપ અને તેરી બી ચૂપ' કે 'આવ્ય બાઇ તું પશ્ચ મારા જેવી શા' એવા અપ-ચાર ન સ્વીકારે ના સાર. અમને તેરી બી ચૂપ' કે 'આવ્ય બાઇ તું પશ્ચ મારા જેવી શા' એવા અપ-ચાર ન સ્વીકારે ના સાર. અમને તેરી એવી ટીક એક બીજા એકડમલ કરે તે અત્યંત અબીજ છે ઉપરના તત્વવચાર પૂર્વાપરના અનુસંધાનથી કરીએ તો બબે શુષ્કતાન પંચીઓ અને એકને નિંદતા અને એકને અનુસરતા વર્શી છે અને તેને ઉધાડા કે છાના અનુસરનારા બીજ ભધાજ ખળ પાખંડીઓ સ્વા. ના. નામના તદ્દન વિનાશક પાકા પરિદ્રોહી પાઈસતાની કારસ્તાની નાસ્તિક નિવંડયા છે, એમાં હવે સંશયને લેશ સ્થાન નથી અને સ્વા. ના. સંસ્થાપિત ઉદ્ધ્વસંપ્રદાયમાંતા બીલકુલ સ્થાન નથી.

એક વાત પ્રસંગાત જાણવા જેવી જસાવવા જેવી તાજી છે. સ્યા. ના. નામના અક્ષરપત્ચિકત અવળા અર્થના વિગેધમાં તા દજીપન વર્ષીજી અડમ રહ્યા છે. સુધા વર્ષ ર૮ અંક ૧૮ માં 'એક નર્વું પત્ર" એલું હેડીંગ ટીપીને "સત્સંગમાં એક નવા વર્તમાન પત્રના જન્મ થયા છે જેનું નામ 'શ્રીસ્વામિનારાયણ વિજય" છે, તે નાયાલાંલ તારાયણદાસ વ્યભભદ (યાંગિતા) વાડી, ભાટવાડા-વડાદરા છે. આ પત્રના પહેલાજ વધતા બીજો અંક અમને મહ્યો છે. ડેમા બે પાનાં **છે ને** વાર્ષિક રા. બે લવાજમ છે. સંપ્રદાયમાં વ્યક્તિ થાડી પણ વાંડા ઝાઝા એટલે પત્ર પસ સાઝાં જોઇએને ? એવા બધુ ડીક પણ સ્વાામનારાયણ નામમાં 'મિ" હસ્વ કરતાં શિખવું જોઇએ તેની મુધા" આ રીતે ટીપ્યું છે. આ કટુ કટાક્ષ અક્ષરપંથી સામે છે. આ પત્ર જોગી નામના ભેગી સાધના વિલાસના વાર્જી ત્રરૂપ હતું. અને બાચાસણ પક્ષની સત્યતા માટે શિખર ઉપરથી પડવા સંધીની પ્રતિગા કરેલી અને સંચાલકા સામે કાયદેસર પગલાં ભરવા માટે નંદાસાહેબ અને ચાકના હરિપ્રસાદભાઈ એડવાેક્ટની સલાહ લેવાના લેખી ધમકા આપી હતી. એવા પ્રયળ પક્ષ માથા સાટે રાખનારા હતા અને વડાદરામાં તે પક્ષના પ્રચારમાટે જ્યાં ત્યાં પાડીયાં લખનારા હતા તો પણ તેને અક્ષરપંથી પ્રમુખ તેમના માસિકમાં ઉધાડી નાડાસ આપેલી ક "આ પત્રને બાચાસણસંસ્થા સાથે કરા સંબન્ધ નથા" એ ઉપરથા એ બિચારા બ્રહ્મલટને કશી મદદ નહિ મળવાથી ઉટલાે સ્વયંચેજ વિરાધ કરવાથી અધ્યય નવમે મહિને અધ કરવું પડ્યું માન ખાતર "સ્વા. ના. પ્રકાશ સાથે જેડી દીધું છે" એમ લખીને તેના 🛩 ગ્રાહકાને બાકીના ત્રણ અંકો આપવાની કળ્લાત કરી છે. આ બધી ચર્ચા તેના અક્ષરપ્રકાશ માસિકમાં છે. 'યોગિના' નામની યોગી સાધને મળતી અટક ધરનારા પછ આ બિરું : સ્વા. ના નામમાં "મિ" હ્રસ્વ જોઇએ એવી ખબર નહિ દ્વાયી દીવ 'મી' લખા છે. એ બિચારાએ અક્ષરપાંઘકૃત અર્થના અનુસંધાનથી 'મી' દીર્થ કરેલા

% लाइ। यह प्रमान कि हा मा प्राप्त न

નિંદ દશે. આ અર્થને નિંદ માનનારા પણ લણાઓ 'મી' દીર્ધજ લખે છે. એટલે હ્યત્ર-ભટતા દેશ કહેવાય નહિ છતાં વર્ણીએ ભુલ કાઢવા પત્રની જાહેરાત કરી અને ટીકા કરી છે કદાય માના કે એ ભ ઇએ શુ. મું નને સ્વા. ના નામમાંના સ્વામી શબ્દથી જણાવવા માટે એમ કર્લું છે તો વર્ણીએ જે અર્થ 'નારાયણાના સ્વામી' એવા ખે વિભાગવાળા કર્યો છે એમાં પણ 'મી' દીધ જ રહે છે હસ્ય થાય એવું અદસ્યા સત્ર નથી અભણની ભુલ કાઠવા જતાં ભણેલાની ભુલ ખુલાર આવે છે. 'ન બાલ્યામાં નવ ગુયુ' એવી કહેવત છે.

જો ખરં ખુલ્લું જ કહીએ તા બન્ને વિમુખ પંચા મધ્યે અક્ષરપંચીને કંઈક ઠીક કહેવા પડે, કારણ કે તેમણું નારાયણ નામ કે જે સર્વ શાસ્ત્ર નિર્દિષ્ટ હાઇને મૂળ પરમાતમાને ઐાળખાવનાર અસાધારણ છે તેતા શ્રીદરિને વિષે રાખ્યું છે. સ્વામિ શબ્દ તા ગુણલેશને લીધ ખેછ અવર વ્યક્તિએ નો વપરાવે: हे વાચી વહીં છ જેમ 'નારાયણસ્વામી' શબ્દને સાધુ સંત્યાસી દેખાવવાળા માને છે તેમ એક મનમાન્યા સાધુ સ્વામીમાં દુરાશ્રદભર્યા પક્ષપાતથી લઇ જાય. જો કે અંદાય ચિકૃત અર્થ તો અતિ દૂધ્ય છે પણ આપાપ ચિકૃત અને વર્ણી-કૃત વામાર્થની અપક્ષાએ કંઇક ડીક છે. આમાં સાસ્ત્રીજીની દશા તા ત્રિશંકુના જેવી 'अने। भ्रष्टस्तता भ्रष्टः' थाय हे. अक्षरप'यी साथै पाडा विरोधी तरींड प्रसिद्धमां आवीने ખા: ંયીમાં કંઈક સાર લેવા ભળ્યા તા ખરા પરંતુ એમને પણ સંપ્રદાયવિસ્દ બાજ કુસ ગી વિમુખ ખંડખાર તરીકે જાહેરમાં જણાવ્યા છે, એટલે એમને તા એક્યમાં સ્થાન નયી, સાંપ્રદાયિક શુદ્ધ શાસ્ત્રીય માન્યતામાં પણ સ્થાન રહ્યું નહિ. આવા દેખીતા દાષોને વર્ણીજી શાસ્ત્રી પ્રકાશક તંત્રી થઇને ક્રેમ જોતા નથા ? એક સ્થિતમાં રહેવું જોઇએ.

वर्षाळिंभे 'अक्षर पुरुषातम' आ इश्पित भंड राज्य मध्ये इंडत अक्षर भाटे बख કહ્યું છે. પણ પુરુષોત્તમ માટે કશું કહ્યું નથી તે કહેવાની પ્રસંમાત જરૂર છે. પુરુષોત્તમ સબ્દ તા ગીતા વિગેરમાં શ્રીકૃષ્ણપર સ્વયં ઘટાવ્યા છે શ્રીજીએ પણ એમજ કર્યું છે. 'અમે બાચાસભુવાળા શ્રીકૃષ્ણને માનતા નથી' એમ શ્રીજીસ્વરૂપદાસે સાક્ષીમાં કાર્ટ મધ્યે કહેલું એ ઉપરથી જજમેન્ટમાં પણ તેની લાંબી તોધ થઈ છે. શ્રીકૃષ્ણને તો અક્ષર થશે પણ સાવ પ્રાકૃત માણુસ કરતાં પણ નીચે ન ભરે ગુ.સ્વામીના નામથી. ગુધાએલી વાતામાં ગાઠવ્યા છે. એક ખેડ લેખકે એમ લખેલું યાદ આવે છે કે પુરુષાતામતા શ્રીકૃષ્ણને કજ્ઞા હે માટે તે શબ્દથી શ્રીજીને ન કહેવાય. એક વિસુખે એમ પસુ કહેલું છે કે શ્રીજીતા વાચક શબ્દા તો ધનશ્યામ સહજાત દ સ્વામી विभेरे छे पश् पुरुषात्तम नारायम् आहिक निक मेटले अक्षर प्रयोभागे नारायश् शक्ट અને પુરુષોત્તમ રાખ્દથી વ્યવહાર કરી શકાય નહિ. કરતા દ્વાર્ય તો તે લોકોને છેતરવા પુરતું જ હશે. સાચા નિહાંતમાં તા પુરુષાત્તમેય નથી ક્રકત એક અક્ષરજ છે. અક્ષર સાથે પુરુષાત્તમ શબ્દ સ્વયંથે રાખ્યા છે તેતા સ્વામિનારાયણ સંપ્રદાયથી જુદા વાડા જ્ણાવવાના વહીવટ પૂરતા છે. ધૂન્ય ભજનતા 'ગુણાલીલાનંદ મૂળ અહ્દાર સહજાનંદ એક પરમેશ્વર' એનું કરાવામાં આવે છે. પુરુષાત્તમ શબ્દથી કશુંજ લજન થતુ નથી એ એમાં ખાસ સ્વક છે. એટલે / p એમને મતે બન્ને મંગળ રાબ્દાે નિરમંક છે. લાકાને છેતરીને જુદા પાતાના વાડામાં પાડવા માટેના એ શબ્દા સાકૃતિક રાખ્યા છે. એકાંત તાનતા મનઃકૃદિયત નિરક્ષર અક્ષરમાં છે. પશ્ अक्षरातीत पुरुषातमभी नथी, अप्रकृत यह कर्त् हावाथी हवे अधिक हिन्द होने

હવે જ્યારે નાસિષ્ટાય વર્ણીજીએ 'નારાયણોના સ્વામી' એવા અર્ધ ઉઠાંત્ર કર્યો, તા તે કપરથી તેમના વચ્ચે સેવક સ્વામિભાવ આવ્યો. એટલે લક્ષ્મીનારાયણ નરનારાયમ કૃષ્ણનારાયણ આદિક બધાજ નારાયણા સેવક ચાકર છે અને શ્રીજી તેમના સ્વામી ધણી છે. क्यारे अवेशक संभन्ध आठ्ये। त्यारे ते वय्ये त्याव्य-व्याप्यक्तात्र, आवियावारसात्र, नियाभ्य નિયામક ભાવ અને પાલ્યપાલકભાવ સબન્ધ એવાં મેં આવી ગયા. એટલ આતમા भरभात्मा वन्ये केवा तहन भृथइ संभन्ध अत्यादि शास्त्रान्त निश्चित इये छ ते नारायणे। अने श्रीक वस्से आव्या. એટલે અલુરપંથી अने आपापंथी विभेरे अदिमुं भाभे तेमती મન: કહિયત વંદેલ શાસ્ત્રગ્રસુ અવતારદોર્દા વાનામાં જે યુજય ધ્યેય અવતાર-અવતારી વચ્ચે અપ્તય તિક વાસ્તિવક બેદ પાડવા માટે દૃષ્ટ દર્શાને, જેવાં કે—ચાકર ને બાદલાવ, પગરખાં લખરખાં ચખરખાં ને શેરખાં, માંચરોર દશશેરના પત્થર ને ચમકતા આખા પર્વત, તાર ને तीरनी नाभनारी, भंडीया राज्यमा ने अक्ष्यती राज्य, सूर्य मंडण ने सूर्य, नारा न यंद्रमा, वहवायां ने सरकार, वहवायां अर कीया ने अक्ष्वर्शी अराशीया, अभर व ने राज्य, पुत्रवादी ने ગારડીરવાદી, કડવી લીંબોળી ને મીડી ૨.૬૫, ચારીયા-બાવળીયા ને મુલાબ માગરા, આકડાન કૂળ અને આંખાનું કૂળ, મુંદાં અને સાકર, ઈત્યાદિ અનેક આપ્યાં છે તે વર્ણિમને પણ આવશે. આ અમદષ્ટાંતા સંપ્રદાયના ક્રાઈ મુખ્ય ત્રાંથામાં અપાયાં નથી. સત્મ ગિછવા વચનામત શિક્ષાપત્રીભાષ્ય વિગેરમાં તા નડ, સૂર્ય, શુક્છ સોંભરી વિગેરે યોગિઓ અને યોગેશ્વર પુરુષાત્તમ શ્રીકૃષ્ણ અદિકનાં સંગત દૃષ્ટાંતા તદ્દન અભિન્નતા સાધવાને પ્રસંગે સવિવેચન અપાયાં છે સ્યા. ના નામના સંપ્રદાયમાન્ય શાસ્ત્રીય શુદ્ધ અર્થ થકી અવળા અર્થ અશાસ્ત્રીય ખંડીયા કરવાથી કેટલી અનર્થ પર પરા અવર્ણનીય આવે છ तेने वर्धी शास्त्रीण शांतिथी वियास्थी। आ तेमना अपित्रधांतनुं भाउन शास्त्र पृथ्वित्ये ઉ સં. માસિકના સાતમા વર્ષના અોમાં સવિસ્તર આપ્યું છે. આ પ્રસંગથી એક એવા विचार ઉદ્ભવે છે કે-અક્ષરપંચી ભાષાપંચી વિગેર વિમુખા જે આ અવતારદાહી શાસ્ત્રેલ્યુ નરકગામાં માટી મહેનત કરી રજ્ઞા છે તે તે! કૃષ્ણનારાયલ નરનારાયસ લક્ષ્મીનારાયસ અહિકન સાવ નીચે જવાદિ તુ જ પદે ઉતારી પાડીને અને તેમના ઉપ્લવાદિક ભક્તાને પણ ભષ્લસ-અતીય પદ હતારી પાડીને અને શ્રીજીના સિત્રધાનવાળા મુકતાત દાદિકાને પણ અમુક મનઃ-डियत देश्य आरोपण डरीने पाताने ते सर्वेना उपरी अवतारी मूण अक्षर हे अनाहि મુકત ચર્ધને કે શ્રીજસ્વરુષ થઇને બાળા લોકામાં સર્વોપરી મિચ્ચા મહિમા ગાઇને પૂજાઇ भावाते। અધમાધમ ભાગવિલાસ પર્યવસાનવાળા સ્વાર્ય ઉદ્યાહા છે. આ વર્ણાજને તા तेवा करो। स्वार्थ नथी तो अवा अवतारहोडी शास्त्रविरुद्ध अर्थान्तर करवानी करूर शी ? એ કાંઈ સમજાતું નથી. એવા અસમીચીન વાદાના નિરસનથી હવે અલ છે.

सं प्रहायना प्रथमायार व्यने प्रथम सहगुरुषे हरेवा स्वा. ना. नामना शास्त्रीय शुक् નિર્ભાધ અર્થની દિષ્ટિએ દેખીએ તે। એક ઉપાસ્ય દેષ્ટદેવ વિષેજ ચાગરહ અખાંડિત સ્વા ના. નામતા મનસ્વી વિભાગ (અમુક સ્વામી અને અમુક નારાયણ) કરીને જુદાજી અનય મૃતિ અર્થમાં દુરન્વય કરનાગ અક્ષરપંથી તથા બાપાપ યાંએ ઉપરના લેખમા इरेबी इड्ड टीइायी शरभावात हे सहायातातुं हे अधिवाद के ही हारण नथा. डेमहे लेमहे આખી ખાદણી સુધાદારા સત્સંગ સમાજમાં ખડી કરી છે તે શાસ્ત્રી પ્રકાશક વર્જી શ્રેષ તમારી પરિપુષ્ટિમાં જ મસ્તકાર્પ છુ ઉધાક કર્યું છે અને સુધા માસિકને મુધા કુધા રીતે મહામહેલ क्रिमतेम यहावे छ ते पान तमारे माटेक है. ड्राई दितेयह डेईड स्था। डरे छे ते भीजारे સામા ખાત્રે છે અને અપૂર્વ અવળુંજ ભાલે છે એ એમાં નિદર્શન છે. વળા સ્વાર્થયા

માંખત્ય કે અત્રાનથી કે સંપ્રદાયના વહીવટ પ્રત્યેના દેષભાવયી અમુક અંશે પુષ્ટિ આપનારા વન્ને દેશમાં ઘણા લેભાગ વબાદ મળી આવે છે વળા જુનાગઢ દેશતા બહુધાજ તમારી પરિપૃષ્ટિમાં છે એ એના , આંતર બાહ્ય અપલક્ષણોથી જણાય છે. એ ભાભત બીજા ક્રાઇએ નહિ पણ લુનાગઢવામી વર્ણીએજ એક પરમસ્તહી કેપર તા. ૫-૯-૩૩ ના રાજ રાજકાટયા લખેલા હસ્તાક્ષરી પત્રમાં - ''બી જ જણાવવાનું જે હાલમાં જુનાગઢમાં જંડ अवृत्ति वृश्विक कडम्यी वधती व्यव हे. तेजा अधिमारीने अनुसरी गर्भेंदा है।वायी તેમાં ક્રાઈ આડે આવતું નથી પણ મદદ કરે છે એટલે પ્રાત્સાહન મળે છે......એતા બધુ ડીક પણ સ્વામિનારાયણ સાથે તાે તેને સંબન્ધ પણ નહિ, સ્વામીની જય ને સ્વામીની વાતા. (પાત વર્ણી પણ એ ત્રણ આવૃતીએ છપાર્વાને વેચતા) વચનામૃત પણ વાંચવાનું નહિ. ને બધાને સ્વામીની વાતાના કપદેશ ને સ્વામીની મૃશિઓની પૂજા. શીજની કશી જરૂ નહિ તા અન્ય દેવ કે સદ્યુરતી તા ક્યાંયાજ દાય, આમાં આપણે અસહા એટલાં જ ખતે છે કે ખોટા ચમત્કાર ખતાવી માણસેન્તે શ્રીજીની ઉપાસમાંથી પાડીને ખંડ વધારે છે જેયાં એાંડલ વાડીમાં પડેલાને પેત્પણ મળે છે. મહિરના રાટલા ખાવા ને વસ્ત્ર વાપરવાં તે પાયભ સામાત્રાળાને કરવું એ બધુ આપબને અસલ લાગે છે. મંદિરમાં માણસે. ઘણાંક ભજન પણ સ્વામીનું જ કરે. એને સ્વામિનારાયભની જરૂર નથી, હમણાં જુનાગઢમાં વામનજયાતીનું વ્રત પણ ન કર્યું. એમના ઉપદેશ એવા છે કે આપણે અન્ય અવતારાની જયંતી કરવાની જરૂર શું? આપણે અવતાર કરતાં શ્રેષ્ઠ છીએ. ક્રીર્તનમાં કૃષ્ણ નામ આવે તે ફેરવી બીજી નામ બોલાવે. 'પાઢે પ્રભુ' એ કીર્તનમાં "શ્રીનારાયઅ દિત્ર્યમ તે" એ પ્રમાણે બાલેજ નહિ. એટલે કે અન્ય દેવનું નામ નહિ કે અન્ય સદ્યુરતું નામ નિ तेम वयनामृत के शिक्षापत्री नहि. स्वाभीनी मृतिनी पूज ने स्वाभीनी वातानं वायन અને બહાર નિકળેલાઓને પાયસ. અન્ય દેવા કે અવતારાનું ખંડન. આ પ્રવૃત્તિ વધતી જાય છે તે અધિકારીઓના ખ્યાનપર મુંછી કાઈક અડકાવવાની જરૂર છે...આખા લંપ્ર-हायमां के महिरनी प्रकृति अने वात संप्रहायना सिध्धांतयी तहन निराणी छ ने बती પણ અત્યારે વધતી છે" આ રીતના ચાખ્યા રાજ્યામાં નિષડક જણાવી છે.

વળા મારી ઉપરતા તા રત-૫-૪૧ તા રાજના રાજકારથી લખેલા હસ્તાક્ષરી પત્રમાં ''હવ આપે જેમ એક 'અક્ષરપંથ"ના હત્યતિ કહી તે હાલ સંધીની તથા તેમના સાહિત્યનું પહ્યુ વર્ણન કર્યું' હવે તેમણે ''અક્ષર પુરુષોત્તમની'' મૂર્તિઓ ચિત્રની તથા ધાલ વિગ્રેનની પધરાવવા પ્રવૃત્તિ કરીને પધરાવી તેનું પણ વર્ણન થથાથે' કરવાની જરૂર છે. પૂઝી તેઓ ''સ્વામિનારાયણ'' એ નામમાં એ વ્યક્તિના સમાવેશ કરે છે તેનું પણ ખંડનાત્મક સિવસ્તર લખાણ કરવાની જરૂર છે. ગુ. સ્વામી સાથે શ્રીજીની મૂર્તિઓ જેતપુરમાં પધરાવવી એવી સદ્યાલમુકંદદાસજી સ્વામીની ઈચ્છા ખરી અને તેથીજ આખા સંપ્રદાયમાં કાર્ક સ્થળ નહિ તેવી ''સ્વામિનારાયણ'' એવું તેમણે મખ મંદિરમાં રહેલી શ્રીજીની મૃતિનું નામ રાખ્યું છે. તેઓ તેમને ''સ્વામી વિશિષ્ટ અનારાયણ'' માને છે. 'સ્વામી' સ્વરુપ છે અને 'નારાયણ' સ્વરુપી છે તે વિષે કરમશદના એક્સાર્ય તાથાલાલભાઇ ભાળસભાઇએ છપાવેલ ભાગવતધમ' રહસ્યનો ખીજો ભાગ મેળવીને વિશિષ્ટ પધરાવી તેમાં 'મૃજઅક્ષર' લખેલું હતું ને તે સમયે જીનાગઢના કાંદારી સંદરીયાણાવાળા

आपासात क्रमनतात हना तेले डहाती नाण्युं हतूं. ते पांछु हाभव यथुं छे, ગેંડળમાં સ્વામી નાર્યગૃદામજીએ ધર્મશાળાના સિંહાસનમાં છળી ગુ. સ્વામી શ્રીજી સાથે પધરાવી છે તે 'મૃળ અલ્લર' એમ લખાવેલ છે. જુતાગઢ પ્રહ્નચારીની જગ્યામાં શ્રીજીતી છત્રીને કેક.એ સ્વામિની છત્રી ખેસારી હતી તે તમારા પત્રથી (કા ચતુર ભગતના સમયમાં) કાઢી ત્યારથી જીનાગઢી અક્ષરીઓએ આગ્રહ કરી ગામાગામ સિંહાસનામાં સ્વા. મુ. ની મૃતિ બેસારવા માંડી આ કામમાં કા. યુ હરિતારાયબુદાસજી પણ ખાનગી અનુમાદન આપનારા છે અને એ કામ કરવામાં શાસ્ત્રી ધર્મજીવનદાસજી પણ છે અને બીજા મૂર્ખાંએ તો ધણા છે. મમે તેમ હા અને કરતા દેશ પણ આ કાર્યે હવે પછી પણ ન થાય તેવા આસાર્યાં થી તરફથી લુકમ નીકળવા જોઇએ. હમણાંજ ગોંડળ પાસે એક વેક્ટી ખામે ગામમાં શાસ્ત્રી ધર્મ પ્રસાદદાસ્છળને ચિત્ર પ્રતિમા પધરાવી તેમાં એકજ સાથે ઉપર સામ ગામ શ્રીછ અને શુ. સ્વામી છે તે નીચે સ્વા ખાલ. તથા સ્વા. નારા. પણ બેરુ ા છે. અને સાંભળવા પ્રમાણે પ્રત્રટસ્વરુપ સ્વા. નિર્મુખ્દાસજી અને સ્વા. ત્યાગવદલ મદાસજ અને સ્વા. નીલક દેદાસજીની મૃતિઓ કે ફાેટાઓ પણ પધરાવાય છે. ્ગુ. સ્વામા સાથે પૂજાવામાટે ઘણા આધુનિક જોઇન્ટ થયા છે.) સ્વામિનારાયલ એ નામચી હજા સુધી કાઈ મ દિરમાં ધાતુપ્રતિમા પધરાવેલી જોઈ કે સાંભળા નથી તે જેતપુરમાં पंचरावी. पंचरावनारा के साथेना पंख् के प्रसंगे क्शी समक्त्य मेलव्या विना के अर्था કર્યા વિના પધરાવી દીધી. (આ કટાક્ષ આચાર્યાદિક પ્રત્યે કરેલા છે) આપણા મંદિરમાં ધાતુ પાષાસુની મૂર્તિઓને માથે કેશપાશ જેમ મસ્તકની ઉપર તથા પાછળ પણ દ્વાય છે ते केतपुरमां नथी. आपला मस्तड केवांक है. अस्तु गमे ते धरख्यी है। परंतु संप्र-हायमां अत्यार सुधी डाઇ स्थणे न हाय तेतुं ते। छेक. आ अधी यथी पखु लेशा" આ રીતના અંતરના બળાપાના શબ્દા લખ્યા છે. આ જોતાં જીનાગઢની પુષ્ટિ સુની જાણીતી જગજાહેર છે (જેના વર્ણીએ નામથી નિર્દેશ કર્યો છે એવા ગિરુકુળ પ્રણેતા શાસ્ત્રી ધર્મ જીવનદાસજીએ મુ સ્વામીની વાતા છપાવાની જાહેરાત કરતાં, તે જાણતાં આચાર્ય શ્રી तरक्षी ना लभी दती. क्यां तेने नांद अशीने कपावीने काहरमां मुश छे. अटले वर्धा अहे छे ते भराभर छ विद्यार्थीयोने पशु अक अक्षरविद्या क्षेत्रुविशः) विणा नारायश्य के लाएने श्रीक्रस्वरूप महाराज तरीके भाननारी लकनारी में जाती भाषासभवाणामा समावेश છે. આમાં સંશ્યવાળાએ તેમના મિથ્યા નામે ગાઠવેલું ગામડી ગુજરાતી ભાગવત અને તેવી ગીતા અને તેવી પ્રસ્તાવના વાંચા લેવી. એથીજ એ ભાગવતના ખનને ત્રાચારીએ M. લેખીત અનાદર જાહેરમાં જણાવ્યા હતા. ભાદસ્થુવાળા પુરુષાત્તમની મંડળીના પણ એમાંજ સમાવેશ છે. આ પણ એક પુસ્ટિમાં વધારા છે. વિંદવાણવાળાએ તા પ્રથમ 'અક્ષર-પુરુષોત્તમને મંદિરમાં પધરાવ્યા હતા પગુ પાછળથી ખેલુ ઉદ્ગાપાહ વિમુખપશ્ચાના માડજી हरणार विजेरे तरक्षील यतां नाम हेरवी नाप्युं हतं. (आ येत्रय नथी.) अने काहेरभां तेने। અનાદર જ્ણાવી દીધા હતા. જતાં પ્રચ્છત્રપણે પુષ્ટિ આપનારા તા ત્યાગી ગૃહસ્થા હશેજ. િક ખર્દુના-એમદાવાદના ચાલુ ધ ધુ. આચાય શ્રીએ તે પરિપૃષ્ટિની હદજ વાળી દીધી छे. छप्यामां सास्क महाराज अने भारतारी राक्छलाई तथा हाहारीने माइसीने भाया-સણીયા સ્પેશીયલ ગઈ તે વખતે મંદિરમાં ઉતારીને સારી સંભાવના કરાવી હતી. વળી

જરેર શી ?

ક્સીય શુદ્ધ
(ડિત સ્વા.
જીદાજીદા
તા લેખમાં
ક્રેમક જેમણે
ત્ર બહુ જિમેજ
તે મહામહેતે
તે ખીઝાઇને

સવાય થી

આ

1-1

22

PMI

2 2

541.

રા તે

3514

ग भन

12031

(અએ)

:બવાને

. અર્યો

भावे के

स्पित्ये

, जीया

वाकारक

24. (350)

अध्वस-

45 भनः-

કુ અનાદિ

A YMY

र्शिक्ते ते।

અદ્વાર ધાંડે તેથી પાર શહકવાની જરૂર નથી. સ્વા. ના. નામના અવળા અર્થ કરનારા તેા ઉપરના બધાજ હૈ: ' તેમને માર્દમાં લેવા પડ્યા છે કિ. બહુના-અમદાસાદ દેશ આખા કહીએ ते। ચાલે તેમના વચનામૃતાની થથી પ્રસ્તાવનામાં શ્રીદર્િના અવતારના हेतूंका કहेतां 'स्वकीयावतारास्तरीयाध्य मक्ताः' आ यतुर्थं हेतुमां (अर्थ-पेताना अवतारी अने तेमना ભક્તાને પાતાની ઉપાસના અને ગાનના જાય આપીને તેમને સ્વધામ પ્રત્યે તેઠી જવાના

वियारथी अ.च्या है) आ राते चेरण्णा कछाच्या है. र राम मृष्णाहि साक्षात् अवतारे। अने तेमना हिंद्ववादिङ अवता अर्द्ध वर्षांथी ब्रह्म खु विनाना के द्वार्श अनुवास्य स्थले અદ્યાપિ રઝળતા હતા તેમનું કલ્યાણ કરવાના ખાસ કારણે સ્વામિનારાયણ આવ્યા છે)

આ જોતાં 'નારાયણાના સ્વામી' એજ અર્થ સ્વત: આવ્યો. જ્યારે આવાજ અર્થ આવ્યો त्यारे अमहावाहना मुख्य नरनारायम् देवती सर्वोषरी भहतान् अने महेनतन् शुंधशे ? भाषानी

વાતમાં નીચે સાતમે નંખરે તેમને ગાંક્યા છે. ખન્ને આચાર્યોને તા ધર્મ આચાર કે કાઈ

हाननी के व्यवस्था भर्याहा के अधारखनी क्शी अधिशा नथी. 'नानाबादानुरीधाय' चेना जेवुं व्यायरीने व्यथ मेणववामां कृतक्रता मानी है।य चेम लासे छ. जेटने

हपरना लक्षाक अक्रक पंक्तिना क्टी में ते। लड़ भेरदुं नथी. अपरना अंहाक अपर

જध्ये ते। अद्धा संग्रहाय अवणा अर्थभांक भय्या, रय्या, प्रयो यह रखी छ उपराक्त ખરા અર્થને સમજતા હોય એવા ભાગેલા પણ ઉપરના વિમુખ વાતાવરના વૈર્ધત થઇને

Gपरना भाक्षपंथीओ केतुंक, कश्यवा सभवा मंडी जाय छे भई इंडीओ ते। किश्चित

बेत्ति तत्वतः' स महात्मा सुदुर्लभः' श्रेभां अखा प्रभाशे ७५राअत स्वा. ना.

नामनी अन्तर्थे अभाषं अर्थं समकनाराओं हार्श अंह विरक्षाक भणी आवे. नास्ति नध्दे विचारः' अभ छ દું કામાં કર્યોએ તો અવતાર અવતારી વચ્ચે તત્વતઃ બેદને ભણુનારી બધીજ બાલ અબાલ મંડળીઓ અંતે એવાજ દુરભિપ્રાયમાં દાખલ થનારી છે. સુધાના તંત્રી અને વર્સી છતા શબ્દામાં કદીએ તા તેમને ત્રીજા ચાથા નંખરના અંદરના નવા વધારાના दुसं शीक बहेवा पडे तेमक शिक्यता तथा तत्स्वरूप नारायलीना असल महाद्रोह अरनारा तेमक उपास्य प्रिष्ट्रदेनो वाये स्या. ना नामना विनाश करनारा योष्ट्रभा आसुर क्रेवा મડે. ત્રીહરિતો શિક્ષાપત્રીમાં કૃષ્ણુ અને કૃષ્ણના અવતારાનું યુકિતથી (ગુ સ્વામી અને અબજમાયા વિગેરેની વાતામાં ઉટાંગ બતાવેલી) ખંડન કરનારાં શાસ્ત્રોને નંદ માનવાનું श्रीभुण हुले छ ते आर्क लाखुदे. वणी श्रीदिय सं. प्र. र मा १७ मां मूणश्रमी (गु. स्वाभी) ना पुछवायी १ ३७ तथा तेमना व्यवतारी तथा तेमना लडताना द्रोड કરવા તે અસુરાતું મુખ્ય લક્ષ્મ છે." એમ કહ્યું છે તે આજ જાણવું. રામકૃષ્યાદિ અવતારોની અનવધિ અવગસ્તા કરવાજ સ્વા. ના. નામના ખાટા અર્થ કરવામાં આમુરભાવ वापयों छे. को आ अधी आजतनी आस्तिक वैष्णुवी कनता के के क्रेडिमण्ड अवतास्ने પરિપૂર્ણ માનીને ભજનારી ભાવિક છે તેમને ખત્મર પડશે તે ઉપર ગણેલી તાફાની માંડ ટાળીને ક્રાઈ સંપ્રદાયમાં તા નહિજ પણ હિંદુ જાતિમાં પણ શુભ સ્થાન નહિ રહે એવા क्षयं ३२ अन्य हिंदव संप्रदायने यवाने। जाशीने अभे चेतवशी वागशीयी आधी છે. અમતે કેટલાક લાકમાં સારખ રાખવાના સ્વભાવવાળા કહે છે કે માતું વિષમ મ કહેવું જોઇએ. પરંતુ તે શિજીના મત નથી. વિમુખને વિષમ કહેવું જ જોઇએ. વાંચા

આફ્રિકા મોંબાસામાં નવા મંદિરમાં અક્ષરપુરુષાત્તમની. મૃતિ પધરાવાના પ્રસિંગ પુષ્ટિમાટે આફ્રિકાવાસી સમસ્ત સત્સ ગીએ પ્રત્યે ભારે ભલામણના પત્ર પાતાની સકી શિક્કાવાળા દાદુભાઇ હરમાનભાઇને લખી આપેલા (જે જપાઇને બહાર પડયાં છે) બાચાસણવાળાએ પણ પાંચ હજારની સેવા લાલજી મહારાજની અને જપેયા મંદિરને પાંચહજારની સેવા કरीने तेमने। अहला वाल्यानी वात तेमना मासिकमां काहेर करी छे. अ शते आवार्याती પુષ્ટિ તા બહુ કોંમતી કહેવાય તે બાચાસણવાળાને મળે છે. કારીએ બાચાસણીયા સ્પેરીયલ मि त्यारे तेना महत गर्वेया ल क्तिक्यनहास अने शास्त्री श्वेतवेदु इहासे अपेश के शक ગાડાળા વાલ્યા હતા. વધુમાં તે અન્તે મહતે યતા શાસ્ત્રી, જોગી વિગેર વિમુખાની હદ જારી પ્રશંસાના પત્રો લખેલા. આ બધા ઇતિહાસ બાંડ માસિકમાં છપાઇને બલાર અાવ્યા છે છતાં આચાર્યે કર્યું કહ્યું નહિ અને કર્યું નહિ. આ બધી પ્રચ્છલ પરિપુષ્ટિ સમઝ્તી. હાઇકાટના સરકારી એડવાકેટ રા. રા. હરિપ્રસાદમાઈ મંજીભાઇતા તેમની પાછળ ક્યાંજ કરેજે. આવી પુષ્ટિ મળતી દાવાથી તેમને શરમાવાનું કે સ ક્રાચાવાનું કારણ નથી. હોંક્યા રાખા. અંદર પેસવાની શી જરૂર છે?

🖊 હવે બાપાપ યીનું પ્રકરણ ઉદેલીએ—તેમણે પણ શરમાવાનું કે બ્હીવાનું કશું કારણ નથી. ભલે લેહિ ગમે તે કહે. જો કે જાહેરમાં બાપાપ થી જ ગવાય છે પણ બીજા જટાશ કરેલાઈ, સ્વામી હરિચરણદાસછ, પા. દેશાઇભાઇ વિગેરે ઘણા બાપાઓ એમાં જોઈન્ટ છે. તેમાં ત્રણ જણની ત્રિકુડી મનાય છે. ત્રણેયના ફાટા બેગા કે જીદા મદિરે કે ઘરે સાથે રાખીને ભજવામાં આવે છે (કારવણગામના સ્વા. ના. મંદિરમાં ત્રણેયના ફાટા પધરાવ્યા છે, તેને પ્રશામ, સ્તુતિ, પ્રાર્થના પહેલી કરવામાં આવે છે અને એમની જય બાલવામાં આવે છે. કેનું મંદિર ? અને કેનું ઉપાસન પ્રવર્ત છે ? સ્વામિનારાયણ તો ગોણ જ. આ સકત ત્રિકુંટીના ઉપદેશ માટે ગામડાંમાં પણ કરે છે. કેવું અવળું ચલવે છે ? તેને કાઈ યુજનાર જ નથી. આ બધું એમાં નિદર્શન છે.) ગુરુલેદ હશે પણ માન્યતા તા એકજ મળતા છે. "અત્યારે એ ત્રણજ શ્રીજીનાં ભાળ યોવન વૃદ્ધ સ્વરુપ લાકાના આત્યંતિક કલ્યાણ કરવા સંપ્રદાયમાં ભિરાજે છે, શ્રીજી તા પરવારીને ધામમાં પાછા પરવરી ગયા છે. તે કાઇનું કલ્યાણ કરી શક્યા નથી અને તેમણે કંઈક કર્યું છે તે કશા કામમાં આવ્યું નથી આ ત્રિકેટીના આગમન પછીજ ખરે કલ્યાસુ શરૂ થયુ છે" વિગરે તેમના ખાનગી ઉપદેશ છે. પંચમાં જે કાઈ પેસે તેને અનાદિ મુક્ત કહેવામાં બધાજ એકમતીયા છે. જટાશ કરને નામે ગાહવેલી तमना मिक्सा परया विभेरती भे देवशीवाणी वाता अरवखना महिरमा रहेता सामा लक्ष्त भे ભાગમાં છધાવી છે અને સ્વામા હરિચરણદાસજીની વાતાતા સંગ્રહ લુણાવાડાના રમણુલાલ ભટ छपाव्या छ तेवांयतां ६ परते। हुराय्य सुत्राने समन्त्रय छ त्या पंयने रुथिमं उपा कहेवामां व्यावे છે. એમાં સ્ત્રીપુરુષાની સેળબેળ સવો ગે ઢાવાયી વામપ થીનુંજ એક મેંડળ કહીએ તા ચાર્લ, ઉપર-નાને સંપ્રદાય બહાર કરેલા એવું પણ લખાશું તેમની વાતામાં વિવેચનથી છે. આ જોતાં હુડાની ે પેઢે એકલા મહિનગરવાળા ભાષાપંચી ગવાયછે. પણ પ્રસિદ્ધ પ્ર²છન સાથ તા બહુ છે. પેટલાદી મ સાતી વિગરતી મળગુથી પણ ઉપરતાને મળતી દેખાય છે. માનેલા ગુરુનેજ ભજવાથી ક્રમ્યાણ યાય એ એમના સવેના મુદ્રાલેખ છે. આ દબ્દિએ જોઇએ તો બાપાપથીને પણ મુબ્દિ સારી મળે છે. જેથી સંક્રિયાવાની કે બ્હીવાની જરૂર નથી. કોઇ અંદરનાજ બાપાપથના અત્મારના પ્રમુખ મુક્તિક્વનદાસજનું મુક્તિક્વન કે મુક્તિક્વન બાપાળું જપાવીને બલે

વચનામૃતાને - 'સત્મ મના દોહી હોય' ને પરમેષાનું ને માટા સતનું ઘસાનું બાલતા हाय त्यारे तेने ती आ आख़ केवुं वयन भारवुं पख विभूभनी आवण निर्भानी ચલું નહિ તેજ રહું છે' . પંચા-પ; અને જેને સ્ત્સંગયકી કંઇક પાછા પત્ર પડી ગયા હિય તેને આગળ માન રાખવું પણ તેથી દખ ઈ જવું નહિ ને પ્રેશ્ન ઉત્તરમાં તેના वेंछ ७५२ वे मु क्षायलु" होते. ६) 'तेम आ संसारने विषे के ओवा पुरुष होय के આપણે તેા બધાય સાધુ સરખા છે કેને સારા ન સા કહીએ કે તા તે સત્સંગી કહેવ તા હેય તો પણ તેને વિમુખ જાણવા (સત્સંગમતે સંપ્રદાયની દીક્ષત ળાનેજ સાધુ દહેવાય અને જે પુરુષ એમ જાણે જે "આપણે કાંઈક અવળું સવળું બેહીએ તેર આપણે માણસ વ્યવસુષ્યું લેશે" એવી રીતે પાતાની સારપ્ય રાખ્યા સાર્ં ભગવાનનું કે ભક્તનું કાઈક ઘસાતું ખાલે તે તેને સાંભળી રહે તે સત્સગી કહેવાતા હોય તા પણ તેને વિમુખ જાણવા? (મધ્ય ૬૦) (સંપ્રદાયમાં એવી સારપ્ય રાખતારી ઘણી અક્તિઓ છે.) 'અતિશય श्रवीर अधने જવાત દેવા પણ પાછપલાવની છાયામાં ભગવાનના ભક્તને દળાવું નહિ......અને લાકમાં એમ કહે છે જે સાધુને તેા સમદિહ જોઇએ' પસુ એ શાસ્ત્રના મતુનથી. દેમ જે નારદ સનકાદિક ને ધ્રવ પ્રદ્વારાદિક તેમણે ભગવાનના ને ભક્તનાજ પક્ષ રાખ્યા છે. પશુ વિમુખતા પંચ કાઇએ રાખ્યા નથી. અને જ વિમુખના પક્ષ રાખતા હશે તે આ જન્મે અથવા બોજે જન્મે જાતા જરૂર વિમુખ શશે' (મધ્ય. યુ) ઈત્યાદિ. સ્ત્રા. ના. નામનાજ ઉટાંગ અર્થ કરનારા તેા સર્વોપરી વિમૂખ કહેવાય અમે જે અક્ષરપંથી માટે ખંડનાત્મક લખાણ કર્યું તે સ્વત: નથી પણ વર્ણી છતી મહુ જીતી આજ્ઞાને અનુસરીને કર્યું છે. એ પ્રસંગયાં એમણે અને ભાષાપંચીએ સ્વા. ના. નામના અત્યંત અવળા અર્થ કર્યો છે તેનું પણ ખંડન તમક લખાસ કર્યું છે તેપણ રવત: ન કહેવાય. એકનું કહેતાં એના જેવા બીજાનુ પણ કચન યાય એ સહજ છે. સંપ્રદાયના શાસ્ત્રાર્થના સમર્થનમાં તિક્રિસ્દ_ અર્થનું પ્રથમ ખંડન કરવાની પદ્ધતિ પ્રાચીનાની છે. શ્રીજીએ એજ પ્રમાણે વયનામૃતાદિકમાં કું છે, એટલે અમને દોષ નથી.

છેવટે તત્વ કહેવાનું એ છે કે-ઉપરના સર્વ ઉપાધિયાએ પાતે જેને ઉપાસ્ય અધિષ્ઠાતા માન્યા હોય તેના પ્રથક નામથીજ પંચ ચલવવે અને તે નામથીજ ધૂન્ય ભજન કરવું. એમાં સ્વા. ના. નામનું વગેાલુ ન કરવું. જ્યારે પાટલા બદલ્યા છે ત્યારે ચર્ચચ્છ કરવાની છુટ છે. મનમાન્યા ગુણહીન દોષપૂર્ણ અશુદ્ધ દોલિક દરેદાની સદ ઉપાસના ભજન કરાવા માટેજ સ્વા. નામમાંજ અર્થાતરના બંડ ગરબડ ગાટળા ગેડારા ગળડાવ્યા છે. એવા અવળા અબિપ્રાયવાળા મહારોહીઓને વાતચિતમાં પક્ષ સાચા અનુવાચિઓએ જ્ય સ્વામિતારાયણ કહેવા કે તેણે કહેલા શ્રીલવા જોઇએ નહિ. એના સંગ સર્વયા ત્યાંગ કરવા જોઇએ, આતો ઉપાસ્ય ઇષ્ટરેવના અસાધારણ નામનાજ મહાદ્રીહ શ્રાય છે તે સામાન્ય નથી પણ સર્વોધિક છે.

અમે જે ઉપરાક્ત સત્ય શાસ્ત્રાર્થને કહેવાતા પ્રસંત્રથી જેને તેને લાગણીવશ થઇને કશું છે તે ગુણંપ્રાહીઓ સર્વે ક્ષમા કરશે અને બધી અવળાઇ મુધીને 'સ્વામિનારાયમું' અખંડ મંગળ નામને સાચા ભાવથી સાચા અર્થના અનુસંધાનથી સર્વે કાઈ જપશે અને માેલ મેળવશે એમ ગામને સાચા ભાવથી સાચા અર્થના અનુસંધાનથી સર્વે કાઈ જપશે અને માેલ મેળવશે એમ ગામને સાચા અહામહેનત લીધી છે તે સર્વે સફળ કરશે એવી આશા છે. આ રીતે અંત્યે મુધાના તેની બનેલા ધારા. બાળકૃષ્ણાનંદજી નાશિકવાળાની અંત્ય અવસ્થાએ ઈદ્ભવેલી સાવ વિપરીત મતિનું આ દિગ્દર્શન કરાવ્યું છે. બીજી તો પ્રસંયપ્રાપ્ત છે

લી. શા. હિર્જીવનદાસ